

خطی « فهرست شده »

۱۳۶۸۰

تاریخ رسیدن به ۷۲۰۵۱۷
 دیت ۷۵۰۲۴

بازدید شد
 ۱۳۸۵

۱۰۵۲۲

۱-۶۰

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: آثار عالمگیری

مؤلف: محمد ساقی

موضوع: شماره قفسه ۱۰۵۲۲

شماره ثبت کتاب: ۸۶۹۶۱

خطی - فهرست شده
 ۹۳۶۸۰

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 3

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

سلام و تحية بني شقاوت اندامی کفر و ظلام رکعت
 این جامع فیض اشاعه آفتاب اوج سری و سرافرازی
 و افضل رسول مجازی عالمگیر پادشاه غازی را رونق افروز
 و بهارات و برتری کرد و خبر **دین** نهی شاهی که از اقبال
 ج از پادشاهان بر سر آمد اما بعد شیرازه بند پریشان
 تن اخبار محمد ساقی با نر عالم گیری بخار با خود مطهر نمود که
 ساله و قایم را در سلک تحریر آورده اگر بایستاج محل و ده
 ده ناطق عقد لفظ و معنی نفیس میرزا محمد کاظم عالمگیر
 کرد و ازینجا و بخت مصنف خود سازی هم عنوان الصلوة
 است طلعان اخبار پناه ساله طریق تهلیل نمودار نمود
 و چون عمر و فاکر و وقت اتفاق افتاد و مه المبدأ
 و **مخرج محلی** در ذکر **برای** قبل از **مجلس** و **الامتنان**
و بعد از آن بعد از **کشت** و **مجلس** و **دو ساله** **اجل** **جای** **کشت**
مجلس چون کار پخته از ازل خواست جهان
 در از سر نو جاری و ادگری رونق و بهر جا و هر

۱۳۶۸
۸۶۶۶۱

کتابخانه مجلس شورای ملی
 شماره ثبت ۱۳۰
 شماره قفسه ۱۳۰

بازرسی شد
 ۸۸-۹

می بخت تمهید جهان آرای این سلیمان فریب و اجمالی این
 سوره که هفتم و دو الحجه سال هزار و شصت و هفت
 مزاج صاحبقرانی شاه جهان پادشاه غازی که پسر
 ازین با علیحضرت نامیده خواهند شد و در ارتقا و شاه جهان
 عارضه طاری کرد که از اشتغال جهان بینی بازداشت و در
 شکوه مهین پور علیحضرت فرصت غنیمت استاده راه
 خبر با کسوت و حد و سد و وساخت و باین سبب غلبه
 بممالک راه یافت چنانچه مراد بخش ملک پور علیحضرت که صوبه
 دار کجرات بود بخت شست و شاه شجاع پور و در آنحضرت
 در جنگ که همین ملک شیش گرفته بر سر تنه لشکر کشید و در آن
 شکوه بنابر غنی که از سطوت بل حد پور روزگار داشت و در
 انحراف طبع علیحضرت ازین بهر دمنده سعادت از این سبب
 و با نواع تنویلات برین آورد که عا که کوکی رکاشه بنده
 ممالک رقاب را بحضور طلبیدند و باندینه اند و در حین
 علیحضرت بابت ظهار آنحضرت کار شاه شجاع و مراد بخش

۱۰۰

پیدار و بپس از آن جمعیت خط مبهم دکن و تدا بر کار این بر کرد
 آتی بر دلی و آنحضرت را در عین شهادت و مرض پاک بر آورد
 راجه چنگ را با عا که پادشاهی و سپاه خود بر داری
 سلیمان شکوه پسر کلان خویش بر شاه شجاع تعین نمود و در میان
 ایام راجه جهونست را که قرابتی با والده ماجده علیحضرت داشت
 و ایون را در محلی عظم و اعتباری گرفته خطاب هم را
 یافته و راجه غده هند و سنالت با لشکر فراوان بصوبه
 که سیر راه دکن است فرستاد که در راه باشند و قاسمخان را
 با لشکری جدا که مقرر نمود که همسرا راجه با و حین برود
 و اگر مصلحت اقتضا کند متوجه دفع مراد بخش گردد و در بقعه ساریها
 در آنشکوه ازین کامیاب تبارب سرمدی فیکر کند به مزاج علیحضرت راه
 یافت عیسی یک کبیل سرکار را بی صد و در جرمی محبوبس ساخته
 اموال و اسعه فرمان دادند و بعد بچندی ایضا اینکار و در سیه
 او را از قید نمایند و از شایع اطوار در آنشکوه که منیر بخش
 قهر خدایو سلام شد میدان طبع او با این بنود و اشاعت طریقا

جیسکه

و اتحاد بود و بنا بران حفظ ناموس دین و دولت و حجب و پند
 غم ملائمت اعلی حضرت و بردن مراد بخش که مقصد را و ای
 جاهد نه گشته در بنی وقت دست استنفاع بدامن عاقلقت خیر
 زده بود مصمم ساخته و چون احتمال آن بود که حبوس کند و قضا
 بمجا ربیش آیند با قضا می خرم اسباب نیز و جمع ساخته غره جهاد
 الا ولی سینه هزار و شصت و شصت هجری از او رنگ آباد و حبوس
 بر با بنور حضرت نمودند و حبس نیم ماه مذکور ظل و در و حبس
 میده بر با بنور افکند و وعده داشتی متضمن عیادت محبت
 اعلی حضرت فرستادند تا بجا نیاورد اخبار خوش میرسد و
 حبوس که تحریک دارا اسکوئه خیر کی مینو در و رشتن
 و حبس نیم جادی الا حله لوی نو جه حبوس فقر اختلاف اگر با
 برابر آهنگد و حبس و یکم رجب که از دیال بر کوچ شد در آن
 راه مراد بخش که از احمد ایاد اجرام کعبه دولست بود آمد و
 نمود و موضع دهر بابت پور که هفت کروی و حبس و اسکوئه
 و قاسم خان بفرم مقابله نفاصله یک گروه در برابران دایره داشتند

نزد

شتر و لی فرمودند انضام کشتن کام از حد خود پیش گذارنده اما
 یکبار شد عرق غیرت پادشاهانه بجلت آمد و روز مبارک جمع
 و فرم رجب سینه هزار و شصت و شصت هجری بنویس صفوف جدا
 قوام داد و حکم نوازش کوس جبهه سر نمودند مقابل شد
حبس که با من کریم ماز و هریت او پادشاه کوکل شمار
 به چاه طغیان را بین و سیار **سپاه ثبات و تحمل همه**
 ستمین دل و دل کوکل همه **حبوس که لوی جهالت**
 و کجیت برافراخت و بعد از بنویس صفوف بفرم رزم سوار شد
 و قلا فی فنین اتفاق افتاد اگر چه حبوس و در کثرت یاد از زلم
 افواج میسبید ادا مانع انشبار مجاهدان طغیان فرس جت
 بر رفتار ان غضب الهی را میوخت و ناوکا بستان و لیان
 جز نیکان برفت شدای نیر قهر شانه ای را امید و خست آهنگار
 حبوس که عارف در بر خود پسندید با محو وی راه خریدن بود
 خود تار و مار و ارشیش گرفت **پیت** چنان همی که و هزاران
 که زمار را از گران کشت **وق** سخنان و سایر شکر پادشاهی

بر آوردن نقد حیات از آن مملکت عظیم شمرند و نشان بر فتح و بداند
 تیغ مجاهدان موکب جلال نمود و جمیع اموال و اسباب عظیم پیش
 در آمد و در پیش شهر لکس از مقبولان عظیم با شاره و اهل انبار رسید
 یکتبی با سبب فتح و شکست چنین فتح کرد و بداند
 و چون غزه رمضان المبارک که از اب جنبل عبور فرموده جزیره
 آمدن و از آنجا که از دهنو بمو بمساجع هالیون رسید **مصباح**
اقبال دار الشکوه و فرار ششم ماه رمضان المبارک و یکتبی
 او رسیده بغاصه یکتبی که توقف و زبیدند و از آنجا که
 در همان روز رسوا شد و از اردوی خود قدری پیش رفت و لیکن
 از بهت فروشان خدیو جهان از آنجا قدم جرت پیش نگذاشت
 روز شکرمان خود را که همه مسلح بودند و آن هوای سوزان
 نغذی عظیم کرد و علمی از غلبه کربا و شکست کبی بعد رسید و از فرزند
 منزل خویش فریاد ای آن فرمان جلال صادر شد که لوای مجتبی
 بسبب تفرقه اخلافه اکبر آباد را فرزند و از آنجا که صبح همین روز
 که هفتم ماه مذکور بود و در سرزمینی که روزگشت است و ده بود

در این روز
 در این روز
 در این روز

نموده

نشانه عظیمیت حرب استقبال موکب جلال نمود و از طرفین جنگ
 تیر و تفنگ گرم شد و نابره اقبال لشغال یافت و مستحی
 و در پیش سال و راجه را سینه که را نه و در غزه سران لشکر را شکوه
 بدست تیر نفسا کشند و با آنکه هنوز جمعی با او بودند منزل در بنای
 کلویش افتاده از فعل فرو داده بر آب سوار شد و از آنجا که
 حکام لشکر او بر نشان شده راه فرار پیچوده و بنایم نصر و تاهید
 بر بزم راطش مطر از وزید **بش** فرس شد هم این دو فتح و
 چه نصرت من اندر فتح فریب از بدایع اقبال این مورد
 و لطافت و واجبال آنکه از و از آنجا که آنقدر رسپس لاران و طلا
 بغیر رسیدند که در هیچ معرکه هیچا مثل کشتن او داده باشند
 تا بقایمان و سایر آن سر سپرد و از عا که نصرت فرین از غده
 بغیر انجمن عرف ملتتخان که بعد از فتح غلبه بدت هوا جان داد
 و یکری جان نداد و از آنجا که پس از آن زمان با سپر و جندی از نوکران
 بوقت شام در مستقر اخلافه نغم خانه خویش رسید و تاهید
 بهر برده بهمت و از اخلافه شایه جهان آباد را که داشت **بش**

از دولت عاریت یافت روزی **فلک** دانه خویش گرفتند و
 و شهنشاه فیروزی بواسطه پاس بصره شش حقیقی بجای آوردند و بزرگوار
 اعادی رسیده در نیمه دار اسکوه که برپا بود شرف نزول
 از رانی داشتند و روز دیگر بموکر رست خطرات رفع یافت و در
 روز مقرر شامه شعله اعدا و وقوع قال بخدمت اعلیحضرت
 و ستادند و هم ماه مبارک رمضان باغ نور منزل واقع گردید
 از نزول ساجون فیض اندوز گشت و اعلیحضرت جواب عزتنامه فرمود
 روز دیگر بمشیر موسوم بعلیگیر رسول نمودند و امرای عالمیقدار
 و سایر ملازمان عتبه خلافت فوج فوج روی امید بدرگاه عالمین
 آوردند و هر یکی در حوز حالت مخصوص عاطفت گشت و میثم
 نوای توجه بشهر برافروختند و منزل دار اسکوه فیض اندوز نزول
 گردید و بیت و یکم بعرض رسیده که دار اسکوه چهاردهم رمضان
 بهرلی رسیده بالکدینش نهاداراده و الاملاست اعلیحضرت
 بود دار اسکوه بنوشتهای پنهانی خاطر انحضرت را بوسه
 انداخته بود حدیث و قابو شناس ترک آن غنیمت نموده و بیستم

الفضل

و رمضان عازم دار الخلافه شدند و بیت و چهارم در منزل
 که سبک سامی خبر فرار دار اسکوه از دیلی معروض گردید و سیل ماه
 مذکور بهادر خان را بتجانبه دار اسکوه معین ساختند و چون
 بر آنکشت از دی اعتدالی اسباب گشت بر یکجام میکرد و بماند بنبه یابی
 باطل و دکن انتم از فرصت کین بود و چهارم دوم ماه شوال در
 منزل مستقر بودند و دستگیر نموده ضایق را از شر و سوسش بماند
 و پنج میسر سپرده بقلعه شاهیان آباد و مستقامند چون بعرض رسید
 که دار اسکوه بلاهت روز روانه شد حدیث و مالکستان غنیمت بجای
 مصمم فرمودند و از آنجا که انحضرت شناسان فرخنده ساعت
 روز مبارک جمعه غره ذوالقعدة سال هزار و شصت و شصت
 موافق یازدهم ابرو دار الحجه حبوس مسعود بزرگزیده بودند و
 و حضرت آن مذشت که داخل قلعه دار الخلافه گشتند و بیکجام این
 جلیل بر دانه بجهت او را که ساعت در باغ اغوا و چند روزی قاف
 نموده و ساعت مذکور بوقت لعل فرمودند و در آن دور
 انعامانی که پادشاه را و بی و نوبیان عالمیقدار و در باب سب

و سایر بندها بدان غرض خاص یافتند از حیطه احصای هر دست
 شخصی تواریخ بدیعه برای جلوس اقبال یافتند از انچه آید که
 اطیعو الله و اطیعوا الرسول واولی الامر منکم است که سید عبدالمجید
 تنوی بدان مکتبم و دیگر بی سزا فرار سر بر پا دشتی گفته چون
 لوازم این جشن از جمله مختصر قرار داده اکثر مراسم مجلوس
 جوایز نموده بودند درین جلوس خطبه و سکه و تعین لقب و
 محل نیاموده موقوف دانستند و قبل از جلوس فوج همراهین
 اهل خان تعین شد که با نهادن خان ملحق گشته بجا راستی رسید
 تندیر از آب جو رنگور بردارند و معروض گردید که سلیمان
 از آن روی آب گشت سبب هر دو ارشاد یافته تعجب که از راه
 سهارن جو رسید ملحق گردودند و مذاق الامراء و شایسته خان
 و شیخ و غیره را تعین فرمودند که بکفایت مهم او برده از زند دوم
 ذی القعدة سال هزار و شصت و هشت بهجری موافق با نزدیم
 آمد و اسواق اقبال بجا بنجاب بیرون زدند و با نزدیم ماه
 خیر عبور شد و منظور از آب گشت و فرار مردم در آنشکوه از حوضه

همدان

نهادن در خان بعض رسید که درین ایام سلیمان شکوه سرکوبستان
 کشید و حکم معاودت افواجی که بر او تعین یافته بود صادر کرد
 و در آنشکوه بعد از رسیدن دار السلطنه لاهور سبب هزار
 سوار فراهم آورده و بنشیند خبر عبور بهادر خان و خلیل الله
 خان از آب گشت جمعی کثیر بر کردی داد و خان بر رویای ماه
 تعین نمود که سواره باشند و بهر شکوه را نیز تعقیب و
 فرستاد بنابرین شمشاد دانش آشن را راجه چنگ که و غیره را
 تعین فرموده و ضمیمه آن جمعی حضرت ساقی دار آنشکوه بر لاهور
 اطلاع بر اینحال تاب مقاومت در خود ندیده از لاهور سبب
 ملتان روان شد درین ایام همراجه جلوس که از وطن آمده
 سر غزو دولت بر استان دولت سود و خاقان مرو کشش محرم
 خروانه است یا زنجشده از لشویر تقصیر بر آوردند و بدار احوال در
 نمودند و موجب رم ذی الحجه در منزل بیت پور منی از غزالی
 خلیل الله و غیره را بر سوخت که در آنشکوه با شان شایسته از
 لاهور بر آمده در صد و آنست که با جو و ظفر بر صفت آرا کرد

و از سر واران عسکر نصر سبک نیز بدین ملا حظه کوتاهی در تعجب
 واقع شده بود لاجرم درین منزل پادشاه پسراده محمد عظیم را با خود
 لشکر و کارخانجات بلاهور حضرت فرموده غزیت ایلان محمد کریم
 و چون بعرض رسید که دارالشکوه در میان هم نشأت قدم نور
 بسیم کرد و آن شد و پاری از نوک انش از و جدا شدند و بسایه
 پرین فی اوزناید است پادشاه ترک ایلان کرده با آرام طی محاسن
 می نمودند و تاملاتن هیچ جا اقامت نفرمودند و اگر چه چهارم
 صفت کنعان از میان بقا قاف دار شکوه برآمد و نیزه چهره
 شجره نرینه را بر سوار عیاقب محسن گشت و درین هنگام بسایه
 و الا رسید که شاه شجاع برادر اعیان خداوند صورت و معنی که قبل از
 جلوس مسیبت مانوس نمایان رابط و اتفاق تام بوده از کجایه برآ
 غم منار غمت دارد و لهذا دو از و اسم محرم از میان لوائی هر
 را فرخته شد و چهارم ربع الاول غلبه برک از انشا قافله نزل
 نور آید گشت و اخبار سورش انگریز شاه شجاع سپاهی رسید که بر کوه
 صید انوران بود که تا ممکن باشد با غافلانه نشاند لیکن او بکام حیات

تا حدود

تا حدود بنا رسیده غم حکموی مصمم کرد تا کام حکمت که باد
 محمد سلطان از اکبر آباد هفتم ربع الاول لوائی حضرت بدال صوب
 را فرزند و چون متواتر معلوم کردید که شاه شجاع میخواهد قدم
 از خود و بنا بر سرش گذارد مصلحت بران قرار گرفت که کجایه
 کاه سوزن نوجوه فرمایند و منتظر ورود اخبار شاه شجاع باشند
 اگر کمیت نپسندیدند و دست ناپدید کر منتظر ارباب زکریا و الا
 بجای اسم او بردارند تا برین نشانزد هم ربع الاول از دار
 اختلافه راست اقبال بدان ناهیت آمده شده و بیستم ماه حشر
 که لشکر مقدانوز دوم همین ماه پادشاه رسید و شهنشاه جهان صید
 کفایت طی منزل نموده سی و دوم ربع الاخره بقصد سودن رسید
 و از آنجا که خدایو جهان میخواستند که هم شاه شجاع بدار انعام یابد
 قدحی صحیفه بنی بر براتیب نصیحت فرستادند تا کیفیت مافی الصمیم
 او بوضوح بوزند لیکن چون بعین پیوست که مدد او مواسا با
 نفی ندارد و لهذا بیستم ماه مذکور از مسووفان لوائی تو حیدر انور
 افر خنده و سپاه پادشاه پسراده محمد سلطان و عساکر متغلا فرمان شد

که در جنگ عیسی کرده انتظار وصول مکتب سالیون بر بند و هفتادم
 طاهر قصبه کوره که بادشاه زاده محمد سلطان باشکرم سلطان بنوالت
 و شاه شجاع بکار گرفت و آن رسیده توقف و زریه بود و حضرت
 سراق نصرت کردید و معظّم خان که بموجب فرمان از خاندان
 متوجه استان دولت شده بود در آن تاریخ بموکتب ان پست
 صف آرای عساکر اقبال شجاع چون شاه شجاع بقصد سیکار کام
 بنشاند و توپخانه در پیش خود چیده غم صف آرای دشت
 روز یکشنبه نوزدهم ربيع الاخره که روز سیوم وصول رایت
 عالیات بموضع کور بود قهرمان جلال صادر شد که توپخانه را
 پیش برده در برابر فوج شاه شجاع آتش فشان سازند و کس
 نصرت برای لوائی همت بمقابل و مقابل را فرازند بموجب
 حکم در یاد ریشک بخش آمد قریب بود هزار سوار همیا نبرد
 کرده حکم شد که اردو بی محلی دو و پنج نه و اما در نهایت که بود
 نزول احوال آهسته باشد و در همین روز شاه شجاع نیز تیرتپ
 افواج خویش برداشت و بعد از انقضای جبارگری از روز و کور

پیش

بادشاه مالکستان مس فنی که تالشکاه شاه شجاع بود بکام
 پیروزند و سه پاس از روز گذشته بقاصد هم کرده صف آرا گردید
 شاه شجاع قدم پیش گذاشت برخی از توپخانه را پیش فرستاد و شاه
 از طریق حکامته جلال کرم بود و چون شب رسید شاه شجاع بکام
 با تبار پس طلبید کیتی خود بعد فراغ از هر کسم خرم و احتیاط و احکام
 صور جانها و تکیه خبر داری در دو و پنجانه مختصری که در آن نبردگاه
 ترتیب یافته بود نزول فرمودند و در اوایل شب ساعده ظهور
 چهره درین آن از چشم رنج غمید استند نفوذ قلب که مضبوط
 راه یافت سرش اندک هم را حرمی که ضلالت کشید که بظلم
 سر خط انضای و نهاده از اتفاق باطن بپوسته نصرت ان و محبت
 در نیفت که خدیو جهان امیر از اسرار افواج بر انظار ساخته بودند
 قصد فرار نمود شاه شجاع را از دایمیه فاسد خود خبر داد آخر شب
 مذکور با تمام لشکر و سپاه خویش و گروهی دیگر از راجه پوتان بر کور
 شده نخست با دوی بادشاه نهاده محمد سلطان که سربازان بود
 دست نهادند که شوند و بر لشکرگاه دست اندازید و عظیم لقم

در

شده خبر متوشش شایع گردید و فتنه جو بایان دست حرات بکار بجای
 و خزانه و دو اسب پادشاهی و اموال و امته امر او سپاسی دراز
 کردند چون این خبر مسامع جلال رسید اصلا از جان رفتند و کرجا را
 از لشکر قرب نصف متفرق گشته بود لیکن پادشاه قویستین بی
 نظر بر نقص کتبت لشکر بچگونه متوجه میدان رزم گردیدند و شایع
 درین روز ترتیبش تغییر داده صفت آرا گردید و از طرفین بان
 اندازی جنگ توب و تفنگ گسترده نیران جدال شش حال
 یافت و هنگامه برق افروزی و غده و سوزی گوی بر سر
 شد از برق کین کرم بازار جنگ غرور میدیدند و با هم نیک
 زلزلش کینه در گرفت عرق بر بدن رنگ اهل گرفت
 تا آنکه درین روز نصرت اندوز جنگستهای درستی اثر که لبیک
 فتح بیک رسید لیکن با وجود نبودن زیاد و هزار در رکاب
 فیروزی تاب به طرفت که پادشاه توکل سپاه روی حمت می
 آورند بای شب استعدال میفرستند و تدارک نمودن و اختلال میفرستند
 بنظر طمیر و لیری و دلاوری آنحضرت مجاهد این بهرام صولت نشین

دلیرانه و عازر از روی کار عادی حبارت بخارجی آورد و بدینک
 جمعیت شاه شجاع از هم رنجست و عازر از روی خود دست بندید و ارا
 مع که مراد از ما کجاست و این فتح شکرت بی منت سپاه و لشکر محضر
 نماید از بی و امداد چو شش سهاوی اتفاق افتاد و دست نیاز بداد
 این و طفر بخش بر آورده سپاس بر او سپست پنهانی بجای آوردند و چو خود
 مسعود داشت که شاه شجاع که نزدیک قلاب کجوه بود گذشت
 منزل آرای اقبال گردیدند و از اینجا همان روز پادشاه محمد سلطان
 بنو است و شجاع تعین فرمودند و تا وقت ششم اینماه در منزل
 اقامت گردیدند و صبت و بهفتم از نوای کجوه کوچ شد تا سطح اینما
 برکنار و در پای کنگ اقامت بود و در همین منزل معطس خان و دیگر
 نوینان عده معین یافتند که بامداد شامزاده محمد سلطان ملحق شده
 بتعاقب شاه شجاع بر دوازده اکنون حقیقت لشکری که لبر کردگی تخمیر
 و صفت کتخان متعاقب در اسکوه معین شدند که گذارش می باید که
 صف کشی چهارم محرم از ملتان متعاقب متافته از آب سپاه عبور
 کرده نشیند که دار اسکوه روانه پیش شده است لایه افغانه کور

نشان

متوجه پیش شد و چند روز که با نظر وصول شیخ میر و دلیر خان
 مقام داشت هر دو لشکر بهم پیوستند و خبر رسید که دارالشکوه در
 بهار از دریا عبور کرده بکهر نزل فرمود و دو لشکر ایامان مصطفی
 دیدند که شیخ و دلیر خان با جماعه از آب گذشتند از آن طرف که
 لشکر روان گردید و صف کشیدند تا کوکلیان خویش ازین روی
 آب به سمت بهر تاید تا هر دو کار بر و تنگ شدند روز دیگر
 بنا بر صواب دید صف کشیدند از آب گذشتند و به سمت بهر تاید
 و شیخ و دلیر و روز از آب عبور کردند و جمیع صف فرمودند که هر یک
 رسید و ششم ماه لشکر در آنجا نزل نمود و صف کشیدند آن سر روز
 پنجم بهر رسیده روز نهم از آنجا کوچ کرده ظاهر شدند که در آنجا
 اجمال و انتقال در قلعه بهر گذشتند و بهر محرم روانه پس گشتند
 و بقیه خزانه و اجمال لشکر و کشتیها و خود را به جیکل میر و دارالشکوه
 عده لشکر و دو خان و دیگر سرداران و مفرقت نمودند و بهر تاید
 که از لشکر بجانب قندهار رود اما بجای رفیقان و نارضامند
 این صفت بهر تاید غرضت که خان اغوا را با جمعی در بهر گذشت

که از لشکر

که کار بر تخت نشان تنگ نمایند و خود بطرف سیستان رفت و تو
 محمد صالح از خان قلعه دار آنجا با و رسید که در آنجا شکوه بهر تاید
 قلعه رسید باید که شما خود را از و برسانید و کشتیهای خزانه او
 سه ساله شود و خانزاد کور محمد معصوم خویش خود را با لشکر بر فرا
 که کشتیهای دار شکوه گذشتند برکنار و دریا مور جان سازد
 و خود شبانه کوچ نموده از محاذی لشکر در آنجا شکوه سه کرده
 که در آنجا متصد کشتیهای غنیمت و خواست که از آب گذشتند
 بهر تاید و بعد از آن کشتیهای آنها پیش آمده مانع کشتیها
 همراه او بود و محمد صالح بیگم نمود که از آن طرف کشتی بفرستد
 نیز همانعت نماید و موصیق خدمت یافته بیگم داد که ازین
 کشتی از عت آب تا کمر است کشتیها از آن کشتی را عبور خواهد کرد
 بنا بر آن صف کشیدند از آب عبور کردند و فرود ای آن از اثر کرد و
 خنجر از روی آب ظاهر شد که در آنجا شکوه کوچ کرد و نخی لفاف
 کشتیها را از آن طرف برد و غنیمت کجای محمد صالح باطل گشت
 با محمد در آنجا شکوه از کربوه سیستان عبور نمود و صف کشید

رسیدن

از همین روی آب بجای آورد و در حله میبود و از سطرش خبر رسید
 و میخام نمود که صلاح در اینست که از آب گذشته با سطرش بمانند
 تا با اتفاق راه سپرده شود لهذا صفت کجانی از دور با غور کرد
 و خبر رسید که در اینگونه نهفته رسیده عازم کجاست صفت کجانی
 از شش نهفته است و در کجایی بکجایی آمده و در اینگونه
 از اینطرف دریا کجاست نموده بصوب کجاست روانه گشته و صفت کجانی
 نیز هر هفت روز یکبار از دور با غور نمود و در انشای اینحال
 حکم بنام شیخ محمد و دیگران و صفت کجانی رفت که ترک تعاقب
 نموده بحضور برسد چون خبر رفتن و از اینگونه کجاست سمع
 و الا رسیده بود از آنجا با معاودت نمود و ندو غده حمادی
 الاول در منزل کنار کنگ خبر فتح الله اباد از غرضه و نهشت
 پادشاه زاده محمد سلطان بسیم مقدس رسید و از آنجا که
 تنه حبوسه که که غم بپوشید و از اینگونه داشت لازم بود
 دوم ماه مذکور از منزل که نام بود محمد امین خان میر خجسته پادشاه
 هزار سوار با تنیصال او تعیین فرمودند و چون میخواستند

تغاب

که بر ملک

که بر ملک بایست توجه بتا و ب حبوسه که و وضع در اینگونه
 برافزارند با کجاست آب و شریعت بناورده است و یکم ماه مذکور از
 باغ نور منزل سمیت اجمیر نهفته فرمودند و است و پنجم از کجاست
 روپ کجاست شد شش و دلیه خان از تعاقب و از اینگونه
 آمده و حبوسه منصور پوستان و چون معاودت کجاست پادشاه
 و از اینگونه شد قدم در راه بیابان گذشته بولایت کجاست رسید
 و از آنجا کجاست آمده شاه نوز خان صفوی بدینو اب حجت
 تعاقب محمد علیا در سن ناسکیم که از جناب و الا بصوبه
 واری اینجاست گشته بود که کمال دانی سر رشته جهت از کجاست
 گذشته تا و پوستان و در اینگونه مدت یکماه و هفت روز
 در کجاست بسر برده است و دو هزار سوار فرستاد آورد
 غده حمادی الاخره از کجاست برآمده در انشای راه از کجاست
 نوشتنهای حبوسه که شش و بیس او بادن اجمیر در اینگونه شد
 و مقیم حمادی الاخره نواختن ضرب سادات جبال کرد
 و از آنجا تا قصبه نوده اقامت و اتفاق بنیفا و یا برسد ماه

امیرخان برادر خجی که بموجب حکم هر او بخش را از قلعه شایسته
 برآورده مکه الیای رسانیده بکطرف از پوست **صف آری**
لنگر ظفر از بصره شایسته در آنکوه و **درست او** چون دارش کوه
 رسید آگاه میگزار بود مبت و چهارم ماه مذکور بخش کوهی
 تالاب را میسر محل نزول عسکر ظفر بر گشت و در همین منزل حکم
 ترتیب صفوف اقبال صادر شد و در آنکوه باستطاعت
 حوس که قدم جرات بخش میگذاشت در خلال انحال را حسیکه
 ترجمه ای حوس که عصیان نموده نژده و عفو تقصیر او از او
 شایسته می نمود و بقبول این متمسک بنبدی یافته مکتوبی شایسته
 نوید عفو جرایم و زجر و رعیت پوستن در آنکوه با دو بخش
 انیزده باور رسید از مبت کروی جو دهم پور مر اجبت نمود و
 چند آنکه در آنکوه الحاح در طلب او کرد و سپهر شکوه را نژد
 او فرستاد و مقدار انحال را یات جهاکش با جمیع نزدیک
 رسیده بود بالضرور در آنکوه دل بجای نهاده و چون چو
 صف آری بایستی که اقبال نهشت و کوهستان اجمیر را بر

سودمند نیامد

مورال

مورال است و موضع دوبرالی که از انجا تا اجمیر که کوه است
 و تا محل اقامت و در آنکوه اندک مسافتی داشت مرکز را یات
 فکس فرسار کرده و روز دیگر کفر و دری اثر نیم کرده پیش
 آمده نزول نموده از بیجا در حلال بر توشارت یافت که تو بجا
 را پیش برده مجاهدان دشمن سوز شعله افروز کوشش کردند
 و از طرف اعادی نیز توب و فکس رولان شد **فرو**
 در پیوسته و فریخت تو شکست و در انش نهان گشت میدان جنگ
 و ان روز و ان شب و روز دیگر تا که پاس نایره حرب و او بر
 بنهالین اشغال داشت و در ان رستخیز با شایسته هنوز خان صفوی
 و محمد شریف شمرشی در آنکوه و غره عمد نامی لشکر او بهر قضا
 به نقد بر گشتند و از مجاهدان مکه حلال زنده نوینان عقبت
 سکا لشکر بضرر بنده و فی که بر سیه اش رسید بیا به شهادت
 فایز کردید و میر ناسم نام از اقوام شجره که عقب او بر چینه
 فیل نشسته بود بکن ند بران شهید را در هر کفره بوضع نگاشتند
 تا جنگ با فر رسید و در آنکوه تلاشهای دیرانه مبارزان

لشکر ظفر نصیب شده نموده با آنکه مورچال او اسلحه تمام داشت
 هزار خیمه تیار نموده عازم کجرات کرده بدو آهنگین فنجی نمایا و قشع
 یافته بهر ارباب ملک ملت شد حضرت شانه نشانی با ستمع انبوه
 فتح آسمانی در رسم شکر و سپاس بفرستادن حقیقی بجا آوردند و نشانی
 نیست که کم کسی از بادشایان کشورستان در عرض این قدر رتبه
 انجمن محاببات عسروانی و مضامین سلطانی اتفاق افتاده
 باشند این بادشاه فیروز رخت را با وجود اعدای با افتخار در
 عرض سالی این محاببات برترک واقع شده به نیروی اسد
 همه جهان علیه و ظفر نصیب گردیده و در هر صفت آرای قدرت
 نصرتش و نصرت بخ شرفشان کوی سروری و قصبه سبق بر
 ر بوده بودند و باین کوشش و همت ابدایت خضوع این سر
 را به نیروی قدرت خویش نسبت نداده همواره بر زبان می
 میگرد که ظهور این فتوحات از منجرات باهرات سرور کایا
 علیه و آله کرامت التیام میبایست و بهر پسته شکر این بخت
 طباعت آلهی و ترویج شرع جناب سالت پیامی و محو آثار بدع

دست

و معای بجای می آرند از حد سی نشی با وجود کثرت جاده و تحمل محنت
 تن و فعالیت و تن آسانی نداده بدو ارم آگاهی و ایند برستی
 پروری و رافستری بپوشش حال سپاه و رعیت و قتل و کشتن
 و سبوت را فروغ خلافتش میدادند امید که بپوسته کشور صورت
 معنی از فرماندهی این خدیو بدین بچو در پیر باد روز و بکر که سب
 مجادی آلاخر بود در اجهه سپیکه و بهادر خان را به تکامنی دارا
 شکوه مرخص ساختند و چون خاطر از هم در ابر شکوه فرغت
 یافت چهارم رجب از جمیع لوازم معاودت برافراختند
 و از عرصه دشت شانه داده محمد سلطان بوضوح بپوست که نشا
 شجاع روزی چند در مویک بود و پنجوست حیدری اقامت نماید
 از منیب قریب و وصول افواج قاهره روانه جها بکیر کرد و دید و
 معظمان و اهل مویک شدست و چهارم شهر مذکور را یات
 جهال بجهت جو رسیده و ششم شعبان غزم توجه به ارا بخلافه نمودند
 و از عرصه دشت شانه داده محمد سلطان معروض گردید که نشا
 شجاع پیش ازین بجها بکیر گرفته بود و چون جنود کرد و درون شکوه

در این نزد یک رسید اورخت بکشته کشید و جدا کرد بفرست
 شد با و در آمد و هر چو رسید که دار اسکوه از اجبه کجرات رفتند بار
 در کف دست گرفت و دست سردار خان از کوه کمان انجا آمده
 او کردید و در آن کوه طبع از تصرف شهر برداشته کجای کوی
 التجار و نور و رسم ماه عمارت خضر آباد از نزول مبارک فرست
 و پانزده روز در نینزل بودند و سطح ماه مذکور داخل قله دار
 انجا افتد شد و چون جشن جلوس سعادت قرین بختین بخت
 یورش شتاب و عدم فرصت مختصر قرار یافته بود و خطبه و سکه
 و نقوش بختین موقوف داشته بودند و نماند از آن بخت
 ایام که مهاجرتی ستانی ان نظام یافت حکم سلطان دولت
 صباد گشت که تهیه لوازم جشن نمایند کار داران بارایش
 بزم نشاء دست کوشش کنند و روز یکشنبه بخت و چهار
 ماه رمضان المبارک سال هزار و شصت و نه محرم مطابق بخت
 و پنج خرداد ماه الهی که عمر ابطرا از چهل سال شمسی و هفت ماه
 و سیزده روز و چهل و یک فمری و دو ماه و دو روز رسید

بود

بود خاقان سپهر سر بر جهر افش نهفته عالم کبر عدل پرور
 و همی کرامت امار جهانانی بر و خلعت سعادت نگار کار
 هر بر او رنگ خیمت و اجلال اجلاس فرمودند **نظم**
 شد از مشرق تحت شام نشی جهاناب انوار طبل الهی
 ز شامینه نو جهان تان شد تن ملک را با زبان تان شد
 شب هند را صبح دولت و مید به کعبه آفتابی رسید
 غیو کوکوش شادی اینک در و افلاک کرد و غنچه کلنگ
 و عابض و کس ذکر و بیان هم آهیت خطیب بلاغت نشاء
 بر بند کرامت بر آمده خطبه بلع بر خواند و جب و دامنش
 نبغه مقصود بر آمو و چند ان طبعها می سیم و زر بر نام والای
 خاقان بن پرورش را کردند که از شام رجبی ان کینه فراغ
 پر شد استیادای لبا غنعت دست ادب بر تارک اخلاص
 نهادند و زبان بدعای و ثنا خلیفه زمان گشادند و ابواب این
 انعام پادشاهی بر روی جهانیان کشایش یافت و از
 خلعتهای رنگارنگ قامت نمایی پر و جوان از ایشان رفت

بود

چون در زمان پیش برشته فی و رو به یک طبع که میزد
و این مسکوک که سینه تحمل دست و پای مردم بود فرمودند
که بجای این اگر کلمات دیگر در آید بهتر باشد و درین اثنا
سر عبدالباقی متخلص به صهای این بیت زاده طبع خویش
نوشت که گزرا نید **سبح** که زرد در جهان جوید نیر
شاه اورنگ زیب عالم گیر **یا** بغایت سپید طبع اندکس آید
حکم که یگویی اشرفی و رو به نقبش این بیت دلپذیر و
روی دیگر را بکارش ضرب میده و سینه جلوس زیب
زینت بخشند و مشهور اقبال بطغرای غرای ابوالمظفر حمی الدین
محمد اورنگ زیب بهادر عالم گیر بادشاهی عاری مزین کرد
و فرمان شد که مناسبت جلال مشعل جلوس و بنار این
وامان با کجاف و حدود ممالک غرضه اید و خدوید یا
نوال دست افضل کش ده هر یک از پادشاهان مراده با و الا
نسب عالی تربت و بیکان معظم و دیگر پادشاهان خاص را
با بغایات عالیله نوازش فرمودند و نوینان عالمیقدار

دسار بند های عقیدت شعار سر که ام در خور حالت تربت
با بغایات غای غایان و خطبه های اغراض ان سر سبایات
بر فلک سودند و بر زمره صلی و انقیاد مشعر او را با بطل
و نطق و سر و سر ایلی و انجمن انباط الغایات لایقه و صلات
کرانامه مرحمت شد و انرا به معنی نصب و رو به است که این
سعادت آنکه بهین آئین نادر هم ذوالکجه تمت بوده بمقدم فر
عبدالصغی متصل شد تا در عرض این اوقات هم از اکام دل بکنار
آید و آرزوهای دین بحصول انجامد تاریخ ان جلوس سیمین
قرین را ملا شاه بدخشی طلق الحق گفته و این کوه سیمین سفته
نظم صبحی دلم چرخ خورشید گفت که مدتی غبار باطل را رفت
تاریخ جلوس شاه حق اگر را **یا** طلق الحق گفت این را حق گفت
کی در فضلای پادشاه مفت اقلیم و دیگر ی از کج سبجیان
زیب اورنگ و تاج پادشاهی یافته و ملا غزیر الله حلف ملا
اصغیان از کلام الهی چنین اقتباس نموده ان احکام مد
یوتیه منشا چون لعلان ظفر در شهر رمضان بر تو معاد

هم و امید داده سلیمان شاه را از حمایت او برآورد از وقایع
 بنگال بعضی رسید که شاه شجاع وقت رفتن از آنجا بگریه
 تانده اراده مفارقت از او ضایع اند و در میان نفرین نمود
 او را با بگریه سیف الله بقیل رسانید و درین هنگام حکم داد
 بنمای حصار شیرجاهی و در قلعه اکبر آباد حصار گشت و در
 سال باستقامت اعتبار خان اتمام یافت مجلس جشن درین
 قمری بیت و سوم ذی القعدة ترتیب یافت از باب استحقاق
 از وجوه زروان مبارک نقد مقصود اندوختند و آقا
 و ادانی بنایات ضلع و اضافای مناصب هم جوهر و
 اسب و خیل مقصد دل حاصل نمودند درین هنگام بهادر خان
 دارا شکوه را باستان فلک نشان آورد در محل خضر آباد
 نگاه داشتند و چون بوجه شتی سردن غبار وجود او از
 ساحت کشور مست و بود لازم آمد مینت و یکم ذوالحججه
 چرای زندگی وی خاموش کردید و در مقبره جنب ششماون
 پادشاه مدفون شد و سیف الله نامور کردید که سپهر شکوه را

بقلم

بقعه کوالیاء رسانیده بمقتضای اخلاص معاودت نمود و بصوبه
 واری انجاقیم نماید راجه سپید که از بهادر خان عقیق تانده
 بود بجنبه سپهر اسار سیده بنایات ممتاز گردیده و ازینکه
 بکفره اغیار اسب سپار از راجه و بهادر خان تلفت شده
 انعام باو شایان راجه را عطای دو صد اسب و خاند کور را
 بنایات اسب نوایش فرمود درین هنگام باکرام عام
 محصول راهبازی از رسد غلات و سایر اجناس بسبیل و هم
 معاف فرمودند بدینجه از خالصه شریفه سال مبلغ بیت
 و پنجک و سه بخشیده شد و آنچه از کل ممالک محروسه معفو کرد
 مستوفی اندیشه از عهده ضبط بیرون نمود آمد درین ایام
 و ذوالفقار خان قزاقان ملو جهرا بدو رود نمود و عنایت پادشاه
 اسد خان سپهر و نامدار داد او را عطای ضعت از کلب
 که درت آورد و چون ولایت کرمانک را معطس خان در حکام
 انساب بقطب ملک مقرر کرده بود و از حصون معظله انجلی
 کوه تراکان خاند کور در تصرف داشتند و قطب الملک را

خاندان شاهی که در این
 کتاب مذکور است

خارطع از ار رسید اومیر احمد خوانی مصطفی خان خطاب یافته بطبع
آخذ و در حضرت یافت کتبا رخا ز معید او و اور بحال رسید
مرخص کردید از وقایع صوبه کابل بحر صر رسید که شیر الله خان
ولد سعادت خان غیره زرخا مرجوم بزم جدم بدر اکت
فرمان شد هما تاجان ناظم اورا معید دار و شمشیر خان
بحر است قلعہ ارک کابل کما میست ول معن کنت از وقایع
نوران دیار بسبح اعلی رسید که چون مسان سبی نقی جان
حاکم بچ و فاسم سلطان برادرش که ایالت حصار باو تعلق
دشت مووت متفاق مبدل شد سبی نقی باطایف تدبیر
ازیم گذر نید چون رفتن شامزاده محمد سلطان طرف شجاع
عسا کربکال را جشم زخمی عظیم روداده باو جو دالمینان خاطر اند
سر داری معطی خان بر رعایت این خرم بعد بهیشتن و زن
آغاز سال جیل و یکم از جو دو احسان مالامال فرمودن و امان
مرجوم ششم ماه ریح الاول لوامی جهان کشا بصوب ساحل کند
افرا نمند راجه حسین که با نعام یک لک روپیه معطی عافیت

راجہ حسین

وراجه حسین که بجای خطاب چهار راجه مور و تقصیل و جرم
کرده بد میرا بر اسم ولد میر نعمان مغفور برسانیدن اجناسش
لک روپیه هزار روپیه بشرفای مکہ معطر و مدینه منوره زاده
امدشت فامعین شد نور دوم موضع که مکینه منزل اقبال شد
مریت دوم پادشاه زاده حجت بن شیم محمد معظم باور زرخا
از و کن رسید سعادت ملازمت انداختند و پادشاه
ریح ان فی مناکحت ایشان با مجده از بنات اشرف حلال
حسن اتفاق گرفت چهارم جهادی الاول ار که مکینه بخت
الک آباد کوچ شد درین ایام عرصه دشت معظم خان رسید که
اورا ز آب کنگ عبور کرده با تمام مهم شجاع کمر بست
و او از تانده که بنگاه خود ساخته بود غنیمت جهانگر کرد و
چون مقصد اصلی ازین نهضت امداد عسا کربکال بود و خاطر
ازین مهم فراغت پذیرفت لهذا از منزل تمس آباد عنان
مراجعت سمت دارالخلافه مسقط کردید و باو هاسم جهاد
الآخر قلعہ مبارک دارالخلافه از فرزند ول مایون سر بادج

سپهر افراخت از انجا نمت حق نصبت مصروف آنست که
 فرايض با جماعت در مسجد ادا کرده شود نزد یک بارگاه
 مسجدی مختص موزون از سنگ مرمر منبت و پرچین کار
 الوان طرح انداخته در عرض چنان بصرف مسیح یک لک
 و شصت هزار روپیه برانته تمام یافت و عاقلان سافین
 مارج ابر که ان المساجد فدا ندخوا مع الله احد ملکم گشت
 درین ایام از سبکاله معوض گردید که پادشاه مراده محمد سلطان
 در وقت فرازش شیخ جهانگیر که از کرده خود پشیمان شده
 بعنوانی که رفته بودند بکمر آمده با سلاخان ملحق شدند
 محمد میرک کر ز بردار خلعت بانادری از پیشگاه مرحمت
 بایشان برد و فدائی خان مامور شد که ان و ملا تبار را بحضور
 ببارد و چون نزدیک کعبه حضور رسیدند سب و بیخ شعیان
 الی یار خان پذیره شده ایشان را از دور یا سبیم کده رسانده
 و خبر داری محمد خان تفویض یافت **آغاز سال ششم ازین**
دولت عالمگیری مطابق سنه هزار و هفتاد و هجری درین

مبارک

مبارک شد جام قدوم ماه صیام مهینت بخش ایام گشت
 سبت و چهارم اینماه بهجت از محفل و کثافت و انجمنی و الامریب
 یافت که شش شادمانی مباحث ساکنان افلاک رسید و
 تنبلیت از قدسنا بر زمین و انسیان کجج برین قدس بیدکل
 مراتب و من صب نشو و نما گرفت نهال اهل سرسبزی بخت
 و درین روز عالم افروزگار زینکاله رسید که شیخ و در جهانگیر کمال
 ثبات نیافته ششم اقبال که اوایل سنه ثالث از جلوس است
 بولایت رخت آواره گردیده معظمن داخل جهانگیر گشتند و چون
 بمقر شده بودند که از سبت و چهارم اینماه که جلوس ثانی در آنروز
 واقع شده آغاز جشن کرده آنرا بعد نظر متصل سازند در نیت
 بجنایت پادشاه ابرکت دریا نوال احتیاجی دولت از دور
 و نزدیک و غر و بزرگ کامیاب شده و چون طلوع تابش
 صبح عید چهره جهانیان با فروخت غم توجه بصلی فرمود
 و بعد از عید تا دو روز هر اسم چین و سوز محمد بود و اکنون
 رستم سطور سر رشتند قانع حضور قدسی سرور گشته

اگر بتجارب سواج ممالک شرقی و ترددات افواج قاهره که
 پاسبان سیتی بادشاهزاده محمد سلطان و معظم خان که در ریسالت
 تحسین سال جلوس از آنکه ابا و متجانب شجاع معین شده بودند
 از روی آن کتاب پرواز و حوصله این مختصر بکجای آن غلبه
 انداختن و تسبیر از تفصیل آن مقامات گردانیده بهین قدر
 بسند میباید که از باشند کوی عساکر طغیانکار شاه شجاع نوعی
 برگشته روز کاری کشید که سوادای سید عالم با ده کس از سادات
 بار همه و سید قلی اوزبک با دو از ده تن از مخلصان و معتمد
 و یکم کس با و مانند بعد از قطع او با روطی لجهای خوشنوا و خیز
 از خاک از دل همورهای عالم با دو دو دام این مسکن کفر و شکست
 توام مختور گشت سر انجام کار او در محل خود مذکور خواهد شد
 درین هنگام سعادت انجام بهر قدر هم ذوالفقده جشن
 وزن قمری العقاد یافت از سنجیدن کوچه عرض سماون بر سر
 سر مارکروون افراخت سال جیل و چهارم آغاز شد رسم
 انعام عام گردید بادشاهزاده با صنایع عنایات مورد

نوازش

نوازش شدند معطیان سپهدار بیکال که خطاب و الا
 خانان و سپه سالاری میباید یافت از اصل و اصناف
 هفت هزاری هفت هزار سوار و دو اسپه سالاری و از اصل
 و شمشیر مرصع در حله وی دفع شجاع غمیبایات اندوخت و عذر
 عساکر بیکال و جمیع صوبه داران و مهندمای حضور لامع النور بام
 عنایات و انعامات شدند بختان که بنا بر تقصیر مورد عتاب
 گشته مطر بختایش شده بود و بی برافق می آمد بعلت بی شمیر
 نوازش یافت منصور برادر عبدالعزیز خان الی کاشغری و محمد
 برادر زاده خانم کور که از و متوهم گشته برآه بدختان مجتبی
 هندوستان رسیدند بتقبیل سده سینه فایز شده بدولت
 مبدی سرفراز گردیدند بیکش عکس نریا بجناب بیک صاحب
 و دیگر بیکان و پادشاهزاده با از جواهر و مرصع آلات تخریر
 قدسی در آمده پیرایه انوار قبول شد درینوقت مقدم
 فرخنده عید الضحی مرتب شد و این گشت عاطفت بادشاهانه
 جمعی کثیر را مورد انظار احسان گردانید و او کرنه مهر تیکه که

باغی واری و ارشکوه فی حضرت از دکن بطن خویش شتافته
 بود درین هنگام امیرخان برادرش خجسته به اسمت دستوری
 یافت که اگر آن پسر خورده دست مذامت بدین اعتبار
 زند همراه خود بیاورد و الامت بر استیصال او کمی رود و اندک
 چون بگذرد و بیکایر رسیده او آمده خانرا دید و بوسیله یافت
 خان بدرگاه خاقان حرم بخش آمد و مورد بخشایش گشت به هفتم
 محرم اخلاصیان خویشکی خزانه و جواهر خانه و دیگر اموال شیخ
 باپردکیان او از بیکانه آورده بدولت زمین بوسه فرستاد
 درین ایام معجبانه از ولایت کوکن بسی امیرالامراصوبه دار
 دکن که بدفع سیوا فرمود و دو انتزاع حصون و تانش که
 بسبب انقلاب در حکومت بجا بود و کشتن افضل عمده بجا بود
 مستقر شده و دستوری یافته بود مفتوح گشت و چند جا
 مردم انظر و در آسزای واجبی داده تمام آنها نشاند درین اوقات
 جشن فرخنده شمس را سمیت بخشد سال جیل و سیوم آغاز شد
 عالمی بسیار منصف و احسان خدیو که همان کامیاب گردید و در

پرنده بی رحمت می ربشت و شمشیر غالب نام که از طرف
 عا و لجان خار سن بود بار آورده بندگی درگاه والا پام بعض
 قلعه با میرالام نمود و آن نوا این مجسم مختار غار القلعه داری
 فرستاده غالب را نزد خود طلبید و از بیکانه خلافت
 منصب چهارمزاری و خطاب خانی و انعامات دیگر مطمح بود
 ساخت و درین لایحه نهی سنگه زمینید اگر کوستان سری کوکینو
 منی رستند عامی صغیر اجم و قهند سیر و ن سلیمان شکوه برج
 حسب که نوشت و با تها س لعمده را جها کنور رام سنگه کس
 با ورون سلیمان شکوه حضرت یافت و خجسته جادی الاولی بدار
 انخانه آورد و در قلعه سلیم کده جا داده مینت و چهارم ماه
 منور رضی خان پادشاه مراده محمد سلطان را با او بکوالیا
 رسانید و معتمد خان قلعه دار شد و چون از وقایع بندر سوز
 معروض میگشاه والا کردید که حسین پاشا حاکم بصره غرضیه
 مشتمل بر هفت جلدوس اسپان غری ترا مصحوب کاسم
 اقا کس خود باستان سپهر پنا و فرستاده مصطفی خان

مقصدی بند ریخت رفت که چهار هزار روپیه بدو خرج بهای
 افتاده روانه حضور نمایند بدین ایام از بسیم یک سیه
 سببی نقاشی الی پنج با صحنه اختصاص و از مغان نورالدین
 باستان فیض مکان رسید چون مرض فرمن داشت پس از
 چند روز درگذشت همه امپراتش خلع و میت هزار روپیه
 یافته مرخص گردیدند چون در کفر محال محاکم سپهر سلطنت
 علاروداده بود و کشته لنگرهای هر سال مقررده لنگر در شهر
 دار الخلافه دودا زده لنگر در برکنات نواحی هندی مساکین
 ترتیب دهند و همچنین در لاهور مقرر گشت و سواهی نفوس
 مستمره که در محرم و رجب و شعبان و رمضان و ربيع الاول
 و ذوالحجه اتفاق میشود در میان مضاعف قیمت یافت و
 بامراتنا هر اری فرمان رفت که از جانب خود نارو آب
 خیر مرتب دارند و تا عمر بکسر مبدل نشد این خیر منقطع نشد
 آغاز سال چهارم از سنین دولت عالم گیری عظیمی
 و هفتاد و هجری درین ایام مهمنت انجام بهال مبارک رمضان

نامیده تراز

تراز جبهه خورشید چنان جلوه کرد که سال چهارم از سنین
 خلافت زینت آغاز گرفت اگر چه روز سر برار آبی میت
 و چهارم رمضان است و سال گذشته در آفرین آغازین
 شده از اینجا که بهکن ترا که از رکب رجموم مهر سیم ابن طاعتی
 نمی باشد آغاز این جشن از روز عید قرار داده امده او شد
 توده روز مقرر شد نمودند در مشکوی دولت بادشاه
 محمد عظم تولد سیر راحت آور شد سلطان مغالدین
 موسوم ساختند بعضی مایون رسید بود اوق یک لک
 شاه عکس ثانی فرمان روی ایران سلخ شعبان در خلیفه
 ملتان شد در تخیان صوبه دار ضیافتها نمود و چهار روز
 و در تقویر با رجه باو تخلیف کرد و در خلیل الله خان ضیافتها
 پسندیده نمود و هشت هزار روپیه و خنجر و شمشیر میدیا کار
 و هفت تقویر با رجه از نفایس هندوستان باو داد
 و چون برای بادی رسید و کوشش خاصه عنایت کردید
 و اشاره رفت بیوم شوال بدولت زمین پوکس رسیده

ماه شوال سرکش خاطرند بدست مقرر اسبابش خند
 با سگوده آسمانی ترتیب یافت بعید کاه شرف حضور کشید
 پس از معاودت بکام بخشی حقایق برداشتند با و شایسته
 و الا تبار و نوینان فرسخ مقدار و راههای عقیدت
 و امرای نادار بنیایات و انعامات زیاده از اندازه بود
 ظهور مرجم و مکارم کردید نوایسم اقای روحی تقبیل
 سده سینه در یافته چسبید عریض کشش حسین بابت نظر
 انور در آورد از جانب خود نیز چند سراسر و غلام کرچی
 گذر زنده بغایت خلعت و چهارار و پیشه مول نورش
 کردید و چون بود اقی یک سفیر ایران بطاهر در انظار فرستید
 بود و در یک یوم عید احمد خان و صفی خان و ملتفت خان
 میر توک بپایان آلتان از بیرون شهر آوردند و در دیوان
 خاص و عام باستانوس مقرر گشت بعد ادای کورنش و
 تسلیات نامیده که متضمن بهتینیت جلوس بود که زنده عطا
 خلعت و حجب مرموع و اگر کجاستش با سپاه و خواجگه طلا و بیان

و پادشاه

و پادشاه و خواجگان طلا اعزاز اندوخت حویلی رستخیزان هجته
 بودند و مهر غریزید خشتی بمهمانداری او مقرر گشت هفتم شوال
 سوغات شاه از نظر محسوس که زانید از انجمه شش
 اسب و یکدانه مرد و ارباب علفان بوزن سی و هفت فراط بود
 مجموع از مغال کجبار لک و سب و دو هزار و سیصد و هشت
 نوزدهم ذی القعدة جشن فرخنده قمری انعقاد گرفت
 و وزن مسعود با این معهود بعد آمد سال چهل و پنجم آغاز یافت
 اکابر و اصناف حضور و صیحات با صنف کامرانی شادمان
 اندوخت و هم در آنجا نوای سم و رقصای عید الضحی سامعه
 برای تکلان کردید عطفت حسروانه ایلوی ایران را بر حضرت
 انصاف از رانی دانسته با انعام یک لک و سیصد و هشت
 خلعت و خنجر منیا کار با علاقه مر و اید و سب با زین و جام
 طلا و قنبر با زین طلا و سوار نقره و جل زر بخت و یک رنجر
 قبل و ریالی و یک لک با سوار مطرح انوار و اکرش ساخت و
 مقرر شد که جواب نامه شهابت غزل سال خواهد یافت

با طبعی که کور از اول تا آخر یک رومی و سیم را پیش می
 چهار از غلط شد عاقلی آن استند عای از و انمود بباله
 نه هزار رومی و موطف گشت درین هنگام چنین و زن شمی
 خود روزگار رسید سال چهل و چهارم آغاز شد جهان
 مسرت اما کردید جهانیان بکام دل رسیدند قاسم آقا
 کس حین یاد و از ده هزار رومی و خلعت حضرت العطر
 یافت و سمرایان کینار رومی یافتند و تشریف روضه برای
 پاشای که کور مسل کردید چهارم روضه الی فی خواجه احمد
 خواجه خاوند محمود و طبعی عبدالعزیز خان و الی بخارا بطایفه دار
 اخلاص رسید صفینان و قبادخان پذیرفته شده و اورا بکار
 اقبال رسانیدند نامه و موقوفات از اسپهان را به او ترمی
 و رشترا نهم و ماده بختی و دیگر تحف که رسانیده از آنجا یک
 قطعه لعل سیت و چهار هزار رومی قیمت شد عاقلیت پادشاه
 آنروز او را بکرامت خلعت و خنجر با علاقه و در دید و بخت
 رومی و منزل سکونت برخواست درین اوان سیمینت

در آن وقت

افغان

افغان سپید راجه رو سپید را که شرف اسلام در آورده بود
 و در محل تربت یافته مانهار رو منکشتن افضال با دست
 محمد معظّم شرف از دواج بخشیدند اکبری بر تفضل کفایت
 انجمن جهان با فروز تعلق بمطالع کتب طب و ادب که از
 تماشای آن انجمن جریح دیده و دل برافروزد و کوناگون از خط
 صورت و معنی میزد و زو تم الکلام چون داود خان صوبه دار
 بتنه ولایت یلایون از مستلقات صوبه بهار را بکجهای صعب
 مفتوح ساخت بود بار سال خلعت کسوت مهابات پوشید
 امیر اراد در شیخ از تفریه هاستان بصوبه داری کابل رسید
 شد غره رجب فاضل خان از اکبر آباد رسید برخی از خوا
 و مرصع آلات که حضرت اعلی در ستاده بود مزار نظر گذار
 دوم بعرض رسید که خلیل الله خان صوبه دار لاهور که بعض
 مرض بد را خلاصه آمده بود در گذشت روز دوم از فوشش
 بر تو قدوم بس منزل بازماند های انزوم افکند میر خان
 و روح الله خان و عزیز الله پسرانش و افتخار خان و مقتدر خان

لیران اصالتخان و سیف الدین را حلیه مرجمت نموده
 مشمول احکام ساختند و زوجه او حمیده با دو دختر ملکه بانو
 مهتاب علی منن از زمانی را لب لانه بجا هزار روپیه کامیاب نمودند
 ششم سنک شنبه تازه نهال محمد اکبر تقدیر رسید خواججه
 حاجب خلعت و خنجر مرصع با علاقه مر و ارید و انعام ستی هزار
 روپیه برخواست حضرت انصاف بخشیده از اول تا آخر بغیر
 مذکور یک لک و مئیت هزار روپیه عطا شد شعبان مشتاد
 رنجبر فیض از فیضان شجاع مرستاده خانان و دو فیض از غنا
 با یون بنظر انور رسید از کیفیات سنگا که همواره مرخش
 طبع بهایون مسیک و تانکی خامه و قلیع بخار بصنط ان کر اید
 کمی نمونه بسیاری که در بین ال مکتب و بجا کلنگ صمدیه
 بلند پرواز کردید و از بجه سنگا مرستاده بود که صمدیه بجا
 ج آهوج خطه دام در آمد آهوج بدست خاص و چهل بیت آهوج
 از دست جمعی که در یاد حضرت صمد یافته بودند از یاد آمد
 بقدر احکام اطلاق صادر شد بعضی رسید اول آهوج بسیار بحیطه

در آمده بود

در آمده بود بهیبت مجموعی رم خوده برای فرغ حمله کردند بخیر را
 آتشی شایخ رسید و بتن ملاک شدند قریب هزار آهوج بدست
 از غرایب سوانج که در بین ایام بعضی رسید انکه جمعی از اطفال
 در منصبه یون بیت بیازی شاهی و وزیر پنجاه هزار روپیه
 از انجمله دو کس دزد برآمدند شش هزار و حکم بران آورد او اشاره
 بسیار کرد و آن ناهوش جوی که در دست داشت چنان
 بر سر مر دوز که سر از هوا بی زندگی عالی شدند آهوج کردید
مقتدر در دست ولایت کوه صمد و ملکات م چون در او اسیر
 سال هزار و شصت هجری سبب بهاری حضرت اعلی و جمیع
 سرحد بانو مرش مرخواست هم نراین زمین از کوه بهار و قلعه
 که مر و پ متعلقه ولایت ممالک پاوستاهی را بقدرت در آورد
 و در وقت حی و حبس که را حراشام که ولایت خود را از ترک تار
 علی حضرت طراز زمین می بندست او نیز سودا و تصرف و لا
 که که بنموده لشکر عظیم از راه خشی بولایت کامرو بنشین
 آهوج خانان سرانجام این دو هم اسم اعظم دانسته بدستوری

حضور ظفر ظهور بر دهم ریح الاول چهارم جلوس از حضور
 روانه شد تا غنم ماه مذکور شهر کوچ بهار را مرکز ریاست خود کرد
 و بجای که یک موی سوم ساخته پیش چشم ماه مذکور بغیر تخریاش
 از راه کموره که است لوازم غنم افروخت و بعد تر در بخانه
 ششم شعبان خطه که نو را که در الملک انعام است
 از پرتو ماهچه اسلام نور آید نمود و عظیم غزایم شکریان این
 و من و مشاق این درین سفر ظفر تاثر با عانت صدق اخلاص و
 فدویت خود بهر افسر و بدست آمدن غنایم لا تحیی که از انوار
 اجناس و نفود و دیگر شیا و فقر بر عیال و غریب و بدایع
 و نوادر کوچ بهار و استام از انخاص احیا و اموات و اعم
 اشجار و ثمار و نباتات و صیاری و بکار و خوراک و پوشاک
 قلع و عمارات بشیر و بر بطعام و امون و توان در عالم کثرت
 معضل مندرجت تم الکلام چون کفایت این منتهی نامه از راه
 عرضه داشت خانان سپه سالار بهر اسامع جلال رسید و
 پادشاهانه محمد انجیل خلعتش را در حضور عطا بی خلعت و خا

کفن
 در خانه در
 سید کار
 در چهار
 در کفن
 در کفن
 در کفن
 در کفن

ازاد است با صد فرمان تحسین عنوان و خلعت خاصه و
 انعام یک کرد و دام و عطای نو مان طوع غزای خاصه
 آغاز سال **چشم ازین دولت عالم کرمی طایفه نهار و**
مهری در برج خنجره منکام قدوم فرخنده ماه صیام برکتشیر
 انعام و بطایف طاعات معهوده سپهری کشت خیم سال حلا
 آغاز کرد و بدینچرا ان پیشگاه دولت بر ترتیب اسباب
 و تهیة آتش بازی بطریق هر ساله پرداخت حضرت هشتاد
 روز عید بعد معاودت از منصبی شرف اندوزان حضور
 و سید این اطراف و امرای صو حیات را بعبایات و انعام
 مطمح انواع نو از رخسار کرد و امینند و بکشتها بجل عرض رسید
 بر این قبول یافت حسیان با پانصد برق انداز و ملحقین آن
 احادیان چهار صدی جنبه تنیده و تا و سبب ممدان بر کشته کول
 هر نفس کشند روز سوم مزاج مقدس از منج صحت مخوف کرده
 کوفت خون بسیار مورت صفت و استیلا رهپوشی میشد تا
 ذی القعدة اینجاست او دشت در معالج از حکیم محمد امین

بسیار غلام تقا و در
 ملا عیال که در بالا مردم
 ارتوق صوفی نسبت چهار طبق
 و شاد با صوفی نسبت طبق هر طبق
 یک نیم جای که خدی نظر صوفی
 نو در شش سیر کند طایفه
 تا از سیر کند ملا نهاد
 دو سیر کند تا بشکل یک
 و لکن دوست صوفی
 عباد صوفی

و حکیم مهدی تدبیرات نبلیسته بطور پوست و خیرات بلیت
 شمر دفع مرضی منسج دفع استیاج ارباب غرض شد مقدم
 عمل عافیت نمودند و هم دنی الحکیم صبلی توجه نمودند و صغیر
 بختی و تقصیر جمال عالم آرا میباشند نمودند از فیض و عیب بهره
 و در کردیدند شازده هم جشن وزن قمری هرب گشت سال
 چید ششم آغاز شد همانچنان از تقییر راجه جو بس که بصورت
 کرات مقرر گشته در اصل و اضافت شش هزار چهار سوار نمود
 الطاف کردید و بطوریکه آن بخاری از کوشش آنرا و برآمده مضب
 دو هزار و پانصدی چهار صد سوار سر افرازی اندوخت گردان
 عاویان که پیشکش او آورده بودند ضلع یافته مرضی شد و نظر
 رخت از جهان بر بست محمد علی پسرش که سبب تقصیرات
 پدر او نیز از مضب سزاوار گردیده بود و مور و بخنایش و عطا
 خلعت مانتی و مروت مضب هزار و پانصدی دو صد سوار
 گردید و بخیال منوروی از سهرند برآمده بغایت خلعت
 و مضب و وزیرای هزار و پانصد سوار سرافراز فی پات

۴۰۰ لک

غزه حمادی الاول جشن وزن شمس منقذ گشت سال جلوس
 شروع شد عالم حکام دل رسید عالمین بمنون طالع خوش
 گردیدند و بختان که در سال اول تقصیری معاشیه بود و در
 باره مضب چهار هزار چهار سوار کامیاب گردید و مفتاح
 شهره کور لوای توجه به سمت بخاب افرشته شد در منزل
 فاضلخان میر سالمان را رخصت نمودند باز و دیو کارخان
 از راه رست بدار لک طه رود و خود از سمت محض لوپنگار
 افغان توجه شدند و هم رجب دار لک طه بقدر و هم سالون
 سر رخت بکردون رسانید چون اراده کیر نمیر کرد و بود
 خدمتکار خان راجه صاحب طه ق و مالک فرستادند
 پانزدهم رجب قطب الدی ان خوشکی و جدار جو ناکه برآ
 انجام هم ستر سال زمیندار ولایت جام را که منشا دف و
 گردیده برادرزاده را بسبب از فوت رایمل میدخل کرده بود
 بایک سپرد و هم واقرا که مملکت صد تن بود و بدار فاضل
 و انوالیک بسبب شهادت خان کور از حضور اسلام ظهور سال

موسوم گردید که **نقطه قیام است** چون خانان سپهسالار
 جهت گذراندن ایام برسات در بهتر احوال اقامت افکند
 و تمام روی زمین را آب گرفت آسمان دلیری آغاز کردند و
 چون سپاه را حمال سواری نمود شوخی آنها از حد گذشت
 و راجه **نهم** کوستان نام روپ برآمد همانند بر خاست
 غیر از که کانون و مهر ابو رجایی در تصرف عا که مضور نماید و از
 منفق و کشت و باثر سمیت هوا و با هم رسید و جمع کثیر ببط
 حیات در نوشتند و در جمع ولایت آتنام اینجا است
 کرده خلقی انبوه از مخی لفان نیز در کوستانها بدرکات جهنم
 میوستند و در یندت قوت لشکر و دواب برنج و گوشت
 که از مخی لفان بسیار بدست آمده بود و چاره جز صبر نبود
 و منتظر ایام برسات بودند و راو اسطباران رو کجی او در
 کشتیهای آذوقه نیز رسید و از سرع الاول که زمینها نمودار
 شد افواج اطراف و نواحی دیگر باره قتلای پدید آمد که در راجه
 بکوستان کرخت و التماس مصالحت نمود سپهسالار قبول

مژده ۵۰۰

مژده عازم نام روپ کشت در حلال انجیل خان سپهسالار
 بطعن شد بدید عید سپهسالار لشکر بایان از محن و ایمنی که ستوده
 آمده بودند از خوف سپهسالار حیات او در چنان مکان متزلزل
 شده و خواستند از وحاشا شوند و بنگاه روند خان سپهسالار
 این یعنی رهین ملاشت که چهارم حمادی اللولی یکمتر از پیش
 رفت بنا بر ضرورت اراده صلاح و عمر معاودت مصمم بود
 و راجه که گرفتاری خود قریب مهید بدید خان تو مسجبت
 و مومنی الهی خانان را از وراضی ساختن چشم حلاوتی از
 وکلای راجه رسیده بنگش محبت هزار توک طلا و یک لک شت
 هزار توک نقره و محبت ریخته قبل از سپهسالار و پرتوه ریخته قبل
 از خانان و حج از لیسیر خان و صبر راجه و دختر راجه
 زمین آتنام که با راجه قرابت داشت با چهار سپهسالار
 راجه که بودن آنها در بنگاه نام رسیدن تمامه بکشی سوای آنچه
 معهود شده بود و بنگش طغیان را رسایند و نه ماه مذکور خانان
 و سپهسالار کوستان نام روپ کوچ نموده رست معاودت

بصوب بنگاله افراخت و سبت و دویم بکوه رسید و
 سیزدهم جب از کجلی کوچ کرده موضع پانده که مقابل کوچه
 آنزوی آب و قنات نزول نموده و رشید خان را بقوه جدا
 کار و پخت و درین ایام امر ابن او از مد او گذشت
 و چون حال مجنون دید عسکر خا را بتخر کوچ بهار که بیم نراین بار
 مستولی شده بود تعین نمود و خود جانب حضور نور روانه
 دوم رمضان از ششم سال جلوس در دو کوهی حضور
 داعی حق را بیک اجابت گفت **آغاز سال ششم اربعین**
خلافت والای علیگری سبت و پنجم ماه مبارک رمضان کار در دار
 بارگاه سلطنت لوازم جشن در باغ و لکشا که آنزوی آب را پی
 و قنات ترتیب دادند و حضرت هانوز لوازی توجه بخدمت
 برافراشته باغ مذکور را رشک بهار فرمودند و هانوز و حضرت
 رحلت خان خانان بوضع رسید پناه باده محمد معظم
 محمد استیخان غرقه دم فرموده او را همراه حضور آوردند و عطا
 خلعت از سوکواری برآمد نماز عید و مصلای جمعیه تقدیم رسید

پاشا

پادشاه پناه و پای کامکار و امرای نامدار از حضور و صوب
 بنوار ششها شرف امتیاز یافتند سیوم شوال را سبت طوالت
 پانزدهم از آمدن سواج ایام ششخون آوردن سیوای جمعی
 و ابرو و امیر لاهور و بریده شدن سبانه او هنگام مقابله
 و تمهید کشیدن ابو الفتح خان سپهر دوست جوان بمعنی از غفلت
 عده امرای واقع شد موجب عتاب آنده ضربه داری دکن
 از قیام او بیادش پناه ده محمد معظم تقوی یافت و امیر لاهور
 نصاحب صوب کی بنگال از انتقال معظمی ان مامور گردید چهارم
 ماه منظور قصبه بهنیر که از انجا دخل کوستان کشمیر بنویز فیض
 اند و نزول اشرف شد و چون بسبب توقف در لاهور رفت
 از راه سرجال نامل شده بود توجه بموکلش سران را مقرر
 کردید و حکمت راجه سپیکه و بختان و زواید اردو در سواحل
 آب خباب اقامت گرفته و طاهر جان بلخی از امر اخضر جاکیر
 یافت و ششخون با جمعی مامور شد که بای کتل بهنیر خبر داری و بهنیر
 قیام نماید و برخی امر او را بابت ضلالت لازم رکاب بوده محمد استیخان

و فاضلین سدرال ازمو کتب بل میبندند و سیم از بهر کوشش
 و رانهای غیور که بهر بخان بخت مال قبل بگویند یعنی خوف برده
 از پیشتر گشته چون بلا و ناگهان و بسان کرد و بخان رو بگویند
 و بماند که نیست و طرفه هرج و مرجی بلبان و جوان در آن
 دست داده چند ماده فیل با دست سی و بار بردارم و در آن
 آن کوه روان بجای پاک افتاد و عرصه تلف گونی شد که اگر بخان
 فیلان اثری بود و از غایت تابان چه رسد و از سنج این واقعه
 خاطر افسوسناک و شاهانه دره پرور چینی بوخت گراشد و از این
 زمان در خاطر قدسی مطهر مصمم گردید که باز بکشمیر متوجه شوند و از آنجا
 غره ذوالقعدة روئی توجیه بکشش کشمیر آوردند چون راجه رکنت
 متصدی جهات دیوانی در کدشت یازدهم شهر مذکور منصب
 وزارت لغاضی ان مفوض گشت و افتخار بخدمت خانان
 سرافرازی یافت در عهد سلطنت اعلیحضرت بهر سال در چاه
 هفتاد و نه هزار روپیه بواسطه صدر الصد و اتفاق میشد و در
 هفت ماه دیگر وجهی معتبر نبود حکم احسان توأم صادر شد که در

بخانه برگز

بخانه بدستور سابق علم نموده در هفت ماه دیگر مرماه ده هزار
 که از سابق و لایق سالی یک لک و چهل هزار روپیه باشد
 بار بایستحقاق اتفاق شود و هفدهم ذی القعدة و در ششمی
 بعضی آمد سال چهل و هفتم آغاز شد سایر عیدهای حضور و صحبت
 بخت ام مواسم میبایست شد و فاضلین لب از نور رتبه دیوانی
 برض شد بدستگاه شد و هفتم شهر مذکور چنان گذر از اید و
 نمود و بمان الدین برادر زاده او که تمان از ایران آمده بود
 اعطای خلعت از ماتم برآمد و مورد نظر از پیش و بعد از
 آمد و رفتن از مسیر حبیب اماکن کشمیر است و دویم محرم از آن
 از هفت آباد و صوبه دار لاهور حضرت فرمود و در هفتم
 خان صوبه دار مالو و حجه نقویین خدمت وزارت طلب حضور
 شد و بخان بجای او منصوب گردید و هفتم ربيع الاول را
 ظفر آیت بر توحات بدار لاهور افکند و یازدهم ربيع
 چنین در ششمی اتفاق یافت سال چهل و هشتم از عمر مملوکون
 آغاز شد عاقبتی آن که در لاهور منتهی بود و یکمست منصب از آن

بخانه

هفتصد و نود و یک و دولت مندی حاصل کرد و تاجان بر سر
 با جواب نامه شاه عباس که بود ابق آورده بود در غایت دولت
 هفت لک و سیصد و هشتاد و یک و بیار یافت هفتصد و
 نود و یک و خوب و بوی از اختلاف مرفوع کرد و جعفر خان در پانی است
 دولت رینوس یافت و کجاست و الای وزارت سر بلند
 سلطانه مذکور ساحت و از اختلاف بود و معبود کرامت امورش
افغانستان ششم در سنین دولت کبری مطابق سنده کبریا
 در وقت و در از هفت و بیست و یک ماه مبارک رمضان
 اتفاق افتاد و مقدمه حسن ترتیب یافت بعد و دولت از مصطفی
 سر سلطنت آسمان باید شد و بنوارش خرد و اندک کام و دان
 و امر او غنیا و فقر اصل آمد و بیکشما بنظر قبول اختصاص گرفت
 بیت و یکم و بی هفتاد و شش و زن قمری هفتصد و شصت سال حبس
 هشتم آغاز شد و عرصه و شصت و پادشاه مراده محمد معتمد بود
 سیر از بطن و والده محمد مغیر الدین بنظر انور که شصت و بیست و یک
 موسوم گشت مصطفی خان خوانی سفارت توران زمین رخصت یافت

کد و کد

که دانشمند خان انت کرده بود با نواز در مرصع آلات یک لک
 سیاه هزار و سیصد و هشتاد و یک و الی بخارا و نامه بارمغان
 یک لک و سیصد و هشتاد و یک و الی بخارا و نامه بارمغان
 حوسه که در استیصال سواد و تخریب ولایت و تخریب
 انفسد سعی موفور بطور رسانید لکن اثری که مطلوب اولیا
 دولت بود متر شنبه بنابران راجع سپید باد و یکم از نامدار
 بدفع او معین کردید و نوزدهم ریح الاول و شش و زن قمری
 انعقاد یافت سال چهل و هفتم جلوه آغاز کرد و پادشاه
 و خوانین هم جسم پادشاه اختصاص یافتند معروض کردید بخا
 صوبه دارالطیحه چهار پادشاه و بنو و نظم همام الضوبه بوزیر خان
 صوبه دار خاندیس لغوی یافت و او و خان از کومکیان راجه
 حبس که بصوبه داری خاندیس مقرر شد و فرمان رفت کیکی
 از اقارب خود بهر مانور که داشته خود عازم مقصد شود و از عرصه
 داشت پادشاه مراده محمد معتمد نوزدهم تولد سپید و ششم
 حامی الاولی از بطن دختر و سپید که راه نور رحمت افرا کردید

را سلطان محمد عظیم موسوم نمودند آغاز سال ششم در سنین دوم
 عالم کبری مطهری سنه هزار و هفتاد و هجری درین اوقات همان چون
 شهر کرامت به رمضان در رسید سال ششم فرماز و ای در روز
 شروع افزود و اسباب چنین مهیا گردید بعد مراجعت از مصطفی
 با صفت مکرست و احسان صید و لمانی جلایق نمودند حاجی احمد
 که در سال چهارم جلوس گردید و سالیان پیش کشتن کشتی در
 رود به بندر حرمین کشتی نصین زاد بهما الله قدر او جلالت رفیع بود
 جبهه سی استمان خلافت شد و چهارده سراسر بی پیش
 گذرانید مسیحه کی فرستاد پسر یف که معطر دولت ملازمت
 حاصل کرده صحیفه نیاز و نه سراسر بی و تَرَکات بنظر او در
 آورده بخت خلعت و انعام شش هزار در دبه مبارک شد
 ششیدی کامل سفیر حاکم جبهه و سید عبدالله فرستاده حضرت
 با صی یف و تحلیف بخت بی رسیدند معطای خلعت و انعام
 نفوذ و سر مایه اعتبار انداختند و نه سراسر بی که امام جمیل
 حکم مین ارسله شسته بود بنظر فیض کثر رسید و ابن چنین

همان افزود

جهان افزود تا پنج در سنه که از ای نشا طهمانیان بود بعضی
 عاکفان سده خلافت رسید که اعتبار خان حاکم کابل
 از حصار مستی آباد بر آمد رعد امار جان فوجدار بی لواحق کجا
 او معین کشت خدمتش بهوشندار خان صوبه دار منضم شد ششم
 و نفعده مهاراجه جوک سکندر از دکن رسیده بود در یافت ملازمت
 جبهه اعتبار راست بهند هم شوال چنین وزن قمری اتفاق دیا
 جیل سال و نهم آغاز جهان آرا ای نمود بخشش و لوازش و نشانی
 سرافرازی بخش بند های حضور و صوبجات گردید ایلیان که در
 جنبه و حضرت موت بلغات لایقه جنس و نقد کام دل اند و حضرت
 انصاف یافتند و هم فی الحقیقه و هم عید اسخی آواره عیش نشانی
 نو در هم و چنین عید کبابی با دیش هزار و نانی خنجر و اهرای نامدار
 بر کسند که در زندان صراحتی مایه وضع و مینا کار طور نشا ط و ا
 از جبهه کشتند و معوض و مایه بلو بسان بارگاه عظمت و جاده کرده
 که چون سعی فرمود ان که کشتن نمایان راجه سکندر و دیر خان
 و دیگر بر دلان قلع بوردند هر روز در حال و دیگر قلاع سیوا

بر سکان مفتوح گردید و آن خدایان مال داشت که آنرا گشتن
 خواهد کشید پیش بینی را که رسته کسان نزد راجه فرستاده
 استند عا امان نمود و بعد و بقول راجه از هم پس رسته
 مت و سر قلعه تسلیم اولیای دولت نمود و بهنیم دی حیدر
 بی سلاح ملاقی شد راجه باو معاف نمود و نزد خود داده بجان
 و مال امان داد و شمشیر و جگر مرصع بدو بخشید و تکلیف براف
 استن نمود و نزد ولیر خان فرستاد او نیز انواع رعایتها نمود
 و بموجب التماس عمده راجه فرمان مبنی بر بخشایش و عافیت
 از جناب خلافت بنام او صادر گردید و سپهها بر سرش
 چتراری چترار سوار شد افزونی یافت سر کرده راجه در صلبه
 حسن خدمت از اصل و اضافت هفت هزار پیاده هفت هزار سوار
 و دو سپه بهر کسب عظمی از افرخت و پیش از آنکه
 در حضور بود و ولیر خان و دو او دکان و کسبیکه و کسبیکه و
 غیر هم مورد انواع مواهب شد چون عادل خان پیر پیر دلاوی
 شگش تنها و نسیمنو و در اعلاک بوسه کشید و بیخ معالی

کاج

در جمیع عیالات بود
 سیده ارم راجت
 در اور و بیخ مطاع باورفت
 در حیدر خان در راس حیدرین گذارنده باهور رسد و از تغیر امر
 بصوبه داری ای قیام نماید سبب و حیم حمادی الاوی جشن دران
 تمی یعنی آمد سال خپم آغاز طراژ شد از نوشته وقایع نگاران
 صوبه کشمیر و عرضند داشت مراد خان زینید ارتت معروض بکاه
 خلافت گردید که خان ولاد و دمان عبداللہ کاشغر که پولد بر خان
 پیشین را و ستولی شده بود با اهل و عیال و معدودی از ملا و خان
 غارت زده و بی سامان بقصد بوسال و التجا بلر دولت فیض خیرین
 روی غرمت بدینصوبه بنماده و خواجه اسحق که برسم سعادت
 نزد او رفته بود و در خیانت با او ملاقی شده در رمایان در طرمد
 شده است غرقوب کشمیر خواهد رسید حضرت شهنشاهی با جماع
 انچه از غایت رفعت و قدردانی خواجه صادق بدینشی سید
 راجه تقدیر هم اسم محمد داری آنرا از این تعین نمودند و نصیب

رنگه

و جعفر صبح و مکه و نه سراسر

طلاد و در کجایین و برخی از

و رخسار شایب و حیدر و حاکم و لکاس

آنها از استیلا و فتنه که فرستاد با کثرت فتنه ایجابان
و لاد و دمان ملاقی شوند و تار رسیدن خامنطور به پیشگاه حضور
لامع العزیم بهماننداری قیام نمایند و بر کشتن طاع بمباران صوبه دار
کشمیر صاه رسد که چون بدان خطه و لید برسد از سر کار شرف
اعلی سامان جمیع ضروریات و مایحتاج آن رفیع قدر نمود و پیش
پناه هزار و روید از خزانه الصوبه داده هرگاه روانه درگاه سلطان
پناه کرد و خود همراه کشته خان مشا را لید را بارگاه حفاظت
رساند و محمد امین صوبه دار لاهور را فرمان شد که چون بانگ کز
سلطنت وارد کرد و لازم ایثار و اکرام بعمل آورده و طایفه ضعیف
بر وجه لایق تقدیم نماید و بی ثباتی از روید از سر کار خاصه شریفه و بی
کرانند و برخی امتداد جانب خود بدید و همچنین جمیع حکام فوجداران
که بر سر راه بودند حکمت که جایجا مراتب مهماننداری بطور رسانند

وارزنده

وارزنده و منقلقه خویش این تالاسته بگذرانند سیزدهم
و نهمین خان از تغیر محمد امین بخدمت سلیمان القدر میر کشیکه ی
سرمد کشته عطا ی خلعت خاص و قلعه آن صبح و اکران
و درین ایام خواجہ بھول بقعه واری کواکی را از تغیر محمد خان منصوب
کرده و بدین معنایت خلعت و اسب و خنجر و خطاب خدمتکار را فیض
شد و خدمتکار بخدمتگذار خان معنی طلب کشت درین اوقات چون از
سورج بنگالہ بعضی ممالون رسید که اشامیان مرو و دیگر باره از راه
تا عاقبت اندیشی قدم جرات از خدمت خویش مشناده بالشرکی
انوه و لواره عظیم بر سر کواهی که سرحد ولایت بنگالہ سب آمد
اندر و بنا بر عدم وصول بدو سپید فیر و زخان تمانه دار آنجا و دیگر
بر قلعه کواهی استیلا یافته و خانم کور با اکثر همایان مردان
جان و در راه عبودیت در باخته سب رای عالم آرای جهان
آفتضا نمود که کی اندک بای استان سلطنت بالشرکی از بنگالہ
حضور بدفع فتنه انصافیان مغمور معین کشته بنگالہ رود و برخی
از عساکر کوکلی الصوبه نیز همایان خویش ملحق ساخته تهنه و تان

انگاره خدایان پشوده بر دوازده بنابران راجه رسیده که بجاییت این
معین گردید و سبت و یکم ماه مذکور بجاییت خلعت و پاسبان
طلا و حمد هر صبح با علاقه مر و ارید مورد نوازش گشته مرخص شد
و نصیر خان و کیهان بنگه بهورته در کهنه تنه سکه مریده و پیرم و پیر
و جمعی دیگر از عمد با و مضیداران و هزار و پانصد احدی و پانصد و
با و معین یافتند **تکمیل الترتیب العالی**

بسم الله الرحمن الرحيم

ربنا وفقنا بالتفصيل والتقسيم

الحمد لله الذي لا اله الا هو والآخره خاتمه به برایش حمد جهان آفرینی زرتکار
که آغاز گفتار با از دست نیک تحریر و نامه بنمایش شکر جهانیان
از نبی همیشه بهار است که انجام کردار با از دست سامان پذیر
تا تمامان را فیض هدایت او تمامی بخشید و ترکها بنور عنایت او
همچو آفتاب درخشید حسن هدایت او اسبته لطف او تعالی جبر
مخلوق کرم نعمت نشاء کنی عبارات حمدش از حرف و صوت
کلام بیرون ادراک استعارات و صفش از احاطه خود و ران
چون مقتضای حکمت کامله خوست از اسرار بیا یق قدرت شمه بر

مهره دهم

جلوه دهد و ملطف بجز و بخت نامی دل داشت ابا و کرامت نماید
ناموس دولت جاوید از نام روشنگر امانه مهر و ماه اسلام
نخچه اصطلاح عقل و نفس با به اعتدال ترک غیبه صوره اجرام مبین
و زبیه امتزاج و احباب و ارواح رونق روز باز در رحمت خاص
عام مجموع جامع ذات و صفات ادب فرمای تو آموزان
مکونات را بر این تمیم مکارم اخلاق مبعوض نمود و آن عظم
منظر تجلیش الهی در جهان پروری و جهان داری آئین بجایای
خداوندی را کار بست و آنکه مراد از مصداق منتهای وارود شد بر
آفرینش تبار نمود و آینه سینه صفات خدیه بر و ان و تابعان
لوار را رشت و آوار سداد از رنگ ظلمت و جهالت پاک زدود
صلی الله علیه و آله و سلم بار خدایا نه در ابتدا امر الفتاری که نشاء
حضرت تو باشد و نه در انتها امر که داری که جبار پناه تو اند شد
ربنا اتم لنا نورنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدير و بالا حایه جبر
اما بعد بر ضمایر خورشید نظایر و الا مشکوه خرد پروران سوانح
پژوه که بر ده کشتایان اسرار کس دنیا و ایمان الطوار جهان

انجوه بنامند واضح باد که کتاب بلاغت لفظ و الاخطاب عالمگیر
 مستفهم و قایم ده ساله دولت ابد طراز خدیو خدا گاه پادشاه
 ولایت بنیاد عادل کامل عالم عامل **شاه** شاهی که کجاست از جاوید
 سرسبز از دست باغ امید بر تاج فشانده استینها **نخست**
 کشیده از عیسینها **جبرئیل** آرم صورت سلیمانجا عیسی سیرت
 قلا و زسلوک ختم ملوک اسوه العارفین و المجدین تهنه خلفاء
 الراشدین صاحب المجدات و المغازی الذی عدل سافیه منه
 بعل الثقلین یوازى ابوالمظفر محمدا و زکریا **عالمگیر** پادشاه
 غازی بخاشته خامه بدایع نگار میرزا محمد کاظم سرآمد سخن
 نادره کارسنت و چون خدیو عالم صورت خوشی و قف لیس
 مبنی و پستی را تاسیس بنای باطن مقدم بر ظاهر را ظاهر بود
 راقم از تسوید مبین شد لیل از خرامش از نده ابد خداوند ملک
 سرمد در عهد رحمت محمد پادشاه جهان مشید مال جهان را که بکبار
 احسان دریای ذخایر بیکران سلطان محقق و مفسرین برهان
 محمدن و محمدین حافظ کلام مجید حامی دین حمید محمد جهان

صدا و مدبر

خداوندی و منبیه یوازى ابوالمظفر قطب الدین شاه عالم بهادر
 پادشاه غازی که نوهار روزگار جهان و نو نور و سل عصا کجاست
 است مجموع فضایل و کمالات فخر منحه سعادت و دیار چادر
 و انانی فاخته کن عقیقه کشتی بدر آسمان امارت صدر دیوان
 وزارت و دستور حسن عمل کجور لطف ازل فخرین باب زیارت
 خانه خدا سعادت انتساب طواف مرقد رسول محبتی پاک طاعت
 روشن ضمیر عنایت الله خان مرید خاص حضرت عالم گیر کسب سعادت
 محمد ساقی مستعد خان را باعث شد که لب جلال چهل ساله صادرات
 و واردات گفتار و کردار آنحضرت در پرده اختفا مانده و کار
 جهان داری و بار نامه عالم گیر ی بقید تدوین نیامده نو که از انجام
 معنی جانشینی یابی و در اطرار مدحت و انی لسانی سلیقه است تعد
 انیت که ازین عهد برای کفتم امر است خطیر قرون از حوصله
 تقصیر سرانجام چنین کارها موقوف فرمایش کار فرمایان قدردان
 و یاوران صافیت که زبان دانست و بی وجود با سود و ایمان
 نخل طلاق لسیان افراد و قایم حضور و صیحات فراهم آید تا

عالمگیر

صل و عقد تحریر باسانی که ایدار است که شفیق محبت و اخلاص را جز آن
مقصود هر کس صورت بند و یاد کاری بر حقیقت دوران بماند اندکی
دیگر محظوظ شود و متمسک من و زنی نبند اگر نگین که هم حق مالک ملک
حسانت بر و مرشد کانیات بر ذمت عقیدت نهدت دارد
و مدت العمر حلقه بر و ن در دولت بوده آنچه خود دیده و آنچه
از ثنات ارباب معادله آنوقت تحقیق کرد بقید تمیق آورد
و چون این نظر نامه اقبال ختامه حاوی فو حیات پادشاه عالم کبر
تتمیه اش باثر عالم کیری که هم نام است هم تاریخ اتمام مناسبت
هر چند خوان ناگشیده یک عیب است و کشیده صد عیب است
استطاعت در خانه سر چه و همایون **مرد** خود ساقی خود شدند
درین دیر نامنت کش کردم از غیر **الحمد لله** والمنه طالع یاوی
کردمتم بهر تر تم کمر بست تاجین محلی مفصل موخری مفید باد او
برکننده و جمیع آند و بحیل بوسید جمیل تدکار نام اکثری از آن
عاقبت نخر ثوالی حاصل کرد و امید که این جہتی کو سرور بیگاه خود
صاحب نظر سان قدر و قیمت قبول کرد و اگر تیری نقصان خطا

دشته

داشته باشد از تابلقاب اصلاح جوهر سنجان آب مرکب
دیگر پذیرد **بیت** علامت امت ان عارفان با کرم که یک صواب
و صد خطا بخشند **آغاز سال نازدهم از سید عالم کیری**
سنة نازدهم بقاد و هشت محرمی درین اوان حجتی اقران
رمضان سعادت ضمان بمنیت بخش جهانیا ن گشت سال و بهار
سین خلافت عالم کیری پیرایه اختتام گرفت و سال نازدهم
آغاز شد که بر و از ان بارگاه شمس تعدا و جشن سعید بر و رفتند
ایام صمیم بقدیم صوم نهارد قیام لیل برآمد و بلال فرخنده
شوال بر اوج خرمی برآید با موسی دین و دولتش ارکان شریع
و ملت و مظهر امن امان و زلیعه نشاط و اجتماع عالمیان جهنم
و کانه عید فطر مصعبی تشریف فرموده بعد مراجعت در دیوان
عام رونق تخت مرصع نگار بکسوف نفس آثار افرودند و یادشانه داد
عظام امرای کرام با دای تلبیات مبارک و تارک را گشتند
و بنوارش اضافه و خلایع و خطایب بی شند و بیادشانه داد
شیم محمد اعظم خلعت و دهبوب مرصع و بیادشانه داد و الا که محمد

خلعت عنایت شمسجده املاک حضرت خان خلعت و خراج دستمیر
 مرحمت گردید و دانشمند خان میر بخش بنایت خلعت و
 و از اصل و اضافت منصب چزاری و هزار سوار اعتبار یافت
 حکیم املاک از اصل و اضافت منصب و هزار و پانصدی کلید سوار
 و تمشکان و هزار و پانصدی کلید سوار و صد سوار و لطف الله خان
 هزار و پانصدی پانصد سوار سرازیری یافتند محمد اسمعیل
 ولد الله خان منصب صدی نو سرازیری شد محمد یعقوب و لطف الله خان
 چهار صدی کلید سوار بود و صدی و صد سوار اضافت یافت
 انور اسمعیل از تغییر لشکر خان بنظم صوبه بهار مقرر شد از اصل
 و اضافت منصب چزاری چزار سوار مقرر گردید و چهار صدی
 احمد آباد کجرات شرف ملازمت دریافتند بخدمت صوبه داری
 دار الملک کابل از تغییر رسید امیر خان مبارات اندوخت از انجا
 که این برگزیده دین یاران را با طبع برکس هم و نشاط غنچه
 نیست و از داور پرستی فرصت توجه بر آفتاب طرب نه حکایت
 از باب طبع خوشحالی و بلبلان و رسین و دیگران مجرای آید به

و بعد

و بتقدیم غنائم و از نذر نه رفته تا بکلیه ممنوع شد و ششصد
 از صفای خاطر قاصی و از انجا که بدست شوال و الامتزلت
 عبد الله خان را که نظایر در انجا رفته رسیده در یکی از بابین
 فرو آورده بود و انجا حکم مقدس لوازم ضیافت تقدیم رسید باز
 ماه مذکور زنده امرای عظام جمله الملک جعفر خان و الله خان
 تا بیرون شهر بدره شده مبارکاه اقبال آوردند با مغری الهام
 سواری مصافحه نموده تا در و از ده خاص و عام سپ سوار را که
 بر بالی نشسته از کتفه مسج پیاده بکته نقره رسید از انجا
 و عام و تحت مصحح را جلای افزای دیده تیرگی کشیده نموده متصل
 کتفه طلالتان و آب خاصه که مرمت شده بود نوش جان
 کرد و عصبای مصحح مرمت شده را بدست آورست اعفای
 نو سید و برگرفت بعد مروری یکس و شش کهری یعنی نه آمده
 محتاج رونق امکان فرد و شش جهان زب نظر فرمودید
 سمت و ریافته نشست بعد ساعتی آفتاب و هم حضرت از مشرق
 دولت طلوع گردید خان پیش آمده بغیرت ادای و طبع خود و تقدیم

د آب مصافی اغرا نصیب کردید باقام اشرفاقت غنی حرم
چیزه امید شن افروخت و کلفت و محنت غربت را چیر باد
شاد کامی به سر انجامی پای به برهنه و در بخشش را میقدران دست
انغز را بدست که است به دست گرفته بمجد تشریف آوردند بعد
سرور نیم ساعتی با کرام حضرت و کرم که دانید مذکوره تاز خان و
سباز خان و خواججه صادق بوی رستخانی مرحوم که سرزنی
و نشین است و از سرکار خاصه شریفه مرشد و دیگر لوازم آن
کشته رونق و صفای تازه یافته بود رسانیدند و بطریق یک
رو به نقد و جنس است برار رو به و شرده سراسب بابا غلام
و نقاره و جل زر بخت که در دیوانخانه پیشتر مهیا کرده بودند
از وقت روز دیگر لیسیر باغ صاحب آباد با محذرات رفته تمام
روز مرست اند و زب و از طرف ملکه زمان مالکه دوران یک صبا
جهان احسان اقامت است برار رو به و شرده تقویر بارچو
مرصع با سولکته و پاندان مرصع با خواججه طلاه سیکه آن میانکار
و چو کمره بخور و دو صد قاب طعام و ارکجه و بان بر مراتب خود

اداره

اداره و در محکم ماله مذکور حضرت از عدالت خود مستند
ایوان الیستاده بودند که حاکم الملک خازن با خود حضور آورده
نه در عیاد بود و خان آداب بجا آورد و حضرت دست بر
مهر خیمه کشیدند و بموجب حکم در میان چشمه مقابل ایستادند
عناایت و بجه الملک نه مان رفت که تا حاجت میان عشرت و
ایشان کرد و با خان همین جا نشینید و خود بخواجه تشریف بردند
ست و سیوم و دو القعه در انجمن خاص غنیانه وزن مسعود
شری باین معهود و بعد آمد سال پنجه و دوم از عمر ابد طراز عاید
با شاهزاده ای و الا قدر و امر ای حضور و صیحات بر احم کونا کون
سند فیکشهای لایق از طرف نواب قدسی شمال یک صبا
و دیگر محذرات حق حرم و نونان عالیشان از نظر المور که داشت
غره دنی که رحمت با بود خمر زبان اشام بجا لبلا و دواج اخر مرچ
عظمت با شاهزاده محمد غلسم در آمد کاین یک لک شتاد
برار رو به از واقعه صوبه تهنما معروض والا کردید که قضیه بهای
نقشه بندر لاهی از آسیب زلزله باسی هزار خانه و از زمین

اتفریح خلافت محمد عظمی عنایت خلعت خاصه بنامه آسین بر سر
مرصع قاشق را آراستند و چون جان کر امبقد عبداللہ شد تمام
قرین خرمی و شاد کامی و منعمول مرح و نفقات خروانی و دار
الحکافه بسر برده از محسن و مشاق سفر بر آسود و غنیمت طواف حرمین
شریفین را و با اهل قدر و اوجالاته نیز نهاد و نیک خسته بود و این انصاف
ندت مذکور با جواز انقصه استیانت و کام و مقفی المرام مخزن
گشت حکم اقدس کرد بر دارن پیشگاه سلطنت سامان لوازم و ما
یحتاج سفر برده جلایق نمود و ذریع کر استن لبس و دارن
و حکام و فوج داران از دار الخلافه شاه جهان آباد تا بندر سورت
صا و شد که آن فرسخ قدر از اصد و خویش یابین شایسته نگذاشتند
و همه اندران بدستور هنگام آمدن معین شدند و از اوقا آخر
مبلغ ده لک و سوه از خزانه پادشاهی بانی کر امت مرتب علی کو
عنایتان دیوان خالصه از اصل و اضافت بمقتضای بیعی و
مورد عنایت کرد و بدین شیخ سلیمان بدار و علی عدالت از تغیر میر
حسینی از اصل و اضافت بمقتضای هفت و سوار بر بند شد

میرا خرد عبد الغزنی و الی الخ را بیافین منصب کبیری در امانت
حاصل کرد سید امیر خان صوبه دار مغز و الی کل ملازمت نمود
پایضد مهر و دوزخ افشا کرد از این بد دریافت شرف قدسوس
و کذا انتن قوت النظر ملک ملت دست لغز و پوست لب
او فرقت از فرقدان گذشت خوشحالان و دیگر ارباب غش
با فام سه هزار روپیه و چهل دست خلعت خوشه انداختند
سید عثمان فرستاده شرف ملک رخصت معاودت خلعت
نه هزار روپیه و اسب با سارنقره یافت تنقیر خان بختی
تن از تنقیر کفاحان مقرر شد ظاهر خان صوبه دار مغز و الی
ملازمت نمود و کبیر و دیگران را کذا از این بختی کف
مهاجیان ثابت تولد بیه از نظر انور گذشت بزبان یک موسوم
شد بختیان عظام حکم و الاوغراف یافت که به سصدی سوا
اهل خدمات رزیداران سواران بر طوف نمایند صفت کتخان
خدمت بادش هزاره و محارم معظم و محتارخان قلعه پر بنده و
بروز رسید به مغز ملازمت بی شرف انداختند بعضای افغان

امرت حضرت و اقدای سنت نوح بر عت تصویر و وکیل میکن
 مستوی القامه که بر عتادین دروزده قلعه ساخته است و
 غریب است مضمون بود بهین سبب آن دروزده راهبیا
 میقت حکم شد بر دروزده **آتش نهم که خدای شمع شنبان**
و جهان در ری هر دوستان غفلت و کار می پادشاه
محمد **و عظم** **و بیستم** **رجب شنبان عالی تابان** **کو کب** **سید سلطنت**
 رونق آغاز یافت کوششادی و کرناهی مسرت غلغلند در زمین
 انداخت زمانیا را سرور و شادمان ساخت و هم شعیان
 طرد و انخاص فرمودند پادشاه را ده بعنایت حلت با چهار
 و ده سراسپ عربی و عراقی و دوفیل با ساز و قنار و غیره
 سبت هزار روپیه و سرچشمه شصت هزار روپیه و نقد و دروزده
 لک روپیه را فرار شد و **بنو ابی سی** **جضال** **یکم** **قل** **سورج**
 هفت پانزده هزار روپیه و دو درخیز فیل که بان زب
 انعام شد پادشاه زاده معبد و در یک پیری شنب در کمال شوکت
 و احتشام از حویتی خود بخشنور پوز آمدند حضرت سجد تشریف آوردند

قاصی

قاصی القضاات قاصی عبدالوهاب بود که شصت و هفت
 میر سید محمد فوجی و نهادهات اسوه مفضل ملا عوض و بیست و نه
 عرفان شیخ سیف الدین سهرندی تمهید قواعد نمود مهرشش لک
 قرار یافت حضرت با پادشاه مراده کجوبی ثواب فلک احتجاب
 سکه صاحب سوار است شریف آوردند لمر اعظام تا هزار روپیه
 در جوب پادشاه مراده بود و بعد القضاای دو بهر و یک لک
 حضرت با پادشاه مراده معاودت فرمودند و طرف صبح
 غوث تنق ارای غفلت غفلت سربلای پادشاه مراده آمد در بیان
 جزئیات زمین چین سرور آفرین و تربیب چرخان روی
 افرازی آسمان زمین و انعامات بزرگ و خرد بهره و در فرما و اجرا
 لا نقد و لا شخصی که درین کار نامه نشاط و بانامه اسباب بری
 روز آمد آئین بندان ابوان مضا حشیشی باب و رنگ نمایان
 نتوانند سامان داد و نو اسبجان نزم بلاغت سازی سزای تادی
 آن کوک نتوانند کرد و هفت شمعان راحت سرای پادشاه مراده
 نور و فیض آمو و بند که حضرت رشک فرودوس برین شد و آفرین

محل سرامی پادشاهزاده پارسه یوم ساد و یوم طلوع
 یا انداز فرشت بود تخت طلا بکوس مبارک روین گرفت
 بوشان بارگاه و البته قدیم تسلیات مبارکها و اعزاز انداختند
 حکمت ناهار و با صد می بوس طغشیان عظیم تسلیم صلاح یابند
 و دیگر از احوال و غده خلعیانه برای تسلیم پارسه پیش پادشاه
 از اجلاس جواب و پارسه قیمت بچک رو سپه از نظر انور گشت
 بعد از آن محل تشریف برده بدو تختانه مراجعت فرمودند و پادشاه
 وقت سواری بیرون دروازه نقارخانه والا آمده دولتی
 دریافتند و وقت مراجعت از اندرون عیشیانه بغیرت
 رسیدند نیز دهم عبدالرشید بنفیر لوبلین حکم کاشف بکار
 اعلی استعاده یافته نامه از نظر انور گشت را بنده حواله خدمتکاران
 دار و غده اعراض شد بیستم حکم الاصادر شد که پوشش زلفت
 نامشروعیت در مطبوعات با استعمال مردم نیاید **آغاز سال**
دوازدهم از سنین جلوس دولت و لای عالم گیر بی تی
سه هفتاد و نه هجری در این اوقات جشنی بسات

مفتاح

مفتاح بر و احسان یعنی بهال رمضان ابواب فیض و فضل
 و اهب منان بر روی عالمیان گشود سال دوازدهم از سنین
 فرمانروایی خورشید سپهر جهانگشایی آغاز شد خدیو دین پرور
 ایام صیام را با دوا حسنات اعزاز مشوبات معمور داشتند
 کار بر دوازان بارگاه شمت بفرمان کیهان خدیو بارگاه اقبال
 را کلکونه آژن بر رخا کشیدند و گناه فریب آراشته نمودند
 طلوع بهال بخت شمال شمال از اوج فرخی روز جمعه اتفاق
 افتاد و مصداق عید ان اجتماع بیوم واحد بطهور آمد و روز
 دل فروز عید فرقه و م فیض از دم عید گاه را مطرح نهادند
 شوکت و جاده فرمود و وقت معاودت نماز جمعه در مسجد
 جامع جهان نما داد اموده دولتیانه را مورد مسرت و شادمانی
 کرد و روز دوم تخت مرصع را و دولت اسما نیاکی گشتند
 و او دوشش گری گرفت روز بازار گشتش و پنجانیش رویش
 پادشاه دایمی عالمیقدار و اهرامی نادر تقدیم آداب نهایت
 و گزرا نیدن شامی شد و میکشندهای مردم حضور و محو گشت

از نظر که منظر گذشت پادشاه مراده چشمت محمد اعظم خلعت
 و از اسل و اضافت منصب پانزده هزار سی و نه هزار سوار
 و شاهان شد پادشاه زاده والا محمد اکبر سرور رحمت
 خلعت انداختند حمد الملک حضرت خان و محمد ایمن و اسد خان
 و عبدالرحمن سلطان و دلدن محمد خان و نامدار خان و دلفی
 و سید منور خان و دیگر بندگان از اکابر و اصناف رعایت خلعت
 و اسبیل و اضافت و اصناف نوازش مورد مرجم گردید
 بدیع سلطان و دلدن و سلطان منصب دویست و دویست و دویست
 چهره اغراض افروخت میرخان و دلدن خان و اسد خان و اسد خان
 دار و نه منصب آن جلوسه متقد خان لبر بنیجان که قصیدی
 از منصب بود و دویست و دویست و دویست و دویست و دویست
 میان از دکن باستان بنوس معنی شرف انداخته منصب چهار
 چهار سوار هزار و خطاب اخلاصان برادران خویش شرف
 حبت مختار خان قلعه دار برید رخصت معاودت خلعت
 و اسب یافت خدمت دنی القعه کسوف شد و ای صلو

و عطای

و عطای خیرات بدستور مقرر بعمل آمد بعضی خداوند وین
 رسید که در صوبه نهند و ملتان خصوص بنارس بهمن
 بطالت نشان و در مدارکس مقرر شد رئیس کتب باطله
 اشتغال دارند و راغبان و طالبان از هند و مسلمانان
 بعید و علی بنوده جهت تحصیل علوم شوم نزد انجاء کمره می
 آیند احکام اسلام نظام باطلان کل صو کجات صادر شد
 که در اسس و معابد سید بنان دستخوش اندام سازند و
 بنایکد اکید طور در رس و در رس شیوع مذاهب کفر
 ایمان بدارند و در رسم ذوالقعه حشیش وزن قمری رات
 افزای عالمیان شد اورنگ خلافت بکلوس پای برتر فرمائی
 دین و دولت سپهر مرتبت گردید رسم وزن کداز سه یاز
 موقوف شده بعمل نیاید و سرود سرایان و نغمه پردازان
 از دولت مار محروم ماندند نوبت نوازان بدستور محمود
 کوشش و مانی بلند آوازه نمودند سال پنجاه و سوم از عمر ابد
 طار حسن اغاز گرفت پادشاه مراده محمد اعظم رعایت خلعت

و عطای

و یکدیگر است سپهر کلهای مرغ و بادش نهاده والا که محمد اکبر
 خلعت مسرور شد مذمت انوار و استیاضه الملک محمد خان
 و دیگر استیاضه کلهای ملک استیاضه خلعت اراستگی
 یافت دره التاج سلطنت پادشاه زاده محمد معظم مکتومه
 لعل که عاقل خان دنیا در سجاد پور فرستاده بود و حضور لامع
 النور سرسله شهنشاهی نامک و حج سرخ بوزن برآمد و منجین
 قیمت مبت هزار و پیر رنگ تازه یافت پادشاه نهاده
 بحر حمت ارسال خلعت از حضور کرم تاثیر بلای اقبال اراستگی
 دلیر خان در جلد وی شج و یکدیگر همه از اصل و اصنافه منجین
 بجزاری بجزار سوار بر امثال تقدم حسب از واقعه حضور اراستگی
 معروض گردید اله و در بخت عالمگیر شاهی رحمتی برکت خلعت
 و ارسلاخان و محمد شاه و امان الله و وزیر بخت و حسن و بخت
 برادرش خلعتهای تعزیت یافته بنوار شهنشاهی و ولد می شهنشاهی
 کجانیات از سوک برآمدند میرخان از انتقال انور حرم حضور بجزار
 اکا اباد و از اصل و اصنافه منجین چهار بجزاری سه هزار سوار

دایم

دو اسب و خلعت اعتبار یافت و متعقد خان از تغیر او بکند
 دارو علی بند بای جلوه خلعت اعزاز پوشید همخان بکند
 دیوانه خاص جواهر بازار و لطف الله خان لیر سعد الله خان
 مرحوم بخدمت دارو علی دیکوکی از تغیر علی خان که انور و اخشیار
 کرده بعنایت بالا بند سر بلند شد بند میر شهاب الدین فرستاده
 والی بخارا و در اسل اسب حرم شد و هم دمی الحجه برای ادا
 صلوه عبده انجی محصلی شریف فرمودند و بعد تقدیم سنت انجی و الحجه
 بر بقاء انور و اسب اقبال منور گردید و سه بند خان از دکن سده
 بسجود قدسی بارگاه حین آرا گشت حکیم ابراهیم بموجب حکم
 همراه عبد الله خان کاشغری تا بندر سورت رفته بود آمده ملاز
 نمود و میرزا محمد خان صفوی بعد بر آمدن از البس انجالی برقی
 ملازمت نمود و عطای بنیتمه کمر آرا و شش محکم بست حکم شد و تراب
 به خدی تا دو صحنی غایبانه معروض میشده باشد و از صحن
 تا بیستی الحجه نهاده نمایند سیف خان بصوبه داری گنجه از تغیر مبارک
 سرافراز شد مبت و یکم ذی الحجه بعرض رسید عبد الله بنی خان

متراهم تنبیه مفید ان موضوع سهره پشیماندهم ساخته بر بند و
 ناخته بود و بخت خیر و زمیند می شود و سر آن حمزه سه از انبیتی
 سر میفرستد در انسانی جنگ تیر و بند و ق مبعثش رسید چهره
 سعادت بگلگون نه شهادت را بکین کرد خیر و موفق بود عیانت
 با علمداری جمیع بدشت در متهرا اثری از تاسیس عالی مسجدی کند
 که مدتها نمانش بر صفای السند خواهند گشت محمد انور را در
 زاده خویش او بخلعت لغزیت انبار یافت امواتش بصنط متعلق
 پادشاهی در آمد نقد اشرفی نو دوسه هزار روپیه سیزده لک ش
 چهار لک و پنجاه هزار روپیه ببت دویم رعد انداز خان بخت
 استیصال زیاده سران نواحی متفر الخلفه مامور شده ببت
 اسب پاسا زطلا مخز کردید سر بلند خان از تغیر همتی ان بخت
 فورسکی سرافراز شد محمد امتیاز ناظم دار السلطنت لاهور حضرت
 سعادت یافت معصوم خان معروضه بدشت که در نواحی مور
 شجاع جمعی بهر سیده شورش انجینه فرامین تا کید نصیب بنام
 ابراهیم خان و فدایان صادر شد که اگر طریقی سر برادر سرش بر داند

مسلک

صفت کتیان بخت مست فوجباری مترا و دلیر و دل بهادر خان
 رو بهید فوجباری نذر از انتقال عبد البنی خان مباحی شد ندیم
 دیو سید و یه نعلت بناتی هر اصبی صفت کتیان یا فید سید عبد الله
 الوباب فرستاده مرزبان مابین ملازمت نمود و مباحی بخت
 مغر کردید صالح بهادر کر ز بردار برای انهد ام تچانه ملازمت شد
 سیزده هم محرم بعد بر و یک یک شش از راه باغ حیاتش
 سانشین که مسکن بختان و معارف کاه شیخ سیت الدین سهره
 مغر بود و بنزول فیض شمول پادشاه غر با نوار دوست نظر انوار
 برکات کردید ساعتی تبه کار کلمات افادت امار صحبت شد
 و شیخ مذکور را در اخراش با کرام بر داشته بدو تچانه تشریف آورد
 بعرض والا رسید که معبود و رود بهنور او و دهم بر کی مطر و دوزخ
 کونوالی بنیغ انوای فی باطله محسوس بود و دو کس از بهر دان او قوی
 را حبوت جبهه سعی خلاصی نزوق ضی ابوالکرام لمبر قاضی عبدالوهاب
 آمد و رفت و نشند انسا راه فرصت ضربت کاری جمیع
 بموجب السیم رسانیدند و بهمان رخم رسته حیات او قطع موجب

حکم عدالت هم بر سر نه فرمودین بدانکه سیاست بسیار سید
 رکمانه سکه سیوید از راناجده شده باستانه نویسی
 نام آوری اندوخت تخت بر فرازی منصب هزاره سیصد
 وانعام حمد هر قیمت کبیرا بر روی کرد **مصدق کریمی**
منتبت حسین یاشا حکم به بر کس فلک ساس فرار و البقیه
خداوند قدر شناس در سابق ایام از عوایض اخبار نویسان
 سرحد ملتان بسامع حقایق مجامع حدیو کیهان رسیده بود که یاشا
 یاشا حکم نصیر بنابر بواست نزاع و خلافتی که او را با فرمانروای
 مالک روم بمیان آمد و یکی یاشا بجای او تعیین کرد و بدین ترتیب
 در آن او کد اقامت کرد و روی رفتن نزد قیصر هم مانند کاکام
 با اهل و عیال و معدودی از ملازمان جلالی وطن اختیار کرده و
 عزیمت بایران و سایر ممالک از وصول در آن ممالک نیز بوسی
 نشمیده و کل التفاتی بخنده عزم جهه ساسی بر استان پهن پناه
 جزم نموده منزل بمنزل بر گزشت اراخه که اقامتی و اوانی ربع
 مسکون بوسه حیدر حیدر سلام شده سیده نقد ایانی و آمال جی

اندوخته

اندوخته و چهره مار سب بنور کاسیانی و تشادمانی می افروزند و بجای
 ملی بیست سیخ و ستونهای ترا ملازمت رفیع تقصیر اراده اقبال
 آورده آن طالعند در سینه کاه مکرمت و جهان اوج بهایکشی
 گردید و از غایت رفت و قدر وانی اریق میک کر زبرد و از مور
 شد که در سهرند ضعت و پاکلی و ماده خیل بان بخت یا در رشا
 و امید و از جلال مرآسم و جز امل مکارم نماید که با خطاطی جسیع
 و دلی قوی عازم حضور کرامت گردد و در سینه با نذر هم صف
 معروض بارگاه شمت و جبه کردید که حسین یاشا باغ و بادرید
 بموجب حکم اخراجتین فواد خان کوتوال نامندوی ملک تختی ملک
 اسدخان و صدر الصد و عبدالخان و یکم تارخان میر تورک
 تالاهوری در وازه شهر نیاه پذیره شده بدو تخته و الا رتبه
 و تادروازه عسکری نه بخشی الملک التمهیدان و اسدخان بنو الله
 اداب موافق دستور و ادب بار یا بان بارگاه عظمت و جبه
 سجا آورده با جازت بوسه دادن تخت مبارک بخت و مسک
 دست کرم بر دست بر پشت او سرش از رتبه آسمان کدشت آری

تجمع ان نیت و دولت را که دارد چونو لیستین چهار
 بافر سیاب یک علی یک لافش ناز و یک قطعه اعلی قیمت است
 هزار روپیه و دو سراسر علی یکیش کدرانید و عطای خلعت
 و تیشیر با سارم صغ قیمتش هزار روپیه و پنجر صغ و فیل با
 نقره و غایر و یک کب روپیه نقد و منصب چهارری چهار سوار
 و خطاب اسلامخان سرافزاری یافت و افراسیاب خطاب خان
 و منصب و و هزارری و و هزار سوار و علی یک خطاب خانی
 هزار روپیه نقدی با نقد سوار ممتاز شد و علی رستخان که مستر
 عالی بافرش و دیگر لوازم و کشتی بافرش که سفینه سعادت سوار
 از راه دریای بحر میاوشاه دریا نوال می آمده باشد و حرمت
 کردید نشان ریاست و پنجاعت و فراست و درایت از
 صبیح طالع قرین او هویدا بود و خدو بالی ان طبع موزونی هم
 داشت از و سبت **س** که چند که سیر میوانی کردیم بر در که کبریا
 که اشی کردیم بر دیم برسم هدیه نخی حکم تاباسک دوست
 استثنائی کردیم از و لغه انگ بنارس لعل من و الا رسید

که چهارم

که چهارم صفر از شدت زلزله بطول بجا که در زمین عار
 هر چند سعی کردند عمق آن معلوم نشود نشد از و لغه که من
 جناب والا کردید سیوم صفر زلزله از شام تا صبح ماند عار
 کهواره و در و تر زلزله بود اما آسمانی کس نرسید سید منوچا
 بر سر سید خاچان باره بقوه در ری کوالیار مامور شد
 مکر در این از تفر خدمت بر علی نعینات بنگال و نو و نیکو ک
 خلافت با و نشا نرا و ده کا بخشش خیل مرمت در ابرامسک
 بر سر زاراجه پسکه بغایت مکر از سوار کام دل انداخت
 اسلامخان با نشا نرا ری ذات سوار سوار و محواه ده ماه و
 بر ایشین شهاب نقد و معش خوراک و دواب همیشه و لبرش
 تا دو سال چهره مراد افروخت عبداللحان سجا منصف و هزار
 هزار سوار و عطای خلعت و حمد مر میگار و در او علی غنی بنه
 یافت باز دهم شهر ریح الاخر عارضه تشبیه میرزا کمر بخان
 صفوی را از عرصه و بنایا پدید کرد معروض لباطو بوسان
 با و ان اسوه احد پرستان کردید که موجب کم قضا امضا

کار برداران تاجانه کاسی نشاندند منهدم گردانیدند و دم جماد
 الاولی یکم تازخان و کرد و هر داسس بود بران بقریه ای تمام
 لاهوری دروازه جنگ واقع شد منتهی مذکور بجهنم رفتند
 پنج زخم برداشت و از برادری او چند خل جمنی شدند با فخرخان
 خان سامان جنگ محله نهران و کاهوان و استرالی و دوسه
 پشته نازدیم بعد نشستن حضرت نجاص و عام قنقحان و روح
 خان با هم مکالمه داشتند و لدار ولد الفخانی محمد طاهر بنده
 که با قنقحان قناری دشت ناکمانی شمشیر تقویه هر دو دست
 بر پشت خاند کور فرود آورد و همسکه او و بر و شد بر ضرب
 دیگر رسانید و او بر سر برداشت و طعن شمشیر باور رسانید و درین
 بهمن شمشیری زد و فضل الله خان میر نورک چو بی بر سرش
 را سیمه سر کرد و از دست بهره مند خان و دیگران چند چو
 خورده با چوکی سنگمر رسید بیکل خواص جو نزد مال ضربت
 چند هری در بغل او رسانید کارش با تمام رسید کاش مقبول
 بیرون انداختند منصب مردم و نکل حب و میل های چوکی از روز

از پیش

از پیش منصب و کم منصب کم گردید و کرد و در ایم چکه مصار که
 در جایگزینانیده آخر کج کاسکاری پادشاه نوده محمد عظمی
 بود و در وجه انعام حرمش و عوض آن جایگزینان یافتند
 در پنجیم بعض رسید که چهار کمری شب گذشته سار هیت
 مشرق از آستان جدا شده جانب مغرب افتاد و خانها از آن
 او روشنی ماه گرفت بعد از آن آوازی مانند غوغی بر سر
 بایبای شفیقت کهمان جدی بود در یاضن اخلاص محمد المکات
 کل غایت من زکشت گفت که هر چند جعفری بکمال شکفتی ز سید
 اما صد برگ هزار برگ و سامان بر صد رغوبی برآیده بلسان
 و نولباری بر وید کل تسلیم را طره مارکک سیاهات نمود و بایای
 عاطفت آما بفتح آن و نمونه ارم نهفت خاطر پذیرخت و دم
 ماه جمادی الاخره مطابق چهاردهم آبان جشن وزن سستی
 ازین چهره بزمین کرد و سروری افزاینده کوفتی بر او و علویان
 دولت ترقی پس بیا کردید سال بجاه و دوم از عمر ایدشت
 شروع شد و ایام امید جهانیان برآمو و بکزی نیای درگاه بگذشت

پیشکشهای سعادت کف آوردند و نشان سپهر خلافت
 بادشاه زاده محمد عظیم و محمد اکبر و اعتبار یافتگان بساطت
 باصناف عنایات افتخار اندوختند و انداختن باغ
 مکیه طاق زربفت تاقعزت بر فرق افروختند و خان
 سیف علی را از دروازه غنیانه فضل الممدوح و هر نرغان آوردند
 سلام زیارت م خان بزرگ و دو مان سبج بقلیخان
 ابلاغ نمود با مقام خلعت و ده هزار روپیه خوشدلی اندوخت
 صفیخان بصوبه واری او دلیه از تغیر ترمچیان و توری یافت
 باز دهم و نشان دهم زیارت اماکن متبرکه حبش پان ارم
 آرامگاه مایون بادشاه و زبده اصفیا شیخ نظام الدین
 اولیا و قدوه ساکنان بهشت خواجه خاجکان جیست خواجه
 قطب الدین بختیار کاکی اوشی قدس الله اسرارهم ابر سعادت
 نموده و خدام هر سه مقام با مقام مسیح معتد و بکد رسانیدن بخت
 مرفه و مسرور شدند محمد یار خان و ولد اعتقاد خان چهار صدی بوطور
 کردید علی اکبر حاجب و بنیادار کوکند سعادت ملازمت حاصل کرد

بکدر

بکدر از مهر و با نرزه رنج فیل میکش آورد و اعانت سپهر سرک
 الدین ولد عابد خان را از ولایت بد رگاه جهان رسانیدند
 روز ملازمتش یکدست سپهر با کل مینا کاکل از نظر مسوکره رسانید
 و میرند کو منصب صدی هفتاد و سوار سوار کردید اسوه
 خواجههای جو پیا خواجه محمد یعقوب که محکما حالات آن منجی الکلی
 در سنین آینه مندرج خواهد شد مسو و بکارین نامه نقل کردند که
 خان بزرگ و دو مان سبج بقلیخان سپهر پالیه مارانیز همراه بودند
 ما در ستم بی اتالیق طرفی نجاسته بودیم میر شهاب الدین آمده
 باطن هر کرد که پدرم مطیبه و از جناب عالی رحمت حاصل میشود
 وقت که در رسیده بود ما و رسم در التماس این مقدمه متعین شدیم
 و کفیم متورسم نوشت تیار باث که بعد حضرت دیری در کجرت
 نشود وقت خوردن ما حضر که حضور فرستیم تقریب این معنی نمودیم
 اجازت حاصل کردیم میر چند نفور با شال فرستاده پدر از
 نظر خان گذرانید و ما زمان مشور میر رسید و فاخته حضرت
 خواند بعد رفتن چند قدم خان باز طلبیدند و فرمودند تو که بکدر

میردی مرد کلانی خواهر شد مار از یاد نخواهی برد آری نور خورشید
 در سر کرد پای بجای که امت تعجب شده میرد کور را با وری بخت
 بجای و ملا دنیا زمندان هند و ستان ز بهت نشان آورد و
 باد اطلع و یمن تربت و فضل حضرت ظل رحمن بادشاه پادشاه
 پای فتنش از خیر بیان برتر آمد شروت و مکتب سلطانین
 و بجای از اجرام نور و باویش چو نسبت ذلک فضل الله یونین
اولیه جهانگشای مستقر اخلافة اکبر آبا و به تبعه خیره سران افغان
حرامی نژاد چهارم رجب سنده و وارده حکم کیهان خدای
 سراف اقبال بر لب آب چون سراوچ کسبند ز رخسار ریش
 و بعت مختار اعلام فیروز می پیر اخلافة اکبر آباد قامت
 برافرشت و رقط منازل کم روزی باشد که راحت تنگداری
 افزای خلع مفسد کشیده باشد سیم رجب انشای سوار شکار
 کیفیت خیره سری همردان موضع ریورده و چند که و سر خود
 معجز و الار سید موجب حکم حسنعلی بران فیه طاعنه بکشد
 چون گرفتار تا و بهر روز یک تیر و تفنگ استقامت و در زین

چون طافت مقاومت در خود پامیافند اکثری از بد کور می بجای
 قبایل پر داخته بسلاح کوتاه در او بختند از بند های بادشاهی
 قضا حسی سنجان مردم بسیار در جبهه اوت بافتند و سید
 کس از جنبه پادشاه الهوار شد تا فتنه و د و صد و پنجاه کس زن و
 با سیری آمد و خان کور وقت عصر حضور بر پوز آمده کیفیت جنگ
 معروفند است حکمت سندی و موافقی سید زین العابدین جبار
 و در انوار اضع جاله نمایند صفت کجایان فوج در متهار اعلایست نمود
 حکمت د و صد سوار تا سندان خود مقرر نمایند که محاطت زراعت
 دیهات نمایند و از مردم لشکر بر اهدی بقدری نشود و اطفال کی
 با سیری نمایند و فوج در مراد آباد مطابق حکم از طرف ملاک
 که صید مهر و کبزار و روپه شاک و دوشابین سیاه پیشکش آورد
 از تفریح و شکار بفرموده ای سوار از اسب و اصناف سوار
 با صندی و دو هزار و پانصد سوار و عطای خلعت شیر و سب از
 شد امان الله سپهر الله و در بخان عالمگیر شاهی فوج در انوار ای اکبر
 سید سوار اصناف یافته با د و خان کور مامور گردید و در

سوار برق انداز

و هزار گزیند از هزار سید و نجیب و هزار باده از و سبت و پنج ضرب
 و هزار سید از و هزار تبر و از با خاندان کور تعین کردید هوشدار خان
 ناطق کبک از مدت نمود و غره شعبان و صول غرضه شد
 از خرم محمد اعظم مضمین بود که پسر نیک اختر از بطن و خرد و سپید
 را تهور و ارسال که از مهر طب افزاشد مولود دولت افزایم
 یافت فرمان و جوهر قیمت یک لک و سیه بیا و شاهزاده و والده
 ایشان و شاهزاده و والده این غار سال یافت همد هم ایامه
 زیارت مرقد منوچهرت و دوس شهبانی و محفوظ است هجرت
 ممتاز از زمانی سعادت اند و خندان و کبک را سندن چهل و چهار هزار
 نذر از طرف خود و مرد و پادشاهزاده عده امکان می را و خاک نشین
 هر دو هم ایامه بانه از ان غمی و شاد کامی و بهی و یکس ایامی و قنای
 قلعه اکبر آباد را سطح انوار فیض و مهبط آثار خیر فرمودند که کلاعات
 شقی حرمی از و شاد شورش انکشان و فساد میکان سرزمین به
 که عکس شده شدن عبداللہی خان و جوهر قیمت ان نقیضه مطر و بود
 و پر کشته سعد آباد را نیند غارت کس بسعی و دلاوری و وفور جهد

کتابخانه

سبب تبار می سنبلین جد و شیخ رضی الدین پیکار آن نهانست
 ببا و افزای اعمال زشت که فخر شد خاندان کور و سبب میسر اورا
 مصحوب شیخ خیر قوم بدرگاه علی و ستاد بفرمان جلال در
 جوهره کوفه الی سبب از بند آن و دو و القبتل جد اگر دند و سپید
 کوکلا حبه تربیت حواله جوهر خان ناطق شد و دختر و رجاله کج
 شاه قلی حله پیش مشرب روئناس در آمد و پیش فاضل نام
 حافظی شد که نزد حضرت حفظ و بکری انجان قابل اعتماد نبود و
 سعادت سماع فرات حاصل سنبو و شیخ رضی الدین پیکار شد
 به با کبک و به بار فاضل خجند و مولفین فتادی عالمگیری مخطوط بود
 سه رویه بوسیله می یافت چون در اکثر فنون دیگر هم در شست
 و سبب سبکی و علمداری و ندیمی و از مر جابر داری سر باری آن
 بواسطه قاضی محمد حسین جوینوی محتسب حضور بر نور و مقرر شد
 سبب و در خان کمالش بر من حدیث فضل نور و هنر و ان پر داری
 مکعبی سبب یافت شده شده در کم مدتی با سعادت سنبلین
 بهادر عالم کبر شاهی و امداد حسن ساعی و سلیقه طالع تو امان بهر تبه

سرجا

امارت و خانی فایز کردید و بعد رکابهای عده کردید و در هر صد نفر
 خوابید **صلح** افغانها بدین ترکان تمام شد **آغاز سال سیزدهم ازین**
دولت و الای علم کبری مطابق سنه یک هزار و هشتاد و هجری درین
 ایام پنجگانه مناسبت عده چنین مواهب و اهدایین یعنی
 ماه رمضان روشتی افزای بزم از باب ایمن کردید سال
 سیزدهم از سنین سلطنت مهر سبزه جلالت و احترام خورشید
 نبالت و از ششم لغوی آغاز شد از یکد از آری برکات اوقات
 تمام حسنات را با دای طاعات و عبادات معمور داشتند پانزدهم
 حکم و ادریس مظلومان و غنای یافت که مستغنیان از لطافت حسن
 مانع نیاید بخلیان ثمنیات انبار بر همان بسته بالا کرد و از نظر
 مسکد زاینده باشند و بعد درین شهر کرامت مهر از برینکافضات
 پروری اعتقاف بر اندازی با داشت و حق آگاه عدل افزای
 ظلم کاه نسیم جستان فتح و ظفر محلی خورشید خبر البشر بر لب قطعات
 تحجب گشت و افق منتهای منتهای برید هر کس را می صناد شد و در کم
 مدتی بسی بسیار کار بر و از آن قلع و قمع استوار بنای خدایان از نو

بفعل

بفعل آمد و در سجایش عالی اساس سجده یی بصرف مبالغه کردند و در
 احداث یافت منکالت کاشان از مستحقات پرسنگد دیو بودند
 سرایچه بجاالت و ریو بود و در ایام پیش از حبوس خشت مکان یک
 بادشاه بنابر بوعت ششتی بر شخ ابو الفضل و یو جو و سرکافین بودند
 این کافرتیه کار بکشتن اوقشش یکو خدشی و در غایت این در دست
 بعد از حبوس در جایزه کار دست بسته اجازت نایس دیو خانه
 یافته خج سی و سه لک روپه عمارت خانه خرابی کرد و آنکه همه
 دین الاسلام که در عهد سیمیت مهند خانه بر انداز شرک و طغیان
 چنین امری شکر و ممنوع الوقوع از کمون عدم امکان بعضی ظهور
 آمد بدین این قوت دین پروری و مملوت و دادار برستی نفس در
 کلوی راجهای کثرت و تمار نوخت از حیرت چون صورت رود
 بدیوار ماندند و آنان و اسنام خرد و بزرگ مکل کواهی قهرمتی
 که در مسجد مشرکان مجمع بینان منصوب بود با کبر آباد آورده
 و در زیر زمینهای مسجد نواقب سیکس صاحب مدفون کردید که لا یرا
 با مال باشد و نام مهر اسلام آباد و منور و فخر و مذکور است و افواه

شد ماه سوال خوشتر از ابروی ماه رویان از منظر افق جلوه نمود
 نیکاه سلطنت بست و مقرر بارگاه دولت را آسمانی پیرایش
 و خرد وانی آرایش دادند نوای شاد بانه اقبال سامع فرود
 جهانیان گردید ابر کوسر بار جو و نوال از یک آرای کرامت و
 انضال بر مفاخر عالمیان سایه فیضات کسرت و بزم نوحه سی
 زین فلک توان سوار شده بادشاه زاده کامکار محمد غلام رانی
 سر مبارک جاداده عیدگاه را بغیر قدم حشمت از دم زینت میدادند
 بعد معاودت بشکوی دولت نشست آوردند و زودوم درخشان
 عالم سر آسمان نظیر طلا گذرانیده علیر و انجان را که در وسط
 ایوان کیوان نشان نصب کرده بودند زینت جلوس افزودند و کام
 بخشی خلایق پر خستند پادشاه زاده عالمقدر محمد غلام محمد
 بعینیت خلعت مباحی شدند حمد الملک محمد غفران بمو هبت
 خلعت و اضافت یکبار و انعام یک کرد و دام افتخار انداخت
 راجه راسخه اصل چهارماری چهار سوار و دو سینه سه سپه
 بود بشرط تعیینی انعام باضافه هزار و سی هزار سوار و کام

کدام

کردید کورکش منکند و لدر راجه راسخه معطای سرج مرصع ستر
 بلند کرد حسن علی بیلا شرطی باضه سوار شروط و مرصع نقره
 کورکش دمانی نوخت اشترخان و مستحان باضافه باضه ی
 مرتفی مرتبه ستر هزار و سی غنچان و مغنیان باضافه باضه ی
 کبر درجه دو هزار و سی شد و سوار خان و فضل الله خان هر
 کدام صد سوار یافتند بخجی الملک اسدخان و فیض الله بخت
 دور اسب سوار کتا و افتخار شدند عبدالرحمن سلطان
 سلطان هر کدام با انعام دو هزار و سیه و امین پر گردند و شاه
 خواجه الحی علی رخصت معاودت و میت و جزار و رو سپه نقد
 خلعت و شمشیر مرصع قیمت چهار هزار و سیه و فیض با این نقره
 و جامه و ارمیصد و سیه و جیره اغایانی و فوطه کجراتی و تمیز
 و هزار پانصد و سیه و انعام یافت محمد عابد و لدر اهدان
 بجای منصب کتبار و باضه ی سید سوار و خط
 نواز نجان مورد نواریش کردید و دار انجان و داروغه بنده
 خانه خلعت و داروغه غنچان از تفرع عبدالعده خان فرقی اعتبار

افراخت بومات قراخله کبر آبا و نزع غله بر من پادشاه
ظاهر و باطن سرور دین و دنیا معمور ساینده خروید بر کوه کینه
کنیم بخود روغن رزق و جنان کس دیگر برقیاس خلایق ترانه
شکر بقانون دعای سرودند **و رعیت پناه داشت و باد**
مجماعت ملک آباد باد **و** پانزدهم در القعه مطابق بهنگام
فروردین سال پنجاه و چهارم شمسی از عمر جاوید طراز آغاز
شد رسوم ارزش ایم چنین موقوف فرمودند بخت و در خان
دار و غده اوصاف موبهت خنجر بلور و هسته ساز دنیا کار
طلسمتار شد سید امجد خان پسر سید محمد قوچ هدایت مستان
رکاب از انتقال قاضی محمد حسین یافت پشیمان و بای حضور الامور
که با یکدیگر دست ببردند فرمان پذیر گشتند که سلام علیک
میکرده باشند بنهم ذی الحجه ملا عبدالعزیز پسر ملا عبدالرشید
اکبر آبادی بوساطت محتاجان و **و** پنجاه و هشت در مسجد
اندوز ملازم شد او بعد از تحصیل علوم عقائده و غریب معارج
جامعیت در اکثر فنون لایه رو سیه بومید قناعت گزین و کوشش

در وطن

در وطن لیسیر و در سرشتن التجار باب دول سر و نمی آورد
و چون در طالع او شهرتی و پیش آمدی مثبت بود و نمیدانست
و غیر قدرت و ایجاد معانی و جانشی الفاظ و سرعت گرفتن
نظر و حدت طبع و طلافت لسان و زراعت فتم و متانت وضع
او در بعضی نظور نظر تربیت شدن و مورد رحمت گشتن در پنجاه
قدر دانی حدیو بر تبه سنج پاید شاکس که دید اول و به نصیب
چهار صدی هفتاد و سوار و مرجمت خلعت و پنج سر سب و شمشیر
و جلد و بر چینی و پاکلی با سار اسباب باغزار انداخت و در چهار
که برای عرض مکر آمد باضاف صدی سی سوار و خدمت دار و نگلی
عرض مکر از نعل لطف احمد خان افتخار اندوزند و با متیاز مرا
پیش بر آمد بودند و دوباره خاصه راه یافت و به یک دست
بسرزند و سلام علیک گفتا نمودن فرقی غرت بر اداخت
از و افتد و کن معروض کردید که سبب اهور رضی الدین فلع و دار
یونان و بهر را بعد گرفتن دستگیر کرده بر پنجاه و هشت در خان بدو اینان
حکم رسانید که بعد اتمام سال مداحی و مخارج بحر من میرسانیده باشد

و در شنبه و چهارشنبه جلای پای و فقر تن و خالصه از عهد
 علی حضرت در غلغله بیارند عنایتان افزونی شرح چهارده
 لک روپیه بر دخل معروض داشت حکمت چهار کور و روپیه بیست
 مقرر دارند و همچنین رنج و کاغذ اخراجات ملا حظه فرموده اکثر
 ابوالحسن از سرکار پادشاهی و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
 مباح اقبال رسید که مسیحا در قتل و اسیر او پیشان
 بنده و نهیب و تاراج اوطان و انقطاع من و تباران و اندام
 قلعهای حکم بنیان و فقه از دقایق فرموده شده و شاه و پادشاه
 و صیدیم بروج و شیخ رضی الدین و لعل محمد و دیگران را
 بر محال زمینداری مستقل گردانیده حکم عنایتیم بهر اید صدور
 گرفت محضو ربایه بخت و بختی بکار مست و الاسعادت اندوز
 و بنیانت مقوله کشین و آفرین چهره انور و زکریا و پادشاه
 از دار الخلافه خبر و حشت اثر و افتخار باند بزرگسایم صلیب کریمه
 خداوند جهان که ورت آملی خاطر متفقد کس شفقت والد ماجد ران
 را بعد اطلو از استیسه کرد و در حافظ کلام رب رباب جاوید استود

اصول

اخلاق و ادب تیر بود از قلمبسم راضی بقضای فادر مختار
 بوده هر کس ضرات میرات بنقدیر ساینده و خوشنودی روح
 پاک امر حومه حاصل کردند معروض بساط بوسان خیمت و حلال
 گردید که پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
 پرستی بفریب خوش آمد کویان فریفت شده اراده خود را و خود را
 دارند از جناب والای خود بومهر بان بافتضای شفقت و رحمت
 غزیری کر فرامین موعظه نصین شرف صد دریافت بر اینهم بند
 مقرر نموده عصمت بر نیت نواب بانی والد الله الشیخ از اندر از محال
 طلب حضور نمودند که نزد پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان
 خود سری در پابند بمنهج رست گرائی رهنما شوند و افتخار خانان
 که جوهر حشیت او خالی از فروغ آگاهی نبود و فرمان شده نزد پادشاهان
 برود و فرادان کوهر اندر تلخ و شیرین در حوز آویزه گوش
 خردوران و ورین بکزارش زبان او حواله رفت مومی اله
 جلد و حسیان ره نور مقصود گردید و امانت بر بکدار و جوان
 پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان و پادشاهان

صدق داشت خبر تسلیم برزانوی ضراعت نمایان و فرق
 رضا طلبی بالجد الطاعت ازین داون جوانی بود و عاقل و شایسته
 زاری و اظهار سرساری بدرگاه مشایخ دین و دولت رسیدند
 و صرفه کار خود در خلاف حکم خدای مجازی و خداوند حقیقی
 بن برای سعادت دارین گشتند پادشاه عذر بخشیم بپوش
 و بر کس رود و فرزند از جند را مورد نظر الطاف و اعطای
 فرمودند و سبب وقوع و فتنی بر افشای رخان قوی و ناکرانی
 شدند بعد رسیدن برگاه رستم پناه او و ملتفتان را در
 مطلع عتاب و مورد بر طانی مضطرب شدند شیر یک کر
 سلطان حسین را از دریا ایالت گذرانید و لیا و شدید ابرام
 حسین را بلاهور رسانید از شرفان از تغیر اولین بوالایا یکی
 خان مانی رسید و مغلان از تغیر و بین دار و فکر کرد و در
 و از تغیر او حاجی احمد سعید خان خدمت عرض کرد و غرض هم
 و الا رسید که دلیر خان زعفران را در یکدم را بدستور سابق
 بر محال زمیند از شرف استقلال داده باورنگ آباد داشت

کرامت

تق عزت نواب بائی که موجب طلب در اخلاق روانه حضور
 بود و دوم ذی الحجه بهشت آباد کردند رسیدند پادشاه ازاده
 والا که محمد کسبر و نجی المکالمه خان و بهر منتهای با شرف
 رفتند بجزم سرای دولت رسانیدند و هم ادب بخش و بیگاه
 جهاد اوی صلو و عید اخشی و قربانی به قید رسیدند و دست
 خطیب یازده خلعت و پانصد روپیه و پنجان بجای کفایت
 بدستور مقرر شد بدلیه خان و داد خان خلعت و جگر مرصع
 مصحوب کوز بر دار شرف ارسال پذیرفت حاجی شفیعیان
 از تغیر مکرمتان بدو ای دکن و کفایتان از تغیر بدو ای دکن
 تن مباحی کردید و شاه حواجه کجای او و او علی و انصاف
 عفت منزلت نواب بائی روانه اورنگ آباد شدند و نگه دوز
 نزد پادشاه هراده محمد سلطان پسر کلان خود که در کولیا را محبوس
 زندان تادیسیت باشند و سر عید خان این را نزد پادشاه
 محمد معظّم رسانید و بیاید چون بیماری حمله الملک جعفر خان
 و امند او گشتید پادشاه بنده پرو کریم کسبر و مرتبه او

عبادت و ثوابا جهت تعزیت بخانه الغده مخلصان شریف و مودت
 مشایخ و اعیان و حاکمان جهان گذران را بدو نمود و جمیع
 کرامت شایسته و شرف حاصل بود از رحمت نویسن ارادت آید
 خاطر معتمد شریف و تاثیر قربین کردید که تا آنکه روز یکصد و
 نایستادم تعزیت داران رسانید پادشاه زاده محمد اکبر و محمد اعظم
 مامور شدند که بخانه نامدار حاکم و مکار خان لیسرا نشسته و
 بر سر بجا آرند و مبلغی و دلبری عفت مرتب فرزند مایه و الله و
 الهیای پروراند و برای هر دو کس خلعت خاصه و بوالده آنها
 و خورجانشین و نذر و پادشاه زاده محمد اکبر هر دو را از مقام برادر
 محض و رعایت ظهور آوردند هر کدام معطای خیر مرصع با علقه
 مروارید و انواع نوارش و خاطر داری و برادران از سوگواری
 بر اقران امتیاز یافتند بخشی الملک اسفغان و میرزا بهرام و بهرام
 خان و شرف الدین لیسرا و الفتاحان و مفتخر و مغفور و درویش
 و غیره هم را خلعت مانتی خان مبرور و مرصع بخشی الملک اسفغان
 بخدایت یتاب و بوانی سرفراز کردید و خیر مرصع و دو تیره بایان

بر لک

بدست معتمد رحمت و حکمت رساله پادشاه زاده محمد اعظم
 نویسنده و مهر پادشاه زاده و یاتحان مسکریه باشد و
 هفتم یکم از خان بخدمت سفارت بخارا اعزاز حضرت حاصل
 کرد و سبب یکصد مری و قیل قیمت چهار هزار روپیه و چهار مری مرصع
 رحمت کردید اصل مرار و با لصدی با لصدی سوار بود با لصدی
 صد سوار اضافی یافت برای عبدالغفر و والی بخارا و سوی خف
 و شوقاقت هند و روس مانند که قیمتش از دو و لک زیاده است
 بخاراسپ نازی و چهار ریس کجی محبوب او مرسل گشت
 مغنی از تغییر شش خدمت میر تو زکی و عصای طلا یافت مبار
 خان از تغییر شش خان ناظم نشان شد چهار کیمر قلینان نیابت
 پادشاه محمد اعظم نفوذ داری بچکه سبب که از کردید فرمان الان
 بنام عمده نویسن محمد ایمنان مصمن نفوذ بندوبست صوبه کابل
 از تغییر مهابتخان غاصداری یافت تربتخان بصوبه داری او ده
 از تغییر ذایخان مقرر شد و موی المیه محض و پر نور رسید و طریقی
 مامور کردید که مکی الیای رفته اقامت و زور و خلعت حضرت یافت

در حقیقت مرصع

مرحمت حاجی احمد سعید خان کبیر دست و یوانی نواب کریم انصاری
 سکیم صاحب سرفراز شد لطف الله خان از تغیر او و ار و علی عرض کرد
 یافت فیض الله خدمت جباری سبیل از تغیر و کلاهی پادشاه
 سرفراز شد و سر ملقبه خان از تغیر او و قوس سکی سبب و چهارم
 جباری الاخر مطابق عهد هم ابان بر طبق نفرای جیش شمشیر
 فلک پادشاه جلوس نمودند پادشاه سزاده های عالی مقدار و
 امرای نامدار بادای تنهیت در انوار و حفظ طویش افزودند
 زعد اندر خان که همراه فدائیان رفته بود طلب حضور شده بلامت
 استعداد با معروض البتاد های بساط عزت گردید که در بیستم
 جمادی الاولی سده سیزده سپه اشقی حربی بر سوریه بر تاخته و
 ساعت بسوختن شهر و مالان ششهمیان برداخته بکام او بار باز
 بسج گردید و عرصه داشت وری بکرجالست پادشاه سزاده محمد
 متضمن ارسال کهنه در هر بایت تولد فرزند عالی پیوند از بطین نور
 بیکم و خضر سحر خم نامی میرزا محمد کبیر نظر از هر کدر آیند مودود و محدود
 بهسم رفیع الشان نام و نشان حاصل کرد سر ملقبه خان که بر بیاید

نواب

نواب بانی بدکن رفته بود باز آمد ملازمت کرد و همبختان معزول
 صوبه دار کابل بعبه فلک سبب رسیده بفرست ملازمت و یا کوس
 متفرک کردید بر زبان کمر باز گذاشت خوش آمد شفا آورد و در بیستم
 سابق و کن حضرت میرزا شرف خلت خاصه پانجمه استین کر بیان و
 و اسب با سزاطلا و خلیل تملای بر غزالت بهرام پیر شش سابقه بخیر
 مرصع شاد کام گردید را و انو پس سکه و لدر را و کرن و راجه امر سکه
 و لدر کش سکه و دلیر همت برادر و سهراب و در زاده همبختان و
 دیگر مقتدیان خان مذکور رعایت خلعت و اسب شرف و خیر
 رعایتی گردیدند حکم الامراء و رش که بر کشی و پاکلی پادشاه اندام
 و امر از بجزه قورطی فرکی نمید و ختم باشند آغاز سال چهارم
 از سنین جلوس ازین عالم کبری مطابق سکه کهنه از ششاد و یکم حرمی
 درین اوقات فرزند ساعات شهر رمضان در رسیده ابواب
 بر کائنات بر وجات سعادت آیات کائنات کشور سال چهارم
 از سنین بهمنیت قرین سلطنت صد و نوزده و زمین آغاز شد و دوتی
 را بهمتور هر سال این بستاند اسب خوشی و خرمی آماده گردید و در غبطه

بخش

بعد معاودت مصلی سریر ارامی کا بخش شدند از داد و دست باری
 در یک بخش علین کجام دل رسیدند بخش بدشان ادا دای
 شکوه و امارای خلاص شود از نظر گذشت اسد خان از انتقال
 لشکر خان بنیاد بخش نیکو اول اعلام سرور از ی برادر حسن علی
 بنایت خلعت و سبب می شده بحال خدمت شتافت محمد شریف
 ایلی را با اقامت سبب و هزار روم و خلعت و سبب با اطلال و کاک
 از دست بخش عثمان وکیل شریف مکه معطره و سبب عربی و شمشیر
 و تارنقره بخش شریف از نظر گذر امید بخیر مرصع و دود هزار روم
 و اشراف بوزن یکصد و روم و بوزن یکصد و روم و خلعت
 سبب هزار روم و سبب شریف مکه حواله او شده تنوق سبب محمد رومی
 و سنا و ده حاکم بخش از نظر گذشت وقت ملازمت خلعت و وقت
 حضرت خلعت و دود هزار روم و سبب بخش سبب و رطبای
 شمشیر و جبهه و جبهی سبب سنا ز کردید و در اینجا از تغییر روح امداد
 بخدا بخش میکی اعزایافت سنا و تحال قافضال که بعد از حضور
 رسیده بود بخدا بخش متعلقه خود حضرت گفت بهم دمی الحادای

ادام

اداب دو کانه عبدالحی و محیه تقدیر سید نواب قدسیه برهنه نوا
 بیکم و کوهر ارامی یکم هر کدام بوبهبت بجزار مهر خوشدلی انداختند
 محمد ایلیان بوجوب طلب چهاردهم صفر بدرگاه سبب رطیف الله
 خان دروازه قلعه و اسد خان دروازه غنی نه پذیرفته شده بود
 تارکش بدولت زمین بوزن از اسنان گذشت چهار اس اسب عربی
 و عواقب از نظر گذر آید و بنایت خلعت و سبب احوال بر بخش
 بالیدیت و دوم محمد عفت مرتب نورس ناو یکم خوشدلی سنا
 کوچ شاهنواز خان صفوی مسافر سفره اسب شده در اسکان خاندان
 بر سبب زالبوعید و هزار روم زاده نور جهان سبب خلعت باقی با
 دو کاک سبب هزار روم و سبب بخش امیر الامه الزفیل و دیگر خلعت
 ده اسب نظر و الا گذشت سنا د کام جلد از دیرین بند پای دولت
 ابد سبب نه المانت خیانت سپرد خدمات و خلعت نوباندهای لوم حمت
 کردید مهنا راجه سبب سنا بنایت فرکل بارانی و اسب بالید
 مهدی بخش امتیانه نهانه داری حمرو دوا اند هم سنا که زند
 سزاده از با سبب سبب سنا سبب سنا بوبهبت بر بخش خوشدلی

حاکمیت سند سنیا و الدین حسین و محمد حسن بیاد کا حسین لوانی است
 ملازمت کردند خلایع مرجمت از بنی نبی و ننومندی آنها از راه
 طلبت بر زبان گذشتان گذشت هر روز کی را بحری می آوردند
 محمد علی بیگ و علیمر داخان از ولایت آمد حسین طالع بجهه سنان
 معلی روشن کرد خلعت و شمشیر و جبهه هر مصرع با علاقه مروارید و
 ده هزار روپه مرجمت میر محمد و برادر اصالتان تازه از راه
 رسیده دوم شهر ریح الاخر بجهه سعادت بر بنیوس کافور
 بموہبت خنجر مصرع و ہفتہ ہزار روپہ اعیان یافت ہوا رخاں از بغیر
 داؤد خان بخدمت نظم بر بانپور مامور شد داؤد خان بکامرت
 استعدا یافتہ بخدمت نظم الد آبا د از غفر میر خان سرفراز خان
 واسب باطل و فیل با بنی زنجی یافت عنایتان دقت دار خان
 بر خلعت فوجہ داری بیکہ بر ملی سرفراز شد اما نتان عدوت کبر
 معین الدین بجای او مقرر شد و واسب سنگ بلور یافت محمد
 ولد اعقا و خان خلعت و قبلیت با صبیہ فرج خاں مرجمت محمد علی بیگ
 بمصنہ ہزاری و ہزار سوار و خطیب غنائی و علم و طبع و حسن

سی ہزار روپہ طلا و نقرہ متانی غرت را فروخت کجی مانتا کجی
 حسین باقی از طرقت تحت نشن روم حکومت بصرہ یافتہ بود
 دواعی کہ اور آپیش آمد جا کرم ناکر دہ از انجا بر آمد طاعت
 چہرہ مراد و سر زمین ہند یاض مانند **نفت** یاوری کرد و سر
 زمین بوس در کاہ سلاطین چہا رہبری نمود و موہبت خلعت جامہ
 کتکہ دار زرین و شمشیر و خنجر مصرع و دو ہزار روپہ ہدامید را و
 و منصب ہزار و پانصد بی ہفصد سوار کس از فرار کردید اخل
 بارانی ببادشاہ زاد با ی عظام و امر ای کرام و اکامروا صباغ
 حضور و صوبت مرجمت عابد خان بصوبہ داری ملتان از بغیر
 مبارز خان محض کردید و در پختنہ ہفصد ہم جادی الادلی نواب
 عصف قباب روشن رای بیک ہمیشہ بند کا حضرت رود رقا
 عدم کشید و در خلوت برای عالم قدس ارشاد **نظم** این نیز
 گذشت ازین گذر کاہ وان کبیت کہ گذر و درین راہ ہرابت
 عدم ہر انچہ ہستند از افت قطع او ہرستند با این عقیدہ کہ
 وار و ایام انجام کہ میکند سر انجام ان ملکہ عصمت بخصایل

حمید و ثنای سبندیده و محبت با کرامی برادر افضا و دهرت
 بادشاه جهان را به جرت چنین محترم شفیقه دل غمی و دیده نمیشد
 ناکاه برضای قادر و محنت را بر داخته زاد و را حله بجا آورده خیرت
 و بنو بابت بخشودنی روح آن پاک نژاد همیا ساخته معطیان
 مرحوم را از دگر و انکاش بفرادان عنایت و رعایت از کین
 تفریت بیرون آوردند عده جوانین محمد امینان برای تقوی
 ام خطیر وزارت طلب حضور لامع النور شد و بود در خدمت و ایشا
 رای و زراعت دیانت ضرب المثل است اما باستوده شیرین
 و خود را می هم فطری دست چون بالهایس بعضی تکلیفات
 خلاف مزاج اعتدال سرشت مبادرت نمود و بحسب سرشت
 روز بدی هم او را در پیش بود و محبت و یکم جادی الا و عظم و ق
 صوبه کامل حضرت اضراف یافت و کاخ و ماخیش با نوار انعام
 خلعت خصله و خنجر لیسیم مرصع با علاقه مر و درید و فیل عالم کمان
 و با ساز نقره و رشتنای بدی پرفت افتخار خان و عتیق خان و مور و
 تقصیر و کجالی منصب و خطاب گردیده اولین بخدمت مرصع صوبه

از غیر

از تقصیر سیفان که انزوای کزین بود و از منصب بر طرف نشیده و دود
 بجز است قلعه و از اخلافت از تقیر معتقد خان سرافراز شد و چهارم جلاد
 الاغ میر خان معزول صوبه در راه آباد سعادت ملازمت
 انداخت لطف الله خان خلعت کتختائی با صوبه سیستان
 یافت کامکار خان نزد امیر الامرا حضرت صوفی بهادر شد
 حجت الله خان والی و کرج رخصت شده بعینیت خلعت
 و صیغه مرصع و تمیز و ترکش و سپه سرافراز شد و از خان خلعت
 نظم صوبه اکبر آباد و معتقد خان بمرست قلعه مامور شد و بدست
 خبر جمیع مجمع کرم مرجع کرام رسید که خان می مرقت عبد الله
 خان از سفر حجاز برگشته نژاد طوف قبله از زو و وقت بند
 ره نوز دست با قضا می ششم کرمیه مهمان نوازی و عجب
 بکنار مر و جوان و سه پوش نقره عنایت **ارتقاء دیانت**
مهر شجاع در سینه اخلافت اکبر آباد و بدر اخلافت است جهان آباد
 و هم رجب از اکبر آباد جانب و از اخلافت توجه نموده مناسبت
 نشان افزای سکار طری فرموده غره شعبان بر توفیق و رست

آوردند

ہفت دویں

صفت و دانسته مراد از محبت با یک کلب و سی و چهار روز به روی
 از اسب از نظر کرم منظر که نیست و این در کن السلطنة بودند
 ست پذیر طالع خود داشت **نظر شاهان بزرگ و مسلم حسین و ده**
عالم کبری مطهری کینه از کوشش و دو و ده جری درین اول
 کرامت بیان به سیم فیض تنیم موبت و اهلب میان و در صوم
 شهر رمضان غنچه چون عید و لوازش از افغان شکفت و
 از آبیاری مکرمت و احسان حدیو جهان بهال مال عالمیان بار
 آمدن خلیل مراتب و مناصب از فیض بهار یار **طاعت** محبت غار
 نشو و نما گرفت پاوش بهزاد های کامکار و امرای نامدار بام
 عنایات و نوازش نایفد عقیدت خان شکفت کفخدا ای با صدیه
 اعدایا قامت افخار آراست کامکار و روحفرا هو مشد لاجان
 باظم صوبه بر بانور رب منفعلی اعطی ان عالم کبری بن اعظم
 جبهانگیری که بهما خباب بلاستی نور دیده با ستا بنوس مش
 اندوز گردیده مطمح افکار رعایا بستند و مختار خان از انقا
 آغبر و رصوبه واری خاندیس یافت و بجای قلوب در خان قلع

دار و فوجدار طغش آبا و شید محمد یار بر جنت خلعت لغزیت
 اتفاقا و خان پدرش که پیدمان برادر خود امیر الامرا
 بود و ساجی بسیر عالم دیگر ستافت از سوک برآمد و با میرا
 خلعت یاقعی و فرمان مهر سلکنت خان میر و فقیه دوست اراده
 مشرب بود کلمات متنوعه و اوضاع شجره او خجده ان بزر باها
 که یکی هم از ان بجزیر آید **ساجی طغش ای خراج ستان**
که انهارا برینید به سیر کو بند بر تماشایان شکر فک کارگاه
 خلعتی سنج این واقع جبر است که طایفه باغبی خون گرفته
 بی سرو پای زر کرد و در و در و کن کس و دماغ و دیگر ار از ان و
 اصلا مشاصف محتر فراج در سر افرا که کاخ خود برستی
 ایشان برود و شد نخوت عصبیان منشی در دماغ شان جا کرد
 سر بر و دشمنی انی نمود سپای خود صید و ام فاکتند تنی این
 داستان انکه کرده انبوه نقاوت نژده معندان برین
 میوات ناگهانی چون از رقصه از زمین جوشیدند و مانند طغ از
 آسمان ریختند میگویند آنگاه ایشان خود را از نده مجا وید

میدانند

میدانند و اگر کی گشته شود عوض انهمنا و من دیگر هم میرسد
 فیه باغبی قریب چهار کس در نواح نار نول رخصت میان منشی
 برین کرده قدم جرات و جرات منشی گشته و دوست
 و غارت بر فضیلت و پرکنت در از کرد و ند طغش فوجدار
 مقاومت و مجادلت و در خود ندیده کجمنو را ند غم غرا جرم باد
 عد و بند کا کشتن بر ستم بصل کفار فجا مصمم شد و دست ششم
 و فاعقه ره رعد انداز خان فوج تو بخانه و خان خان با جماعه
 جوی و پالند سوار تانچان سید نصری خان پدرش منشی خان
 و منشی و منشی خان و کمال الدین ولد و لیر خان
 و بر دل سپر فزوز خان میواتی و اسفند یا کشتی پادشاه براده
 محمد اکبر جمعیت سرکار ایشان بقبل و اسیر سبب ان شرافت
 نشان فرمان پذیر کرده اند سرگاه افواج قاهره منصوره بدان
 مرز رسید و رفیق بد طریق مستعد جنگ شده قدم همالست
 کردند با وجود میامانی از مصالح کارزار کارستانی که در سبک
 نامها و کفایت است از قوه لفعلا آوروند و با صطلح لاج انند

دها بهار که عبارت از گشت شد اقبال در زر مگاه باشد
 درین معرکه مرد آزما بطور آمد بهادران سلامت نیز و بیست
 حمله آور شد و تیغ پدید رخ خون آشام دل از گشتن جباریت نینا
 فعل فام کردند و در جوی صعب و زرمی شدید روی داد و جوی
 می بهان مخصوص رعد انداز خان و حامد خان و کجی جان مصد
 تر داشت میان شدند اکثری از بهادران چهره معادت بکلی گون
 شهادت رنجین کردند و بسیاری مجروح شدند عاقبت اهل
 باطل تسلیم آرد و بگریز آویزند نصرتمندان تعاقب کر بختها بر داشته
 فراوان و دستیرمان را بر خاک هلاک انداختند غالب از کشته
 کم کسی جان بدر برده باشد فتح و طغی بهای اقبال حذب و بین
 یاور نصیب اولیای دولت شد و آن زمین از لوث وجود شر
 آمو و کفار مطرو و پاک گردید غلایان نصرتمندان همگان و در
 برین کشته شدند سر فرار کردند و بشنیدین چنین و این
 از زبان دربار سفاقی افکند و در سینه اندر رعد انداز
 سخطاب شجاعی از اصل و اصنافه هر روز با رعدی دوام

سوار

سوارانند از شد حامد خان و کجی خان و رومخان و نجیب خان
 و جمیع خرد و بزرگ تملکشان و زران انصاف سترک با نیا کجا
 نمایان و صلاح اعتبار یافتند و بهم فوی الحجه آداب تا وید صلوة
 عبد الصغی در عید گاه و سنت اصحبه بعد مر سید **فصیح رشک می**
محمد امین و برکتش از کوتل خیر بر دانش نشان تحقیق بین
 ویش یار فرمان راه نقین بهویدست که فستاح طریق فتح و
 نصرت در قضیه اختیار فاد و محتا رسب و انداد این ملک
 و شوار کرار بهم در خور افتد اراد و خوار روح افزا کلی است
 از بوستان آملی جمال افلاک جا بکار خاریست در سید ای خدایان
 حلال با محبت مساعدت شش را بختار نامند اگر روزگار را باور
 دل کشید بگشت طبعی منسوب کنند چون دولت رو بکر آرد همه
 آرزو با خدمت مو عقل کنند و چون رو بگرداند عفتش خدمت
 کند تفصیل این جمال و مصداق حال محمد امین است که بآن جاه و
 ثروت و آن شوکت و سطوت خواست نظم و نسق دار الملک کابل
 شتاب و افغانه شورش انکیزفته سرت را بختی باید در یابد

دست

چون کسب نوشت ازلی مقدر بود که کار با عیسی خسته و بدست
 محرم پیش از روزی که میخواست از کوفه خیزد و بگریزد با وجود رسیدن
 اجناد که افغانان با او ازده اراده آن غضوب دشمن کوفه پاسبان
 انگره به مال دره را مسدود نموده اند و قدم جرات و حیات
 استوار کرده حسابی برداشت و برداشتن این امر را کاری
 نمیدانید و روانه میشد و در حلال عبور از نفق بداند این
 بی تدبیری که در عهد حضرت عیسی ایشان اکبر بادشاه بر حکیم
 و زنجیان کوه و راجه پیر و بر کشتن بطور میرسد و افغانان
 از اطراف و جوانب هجوم آورده به تیر و اسنک کار برداری
 میکنند افواج برسم میوز و فیل و اسب و آدم بر یکدیگر می افتد و
 چند کس از فرزانه لغار با اقامه نقدستی در باغچه محمدی
 از فوطیخت خاست جان نثاری کند نوکرانش جلو گرفته و دراز
 است و نگاه برآورده و دعوت حیات عبد الله حیران رشتیدگی
 بران سپرده و ضری از ناموس ناکفته کجالت باه شکستنی
 تعجب به بین و در آمد آنچه لغت افزا و از دست محرم به سامع

حفاظی

حقایق مجامع رسیدن شکر سبکها حواله بناید کار ساز نمود
 محرم فدایان از لاهور روانه میشد و رشتد محرم سر بنده
 صوبه اکبر آباد از تغیر نامدار خان مقرر کرد و بدست افغان از تغیر او بدست
 بنده های جلوسه سیار یافت فیض الله خاں خلعت خاصه و اسب
 با ساز طبل یافته بمرا و با دعای یافت بعبد الله خان سبب هزار
 رو سپهر حمت کشت سیخی ان منروی باستعداد ملازمت
 و موهبت شریف و کجالی منصب که عقیدت بر لب **برست محفل**
در ذواج جلاله زیم قبال با دشت هزاره ستوده میر محمد
 در این سنگام مسرت انجام مجلس کجای یادی نامزاده جمشید
 منزلت با مقیم منبت سلمیه با نو بیک دختر نیک اختر سلیمان
 که ملک جهان عفت نواب قدسیه کوهر آرای یکم بنا سبب فرزند
 خندان آن دره خانه **سبب عزت** مشکفل تربیت آن
 بودند انعام یافت با دشت هزاره با لغام چهار لک رو به خلعت
 فخره با نیمه استین و کلکی مرصع و دهبوب مرصع و مالگرد و
 و سیده مرور و دود و سر اسب عربی و عراقی محفل آرای بودند

نشند و دوم ریح الاول در مسجد بوکالت بند کا حضرت قائم
 القضاة قاضی عبدالوهاب عقد بست پنجک روپہ کا بین
 قرار یافت تین دایہ حضور لامع النور سیرائی مبارکباد
 سرور افرازدیدند بادشاہزادہ بعد القضاہی بکلیہ بی شب
 باجستام تمام سوار شدند سرور و جو پیا رحمت بادشاہزادہ
 محمد عظم و بخشی الملک اسد خان و میر خان و نادر خان و
 دیگر نو سنان و لاشان ہمراہ بودند از دو طرف دروازہ
 دہلی تا منزل نواب علیہ پست نموده چراغانی در کمال نظر و
 ارادت کی یافتند و دو عاشاقی حکامہ دلپذیر تشریفی در حیرت
 نظران می افروزد و انچه رسم تومی و سور و خوشی و سرور را
 باید و نشاید حسن بر انجام یافت و بزم ابن ابی مبارکی انجام گرفت
 و ہودج حرمت و عزت بکاشانہ دولتشیریانہ بادشاہزادہ
 آمد معروض لباط بوسان بارگاہ جاہ و جلال گردید کہ با مقتدر
 قضا تینال زمین پور و دومان خلافت بادشاہزادہ محمد
 سیاحانی احرار کعبہ مقصود بستہ اند نہم شہر ریح الآخر ناصیہ بند

بجو و قدی ہستان آراستہ خلعت خاصہ و شیر باک از مرصع
 مرہارید و اورسبی و یک لک روپہ مرحمت گردید و شاعر
 معزالدن و محمد عظیم بعینیت کلو آویز سر فرار شدند و دوم حجاب
 الآخرہ بچند صایح ولد خواہر نقشبندی کہ وصلت او با اسد خان
 یکم و قمر ادرخش مقرر شدہ ملعت و سپ با زطل و جہر
 و کلکی مرصع و مادہ منیل عطاشہ بحضور سر بلند خان و قاضی عبد
 الوہاب و ملا محمد یعقوب مجلس عقد منعقد گشت و ششم وزیر خان
 محمد طاہر قدیمی بندہ دولخواہ رہ کراچی خانہ عاقبت میر خان
 از انتقال اوصوبہ واری الوایافت و سر بلند خان از تفریح ہمتی
 مرتقی منہ کشنبری دوم شد و ہمتخان بجای سر بلند خان بصوبہ
 واری مستقر افتادہ اکبر آباد ممتاز گشت و معنی خان از تفریح او
 توس یکی محمد طاہر قدیمی و الاسا کہ یکم معلی دیوانی خانہ حسن علی
 تہنیت میداد و بست سب گرفتار داتا روزندان کروان ناہنجار
 بود و بست و دوم رجب یکم شریعت غرا و جہلا عوض و جہا سہو
 العلم بقتل رسید و بارگاہی از سر شش و اگر بد سلطان ایر و

مرگش که از زندان کولیدر حضور کتبت ظهور آمده بود نشانزد
 شعبان با ملک عفت قباب مهر الناسیم صید کرده محترمه خدیو
 محسنو حضرت قاضی عبدالوهاب و شیخ نظام و نجف و رخا
 دور بارخان عقد ازدواج منعقد شد ملحقین که برای آوردن
 یادگار از ده محمد سلطان و سپهر شکوه کجوالیا رفته بود
 به قسطنطنیه شعبان ملازمت برای بودن هر دو کرامتقدرد
 قلعه سلیم کده جای نعین یافت و بنم منزل مهر سپهر کتبت
 یادگار از ده محمد نظام بقدم منیت از دم مشرق اتوار عطف
 شد از برج نزدیک بل و روزه سلیم کده تا جوی با انداز رفت
 و اجناس بکفرش بخود بیدل عنایتش لطف و مصلحتش
 تارک میبایست زینده صدر سردری از سکه سماک رسید با جز
 محمد اکبر شست فراری دو هزار سوار بودند با صفا و دود و مراری
 رفعت افکار عروج نمودند و به دست و چهارم شعبان خواجها و امیر
 خود بیدار جواهر خانه فاضلی در گذشت قدیم علام بارگاه کجوا
 و نسبت کمال عزت و خیر خواه بود محمد اصفهان به دست و چهارم صفر

بصوبه دار

بصوبه دار می احمد آباد و کجرات مامور گردید شهر اری تهرار بود
 چهار اری تهرار سوار کجالت ماند و حکمت محسنو نارسیده روانه
 خدمت شود و به تاجرا که در اکبر آباد محسنو رسیده نعین لسانی
 دکن شده بود و نظر بطور سلوک او با فغانه فرمان رفت که محسنو
 بیاید از آنجا که بسبب تعلل در طلب داشتن قبایل و پیر شومی خود
 یک از مضرب طرف شده از دولت حضور مجبور گردیده در اونجا
 در حال اقامت انداخته بود با لنتا سر عدده الملک بهادری جای
 شده نعین تخریج خان موسی المیه کردید بر وقابل خود را از طبرستان
 آغاز سال نشانزد و رسم رسین سلطنت عالمگیری مطابق سینه بیدار
 بهشتا و سیوم محرمی در این اوان بهجت افغان برید خوشترام ماه
 از جانب کرمت و انعام آفریننده انام بر گردینده اهل اسلام فرمان
 واجب الاذعان کرامت عنوان متمکله را دای حقوق صوم رسانید
 اسلامیان بکرامت پیش آفریند بهمان و امتثال حکم حکم بپایند
 خدیوین و در آن کعبه ارباب ایمان مبارک شهر منیت بهر راه
 اسباب روزگار و روز و سید اری شب و نروانج و احتکاف

زب آبادی دادند و ذخایر حسن عاقبت و خیر فائدت کرده آورند
 غره شوال فرخنده خال صاحبی کشاده و روی تازه خیر از قدوم
 سعید آورد و کوسر کنای شادی و صدای مبارکبادی برکود و کسرا
 حدیو جبهان سالامه افروز آسمان شد تا باین مهو و جلی
 و عام و غنی نذر آفرین بستند در آری دریای سلطنت و کزین
 ایوان جلالت وقت سواری عیدگاه جهته تا بهینت بر آستان
 دولت مستند هستند مهر منیر یعنی زینت سر و سریر حدیو عالم کبر
 بر تخت فیض فلک توان بر آید مصیبتی را مصلحت انوار فرود
 فرمودند بعد از اجبت لمعان التفات بر شکوی عزت و حرمت
 یافت روز دوم در ایوان فیض نیان خاص و عام او رنگ
 جلالت و نبالیت به کجا بختی خلافت پر داخته طراز و انان
 خلافت و کامکاری با و شاهزاده محمد معظم با عطا می یابست
 آستین مالی هر وارید و یک کس و فیض با باطله قبیله
 هزار و بیست و مانی اندوختند به محفل سلطنت پادشاه
 خجسته محمد معظم است خلعت یا نیمه استین مفر کردید و شاهزاده

سوده

سوده سیر محمد اکبر نفقت حدیو مهر کسره مرصع را از دست
 افتخار نمودند بختی المملک اسد خان و خرد و بزرگ با دیان در
 فلک یار کاه با نوع نوارش و اصناف بخشش از حواصیر
 و اسب و اسبیل و اضافت و امان امید بر آموذند و شاهزاده محمد
 اصل سبب هزار ری پادشاه هزار سو را انعام سه کرد و انعام
 اضافت ده هزار ری چهار سو را سلطان حسن الدین روزانه
 و از اصل یکصد و پنجاه روپیه اضافت پنجاه روپیه بخشش پادشاه
 نامه از اقرای عالمیت در حضور و صوبجات فرستاده که به
 از نظر انور که شت حاجب کند رعایتان و دنیا داری جوار
 آلات و مرصع آلات قیمت چهار لک روپیه نظر آورد حاجب
 فقط المملک دنیا دار حیدر آباد جنس جواهر و ظروف و صنایع
 کزین حدیو کشته عوض سه لک روپیه نقد و مسکد را نیده پادشاه
 خان از زعفران و گلای پادشاهزاده محمد معظم بخیریت صورت و دار
 و کن سر فرار شده خطاب خانبه بان بهادر نامور و خلعت جامه
 و جبهه مرصع صحنی که بر دواران مرسل گشت اصل شش هزار

چهار سوار و دو اسب سپید و یک اسب سیاه و یک اسب سیاه و یک اسب سیاه
 فوج اری پوات و خطاب کاظمی که با او بر سر کسب داماد
 صفیه بانو که ترقی گرفت مرشد قیسی از تبریز و او را و غنای
 و تبحر شد و این خان که در فن تبحر نظر داشت سپهر عالم بالا قدم
 برداشت و دیوانه و شیر افکن و در ستم از این اسب و جلاعی نامی
 یافتند ششم رمضان از خاظمی نام رحمت پروردگار حکمت
 توأم صادر شد که در آنجا دوازده محمد سلطان و سپهر گاه
 در ایوان خوابگاه حضور رحمت ظهور بسیار و بخت و انوار گاه
 هر دو را دولت ملازمت میر آمد تشریف خلعت و سرچ مر
 قامت آرد و دستار بر او زدند پادشاه زاده محمد سلطان را
 تفریحی ای داد و دستار را بانو یکم و خرم او بخش بعلی خلعت
 و شمشیر و سنگای مرغ و اسب ازین سرافرازی بخشدند در خوابگاه
 حضرت بدست خود سپهره مروارید بستمی آوردند قاضی
 القضاة قاضی عبد الوهاب بوکال فیضیای باب ملا محمد یعقوب و شهادت
 حقایق انساب بر سپهر محمد قنوجی جامع الکمال ملا عوض و جعفر

دولک و سپه کابین مقررت تبحر تبحر تبحر نظام دربار خان
 و کجاست در خان و خدمتکار خان شرف حضور داشتند و یکم
 سوال برده آرای هو و جابست نواب زبده الدین یکم یکم یکم یکم
 سپهر شکوه سپهر داران شکوه در آمد چهار لکت و سپهر مقررت
 در مسجد حضور افتد قاضی عبد الوهاب و ملا عوض و جعفر و ملا یوسف
 و در بار خان و کجاست در خان حاضر بودند سپهر شکوه و موت خیر صبح
 سرچ مرغع ملای مروارید سپهره مروارید طبع سرافرازی
 کردید ملکه تعدد کس نقاب کوهر آرای یکم و جمیده بانو یکم یکم
 رسوم کتخه ای برداشته بودند افتخار خان بعد از خدمت
 به پیشاور حضرت پادشاه زاده محمد سلطان لبالان و دوازده
 سرار و سپهر سلطان سپهر شکوه لبالان شش هزار و سپهر سلطان
 از بخش لبالان چهار هزار و سپهر مروارید کسب شد چهارم
 دنی القعه صیغ الدمشرف و تبحر تبحر تبحر تبحر تبحر تبحر
 در خواب دید که شخصی شمشیر بر همه در دست دارد و با او مقابل میکند
 چون سپهر شد خود را رخنه و شمشیر در ابرهنه یافت نشان کرد

پادشاه مراده محمد سلطان بن حکم الاطوائی مرقد مطهر بایان الالو
 حضرت خواجہ قطب الدین سعادت اندوختند بیکه از روی بند
 که را نیندختند از دهم ذی الحجه پادشاه مراده محمد سلطان بن
 رفته باین سعادت استعد شد نذر بایضد و سپهره ذی الحجه است
 از نیابت یو انی استغفانو و کشت اما متخان دیوان خلعت و
 کفایت دیوان باین تر از مهر دیوان علی مهر خود کرده مهنا یو انی
 سر انجام میداده باشند فرجام برکاس انشیر زاده چهارده
 پانزده ساله و صلت صبیحه خود قرار داده بود ثانیاً از بدو
 و برهمنه کی شمشیر که انشا تون در این شمشیر ناسوده بکتاب بود
 بر سر خود در چو لاکه از فوجدار ای ملک مغزول شده حضور رسید
 انستوره سپهر انحرایس میگردد که ای بی ناموس نافر جام را در
 خاص و عام حضور پادشاه کنشی من شیر را بر تو بکنیم و بچو خود
 بر سرش می انداخت که بپوشش و در خانه بنشین زیر اقبال ایزد
 نموده در انشای از استکی خاص و عام بکوس پادشاه ان هنگام غوغا
 خود را بجائی که فرجام ایستاده بود رسانیده بیکه کار ای ان

معمر

معمر موش را بر بستر پاک خوابانده و خواست بد زنده اما چون
 ناحق منجوا بد مرگ نیکه ارد و سبک شدند و بزندان افتادند
 و بعد رجوع بکجه شرعی و حکم فاضلی چهارم ذی الحجه حضور و از ان
 که زن ان مقتول و دخترش کوج علیقلی بر کس بود و با وجود
 در خواست پادشاه که از سر چون قتل در گذرند و انهار صلا
 توفیق نیافتند بر سر عرض جلو خانه پیش خاص و عام تقصیر
 رسید و جسدش با در او که بر در قلعه رفته موافقت داده بود
 حواله کرد بدو هم ذی الحجه اداب رفتن بصبی حبه ادای دو کانه
 عبد الصخی و صغیه که آتد مر چهار پادشاه مراده و ولت حضور و
 کوسفند حضرت فرمائی کردند و پادشاه مراده محمد سلطان شتر
 بموجب حکم فرمودند و وقت مراجعت شخصی دیوانه شکلی در جلو
 رسید و چولی برافتن بر کونته تخت رسیده بر زانو میس
 افتاد که زبرد اران گرفته آوزید حکم مظهر انم رحمت پرور کار
 صادر شد از احم نونده اگذا ندر چهار دهم سنت ختان
 پادشاه مراده محمد سلطان بن حکم الاطوائی مرقد مطهر بایان الالو

مانسکه و بهاسکه و ابوسکه سپهران راجه راسکه که بعد بود
 پدر بکسور رسیده ملازمت نمودند بهر خلعت مرحمت شد
 میرزاخان منوچهر فوجدار ابرج بساط حیات در نور دیده شد
 بجای خندان مایی مرآت حجت فرمودیم خود بسازد روح الله جان
 ولد خلیل الله خان بجهاد اری دما موی در ایشد باقیان
 صوبه دکن بواسطین مغرقت مرشد فغان جایش را گرفت
 شانزدسم محرم معوض بارگاه والا کرد بهر مهابت خان از باغ
 طغوجالی پنا در کوچ کرده ره نور دکان شد بهر بلندخان با مودت
 سر رشته دفتر و الاشاهی نیز بکنند در دیار دهم ریح الاوان
 معالی رسید و ساعت بنی اندوید کرد افتاب ناله نمودار
 توس فرج بهر رسید و تا هفت کری ماند میرزا هم رسد الله
 حیدر علی پادشاه مراده محمد معظم و قمر عبدالمومن رودر نقاش
 فاکتید بعد اجبت از مسجد جامع تشریف بجایه ایشان برده
 فاخته خوانده کشتی سوار بدو فاخته آمدند میت و سیوم از واقعه
 دکن معروض کردید که بکشت که ولد حسن که بهر خان بنی فرزند

بعد از

بهر خدمت حمادی الاوی بجایه پادشاه مراده محمد الکبر بسیر بوجود آمد
 عبد الوهاب نام یافت و میت و چهارم حمادی الاخره مودت
 که بجایه پادشاه مراده محمد معظم بکوه گاهستی قدم گذاشت علم
 نمداری بجهاد افرشت محفنی که زمندار حایون را از
 بی سپردن مرز و بوم او بسیر و کشت لشکر یان درگاه والا سپرد
 بود باستقشاع سید مرصی خان را بیل شد و طاعت حاصل کرد
 و حامد خان را آوردن بسیرش بعتبه معالی الهامس نمود و خان کور
 دوم رجب او را بسده سنه آورد و وقت ملازمت بکنند
 و سه روز رو به بر سپیل نذر گذرانید بهر حجت خلعت اعینا
 از قلاع ایران دیار مسباع شهر یار رسید که شهر فیا پور و ستر
 و سیر و اردو زمین فرو رفت خاجمان بهادر که با یلی نصرت کرد
 سواتقی البکست فاخته مغلوب و منکوب کرده غنیمت فراوان
 بدست آورد و مجموع ان مصحوب ولایت کند و بکسور مرستند
 یکم رجب از نظر انوز گذشت خان کور با ضافه هزار سوار بر آید
 نفوق حبت حامد جان بکله که سه پادشاه است از کومت سنان یون

آورده نظر آنور که زین فیض اند خان از مراد آباد آمده ملازمت
 چون مهابلی اخص نظر از تنبه افغانه نمود که فیض آن فیضی را
 نشد و ما بجز و تنها سلامت کو یان کابل رفت این معنی موافق مرام عهد
 بنیاد عهد هفتم شعبان شیخ عثمان سبر نشین و دانش بد کوهران خنده
 رای آشوبگرایی فوجی کران و جمعیتی با ساز و سامان رخصت یافت و
 لغبات خلعت خاصه و جعفر پر خانه سنگ نشین مرصع و اسب عراق
 با ساز طلا و اضافه پالضدی پالضدی سوار سر عهد کردید که سواران
 بنیابت نوبخانه و خدمتکاران بنیابت قلعه داری و درباران
 بنیابت عثمانی مقرر گردیدند و همگی اسلحه بنیابت خلعت
 و تشریف و اسب و اضافه کام دل بر گرفتند **اعزاز سال خدمت از**
جنوبس والای دولت عالم کبری مطابق سکه بزرگ و دو چهار سکه
 رویش سه رمضان کات نشان زرنگار عنوان عید محبت توان
 بهر از آن فرخی و مهر و زنی بر در دولت کاشانه خدمتو عالم آرا غنچه
 شادمانی بلند نمود و عالمیان را بگونه دریافت کامیابی و کامرانی
 امیدمند فرمود و خداوند حقیقت کرای حق بخود منتهی گرامت

زیر

زیر پشیموری روز و شب است که در میان بجا
 ابوان خلافت و شاه نشین سلطنت را از لبتن ازین رنگ
 نگار خانه چین گردانیدند صبح عید و لنو از ساحت بی بفرستم
 مبارک نازک سپهر رسانید دست نوال سریر آراشی خیمت بلند
 گردید سر آرزو با پست شد اکابر و اصاغر با انواع نوازش و جواهر
 و اضافات و خلعت و اسب پیل چهره آرای کامرانی شدند که اسبق
 پادشاه براده ها و بر کزیده امرا و برجه پائی بنیان گشتن است
 پذیر طالع گردیدند اسعاد و تسلیق و امداد بخت میر تقی ام الدین
 صدر قلم و ایران برادر خلیفه سلطان و وزیر صایب تدبیر فرما
 انعام لک ز نام گرفته بدار انجیم هندیستان تخت ان آورد
 آورد ششم شوال ثانی کانی بر زمین کیوان تر بین ملازمت
 سوده باشه اوقات مراسم و لمعات پادشاه غریب نواز حدیث
 نورانی نمود و بر حمت خلعت خاصه و جهم مرصع ماهو لکته راه و
 مر و اید و شمشیر با ساز طلا و سپر ماکل مرصع و عصای دکلی نیم داده
 مزار و سپهر و منصب مزارسی مزار و پالضدی سوار و خطا

خانی بد ریح سر مایه اندوز میبایست و صدر الدین پسرش بیافین
 خلعت و شمشیر با سلاطین و منصبی بکصد سوار غارت انداخت
 میر انبیسیم ولد شیخ سعادت اندوز زیارت کلمه معطره را و پادشاه
 شرفانده بطواف آستان معلی و بجای منصب هزار و پانصد
 هزار سوار سر بلند کردید حکیم صالح خان بساط مستی در نور دیده
 خان ماتی حکیم حسن و دیگر پسران واقف با شمشیر جوش و از اسلحه
 او محمد علی خان پسر قرقان بدار و علی کرکهر افغانه مقرر کردید عید
 الرحمن و لدا سلام خان مرحوم بجای حیدر آباد مقرر کردید
 دوم ذی الحجه هر کسم واجب الاداء رفتن بمصلی جهت دو کانه عید
 صبحی و صبحیه بجا آمد سر فرو بردن **نخاع غنجان و رمی درک پلک**
و سر برافروختن رایت جهانگشای جهانگیر
 مباح حقان مجامع رسید هر دو هم ذی القعدة نخاع غنجان از کندن
 گذشته باراده عبور از کوتل کبریا به لشکر آراست افغانه که در کین
 فرصت بودند در شکی کوه سر راه برو تنگ گرفتند هر چند
 مبارزان آهسته پنهانی سخت نمودند و نهاده و ران و رکشته ها

و از او

ع

فراوان تقصیر کردند چون نقد برخواست جهانگیر بک سستی فرورد
 نتوانست چیرگی یافت در آتش زرد و خور و کلاسی زندگی او
 بیخاستی شد و در راه سبکی نقد جان نشا بنو و بقیه که از لطافت
 افواج کرک باران سنگ افغانه جان سلامت بر آوردند غنجان
 کشته و شکسته را کباب به بنیاد و بر کشته خاقان بنده و در از
 رفتن چنین بنده اخلاصمند و بر سحر و درون فوج و دشتی نیکو
 خلعت مقرر کردید و توجه اهل کس با نهاده اویجه بکشتند از کرم
 یافت یازدهم محرم رایت اقبال حسن ابدال ارتفاع
 پذیرفت سمنخان بخدمت دار و علی غنجان صفی خان بدار و
 بوجای از انتقال شجاع خان سرفرازی بنیت صفینی ان طسم
 اکبر با و خطبم صوبه داران اخلایه شجاعان آبا و مقرر شد صوبه دار
 کس کربا و صمد قلعه و اری معتقد خان نفوذین یافت فضل الله
 خلعت الصراف یافته براد آبا و شتافت ایتما خان دار و عه
 عمارت و دیگر مقصدیان دار اخلایه کجایات متعلقه رحمت
 یافتند قوام الدین پسرش مامور کردید که بعد از قضای و دعا

نقل کرد که ایشان بصفور پور فرستند معروض جناب اعلیٰ
 نمودند بر زبان شفقت ترجمان نمونه رحمت رحمن گذشت خود
 بر وید راه آب کشنا بند و قدغن نمایند کسی مقرر احوال پیر
 کرد و بموجب کم بعل آوردند شب که پس از یک نیم پاس
 خان بجای آمد و حضرت بر خاصه نشاند و قاضی م و شیخ اشرفی
 شیخ ابوالخیر و دهمده فضلای کرام شیخ نظام که او هم از باریان
 بودند و فرمودند پیش خجنا و رخاں برو مسکن پیر زال
 میباشند باشد ولالت خواهد کرد با تضعیف سلام ما برسان
 و معذرت خواه که آنجا مایه و از آمدن ما تر الصدام رسید
 کجلی کن شیخ نزد خان آمد بعد پرسس و چو پاده میالنت که
 دیگر دهمی و اقامت در آنجا کلبه اوست نصف شب شیخ را برد
 کنده پیر را از خواب بیدار کردند مرا تبه معذرت و کجلی که او
 روز دیگر بدر بار خان ناظم حاکم که سوازی پاکلی فرستاده
 بطلبید بجل فرستاد و در تمام عمر نام پاکلی نشنیده و پاکلی و پسر
 نقره کی دیده آوردند حضرت تعظیمش حالت او فرمودند عرض

نمود

نمود و دفتر ناکند او دو سپهر پهنه سرو پا دارد و شهرش نیز
 دو صد رو سپهر خط کردند و شب در محل بود و مردم را آنچه بدست
 نقد و زور و کس از چکان یافت چون از کسی شنیده باشد که
 اینک تقریب او بخند سخت و رخاں نموده بود و پیش تنوی کن
 ووش که بروش میثو از دامن کناری در برداشتی باد که بر سر کار
 کنی و در باد امن برانم اشرفی و رو سپه و زور طلا بازوی سپه
 یافته و چشم رمد دیده گفتیم کین گفت من آنم که بد لالت تو
 تو بامید و لک سیده ام گفتم مبارکت باد و رخاں بروم اینهم
 رعایتی کرده اند بعد دو سه روز دیگر بناظر مکنت او را باد خزان بیار
 خواجهر سزایان پاکلیها بردند و آوردند اینتر تبه پیرا رو سپه کنیا
 یافت مردم محل و وجه اول نقد زور و انواع پوت که دادند
 دو آب سهای دیگر دران نواحی انعام شد ناظر مامور کردید پس
 معافی محصول و عدم منجمت از جمیع ممنوعات درست کرده
 باورساند حکیم سنجی که چوب حکم به اچنی شیم سنجی نه او میرفت
 بعد از این بجای پادشاه نهاده محمد سلطان و محمد معظم و محمد

و محمد اکبر و اسد خان و پیکر کوش بر دوازده و لکنه اندان مستعبر منور
 گردید و حتران کتخا اگر دیر این غریان حد با بی زر کجاست کوش پند
 شوهرش تران و تاج شتاب بهر رسانیده شیخی و منجوا ای دیه
 نشینان نام بر آورد و لکنه شتاب بود و کلا میت بی زب
 اما بقین مشاهده شد که این عجزه زلیجی نام بدولت پویند
 کردید بمبا لکنه کجاک وینم یافته روی او بر طرف شده در
 سپه اگر دودیده رعد کشیده او در و ستی پایرت از فرزند
 نشانی منسرموده اند **میت** که از سپه و لکنه کبریز چون تیر
 سر اور کوی صاحب دولت کبر **تم** الکلام اغرخان با نرسیدن
 و میرزا سلطان و جمعیت با ساز و سامان به قندهار غنه جرد
 و خیر حضرت یافت رای علی محمد را ششخص مقدسات خالصه
 کابل فرستادند و رای ممالک کنبران قرار گرفت که با دوازده
 ظفر یا و محمد اکبر و عمده اخص شکان اسد خان پرا کوش
 کابل شتابند **میت** چهارم جمادی الاخره با دشت هزاره
 خلعت و کنگی بر کنگ و شمشیر و سپهر صبح و پنجاه سر اسب غ

و عزاتی و کوچی و زکی و ضیل با ساز نقره کامیاب گشتند اسد خان
 بموینت خلعت و شمشیر و اسبیل سرافراز شد شهاب متجان
 و غیره خان و سپه سوز خان و مبارز خان و سیاه خان و متفر
 خان و سوز خان و کامیاب خان و محمد حسین سپه اسد خان و خان
 و مفاخر خان و بهر مند خان و حیات میک و دیر ولد بهادر خان
 و کنگر کشتن بسنگه و لدر اجهر بسنگه و دیگر خانه زادان بعضی
 کجکرات و بعضی تبعیاتی مقرر شده بهر کدام بهو ایت خلعت
 و شمشیر و اسب در حوز پایه و مقام سرفرازنی یافتند هفتم حبیب
 خدا نجان از نغیر مهاجنان کجکمت صوبه واری کابل خلعت
 و اغزار نصیبی پویند و فوجی شایان با مصباح فراوان با او
 نغیر یافت بوساطت نجبا و رخان مترشد گردید که هر کافح
 بکوی و آید اول فوج هر اول کدشتنه آنطرف مقام کند روز
 دیگر مردم بهر و فوج غول بگذرند چند اول اسطراف مقام کند
 اگر بر افغانی را باغ راه نیاشد سمره فوج هر اول برود و فوج غرا
 با فوج چند اول عبور نماید سبت و هفتم شتابان مهاجنان بستان

سخی نرفت اندوخته بختی به سکه نبره میمند اسکی کو خسته
 شیخ عبد العزیز داروغه عن مکر تا این ایام مضرب مفیدی
 و دصد سوار رسیده بود اما از فرط نذیر کا رشتش برین
 معاشی کشیده با وجود رعایتهای جاگیر حید و الغامات نقد از
 برین بی برنجی آید و در مشیت خدمت و آمد و رفت در بار که
 از مستوجبات بندگی تعلل می ورزید و همانا مشیت برین
 رفته بود که ازین باب و حالت بر نیاید **بیت** بدریا در آنس
 که جان میکند نیم آنکس که در کوه کان میکند کس از روزی
 خویش در گذرد با نذازن خویش روزی خورد در خواست
 نمود که چندی بدار سلطنت لاهور برود آیه صدق پیرایه ولا
 تجعل مدیک مخلوقه الی غفک ولا تبطل کل البسط او بره کوش
 او فرموده بخلعت حضرت معزز نمودند و کشد لطف الله
 بنیبت او مردم را از نظر بگذراند و بخت و خرافه غایب شد
 و الامیر سانیق باشند انجموه فضل و هنر بعد رسیدن
 به ارا سلطنت این غلام بخت و رجحان نوشته بود روزی در اول

که چویش

که چویش منبانی است رشوق جان چه کارم که نامه سیما
 شمسنداق جبال که رحمت خون دلم که بارانک کلابی و دیده
 عنایت چگونه نترج و همس حال دل که بتایم زیاد تا خست
 دل کتان مهتابی است نهشته ایم درین بحر تا خدا بچیند
 کشتی که لقطه آب کرد ای است نماید صورت راز دلم نهان
 غمت که دیده صغی تصویر رنگ خواست **اغراض سال نهم**
جوسس مینت بر ای عالم کبری مطابق سینه کینار و شستا و حکم
 درین اوقات مندر خنده ساعات حال صیام لبان مهر می
 انظام به برانجام بر تو بحال عالمیان افکند خد بودین پرور
 آمارا بصوم نهرا و احیای سیر زبیا انجام بخشیدند مشایده
 غره سوال بخت آستمال نور افزای دیده منتظرانی کامیابی گردید
 و محبت به زم زم جشن نغز او ان زیبایی بدستور مهو و منفقد شد
 بیکشهای لید به از نظر انور گذشت بخت یاوران بارگاه
 سلطنت و بهره یابان بیشکاه عظمت با نواع نورش و اصن
 بخشش و امان امانی و امانی برآمودند فروغ منبانی مجد و احسان

پادشاهزاده محمد سلطان منصب پرت هزاری ده هزار سوار
 و موهبت خلعت بانیمة استن و مالام و ارید و کلو آوینر لعل
 قیمت چهارده هزار روپیه و یک لک روپیه نقد و دو سرسپه
 با سازنیا و طلا و دوزخ فیض با سازنیا و طوق و علم مورد
 مرهم کشنده سربوستان جلال پادشاهزاده محمد معظم عظم
 خلعت و مالای پروارید و کلو آوینر لعل و طره مرصع و چنگ
 روپیه نقد مایه مایات اندوختند طراز و امان اهدت
 پادشاهزاده محمد عظم قامت بختیاری بر حمت خلعت
 بانیمة استن بر ارسال پادشاهزاده والا که محمد اکبر خلعت
 بانیمة استن غار سالیا فت سلطان معز الدین خلعت بانیمة
 استن و سلطان محمد عظیم خلعت و هر کدام را همقه هاری و دو هزار
 سوار طوق و علم و نقاره مرهمش را نازار چسبکه مرزبان او و
 بار سال خلعت خاصه و جده بر مرصع و فرمان رعایت عنوان
 سر اعتبار یکپوان رسانید مهاراجه جو سبکه بار سال خلعت
 خاصه مفرشته بهمنان و شرفخان جانان و صدر الصدور

کسیر مدی

و سید مصوبخان و سید مرتضی خان و مرتضی خان و سید
 و خرو و سید بک بساط بوسان بر حمت خلعت و خرقه اختیار بند کرد
 بختیاری الملک سید بکخان با صافه پالندی چهار هزار ی و
 چهار روپیه پالندی سوار میرخان بعد بر طوقی خطاب امیر خان چهار
 هزار ی و پالندی سوار توام الدنجان با صافه پالندی سید
 سوار و پالندی سوار هزار روپیه پالندی سوار کارخان و محمد علی خان
 هر کدام با صافه پالندی و هزار ی و پالندی سوار خواجسته
 خطاب شرفخان و کمال الدین ولد و لیه خان و باقر خان
 هر کدام با صافه و صد ی و هزار ی محمد سوار سر فراری یافتند
 قلیخان بریان الیقین برادرزاده فاضلخان مرحوم خطاب
 اعظم خان اعتبار یافت محمد شریف منشی دار و غداک و
 دارالانشاء برادر ابوالفتح قلیخان قدیمی و لالاشاهی بی بی
 مناسبها خطاب مذکور و با صافه صد ی مغز کردید بختیاری
 از اصل و اصناف با رتقا منصب هزار ی و صد و پنجاه سوار
 بختیاری شده سید علی حاجت شریف که مخفیانه زانیا اندک شده

و محمد امین سلام رسان خلعت رجعت و چهار روز پسند
 قدوه خواجهای جو بیار خواجه محمد یعقوب که کعب شرافت
 دامادی نزد محمد خان والی بخارا بود و او را هم خدمت قدرون
 سبب بعثت ده هزار روپیه از ازنه و خت و کشت سر راه
 آتیج بخانه خواجه میر سیده باشد و میر خان بغیر باطوس از
 یافته از تغیر عابد خان خلعت صوبه ملتان بود و حیدر خان
 داماد علیمردان خان بغیر جباری جو بیور رجعت شد بر بهی سنگه
 زمیندار چون بالود بخان میاق کابل متعین کردید محمد وفی ولد
 عبدالعزیز خان مرحوم بهمانه داری گذریشی و کوه پات خلعت
 رجعت یافت از غرض شدت بهرام و سید جان پیران بخان
 معروض بارگاه والا کردید که او در مقام امن آباد چهارم و
 با من آباد آخرت شتافت مومی الیها طلب حضور مطلق و غیر
 شدند و اکو و کس جهالانو کرانادرگاه خلایق بنیاده آمدن
 منصب مفضلدی باضد سوار طاعتش باوری کردیم خاتم
 پیر کلان شیخ بغیر جباری انگرگوت از تغیر مفضلدی سرفراز شد

خلعت

خلعت واسپ و علم با ساز طلا یافت مبت و دوم ذی
 عابد خان بعد تغیر خدمت ملتان بدولت رسید و رسید
 برادر سید سلطان کر بلالی خویش حافظ محمد امین که خلعت
 وطن در خدمت نمود و بمو مبت خلعت و انعام و دینار روپیه
 مباحی شد از نیک خواجه جو راعی سنگام رجعت بخانه خلعت
 و حیدر صبح و منیل و ده هزار روپیه خواجه محمد طاهر نقشبندی
 پدر خواجه محمد صالح خویش مراد بخش در خلوت رجعت و وطن یافته
 با انعام باضد مهر کام دل بر گرفت بکریم سنگه کوالیاری لعل
 خلعت و حیدر صبح و واسپ با ساز طلا بر اقران ممتاز شده
 بهمانه داری مقرر گشت و فرمان رفت و دینار روپیه باضد پاد
 کوهای بخود میر و عنایت خان بغیر جباری خیر آباد از تغیر بخانه
 سرفراز شد هم رسع الاول صفی خان سبط مستی و نور و مفضلدی
 از انتقال و بدار و علی کوچه غایبانه ممتاز کردید خلعت محبوب
 کر ز برادر مرسل شد چون خاتمان بهادر سیواهی جنبی نقی را
 بنا ختمای منوات و باغی مکر منکوب و مغلوب نموده در سر

و ما لشکر کشان و ولایت دکن مسلحی موفوره تقدیم
 رسانیده و پیشکش از دنیا داران سچا پور و حیدر آباد تحصیل
 در آورده مراراً بحضور رساله شسته در حلقه وی کار بای دست
 بسته و جایزه نیکو خدمت بها با بسته عنایت خدیو قدردان
 بنده نواز مبت و سیوم شهر رخ الاخران عمده منتقدان
 معرکه رزم و پیشکش را خطاب حاجت همان بها و ظفر جنگ که کفن
 نام آوری و باضافه هزاری ذات از اصل و اضافت هفتاد و یک
 هفت هزار سوار و انعام یک کر در دام بر امتثال افغان
 سری و سردار نجیب و محمد صالح فرستاده او را که خزانة نقد
 و سببان و فیضان پیشکش آورده بود و بر حمت خلعت و امانت
 را با انعام بکزار سوبه معزز فرمود با نغمه الملک و شیرین خلایع
 فاخره و اضافت های نمایان و خطابه های شایان و فرمان بنین
 و آفرین عنوان و تحسین و تحسین که کر زردار مرسل گشت و بالک
 آنرا که السلطه سبها لبر سوبه العوطی منصب شسته شسته شسته
 و هشتاد و یک دام انعام و تقاره و علم سراج از شسته خلعت و امانت

مکتوب

مکتوب کر زردار مذکور نیز غرض اصدار پذیرفت اشرف خان قاسم
 حیدر حیدر القدر و ضو حیدر را از ماتم برادر شش برادر شسته آورد
 خلعت و عنایت و رخصت و از اخلافت یافت نهم جامه ای لادلی
 پادشاه هزاره محمد خطم بقدم مولو و مسعود مسعود شدند بکند
 بخان محمود کردید پادشاه هزاره خلعت و سلطان بالایی دایره
 و بجهان زرب بالونیکم ده هزار روپیه مرحمت کردید هر ساله
 نذری که یک مکتوب و مدینه منوره را و هما القدر شسته فاختاوی
 پذیرد و این سال عابد خان سعادت یاوری هر حاج مقرر شده
 رخصت شسته قاضی القضاات قاضی عبدالوهاب سبب تیار می
 بر رفتن و از اخلافت مجاز کردید و سید اکبر قاضی السلطنه قضا
 مامور عبدالعبد خان کا شغری که در و الحسله بمیان اعطاف شد بود
 مهربان بفرایمال معینت یکده و دوم شعیان بر اصل زنگی بر آورد
 ناصر خان و دیگر اقربان عنایت خلایع از ماتم برآمدند و سبب
 و نهم موقوف کردید که عبدالعبد قطب الملک دنیا دار حیدر را با
 رخت کستی در نور و پادشاه حسن برادر زاده و داماد بر شدند

پایه اندوختی ریاست است نامه از خان بجای امضای چهار
 هزار و دو هزار سوار و صوبه داری او ده از غیر سادات
 مورد الطاف کردید مختار یک سیوی سپه اسلحان که بکشت
 خاند کور با و چین رسیده غایب بمصطفی صفندی و و صیدوار
 سرخراشته افغان از خدمت شریفی خالصه تعظافه و بکشد
 حراست دار السلطنه لاهور سه هزار و سیصد و شصت نفر
 بنده است و قریب یکصد و سیصد نفر بجای او منصوب
 کشت خازمان و لدا اخطان مروج با نظام صوبه برار و از
 و اضافی بمصطفی چهارم سه هزار سوار اختیار یافت اکنون
 حیدرآباد بار سال ششگوش نه لک روپیه جواهر و خیل و صوبه قوم
 الدین حاجب لغز انداخته و تحت مومنی اله وقت ملازمت و تحت
 خلعت یافت روح الدخان بجای امضای چهار و پانصدی
 چهار صد سوار و فوج داری سهارنو شطرنظر غایت شد
 ترقیان بکشد و دار و علی بنده های جلوز غیر مکرخان محمد لبر
 دوم ششمین نفر کردید و خاند کور با برادر خود غمخیز خان و محمد

باور

با فوجی کران و شبیه مامور کردید که از ستمت سلخاوتی بنده
 افغانه بر دارد و پیشتر هم ریح الاول بر من رسید که او مکرر هم
 بر دارد آمده الفهر منو اطن اینها تاراج کرد و اسیر آورد و روزی
 شورشش انکران اول خود را اندک نمود و اگر دند خان از آنها
 شماره بر بند شستنی میجا با خود را بر عینیم میزند سخت خیر و کرد
 سپید و فوج نامعد و دکه در د و طرف مکرر کوه بنیان بود و کدو
 جمله او میزند و از ان کوشش بطور میرساند شمشیر خان و میر
 عزیز الله و اما دشمن بکشدش رک غیرت با بی شاکم میکنند و
 شربت و اسیر می نمیشند و جمیع کثیر با هر دو فوج میزنند و اکثر
 و سپاه از بیانی و هیچ طرف راه نیایی میان مرگ میکنند
 شکست فاشش رو میدهند مصیبتی سخت بر خرد و بزرگ میکند
 مکرخان با زندگی نصیب دیگر را استقامی واقفان آن سرزمین خود
 بر تاجان تها نه دار مرستند مومنی الله که همیشه سر کوب افغانه بود
 با برادری خود باستقامت در اینجا بسر می برد و قدم اینجا
 را کرانی دست به با نواع موافقت و دلداری پیش آمده خان

اقبال شد اکثر منازعات طایفه افرازی شکار علی مسکری و بد
 و یار و هم فنی القعه باغ فیض بخشش و افتخار السلطنت بود
 نصارت نمود و نمودار و صند برین گردید اما متحان حاکم کلان
 افتخار یافت چون قاضی عبد الوهاب در دراز محلا فتنه نمود
 یک اجل را بیک اجابت گفت شیخ الاسلام سید قاضی علی بابا
 که قضای دراز محلا فتنه مامور بود بموجب طلب حضور فیض
 رسیده انتقال پدر بکبیل القدر خدمت قضای لشکر علی
 مقرر و معزز گردید قوه الافاضل مولوی عبد الله سیالکو
 سیر ملا عبد الحکیم مرحوم که فقرا با فضل بخشش دار و دو مکام
 اخلاق را با جماعه ادب قرین تا حال ملاقات تمام حشرات
 خلاصه مکنونات خرسندی نمید و فتنه بود از حسن ابدان حکام
 شوق بیام نهادن اعزاز نام رفته بود که بعد تشریف از وطن
 بد آنجا پدید مولوی پیش از ورود و لشکر و سه روز بلا هو رسید
 و چند مرتبه با دراک صحبت خاصیت احتیاط اندوخته و خلعت
 و دو صد مهر و مادیه میل یافته باغ از احترام تمام مسکنت حضرت

که پاره

یک تاز خان که بشارت بلخ رفته بود بعد در و چهار سال و
 سه بوم با سید سلام عقبه سپهر احترام و مرحمت خلعت جهنده
 نورانی نمود و پیشکش او یازده اسب و صند بوسه بنین و کار و نظ
 گذشت ملا محمد طاهر برادر سید آند فضل ملا عوض و حبه فرشته
 خان بهت و دو دایان سبخی اقلی ان همراه یک تاز خان آمده
 ملازمت و خلعت و انعام هفت هزار و صد شرف انداخت
 نطفه انداز تفر فضل الله خان داروغه فیلی نه شد ترکش
 خلعت و اسب و ترکش باقر بان یافته بر فتنه کابل مامور گردید
 چهاردهم ذی الحجه فروغ جبهه مجدد و کرم پادشاهزاده محمد غلام
 بنظم صوبه دار الامان ملتان رخصت یافته با نغمات ذیل
 تحصیل اعزاز نمودند و احوط طلب خلعت بخانه ایشان رساند
 ششمه مرصع بقبضه اسب عراقی و عربی و ترکی و دو صد اسب میل
 با تبار بسیار نقره و دو ریخته یک کرو دام انعام سلطان سید
 خلعت و اسب و فیل کلا محوطا به سفیر بلخ چهار هزار و صد و با
 با فرس و سپهر ایشان و هزار و صد و هشت شد و معروض شدن

رزین می افند او و بر شش علی گچان را به تیغ بید ریغ زرد
میکند **بیت** راه جل بر کرده واقف شوی گشای نام فاضله
مر احم پادشاه اندر سیاحان بیک کلاش با صافه با صافی
پا لصد سوار و دوهزار و پانصدی هزار سوار مختار سیکل سوار
با صافه سیدی و دوهزار و پانصد سوار براری چهار صد سوار بر
اموال او سه لک و سه و بیست هزار شترنی و صحن و راوی و شوی
صنط شده به پیشش معاف فرمودند حکم شده مطالبه بدرخواست
میش و ششم رجب اختبر بر کاکاری پادشاه زاده محمد اکبر
از انتقال اسلحان خدمت مسلم صوبه مالوه یافته بوط
خلعت خاصه با بالابند و سرچ لعل و دو سر اسب عراقی
و عربی با ساز طلا و نقره و یک خنجر فیلی و غیره اختصاص یافتند
ملا محمد علی مرغبر وقت حضرت معاودت با تمام فیله و ده
رو به و عطا عصا مرصع و امن آرزو بر کرد و چشم شعبان از دواج
سلطان مغز الدین با دختر میرزا ملکحان مصغری العقاد یافت
خلعت با چهار قتب و مالای هر وارید قیمت ده هزار روپیه

و سمرنی ده هزار روپیه و فیله مالای مرصع شد بیک سوار
هزار و دوهزار و پانصدی خلعت و سرچ زرد و پانصد
با ساز طلا و فیله با ساز نقره و سرافرازی یافت **سلطان**
مختار خانی و خدمت فرموده اری اسلام آباد و مته از قریه
مبارز خان میر کل سرافرازی کردید و هم شعبان عمده نوین
اسد خان بغور عظیم بمرتب خدمت بیل القدر وزارت اعظم
و خلعت خاصه و دوات مرصع کار قیمت چهار هزار روپیه
بر تنای خاطر مظهر شد هفتاد و سه کرامی کوهری اقبال فروغ
جهه کرامت و افضال پادشاه زاده محمد عظم با جمعی
و یک از امرار و توپخانه و شمن ریا و سامانی تاسیه میاق
کابل حضرت یافتند و خطاب امتیاز انتساب شاه عالم با
و خلعت خاصه با نیمه استن و جواهر قیمت دو لک روپیه و شمشیر
دو قبضه با ساز مرصع و سه اسب شیری جهان سیمای اعیان با ساز
مرصع و ترکی با زین نقاشی و لک اشرفی کام دل انداختند
سلطان مغز الدین موباهب خلعت و کلکی مرصع و اسب کوه زار

و سمرنی

با سلطان و شمشیر با ساز و نیل با ساز و نقره و زنگش و
 کمان و سلطان محمد عظیم خلعت و کلاه و سترج و سمرقانی و سلطان
 دولت افراکتان با قوت و سلطان محمد بن اختر بکن زمر بود
 مرحوم کردیدند امیر خان و سید خان و راجه راجه که دو یک
 عهد با هر جهت جواهر و طالع و سپه مفتخر و مهابی شدند معنی
 از منصب و هزار و پانصدی و اوت هزار چهار صد سوار بر
 طرف شد مختتم خان فوجداری بهار نیور یافت بهمن خان از قیصر
 حسنعلی بصوبه داری که آباد شتافت محمد تنجی میر قوا
 الدین خان از ولایت آمده ناصیه بندگی بچو و قدسی است
 منور کرد منصب بهاری سه صد سوار اختیار یافت سالانه
 عاقیان مستغنی منروی دو از ده هزار روپیه مقرر شد امیر
 خان و خواست ترک منصب نمودند بر اینی یافت افتخار
 بقوجداری بکنات نامزد کردید بهت هم وقت مراجعت
 از مسجد جامع انانی فرود آمدن از کشتی و سوار شدند بخیت
 و از وون بختی از لی میر میدان کرد مع سکه و دخت انداخت

بی افز

یکی بر تخت رسیدند با می جلو گرفته آوردند حواله کوتوال
 شد **مجاودت اردوی کیهان پوی از جانب دار الخلافه**
 نوزدهم دینی کجه از لاهور رایت عالیات جانب دار
 ایلافه ارتفاع پذیرفت کمال الدین ولد دیر خان خطاب
 حالی یافت و دو سوار با نو یکم حلیه جدید با دست نهاده
 محمد سلطان شانزدهم دینی کجه در سه ای رستم خان و در پاره
 قیصری شد بهت دوم محرم و ولتخانه و از الخلافه نیز و ان شرف
 فرغ الین کردید بهت دوم شهر ریح الاحمد راجه راجه که
 ارشام آمده تارک مساباات بسجستان معنی آریست مستغنی
 و رچک خاصه عام وقت سواری حضرت بر آب چوبی انداخت
 از خیر مبارک انظر افق و حواله کوتوال شد قراولان اهو
 یک رنگ سفید نظر گذرانیدند و از واهم جادی الاولی کجانه
 سید شکوه اربطن بود ج آرای عصمت و عظمت زبد النسا
 یکم بهر منولد شد عالی تبار نام یافت حضرت بدین ان سده
 بمنزل سید شکوه تشریف فرمودند خیم جادی الاخر یا و نشان

محمد سلطان بقدم لبر فرخت اند و خند مسعود و بخت نام اور
 یافت غره رجب برادر زاده دولت ابادی محل عقد یاد
 محمد سلطان در آمد و قدر الله قلی و لدم را و قلی لکدر سیوم
 شرف از و اوج یادش نهاده محمد اکبر رسید معروض
 جناب والا کردید محمد حسن لبر خا جهان بهادر در جنگ
 قلعه مدرک بجای آمد مکتب و یکم شعبان بعد مر اجبت از بجه
 جامع که برپا سوار شدند فی سعادتی شمشیر علم کرده نزدیک
 رسید بندهای جلوا و را گرفتند زخم کوفه ناکشت لکدر بخان
 رسید کز برادران خواستند بکشند منظر رحمت آفرید کار
 مانع آمدند نیمه یومیه فرموده برهنه ز فرستادند مکتب و
 بهنیم شعبان ابداری از نههای مسجد جامع نزدیک رسید
 سلام علیک گفت حکمت حواله کو تو ال غامینه **بغیر سال**
از سنین سلطنت مطابق بگذارد و هشتاد و هفت هجری درین
هنگام مبارک شمس جام ماه صیام بنوی و به روشی روی نمود
ابواب نور و فلاح بر روی عالمیان سیما فزوده حق طلبان

اولی که آید

مکان

اورنگ آرای محمد و احسان کشود اکثر ایام فاصه از هفتاد
 روز و شب در مسجد غنی نه تشریف داشتند در همان
 نشان و لیوان عدالت میشد غره شوال فرخنده فال صبی
 مشرق انوار کردید میبستغای آرزو مندانی رونق حصول
 یادش نهاده بای نامدار و سلاطین و الایستار و عده بای و
 بایدار مطهر جسم سایه آفرید کار مطرح اغزاز و افخا ز کردید
 اختر اوج جلال شاه عالم بهادر اصل جیل هزاری مکتب و
 چهار سوار اصنافه چهار سوار کوب سرج اقبال محمد اعظم
 پانزده هزاری نه هزار سوار صنفه چهار سوار دات ملکوتی
 بهادر اصل هزاری با لصد سوار اضافت با لصدی و و صد سوار
 اعتقاد خان میر کل بعد بر طریقی منصوب و و هزاری هزار سوار
 سجال شد سید مصطفی و لدم صد قضی خان با لصدی مکتب
 سوار منصوب یافت غره شعبان روح الدخان از تفریح
 سید خلیف مانی اعیان حاصل کرد ملکوتی بخان بهادر از جهات
 کار و دی کجوز و با لصدی و و صد سوار کشت کامکار منصوب

بر طرف کردید اسوه علم و کرامت و جبه جهان فانی را
 کرد و طغیان خشک است از مضائق و فساد و در حوز و در
 سر عرض تا شکندی از هم سبقت سابق فایق بود و در
 در پنج بند رسیدن شغل است سینه هر دو هم جوهر علی حضرت
 فرد و آستان درگاه فضل و انبیا رسید در زمره ملازمان
 امتیاز یافته بخدمت افتاد و در وی میماند بود و در عهد
 مبارک بخدمت اصحاب شکر داشت و همچو او کسی نبود که
 وحدت و شدت و اهدام ابدیه نفع و فخر انجمن است سر انجام
 نداده و بقیه عمر در سر مشغول بود و در وصایایان و در بقیه
 موقوف و مقبول پادشاهان و در محمد غلام لغزیم بنم استانبول
 از صوبه بلقان روزی که باغ را با در رسیدند ماه بانو پادشاهان
 و خواججه و دو کمره و کانی و اکال دان سنگ ششم موضع از بقیه
 عطف با بنان رسانید بپست و سوم و تقی القعه شرف
 ملازمت در یافتند خلعت با سرچ و دیگر پوشاک خاصه و
 اسب مرمت کردید سلطان بیدار بخت شکند رشتان بعلی

دو

دو سرچ قیمت چهار روز به سر بلند شد و چهارم و پنج
 میرزا ایک ملازم همین دو در ریاض سلطنت پناه عالم بهادر
 عرض داشت و بیکار آمد بابت تولد لایه درگاه و الارش
 مولود و بجهت مالون مولود شد و سرچ و سرچ و کلاه مرصع
 ملام و در این سلطان محبوب او مرسلت است و چهارم
 محرم امیر خان تجریش عالم بهادر از تغیر عطش آن کوک
 بخدمت صورت داری کامل رایت کامیابی برافراخت بخشی
 الملک سر بلند خان و واسنک ششم مرصع عطاشد مولود و
 غله و در شولابور پنجاه هزار روپیه بخت عطای خطاب را
 قبول کرد مقبول افتاد و نور و رسم صفرا پادشاهان و محمد
 غلام با نظام صوبه بهار از تغیر ترنجان و موهبت خلعت
 و محمد و سرچ و کلکی و دو سرچ و چکر و دوام انعام
 اختصاص یافتند ترنجان بوجه داری ترست و در بهک از تغیر
 با و بجان نامور کردید و از انجان از تغیر روح الدخان میر کور
 اول و مکرر خان از تغیر عبدالرحیم بجان و در و غده کز بر داران

شد سید خان از تغیر افغان ز خان لغوجداری بکشت متفر
 خان زمان صوبه داری و قلعه داری طغنه آباد بدین منظور کردید
 آمد او بکشت و خان کاشغری را بپند آورد خلعت خاصه و خنجر
 بادست طلا و علاقه وارید و خنجر مرصع و سپهر باطلای و ماه
 فیل و خنجر از رویه نقد وقت ملازمت یافت هفت قاب
 و سه خان نان و یکمیزل باکی با فرشی بجا نشانی رسانیدند
 بمصطفی نزار و بالصدی دو صد سوار متار شد و کشتی بکند
 و لدرام سنگه از کابل آمد ملازمت نمود و چهار ماه رخصت
 وطن یافت عیالت الله و لدرام الله خان مرحوم از لاجر حکیم
 محمد حسن بخشی نشاند و بنده شد فرمان صوبه داری الکسبه آباد
 بنام حسن علیخان مصحوب کز برادر غاصداری یافت محمد
 اسمعیل بصره الملک اسد خان با و قزاق امیر الامران لسته
 خان کتخانی و شت خلعت و اسب با ساز طبع مرحمت شد
 و باغداد خان محاط شد و ملک و سپهره از خود آورده
 بود بدست مبارک گرفته بود سلطان سپهر تنگه دادند

برش

بر برش است کامیاب خان لغوجداری سپهسالار پور از
 تغیر خوشنشان و او لغوجداری میوات از تغیر فولاد خان
 مقرر شد حامد خان از تغیر سید احمد خان لغوجداری اجمیر
 شتافت و حاج نعمت الله نامه آورد و الی بخارا چهار صد
 روپیہ انعام یافت محمد کاسم مصطفی بندر کهنات از تغیر
 عیالت الدیخان مصطفی بندر سورت شد توکل حداد قبل
 پادشاهزاده محمد کاشغری سجادات انعام حفظ کلام ملک
 علامه قاری شد و بعیالت خلعت و دو اسب با ساز طلا
 و سرخ مرصع و مالای طلا و سپهر باطل مرصع و کشتی و
 خربان و کمان میبای شد خانه زاد خان از تغیر لاله با
 خان تمانه دار غزنین و از تغیر اواله یار خان متولد در
 کابل مقرر شد اعظم خان کوکه از تغیر امیر الامران بکشم عمده
 صوبه بنگالا اختصاص یافت خلعت و خنجر مرصع و اسب
 بالصد مری با ساز عطا شد عیالت خان خلعت بدست
 و قزاق لسته از تغیر کفایت خان در برکد و مغلخان بعد برکد

صوبه داری

بجای منصب و تعیین آنی بکلا شد در حال منفوت **استمال**
مهرین شجره سلطنت محمد سلطان بر بایان جهان کرچه
 از آنگاه خوشست **د** شتابنده را فعل در انشاست
 ندیده کسی تا بد زندگی **د** خدای جهان رست پاینده کی
 از آنجا که هر بهاری را خزان دست و کربانت و در برابر
 دوزخ راحت کوه اندوه غایان پادشاه مراد را بر من
 شد بد عارض گشت مدتی بستر کردن بپای بودند هفتم سوال
 در مقام خاص مشکا ر ضمر ملائت اثر رسید که هر صفت آن
 سخن برومند محمد و علایق از باغ دنیا بر دهنده بجهت عقیق
 با وجود قوت حوصله حضرت را در سنج واقع ناکر برزنده
 رشید پایی قرار از جا رفته دل پر غم و بزم شد بروج الله
 خان خانان و سیاه خان و عبدالرحیم خان و شیخ
 نظام و ملا یعقوب فرمانرفت در جوار روضه اسوه اولیا
 حضرت خواجہ قطب الدین قدس سره بر جنت جی بسیار
 و روح پاک انفقور را با تحائف جمات بذل خیرات بخشود

و دانش سینه بکزار و جیل و نه مدت عمر می و نه است
 و دو ماه از غرضه و نهشت پادشاه مراد محمد اکبر بر من رسید
 سبت و دوم داخل اوچین شد **د** سلطان عالی تبار سلطنت
 سلیمان شکوه بر جنت حق پادشاه خلعت مانتی عطاشد
 چهارم دینی انچه اکبر آبا و محل اعلی حضرت به بهانه عدم
 فرود رفت به بخشی الملک سر بلند خان حکم شد که بخواند تمام
 و هفتاد به توقوف نقد بان سینه هفتاد تنخواهی یافته پیشند
 پنجم صفر معروض کردید فضل الله خان که تعیین بکلا شد
 بود تو کوی نرحم هم هر اورا گشت بنم سگدیشان
 سیر بادشاه مراد محمد اعظم لباط هستی در نور دیده عرصه دار
 خانجهان بهادر رسید قلعه ملکرک سبت و یکم ریح الاول
 متصرف اولیای دولت در آمد هفتاد هم شهر ریح الاخر
 سلطان مسعود و کنت سیر سلطان محمود حرم مسافر ملک بقا
 شد از واقعه اوچین بعضی رسید گشت سینه با و اعمار
 پادشاه مراد محمد اکبر آمده هنگام پیشیدن خلعت با

کسان پادشاه از ده گفتگو شد چهره در شکم حوزده و بکنیم
 سرارفت چهار صد خدمتکار او پانزده نفر داشتند و نوشته
 شدند پادشاه از ده محمد اعظم چهاردهم جادی الاخریه پسته
 رسیدند و شاه عالم بهادر در سب و خجسته داخل گشتند
 قطب الدین خان و راجه اندر من بودند به لب علم دیگر فرستند
 تعبید الرحمن خان کشتی بخشی و واقع نویسنده گنج حکموا
 صادر کردید که حاجب خان بهادر و طلب حضور شده تار سینه
 صوبه دار و وزیر خان بخار واری مامور کردید مهمات این
 او تقدیم یابد محمد الملک به خان بانگ فراوان و سالیان
 به نصرت و کن رضعت یافت **اعزاز خال بیت و یکم از مسنین**
ابن قرین سلطان عالمگیری مطابق سنده یکم از مشن و دو مشن از
 مهر انکه صبح و لا ویز شام ماه صیام به روزی انتظام از
 مطلع فصوصات خالق انام سر بر زو حورشید جلال و جمال الهی
 تمام شهر اینک بخنجر و بنه انجلی زین خجسته نام بخشنیدند
 نیزدهم رمضان پادشاه از ده محمد اکبر از او حین رسیدند چوبه

سالی ملازمت اندوخته کرده بدین خلعت بایمه زمین و بالابند
 و پنج سبب محبت کردید روز راحه اندوز عید از مشرق
 و وقتی که تفتیش بر ساحت مصیبتی انگیزند و ورم شوال بدستور
 جشن مبارک روز پیشینه سر بر آرای دولت شدند برکت قبول
 و خوشبوی از برف ناریا فغان حضور موفور السه و رفیق
 یافت و شاه رفت رخت مختصر که برای جشن در استیفا
 یافتند و بهر درون و بخشنی الملک ضعیف خان مخاطب حاجب
 موقوف کردیم یکیش امیر الامرا و اسپین شدند و دیگر نویسنده
 هم مکرر شدند و احکام مطاعه بدینگونه شریف لغاف یافتند
 سوز ظلم و فقره که در خاص و عام می آورند برادر ندو بجای
 دوات فقره اهل قلم و دوا حسینی و سنگ و ملج به بند نه انعام
 که در خواهنای فقره می آرند در سبب نامی آورده هم می که
 با یکا مه شرعی ندارند موزه پوشیده بیایند و در خلعتی نه
 بجای مغزی بوت و دار مدینه کلا بتون دور صرف بیننده باشد
 و کارخانه و دوا می که در جندی مقرر بود موقوف نمایند

و بجای کتبه نامشروع طلا و لقره کنه لاجوردی طلا نمایند
 سواجی اغراب و نول باری در باغات بادشااهی کلدان
 نمیکرده باشند و بالا تر از چهارصدی بچشم سباحه عمارت
 منبورت کشند و دوم سوال بادشاهزاده محمد کاخ شمس
 منصف هزاره و دو هزار و تو من طلوع و علم و لغت
 و سایرین و سی سرب و پانزده رنج خلیل منظور انظار
 عنایت گردیدند و جمیع بادشاهزاده یا و امرای حضور و کجا
 طلاع رستگاری مرحمت گردید ابرار سیحان و و از دهم سوال
 بپوشید جلالت صوبه دار کی کشمیر از لغیر قوام الدین خان
 دست یازار است محمد یار خان ولد اخقا و خان از لغیر
 خان داروغه زر که خانه شد سزاوار خان سزاوار پوشتش
 خلعت فوعداری قنوج گردید محمد شرف و مطلب بخدمت
 بخش یگری بادشاهزاده کاخ شمس اعز یافت و جواهر بهاد
 الدین ولد جواهر پارس نواز سبج نقی و الی بخ از ولا
 رسیده باغ از خلعت و چهار هزار روپه نقد و بخر معزز

شده جواهر خد کلان از لغیر اخقا و خان بپا فتن خلعت و ارد
 جواهر بازار رنگ ابن طر و کورد و مصفی خان از لغیر روح
 الله اخته می کشد منور خان از لغیر موبکران بود و بیدار
 رانته موبه و حلا بود که شش ششفت محمد کاظم عالمگیر
 نویسنده و اردو علی امینا خان مقرر شد الی بیکم همیش و کجا خان
 و الله سر بلند خان رود ز نقاب عدم کشید نامدار خان
 او را حضور آورد و بر حمت خلعت از ماتم بر آمد و سیم
 سید مرتضی خان مسافر ملک جابو و آید و گردید و سیم
 کریم حسب بود و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 سپاه را بشمار قرار و بنورک میداشت مذکبا حضرت
 پیش از خلعت بخدا و رخا را بر سرش احوال فرستاد و خان
 از طرف سید بعضی و الا رسانیدند از زنده و ششم در کار
 و مرشد جان در باز در دل کرده مانده و بکارد و جواهر میکند
 من جبه جان میکند ارم کجیل بکار حضرت بیامند بعد فوت اکثر
 بودانش از منصب هزاره ری تا جاپرستی و در سر کار و الا

یافتند و همچنین بیاد و یا نیز در کجاست التلاک پذیرند
 ششم شیخ عبدالعزیز رو بخلاصه که بقا آورد و در شهر
 بخجنا و رخا را نام و اجتهاد ابلان حکم نزد انضیر القدر و فرستاد
 که در اصلاح تعصب پیش باشد لکن راضی باشند از یونانیان
 هرگز خواهند بود و استیم از و مدد و انانید و فتنه رفتیم همگی بر
 دشت مشغول تصنیف بود هر چه می گفت تا که آن رشید
 همچو مسیر مادی و محمد سعید اعجاز و دیگران می نوشتند پس
 از شنیدن حکم میبود جواب داد که واقع در اصلاح تعصب
 نیست اما مرا کتاب دانی اینجا عداوت نیست اگر کسی قایل
 باشد لبسم الله عبد الملک نام شخصی را که میخواست که برکت
 دانی و حدس و تجربه و صلاح او اعتماد و ارم بمجاوبه اختیار
 کرده ام و حیات القدر متاع نیست که برای ابقای او آید
 دست و پا باید زد و غوطه خورد و بیست در آب از سر گذشت
 که نشد محراب انبیا و کلمات بخجنا و رخا گفت بنویسند ششم
 مطابق قدسی در آورد و حضرت بخجنا و رخا فرستادند

این اعتقاد و سخنانی که در سر آمد فضیلت حسین گفته بایا
 ثانی که هست از عواقب امور است تا در بارگاه کبریا پیش
 آید لطف الله خان از انتقال آنم جویم صنعت و عظمی را بپوشید
 و امیر خاں از تغییر او بواقع خانی پرداخت محمد یار خان
 و او و غده قورخانه از تغییر امام وردی و او فوجدار سها بخجنا
 و محسن از تغییر محمد علی خان و او و غده صنی خانه شد ششم و ششم
 جمادی الاولی خانه خان ببارگاه و الامار رسید بمو هبت خلعت
 نصرت و دارو علی خاص چون از انتقال پدر در درجه اعزاز میبود
 افتخار خان از تغییر او باجمیر رفت توأم الدیخان از کشمیر
 حضرت نظیر حضور رسید و بنوارش خلعت سر فرار کرد و بد عبد
 الرسیخان از تغییر معنیان اخسته می شد لطف الله خان مورد
 انوار کرد و بد که در قلعه با یکی سوار می آمد و بانه و قالی کجا رفت
 معروضه و شت که دلیر خارا با منازعان کو کند و او بر شست
 دست و او یک قیل بجم بان بجا آمد و بغیل سوار می خانه کور
 رخصم تفنگ رسید و خدمتکاری که عقبت خان فرستاده بود

بزرگواران جان در بخت و شانس و در کربان خان یافت
 در آت جهان کفر و نفاق مردم بسیار از مخالفان بر خاک
 پاکی افتادند و جمعی کثیر از فوج خان بکار آمدند چنانکه خبر
 گرفته شام بجهت رسیدن ششم ذی الحجه و عالم بهادر از کابل آمد
 بکار از استیاضی اختصاص یافتند با تمام خلعت خاصه و صیغه
 در شرف شمسالطین و الاقبار و دیگر امرای تعین خدمت شاه
 عالم بهادر با رعایات خلعت و جواهر مورد اعزاز گردیدند و بهم
 ادب رخصت مصیبتی جهت ادای و کاندنجه انجی و سست
 تقدیم رسید بخت و ششم ریح الاول مقدمه تاج سوار
 جهتی بر موی کتی بن معروض گردید و اقله بخار سوره نه نوشت تا و با
 کجه به باز آمدن با بی موم فصل سینه بخت به راه میرود
 و صند به راه بخش باز و واج خواج یعقوب برادرزاده خواج
 نقشبندی در آمد خلعت و اسب با ساز مطلق و صند
 نشتم و چهار هزار روپیه و مادیه منیل در خدمت شمسالطین
 اول بر دیویدی خواب قدسید که مینه انضامیل مکمل صاحب

جهت ادای ادب بر و بعد از آن در مسجد الکبر آبادی عقیدت
 شد مهر و ملک روپیه صد بیست و نه گاه با خواج بهادر الدین
 به خواج با رسا و صلت یافت او نیز همین قدر رعایت
 مورد اعزاز گردید سلطان الدین ولد سید محمد سجاد و شین
 قطب عالم رحمة الله بر او رزاق و خویش و صدر الصدور
 رصو بخان و وقت رحلت با چهار باد با تمام خلعت و مادیه منیل
 و بکله از روپیه مغز گردید به هفتم قوال الدین بهادر و در بی دار
 السلطنة لاهور کامیاب شد کامکار خان از تعبیر رحمتی
 بخدمت بیوفانی و اقران اعتبار حاصل گردید مسیحی بجا
 رزق زندان حضرت غوث الاعظم که در اینجا اعتبار تمام
 نامور بود و بهجت علیه رسید به لاله شهنشاه از روپیه طرح
 اگر ام شد بخت و ششم جادی الاولی با دست نهاده محمد اکبر
 بنظم صوبه بک ان شرف اختصاص یافتند خلعت خاصه و مالا
 مردار به و کلو او بر اعل و دوسر سب با ساز مطلق و منیل با مالا
 عنایت شد صیغی ان بهجتین خدمت این گردید عید الرحمن

نایب او شد و دختر گیسو بجای از او ایستاد و نهاده محمد عظیم
 در آمد شخصیت و سه هزار و سیصد جواهر و دو طلا و یک نایکی
 و حج دوی با بایسن نقره در وجه جیز مرخص شد و روز پنجشنبه
 نهاده بجهت خلعت خاصه و مالای هر و ارد و کلای مرصع
 میبای شد قمرالدین و له محتار خان خطاب خانی یافت و شکرش
 عا و خان بجای پوری تمیث یازده لک روپیه در وجه قبول گرفت
 عده نو طنان اخلاص نشان امیر الامرا ان سببه خان از بجای
 بدرگاه کهو انجا رسید و در خلوت شرف ملازمت اندوخت
 و خلعت فاخره و خجسته سنگ ششم مرصع سازین با جلا
 و دو و سیب از طلا مرصع شد و عطای عظامی خاصه سنگ
 ششم که در دست مبارک بود و در قدر انفریال قدر انفر و پیش
 الامرا انسی لک روپیه نقد و جواهر چهار لک روپیه از نظر انور
 گذشت از انجا آید بود تر نور مقابل گذشتند خشک نه نقره
 قطره آب از و بجای و صد و بیست و یک طایف از قبیل و یک طایف
 بر سببه بود و در قبیل نو کیش میریز و صد و بیست و یک طایف از قبیل کشیده بود

نویس

بموجب درخواست امیر الامرا و مومی الیه بنیهای منتهای بر
 کردیم بای این دولت صد ادا و مغز و محنت از گردید که با یکی
 سوار تا در عشقانی نمی آید باشند و بعد نوبت شاه عالم به
 نوبت بنوار خان کرامی مرقت بموجب حکم ملازمت شاه
 عالم بهادر رفت و دو صد مهر و هزار روپیه بیا کرد و آید بعد از
 معانقه متصل سندان نذر و خلعت با چهار قب و خجسته
 سنگ ششم عطا نمودند ششم چاه ای الی الامرا ان سببه
 نظم صوبه اکبر آباد از انفر حسنعلی ان رجعت شد بانعام
 خلعت خاصه و دو راس اسب عربی و عاقی مور و اکر ام
 کردید عبد الرحمن خان بخششی و واقعه نولیس دکن مقصرا بیکه
 انچه بهادر خان از مرزبانان تحویل کرده بغاوت و خل
 واقعه نموده از خطاب خانی بر طرف شد بهادر خان بعد از
 صوبه دار ای که از دکن بدرگاه جهان سببه رسید بید
 بعضی زلات و نقصان عده تغلب و تصرف در تحصیل و انصاف
 بنشیند بر بطرفی مضرب خطاب و ضبط اموال از نفع و حسن

بنی عظیم الشان با فوجی شایسته حضرت یافت مهره مریدان
 بنیاب او مقرر گردیدند و از قریه او و از دوزخ و فتنه نجات
 فرموده توان عیدگاه را جهت ادای دوکانه نظار و فوجی بخشیدند
 و از فوجی و در بعضی و از رسیدن عیدگاه را به پای عظمی و چهارچ
 جوی سکنه ششم و بی فتنه و رحمت عینی بر لب و نهیم ذی کعبه
 و ادای دوکانه عید العی و از تحفه تقدیم رسید بهره منده خان
 از قریه لطف الله خان صنعت میر بخشید کرمی اهدای یافت
 طاهر خان لغو جدار و از حد مکرر از خان بقعه داری و در ظهور
 و وطن متوفی و شیخ انور با معنی و عهد الرحیم بکونوانی این حضرت
 شد **و غلامی العی و جهان غفر ما مرتبه اول طرف و از**
 سبتم و بی انچه ریا کستی نور و از دار امان یافت و از انچه
 از جبهه او داشته شد که مکار خان بقعه داری و قولاد خان
 بقعه داری و از خان بدووانی و از خلافت مقرر گشته
 با و یک مقصد یان باغ از حضرت مقرر گردیدند ششم محرم
 خاتمان بهادر با حسن علی خان و دیگر امرای عظمی حبه ضبط ملک

از بنو فز

در اجه متوفی حضرت یافتند و از ششم کمر کشیدند و سینه را به
 رستم که از وطن رسیده ملازمت نمود و روح الله خان از
 قریه عبدالرحیم خان اجته می کشیدند از دهم محرم حله ملک استبد
 خان از و کن آمده و در مقام کشتن کده بنشیند باطوبی استبد
 یافت و دهم محرم ساحت اجه میر و اول عی مشرف انوار گرد
 اول زیارت بروجه منوره قدوده الواسعین حضرت خواج
 معین الدین قدس سره و سینه ادراک سعادت نشانین
 نموده بعد از آن و ولایت را بر پرتو و روش اقی نمود و نور
 فرمودند سبب و تحسین محرم بموجب اظهار وکیل بهادر اجه متو
 بصر محلی رسید که از دوزخ و از او هاند بودند بعد رسیدن
 لاهور و دو سیر بقا و سبب ساحت متولد شد و شایسته
 خان از اکر آباد آمده سبب و انعم محرم ملازمت نمود و سبب
 و دهم محرم شایع ملازم با و شایسته از دهم محرم و عید شد
 متضمن شایع کواشتی بهرگاه آسمانگاه آورد و یکبار از رویه انعام
 یافت مالای و وارید بود و یکبار از انیت و دو لک رو سیه

لب با محبت احضار یافتند و درخواست کرده بود که کیش
 کوز حریفه ناصیه بخت بجای کبوسی بستاند کیوان نشان روز
 کند متمسکند بر افتاد و محمد نعیم بر بنای او مامور گشت میست
 دوم صفرا اندر سنگه و دلدار او را سنگه تا تخمیده او پذیرفته
 بکر با سر فلک را پس آورد و در اصل لغزش چهار ملازمت و یافتن
 خلعت خاصه و ملاصرد و ابرید و فرغ و او را بر بی سنگه بشتم و
 پوچخی بر صغ او ماده فضیل یافتی کردی میض الله جان از مادر آید
 و محتاجان از مال او که حضور رسیده بودند با تجارت محاسب
 حضرت الفراف بافتند از انداز تغیر مسمه خان لغو جدار
 کولایه مقرر شد هم فتم صفر او و کیهان پوی از از جمیع دار
 منزه بود و بدو در روح الاول و دولتی نه نهادت بنهار امارت
 سنگ بوستان ارم شد و چون یکی جهت حق طوبت داد
 و بن برادر شد رعیت کند مصروف شد و چو مشرق اسلام و بحر
 میراستم کفر و ظلام است بر او اینان عظام حکم لغضا ارضان
 صدر یافتند از غوغا مذکور بر مطابق فرمان و اجتناب اللغو عاشقی

لعل الطیرة عن بدو قسم صاغون و موافق روایات شریعه
 از میان حصون و صوبجات جزیه بگیرند و بعضی از فضلای
 که کلبه دیانت را اسکی دارند بتبشیت ابن امر مامور گردیدند
 اللهم و فقلما خب تر منی و اجعل آخره خیرا من الاول و وارثه
 پادشاه نهاده محمد الب جانب لاهور حضرت یافته باکر ام خلعت
 خاصه بایمه استنین و زکریا و دو سر اسب با ساز طلا
 و سرخ مرصع و سنگ محترم گردیدند محمد زمان نوحانی خطاب
 یافته و شاه خان کاشغری بعد از خان مخاطب شده و اختیار
 خان و غیرهم باخصاص عنایات مخصوص گردیده مسرعه
 شدند و بدو قسم چنگی بر راندند و از بی خلعت و سرخ برادر
 و وزیر و محل طر مرصع و اسب با ساز طلا و منیل بین
 الاماثل ممتاز شده و حضرت وطن یافت و برادر چنگی و
 خلعت و سرخ مرصع بخت هزار روپیه غار سال پذیرفت
 و چهارم شهر ریح الاخره بجهان بنیاد را زود جوهر
 بعد از نهم تاج نهاد و اورون چندین عاب و حسن نام مبارکاه

السلام

اسلام و نظام تهرت استلام عتبه عرش اتمرام دریافت نمود
 تخمین و آفرین گردید و حکم مطاع اقتضای شمع بفرستد و
 سبوت که اصناف و اوتان خد لال نشان از که اکثر مرصع و
 و طلائی و نفیسی و برنجی و مسی و سنگی بود و در جلوه خانه در بار
 عالم مدار و در برینها جامع جهان میشدند و کینه پامال باشند
 افتاده بودند تا نام و نشانی نماند و سبوت و چهارم اسب
 و لدر و اسبیکه پیره امر سنگی بر زبانی جوهر و از انتقال
 جوهر سنگی متوفی و خطاب را بجای خلعت خاصه و غیره
 با ساز طلا و منیل و علم و طوق و تقاره و امتیاز و در مسپاه
 جوشن سرخ و بکیوان رسانیده و مکرر اندین فیکشتری
 شش لک روپیه و قبول ان مقبول نظر عا طلفت گردید
 ضابطه بود که پادشاهان فتنه بدست خود برین را جهاجی
 میکشیدند و در عهد مبارک بر نامه راجه رکنک اسد خان
 بموجب حکم فتنه کشیده بود و اینر شایانم موقوف ماند بر تسکیم
 بسند فرمودند عاقلان از تفرقه صفیان بخند کشمکری تن

ممتاز شد مبت و پنجم جامه ای کلاه و در آنجا بنی مختار رضی الله عنه
 حبیب سید و جانبی با خان برادر محمد خلیل و محمد نقی و کمالی
 میران و لشکری تویش خان منصور خلع مامی یافتند و روح
 خان از انتقال او میرانش بهره مند خان از غیر او افتد یکی
 و اعتقاد خان بجای آنجی حدیان شد از واقعه رکاب
 پاوست ازاده محمد معظم مروض کردید شتر زده خان بجای پوری
 ملازمش بنام شود از جانب و الا خطاب رستم خان سرور
 یافت فرمان و صنعت و سب و فیل و علم و تقاره غار سال پیر
 چون در محفل راجه چون که هنگامی که در دراز الملک کابل
 در گذشت لیری نداشت و بعد فوت او نوکران معتمدش الیه
 سونک و رکمنانند و اسس هاتی در بنجور و در کداس و غیر
 بدرگاه خلایق سپاه عرصه داشت که دوز و چهار راجه استراند
 و میران رسیدن متعاقباتش ملذذ سلطه لاهور از هر دو جزو
 و لیر تولد یافتند و نوکران مسطور حقیقت تولدت هر دو
 معروض شدشته التماس عطای منصب و راج کرد حکم اقدس علی

میران

خداوند کند که هر دو لیر را بدرگاه سپهر بارگاه بیارند و عسکر
 لیران بسن نمیر رسد لیبنا بیت منصب و راج نواز شش خواهند
 یافت این کرده کوه اندیش برادر اخلافه شده جهان آباد
 آید در التماس برقوم مبالغه الحاح از حد که زانند و در همین
 و شش کی از آن و در لیر بر طبق کشت و چون بسامع جاده و جلال
 رسید که انظار یقه بدسکال از روی نقاد و فطری اراده کاسه
 و از آنکه راه مندر از سپرده لیر و دهم با بهر و ما در شش مجبور
 برده سرعصیان و طغیان برافراشته مصدر شورش
 و انتوب کردند شتر دهم جامه ای و الاخره بر لیر کیتی متفاد و
 و لایق و نقاد یافت که هر دو زوجه همارا که در حوالی
 و در لیر چکه رهنور میباشند بالیر آورده در نور که هجده
 و قولاد خان کو تو ال و سید جانده خان بانبند بای چو کی
 خاص و حمید خان لیر و او و خان و کمال الدین خان رسید
 و لیر با خوانی و کاه و دیگر اهل شقاق و لیر خلیجی که در همین
 و دیگر اجیت سنگ راجه چو سنگه منصب ساخته معصا

سرشت زشت از بند رانی قفسه کرانی نموده بد ظلم هر خان و بندگان
 پسر و لیر خان و خواجه میر که صلابت جان خطاب یافت با ملازمان
 رساله با وشت نهاده سلطان محمود مرحوم اصرار بر مصالح را ازین
 غم و بال باز داشته نگذارند که خیال خام و اندیشه ناتمام توان
 بظهور آورد و اگر از راه خدایان سرشتی و سلطان برستی
 بچنگ و سستی پیش ایند تبه و کوشمال نموده بیکر کفران نمیشد
 و عیار و مار از نهاد بی سبب یاد برآوردن تعیین شده با موثر بیک و آ
 الا و خان کار بندگشته بلوازم اندرز و نصیحت از ترغیب و
 ترهیب برداشتنه کفار نکون زگو بهیده کردار و چشم از بهیو
 کار و سود روزگار خود پوشیده در بنبر و پیکر روکشید
 و جمع کثیر سر در حجب عدم کشیده بدار الهی ارسنه یافتند و جوی
 از بند های پادشاهی بکار آمدند و چون راجه پیمان جهان را نشد
 از عرصه جنگ بر خیزش تنگ معاینه کردند هر دوز و جبهه
 که بنی رجال در مکر که قتال و جدال همراه داشتند بقتل آورد
 پسر دوم را که در خانه شیر فروشی مفتی نموده بودند بهما بجا کشیدند

با کمال

با کمال سراسیمگی و فراطع نظر اسب مسکین را بکام ادب با بر بود
 فرما و خان که بر حقیقت پسر دوم مطلع شده بود و اورا از خانه
 شیر فروشن بر آورده مخصوصه سی آورد و کشته بکینان راجه
 است در محل کشته شده حصانت و کفالت بکینان مسکین کار
 ملکه زمان پادشاه نهاده جهان زینب الفاسیکم نقولین نیست
 و کجک راجه موسوم شد و خانه کور روز دیگر زبور و اشیای
 طفل بهر ساند درین اثنا راجه و هر دورانی و دیگر راجه
 و هر دورانی و دیگر راجه پیمان بدست تاراجیان افتاد و کشته شدند
 سر کار و الا صبط محمود و نوه موجب حکم داخل کوه تبه بیت المال شد
 و کشته هر دورانی و در بنو پیش راجه پیمان و پسر سران آنها بجا
 آمد نقیبه السیف صلابت کیش که از دوست فرستاد های کوشش
 ضرب دستی و ضمایان خورده به پامردی بهر بیت ره نوز و جان
 بدر بردن کشته شد و حمادی الاولی بچ و بهر پور رسیده بودند
 باغی و ای درگاه و دیگر اهل شقاق و ولیر جعلی یکی زینتم و دیگر
 راجه جبهه است که منصوب ساخته بقضای سرشت زشت از

که پسر سر از زمین نموده و تاراج کردند
 پسر و راجه

که بچم و اصل شده

بفرستد رای اعراضه که رای نمودند ظاهر همان فوجدار جو و هیو که
 در یافت کرختنهای باقیم کرد و مغزولی و بطرفی خطاب خانی معا
 گردید و اندر رسد که از اینجا صلی و ناقابل نتوانست از عهده
 نظم و نسق انولایت برآمده شد از آن این قنده و فضا و پروخت
 طلب حضور شد منبر جیب باغ خضر آباد بقدم مبارک و زم
 خضر است آمو و بود و فوجی تاسیست بهر کردی سر بلند بخت از
 جو و هیو از دست راجه بویه خذلان نشان قیس یافت و بستم
 راجه بوی و الار سید که راجه سکه از نوکران راجه خشی
 فراهم آورده با تهر و حاق راجه سکه بده و تاسه روز هم جنگ
 و دشمنی در پوست و کار از تیر و تفنگ کشته شدند بلا کشته شدی
 آمدند از دست از طرفین بشته ها کشته شدند و از کردید دست افرو
 نمودن و غنای طغش و راجه سکه با انبوه نامحسوس
 جهنم فرو رفت فی الحقیقت راجه بویان دستبرد و بدید که بعد
 ازین کمره بستند نامرستند که دی بدو پای خویش پیاپی
 و چون خوردی خسته دوم شنبان یادش ازاده محمد اکبر از لاله

مجموعه

آمده ملازمت نموده خلعت خاصه و حواشیه تبت بهفتا و بهفت
 هزار روپه خواجیه بخت بختان رسیده **بشکر بخت**
نور و مرتبه ثانی از دار الحکله فقه در اینجا پنجم هفتم شنبان مسند
 مبت و دو سراق عظمی و حلال باراده اقبال آمده سر بر نش
 سرکش و از دست طاعت شنبان سر با و فضا کشته شد و به
 یادش ازاده محمد اکبر از منزل قضیه بالم رخصت یافت که به بخت
 شنبان خلعت خاصه با بالابند و همکسب بهر رحمت شد
 و متعینه کربانان هر کدام بعبایات اخضا صان یافتند اقبال
 ربان الدین بدیوانی و دار الحکله و میر بهایت الله شکر بختی و
 نویسی و اهل طون بقلعه و در ری عبداللہ جیشی به پوتانی و لور
 سیر قاضی عبدالوهاب بخت مضای و سید ابوسعید خراسانی
 به دار و علی خلعت و دیگر متصدیان بخت انجام مهمام المکرر و بخت
 مقرر شده مرضی گردیدند سیر و هم امیر الامرا از غفر و کارای
 یادش ازاده محمد اعظم بصوبه واری بنگال و سر فرانی کردید و بخت
 بصوبه واری اکبر آباد مغز شد فرامین و فضا مصحوب کرد و دار

عزادار کز رفت چو شمع شمعان محترق خال فوجدار اموات مسرور
 سعادت کوشش در یافت مبت و هم شعبان بعد از اندوختن
 سعادت زیارت روضه مقدسه معینه و گذراندن چهار
 روزه نذر محلات جهانبگیری واقعه تالاب اناس کز بقدر
 اشراق لزوم عالم کسیری مشرق شوارق کرامت و افضا
 کردید **انار سال مبت و سیوم دولت ولای عالم کرامتی و مج**
 دفتر نیکو بیه سر کاج طغرای مشور عقده کنائی و بلند نامی
 شهر صیام خیر انار فیض الضرام بسر وقت منتظران غور و کلا
 نزول افضل نمود و خد بوجه آگاه یاد شاه عزیز بارگاه
 تمام ماه را بصید رشت یمنی حق بزوهی و خلوت آراستی روی
 اتمام بخشیدند بهمنجان صوبه دار آله آباد عشره این ماه
 شرف اندوز آستان بوس کردید و هم بخدمت لوکب
 برج مختیاری پادشاهزاده محمد اکبر رخصت یافت و باغ نام
 خلعت خاصه و سپ با ساز طار و حواله شدن به سرچنگین زمره
 که بپادشاهزاده رساند مورد اکر ام کردید هفدهم غرضه دار

وادرستی

شاهزاده

شاهزاده محمد عظیم منضم تولد سپهر ازو خیر کسب چهار
 صد هفت پیش نظر مقدس در آمد مولود بنام محمد کریم ملازم
 هم غرضه داشت و پدر خان رسید که قلعه منکل سید به از تصرف
 سیوای جهنمی برآمد غرضه شوال حبه ادای دو گانه عید فطر
 منزل اقبال کردید بنام سجاد که فرمان بخشین بمضمون کن
 سیوای غرضه و گرفت حافظ محمد ایمنان صوبه دار احمد آباد
 بفرستاد بوس جبهه تفارست او و همراهانش لغات
 مخصوص کردیدند فخر خان بخلعت خاصه رخصت دار ایاز
 معترض شد به نور خان خلعت و ترکش و کمان و یک پیر خیز
 یافته ضبط ماند و دیگر پرکات و اندر سنگ بهانه داری
 هیچ و رکنا نه بهانه داری قصه پور مطرح انعام خلعت شد
 غرضه دنی القف ده غرضه داشت پادشاهزاده محمد اکبر
 منضم تولد سپهر و فرستادن نهصد هفت پیش از نظر انور
 گذشته انبساط افزای طبع مقدس شد مولود و یکو سپهر نام
 یافت **توجه لوکب منصور از اجمیر با و و مور هفتم دنی القف**

موضع سیاه دومان و محکم سیکر تپه داری

اردوی ظفر چار سوار از جمیع جانب او و بیور لغزم کونتهال رانا
 کتبت مال به نور و نصرت و شجاعت پادشاه هزاره محمد الکبر
 هم از روز از میرته آمده در محنت و دیورانی سعادت
 طارسته رسیدند **کیفیت ایثار پادشاه هزاره محمد عظم**
کند و لایست بنگالاه و درگاه و دلا با طاعت حکم قضا همسر
 و در همونی قاید بهمت بمقصود رمبرطی نمودن ایتمه مسافت
 با وجود موانع مخالفت از عظیم غزایم ان شپور و دشمنان
 جهان بجای سپهر خلافت است مردم راست گفتار که
 دولت همراهی داشتند میگویند بعد از نصف شب
 سوار با یکی میشدند و ستر ارجت میکردند مصطفی کاسبی
 و در سب یک و قاسم یک و مانند آنهاست چهار کس
 بنوبت در حبلوی آمدند بعد از نماز فجر تا دو صبح سوار ی
 اسب بود مسکنام فرود آمدن اکثر اوقات زیاده بر دوش
 کس نمیرسیدند تفاوت بی هم فرا هم می شدند و بدل
 تمام اضراض و زبان همه سپاس میکنند **مصلح چون سبایه**

همه

هم از سب بهر جواروان شوی بنگاه و خدمه محل و کار خجالت
 و میره باوی را با یکبار سوار در پست کنه انستند که متعاقب
 خواهد آورد و از پشته تا بنارس که در هفت روز قطع شد
 شد سوار ی لواب علیه جهان زب با نو یکم همراه بود
 میرخان و شاه قلیخان بخشی با و هزار سوار را همورثند
 که به موجب غوث را مندرج بنزل بسیار از انبان بعد از ریت
 بجز و رسیدند و پادشاه هزاره از بنارس جریده شد
 در دوازده روز و یک پیر میت و سیوم ذی القعدة
 بنیانی عقیدت و اضراض با نوار ملازمت برافروختند و
 آنروز همقا و کرده قطع مسافت شد روزی که موصح چهر
 چهار پایه یکبار سوار شوند بقاسم یک فرمودند حالا
 ترکش بر مارانی میکنند عرض کرده و ی بر میدار و گفتند ترکش
 خود چه میکنی عرض نمود ترکش خاص بر پشت می بندم چنان
 کرد با ضد سوار خوش سپید در کاب بود و اکثر مردم بانعام
 اسبان خوشدل میشدند و دوازده نفر سوار و چهار میاده و یک

نفر خود را در یکفر حریف کش و دو نفر که با بی که همه وقت حاضر
 بودند همراه رسیدند روز در خلال قطع مسافت که بر جبهه
 جبر پا داشت نهاده و شتر نهاده سپه در بخت مربع زمین چارپایان
 حمایت و حرارت الهی بودند شتر نهاده را شش کی غلبه کرد و در
 سر جبهه رسیدند آب کشی قلع آب حاضره آورد با دشت نهاده
 و در اشرفی با وعظایت کردند خیره سر جو گرفته سیدید داشت
 کز بر واری اشرفی بسیار آبی سر راه استاده و نهضت نهضت
 بریزد و ران زد که پیشتر نوزند با دشت نهاده متوجه نشدند
 و نزد دوران بمنج او استاده شوق دیدن اجل رسیدند
 نسبت پیش آمد با دشت نهاده متوجه نشدند تبری رکش کرده
 حواله اش نمودند **مصلح** میان سینه نشست انچه که دل خوا
 بداند پیشتر به درون رجا نشست و دیگر بر جناحست نزد دوران
 راه گرفتند از فدا نیانی که بدینال سوار می افتد پای
 آسا پاشند کوب بر سینه نهاده اب یک بر بزرگان بدقت
 رسیدند بر رشتناخت که از کسیت که هر از آن جان دلد لودگان

زبان آید

زبان اوست بر آن زیاد و سر برید و تیر رسیدند انچه
 و جلد ناخته بجناب عالی رسید و تیر از نظر گذر سید و در تمام
 و عاوانه **زد** بچا روانک رو و صیت حکم نافذ تو چنانکه
 رفت حد کثرت رسیدند بخوان با دشت نهاده از آن بارشتر
 که در جبهه جند خزان دو دانه و چهار آن طلا و نقره و
 نگهانی سپاه و خرمه نیز مدهشته باشند تفری هر معنی
 حرفی مضموعست و برای هر نقده می مصر فی موصوع در اکثر
 عالم جاگیر شاه عالم بهادر و دیگر نویشان سپه و شتر
 و استر قنیت می آوردند و جوان و مرغ میکند رسیدند
 اما در چند آب بچکان مطبوع میر نشد مگر که و از از خانه قاصی
 عالم پور در بر زبان خشک و میوه خشک و سوزین بود در
 شتر نهاده نام کجری بر زبان آوردند هم امیان در سه
 رفته بختند و در قصه مستعمل یعنی کثرت جوی آوردند اگر چه پدر
 و سپهر رسیدند بودند شاه نگاهی کرده سپهر را بخودن انداد
 فرمودند خیره ماند و بخورد و شاه استی کردند که انشا الله

در دوشنبه روز نهمت الوش فیدون و دولت حضرت
 و نعت میری آید و بی نقاد و نقص همه و برای اخص این
 بجان بنده فدویت رهبریت هم بقلا و زمی بخت بیدار
 نشا هزاره بیدار بخت بمحض بخت هزاره و هزاره و هزاره
 شدند و عابد خان غایب بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 یازدهم و بی گنج که از غنای کج شد معوض باریان حضور کرد
 که گمان را از دره و ده باری بر خاسته رفتند و حافظ محمد
 ایلخان بعرض رسانید که گمان بنده که بر کوه برآمدند انظار
 کسی نمودار نشد و انا و دیو در حالی کرده که بخت و دوازده
 و بی گنج دره مذکور مضرب سادات اقبال کردید و حسن
 بقاقب کا فراموش شد پادشاه هزاره محمد غلام و جان
 بهادر بدین او دیو را اجازت یافتند روح الله و یکدیگر
 خان حبه سمار نمودن بخانه عظیمه شمس علی راناکه از عمارت
 نادره روزگار و عمارت باعث عزای مال و جان پرستش کرد
 مگویند که در است رفتند بخت بخت بخت بخت بخت بخت

در بختی برای جان دادن نشسته بودند یکی از آنها بتقابل برمی
 آمد و بختی را میبخت و خود را بختن میداد و بعد از آن
 دیگری می برآمد همچنین نیز بخت نفر مردم بسیاری را با اهل
 حیدر معتر به بقا و دستاوند و خود بختن بقا بختن خانه
 ماند بیدار و تبر و داران لقوا و بر داشتند چون در طالع
 میر شهاب الدین کوکب امارت و سرداری بخت بخت طالع
 کرد و هر یار و توطیه بخت بخت نیم شبی که میر مذکور با جماعه قلی
 در و لختی بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 چند روز بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 راه اطاعت حکم و الله سر کرد با وجود عدم اطلاع بر کیفیت
 ملک بخت و نشیب و فراز و نقد و طرق و بعد مسافت
 و خوف راه کیران بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 زمانه را بهر او را بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 آورده به جان قدم بر گشته پس از در و زوشت بخت بخت رسید

و کلامت قایز گردیده به واسطه بخشیان تسلیات اضافه
 و دصده که مقصدی شد و خطاب خانی سر فرازی یافت
 و بعنائیل و کمان و ترکش خاصه اختصاص یافته جهت
 اطلاع احکام باز نزد حسنعلی مرصع گردید ابتدا ای پیشتر
 موچی الهیه چنین بود و بعد ازین بیابوری اقبال آنچه او را
 پیشتر اندکی از بسیا ربوق ثبت خواهد شد سر بلند خان
 میر بخشی بجاری ممتد کشیده چهارم ذی الحجه عالم خانی را و داد
 نمود و از بکر ای آخرت سر اور نوینسان عده کس طایفه
 از آتشکی دشت رفتن چنین بنده اخلاصمند و رتبه خاطر آید
 اخرو دیت و چهارم ذی الحجه تخیان باله با و حضرت معاود
 یافت و پادشاه مزاده محمد اکبر محمدت سرج لعل قیمت جلیل
 هزار روپیه سرش را شده جانب او و پور حضرت یافتند
 و بر کردی حسنعلی نوحی به غینه و تعاقب رانا باستان شان
 و مصالح فراوان تعیین یافت و همایان و بعنائیل و صلح
 مغز گردیده حضرت یافتند شیخ رضی الدین سر کرده و

دایم

و نیمه سم مصد رترو است شده خطاب خانی نام بر آورد
 روح الله خان از اسفند سر بلند خان تسلیم میر بخشی کرد و
 نام خدمت مذکور شد صلح تخیان از تغیر او و در و غده و کمان
 و مصالح خان از تغیر او و در و غده و کمان از خطاب
 پادشاه فیضان نام بر کرد و در از و غده و در و کمان
 بعرض و الا رسیده کبر قاضی ای که با بر دینیت و
 حدت و صلح است که در طبع او محمد بود و سرینا زکین و و نمونی و
 در حضرت وضع او رسید فصل نام همیشه زاده بعیت
 بخردی دست زیادتی و بد زبانی دشت ناظم و کونوال اردو
 و زبان او بیکان آمده بود و از تخیان جان او افتادند قاضی
 بعد از آن شوب و مفت شد با مرقوم الدین خان ناظم حضرت و
 تمام جان داد ناظم و نظام الدین کونوال از منصب و حد
 بر طرف گردیدند نظام الدین در لاهور با رسیدند قوام
 الدینان طلب حضور شدند پادشاه مزاده محمد اعظم از تغیر او و
 صوبه پنجاب و عطای مله و منکاهی مرصع رونق جبار بخش

بختیاری افزودند و لطف الله خاں بنایت صوبه داری مصدق
 الطاف شد و از تغییر احوال و تصرف خاں خدمت و ضلک دریافت
 و قوام الدین خاں در اجیر حضور رسید و در محله شریعت خفته
 مسکن شد تا آنکه پسر سید علی اکبر مرحوم شفاعت اخوه در برابر
 پیرانه برایش بخوده از خدمت خاص طلبی در گذشت و خان بهم
 در جهان نزدیکی رحیمی بر حال تپاه خود نموده جهان فانی را گذشت
 و در محرم سید کاظم عزت بدین اودی مسافر ساخته را ناگشت
 فرمودند و هر سه تپاه واقعه کرانه تملاب حکمت برانداخته و بجهت
 والا رسید که حسن خاں بنیت و نهم ذی الحجه از دوده گذشته
 بر سر امانت داشت و او و خیمه و اسباب گذارنده پیرز و در
 سفر عذر فراوان به طرف لشکر بیان آمده موجب ارزانی شد
 هفتم محرم حسن خاں بنیت نفر شتر بار خیمه و غیره که در امانت
 آنکه حضور آورد و معروض داشت که بخانه پیش جوی را ناگشت
 و هفتاد و دو تپاه دیگر واقعه نواحی او و پوز سمار شد خانه کور
 خطاب بهادر عالمگیر شاهی اعیان یافت نهم محرم خاں جهان بهادر

و اینست

به بخت صفت و خیر مرصع و اسب با سارطال مورد مرجم شد
 بنیت سوار حضرت یافت غره صفر خدیو دین پرور بدین
 حضور شریف بر دند بک حکم نصرت و کسب بخانه انجا مسافر شد و
 صفر خاں جهان بهادر از بهار و آمده در حسی تو شریف ملذات
 رسید بنایت خیمه استن که از بدین مبارک بر آورده با و داد
 قاسم سوار است مفتاح صفر حافظ محمد اعیان ناظم احلام
 حضرت الطراف و عطای خلعت و اسب قبل ممتاز کرد بدینهم
 صفر خاں جهان بهادر و ظرف حبل که کلش از بغیر و کلاهی مهدی
 خلعت بخدمت صوبجات دکن و انعام خلعت و جبهه مرصع و
 اسب سوار ارام خداوند مقام شد شیخ سلیمان داروغه
 عدالت خطاب فاضلی آن مورد تعضل کرد و دوازدهم صفر
 با و شاهراده محمد اکبر با فوجی از آستانه بجی خلعت نواحی حضور مامور
 گردیدند و عطای خلعت خاند و ممر و ارب و جبهه مرصع و اسب
 مورد مکارم شدند حسن خاں بنیت و نجی اعیان و رضی الدین خاں
 و غیره بنایت خلعت کامیاب گردیده با و شاهراده حضرت

تاد کو نیستی فرود رفت و فرسود و بجای او در خدمت باد
 شیخ عبدالولی پسر شیخ عبدالصمد جعفر خانی مقرر شد غره رابع
 خطه الجیم نیز ول مولک علی فروغ الکن کردید اول بیاده
 بطواف روضه مقدسه قدوة الواصلین حضرت خواجہ معین الدین
 حدس سره سعادت انداختند باز سایه فیض بر آید بر درو
 اقبال کاشانه انداختند معنی آن دلطافه خان از دکن کج
 سده سینه شرف اندور شده خلعت میرنوزکی اول پوشید
 صلاخان بعد و روزانی از منصب برطرف گردید بهر منبر
 از تغیر او در روضه نوچانه و عبدالرحیم خان از تغیر او شسته
 شد حیات بیک ولد با فغانی بکتابت جا و خواجہ کمال کج
 خیر خان و عبدالواحد ولد میرزا خان بکتابت بمیر خان
 نامدار شد که مکار ولد هوشدار خان که از منصب بر
 طرف شده بود چهار چشم جدید بنکم خود و بهر هم القای
 کج حاکمان زو بهی آورد و هم رابع الاول و ارشد خان
 واقع خاراکه موسوم جلالت هسانه محرر فامه فصاحت خات

طالب علمی
 اولی

دوست طالب علمی بود و الی که خان کجانش می برد خست و
 میخواست از دست مردم اندازی با و زسد و ششها نرودیک
 خود جامه خواست می انداخت بر حم قلمزاشی گشت با و زو
 رابع الاول از روضه دشت شاه عالم بهادر مباحثات
 رسید که در سجا پو خطبه بنام نامی بلند یافت و سکه مبارک
 و زر سپاسم و زر افزوده لباطوسان مبارک که جلالت
 مبارک و کجا آوردند شتر و دهم شهر رابع الاغریا دشت
 محمد عظمی موجب حکم کینه ال باستان قبول به شتر و مغلطه مکرمه
 رفته الیت را با پرستار خاص اورنگ آباد می محل محرم
 غوث و حرمت رسانیدند بهر من صد یوغا بپر و راعش یا نواز
 رسیدند بی التالیق سجا نقی خان ولی بیخ اعوشش کن می
 اورا که مراد بهر اوده ناصیه ساسی بر بارگاه جهانیاں چپ
 میرند حکمت بجهنم درو سیه از خوانه کابل و بهر نقد از خوانه
 لاهور با و بدهند قلندری بی سفر بی ملازمت خود خلعت و خنجر
 و هزار روپیه نقد یافت حاجی شفیق خان از تغیر میر معینت با و

بنکار ما مورست شرفچان از تفر او دروغه دای و قیحه شد
 حاکم خان تنبیه سیه سران سوخت جبارن تعین کردید
 محمد میرک گزید و در خطاب محمد میرک خان امین یافت افتخار
 بخدمت فوجداري جوینور از تفر شجاعان سرسبز از شد
 مفتیخان بر طسرفی بجای هراری بهار سوار و فوجداري
 عار مورز مانیه میفرز کردید غره حمادی الاولی بهر مندگان
 داروغه تو بخانه که از وی تالاب در باغ منزل و شربت زیر
 سایه درخت نشسته بود برق افتاد خان حبه در عوض
 افتاد چند ساعت بخود ماند بهوش آمد سب و یکم معروض
 کرد و بد که خالص جهان بهادر باورنگ آباد رسیده ملازمت
 شاه عالم بهادر نمود و ایشان عازم عسبه بوسی شدند
 در شب ششم حمادی الاولی منسوب آمد میدان کامکاری باکو
 محمد اعظم و سلطان بیدار بخت با بغایت موفوره مورد
 مرآسم کردیده از شهنش عینیت میاف داناسک بکنان
 کردانیدند ربی خطاب سوار بختان و منصب و هزاره میفصد

سوار

سوار سهری بافران برابر کرد و محمد امین خطاب شد
 و حاجی محمد خطاب میرخان اعزاز یافتند بهفهم حمادی الاخره
 با پناه داده محمد اعظم بختور رسیدند و با و شاهزاده محمد اکبر
 به سوارسی ملاقات نموده از حسیته رور وانه سوخت جبارن
 شدند از واقعه دکن معروض السیاد های سرسلطنت کرد
 که سوارسی مقهور کردید سبت و چهارم شرمع الاخره سبت
 و از سوارسی آمده با سبیلای کرمی دو مرتبه خون زد کرد
 و بقهر جنم فرو رفت ابوزاب که با هندیام تجا نهایی بمان شربت
 بود سبت و چهارم رجب بحضور رسید به معروض شد
 که شصت و شش تجا نه دستخوش خرابی کرد بدو حاجه معتمد
 خان قلع و در کولیا رو هم شعیان از حصار زندگی بدرفت
شروع سال سبت و چهارم در سنین خلافت علم کبری مصلحت
سنة کبریه نواد جرجی فرزند بهایت سلج و سدا و فوره
 شمع توفیق در شان رمضان خیر ابدای فیض انها حده
 نزول آست غلغله قور بهر انتب فلاح و بخت در زمره اسکندران

رجاست قیدار باب انجان خدمتو عالمیان سپاست و دیه
 ایزد پرستی روز و شب شهر مبارک محمود و بنو نوح
 خدمتگذار خان لبر انجام بخشگاری و واقعه نویسی جوهر
 خدمتگزار بی ریت یازدهم رمضان یکم از خان علم
 بقا یکم تاخت میر عبداللہ و شیر نور اللہ و میر غیاث اللہ
 خلعت تعزیت یافتند عاقبتان بخشی دوم بظلم صوبه دار
 اخلان و عطانی خلعت خاصه و خیر مصلح با علاقه مر و اید کا
 دوم شوال حضرت خان با چهار صد سوار و محمد شریف خوش
 منزل و قراولان حضرت شدند که از اجمیر تا تالاب راج
 منزل متخلف کرده ببابند و اسم شوال همت خان خدمت
 بخشگاری اول سرخواری یافت خلعت و دو بند زر بی
 مرسل گشت دهم شوال اموال معتمد خان دوازده لک و پنجاه
 هزار روپیه سوای جواهر و دواب از کواکب ارباب حضور رسید
 مبت و ششم خاندان تنبیه مصلحان را تهور بطور مستقیم
 شتافت از چهار دانش شهاب الدین خان بر محمد خلعت

دوازده

و ماده فیل و دیگران بر عایت خلعت خوشدل روح اللہ
 خدمت بخشگاری دوم فرق است بار مله منور و دیه
 خلعت و سب و فیل و علم یافت خدمت پادشاه هزاره محمد
 اکبر حضرت شد معانی تنبیه خیره سدران سانه و دیه
 در خدمت کرد بد بخاریک و لده سلطان رومی خطاب لوار
 و موهبت خلعت و پوشیدن لباس معارف هند مورد
 نود شش شد هردم و دیه القعه محمد نسیم خان بخشی
 پادشاه هزاره محمد بخش با جمیع سرکاران خان خلعت از
 سرکار پادشاه هزاره یافت و خدمت پادشاه هزاره محمد
 شتافت صدر الدین و لده قوام الدین خان خلعت مانی
 سوزنده او و دو تن سنگه بهد و دیه قلعه و ارجو رنده شهاب
 فرمان قلعه داری کا بل از انتقال سید خان غار سال یافت
 ششم دیه الحجه لطف اللہ خان که از لاهور بحضور بر کور
 و دیه و علی غلانی از تغیر عبدالرحیم خان که خدمت بخشگاری
 سوم با بیخ افزای غلت او شد و است سنگ لشم حرم

کشت و میر انجان
 مورد الظ

کردید نزد او در خان از غنای او آید یکی شد ابو القاسم ولد
 قاضی عارف بنده است بخجی سوم شال یافت راجب نیکو
 بر تنی سنگ را نهو هر کدام خلعت و دو هزار روپیه هم
 یافتند لغرضان راه داری کابل و نواز شش هزاره کوس
 عزت نوخت خلعت واسپ با ساز طاجو از نهاب الدخان
 شد که لقب پیر خان بفرستد دیوانه لیر و یا نجان معتمد
 خطاب یافته از تغییر ترغیان و اردوغه داغ و ضعیف شد سلطان
 بیدار بخت مالامر و اید پائیزه با قوت یافتند **بانی**
بادشاهزاده محمد اکبر باغی خاندان برادران بد کمر الله
 این چه اقبال است سبحان الله این چه افضال است عالم کبر
 کبشی سر بر اکر طوف کون پر شکوه امور ممتنع محمول مکیط
 اقباب فدا اندازد طرغه موم و اکر بکند از و و اکر کوفین بید
 کمر بند بدستیاری شمول نصر ضای و فرط عون جهان باد
 در دم معدوم گردد و هر جا طغیبت سوی این طغیبت از ل
 شتافته و عقد های لاجل یک شاره سرانگشت تو همیش

سعادت تمام خط کلام
 کلام اندوخته

دران واحد کن لیش یافته مصداق انبیا طموش کفری کور
 سمیت دنا را و رنگ آرای کشور اقبال برج نشین بارگاه
 حبه و جلال و دامن و حال پراختلال محمد اکبر بد مال است که
 سر نوشت اوراق جمعیتش به بند با و خصیان و زری ابر کرد
 و قوت بخت بر کشکی سر بخت قش سجده در بودی طغیان
 متنی بی با و سر دوارند مکرند است **نظم** عز و کفایت
 بود شهنشاه یار که باشد سپیده روزگار **نظم** زهر خام
 که مستی کند سجده زدن تیز دستی کند **نظم** هفت ماهه بر بهر
 بزدان سخنة و خام کن ند ابر بخت رفم مشیت بر بنانی او
 کشید که تا دم آخر اسپه سر کرد و با بیکلام اراض هموس
 و هو ابر نشین شقاق دایمی باشد مبت و ششم ذی الحجه
 از عراض منهبان و ناظر منظور و دیگر با خبران معروض بط
 بوسان بارگاه سپهر اشبه کرد بد که با و شاهزاده با و
 جبهه دانش و شعور بفریب را نهو ران خانه خواب ملعون
 و بعضی ملک بگرام خانه ز ادا ن طالع و اثر و ن کمر لغی و خلا

محکم بسته و باراده بد عاقبت بمقتضای وقت و مخالفت از دور
 انقباض و اطاعت بد حسنه از نوکرات باو شای با خود و موافقت
 را اصفافه و خطاب داده و بعضی را که منافق قیاس کرده
 تندیر پانها ده حضرت شاهنشاه را بنابر رفت فطری و خیر
 اندیشی فرزند از وقوع قضیه مکرر و آلوده و خفا مکرر شده
 نه از کسان ساخته و العون ایزدی نموده و بدفع و دفع این
 نازله ناکامانی توجیه نموده بهر مذهب خان میرانش نامور
 گردید که کوشش مورچان بند و بمحافظت در نامردم
 بجای آورد و بر کوه چپا مقبل و ولایتی نه تو بهار از و بجای حفظ محرم
 نظم احمد آباد و دیگر نوینان بر لغ مطران رفت که
 مستظهر بود و بجز داری حدود و نامقدم استوار دارند
 در بنوخت نمود و مضموره به تنبیه و سرزنش معاندان و کسان
 متغیر و غیر مست و در رکاب سعادت بندهای این خدمت
 که جمعیت اینها زیاده برده شده است بجا شد شرف حضور دارند
 اکثر بر زبان گفتن میکنند و بهادر وقت خوب یافته

و بر چه کرده محبت و نهم دلی کجای تقرب سواری شکار و
 تشریف و مراجعت محله اکثر نوینان و مورچان حمد الملک
 رسد خان و دیگران بنظر شماست منظر بادست ه سکنه
چند آمده و حمد الملک نامور شد که هر روز آخر روز جمعه
 مورچاها میخواند باشند و بر این رفت و کیل بادشاه را و
 دو کلاهی نجاشی خان ولد نجاشی و بادشاه هفتی خان داماد
 غنا خان که در پیراه روی و بدسکافی ره نمای اوست و
 اند بر قلعه بهتلی محبوبس دارند شهاب الدین خان پسر خان
 که بنده سونک و در کد اسیر و دیگر را تهوران که غم فتن
 کجرات داشتند طرف سر و بی رفته بود و در بنو لا که ملاعنه
 بدانده لیش بهیئت مجموعی نزد بادشاه زاده رسید و هر
 تباهی و فرسوق کراهی شدند بادشاه زاده میر کنی زاننده
 خانم کور فرستاده بخرای غنایات و بذل رعایات از و
 آمدن و استعداد از و نمود و خانم کور را که جمعیت با خود
 داشت و تالش کرد بادشاه زاده هم فاصله در میان بود

بهبود طبعی و مال اندیشی و طالع یا وری رهنمون کردید که خود
 را با میر کجانی در دور و زبطی مسافت شصت کرده برگاه
 سعادت رسانید و تا دو صدی هر کدام همراهانست باغزار
 ملازمت مغز زد و دید و عطای خلعت بخین و ویشترین بزرگوار
 تقدم جست و بفراوان ترقیات که بتدریج مرقوم خواهد شد
 بخشش مد و فرمود میر کجانی که خیمه و امباب در لشکر باو خواهد
 گذاشته آید و بر جنت خلعت و دو هزار روپیه نقد و اصف
 دو صدی سینه سوار است و کاشم محمد عارف برادر آنها را که
 خلعت و اضافی یافت و پیش مضب و کم مضب باضافه
 و خلعت مصداق را گرام کرد و دید سینه و خنجر خود بداندیشان
 لشکر سوار شده میان لشکر و مورجاها نظر شوکت منظر
 در آورده بلیغ در رسیدن و سر سوار می ملازمت نمودن
 حامد خان که بایند های جو کجانی ص و متعینه دیگر کوشمال در جرنج
 مامور بود در حسن نیکو بندی و غیر اندیشی او افزود و دوم محرم
 عرصه شت فروزنده کوکب بختیاری شاه عالم بهادر

منقش

مستقر رسیدن تراباب را ناز و زود سعادت اندوختن
 بهار نیت و الا درگاه کیوانجاده رسید آمد خان و محمد علی
 و ابوالضر خان و دیگران بطلایه سمت تالاب بهک فرشته
 باز آمدند بهتخان را که شدت مرض مبتلا بود و بجز است
 اجمیر در فقه گذشتند سوم محرم بعد از اقامی نماز جمعه و قرائت
 فاتحه فاحه در روضه معینه شرفا بکرمیاد از اجمیر برآمده
 بهرادق اقبال که در موضع دپو را می سر باج کعبه و در آنجا
 بود نزول اجدال من فرمودند شهاب الدین خان که بقراوه
 رفته بود و معروضه شدت که فوج منازع در صف ام کرکی
 آورده است بنابران شب همایان ماند بحضور میا کوشش
 عظام موجودات جمعیت رکاب سعادت شافزاده هزار
 سوار محب رض رسانید و بهر تزیین افواج مسترشد کرد و دند غول
 بهراول و قراول ده هزار سوار چراغدار برافراختند
 شهنشاه سوار جو کجانی خبر آوردند بادشاه اندوه
 بغریت مقابله قدم پیش گذاشته اما لشکر یان و سحرش

هم اش کردیده اکثری بقای می گیرند کمال الدین خان و دو
 آمده بار و وی محلی می بینند بجم محرم بعد از ای غار باعداد
 کوشمال فشته سگال لازم دانسته بود در خوش نظر و ظفر
 می و بجزیب طی فرموده موضع دو بار اهل نزول موبک
 فتح توکب نمودند و در میان وقفات و در پیش نشیند
 آمد آمد محالفت بی دریغ می آمد در ست و پیشه سبقت نه تمام
 اکنون و همد بعد از نماز ظهر شاه عالم بهادر در ملازمت اهل
 کامیاب دین و دولت گشتند چندی را که در دیو را می
 بود و بجزیب حکم آورده قابل قدوم اشرف میام نمودند یک
 دو و کبری از شب گذشته حضرت بر جاده طاعت قیام
 داشتند شاه عالم بهادر در اشرف حضور حاصل بود و
 آمد سر رسید که یادش افتاد فغان از لشکر همت افزا آمده
 بر در خاص و عام رسیده بطاعت انداختن و از و غرضی
 حکمت بی براق برب روان خون گرفته کلاه بهار از راه فاش
 هم بهر خاطرش بود و در بودی غنی نه رسیده در کشون

براق مبالغه بر حد حاج رسیده لطف خان رفته عرض
 نمود مسکوبید خانه زاروم هیچکاه بی براق نیامده ام
 فرمودند بایراق بیاید لطف انداختن تا برگرد و هر اس
 پروی غالب آمد خواست بدر زنده نگه ارمی رنجبرای او شد بهین
 که قدم از قفایتهای دروازه غنی نه بیرون گذشت مردم
 جد خاص و حید با بر درختند از یک جبهه و زده در زیان
 در بدوشت رهنما کم کار گرفتار و کنی بخش کجقوم رسانید
 فتنه داعش خاموش گردانید بجم بعرض رسید که بهمتخان
 بخش اول بر سر سالن خان قدیمی و الا است ای بیاطاعت
 در نور و یکنگدات کریم الصفات خیر خواة کانیات بود و
 علم و سن از هر باب در محفل او باریاب و مغرور بودند و
 میشدند بهر وسیله طبع موزون داشتند و رقوم بخندانی
 مصطفی با و کار می گفتند شنیدم محرم قبل از و میدک پی
 صبح بمجامع بنارت مجامع رسید که اگر از و قیام با و
 بقا صلیک و نیم کرده دایره نموده بود و نیم شب عیان و اطفا

که آشتی که بخت آری **نظم** نه هر که جبهه برافروخت و بیری
 داند نه هر که آینه بسازد سکنه رمی داند نه هر که طرف کله
 بجهاد و بنداشت **نظم** کلاه داری و آهن بس و در پی
 بخت خدای سلاطین نام برآور و دل و بار گران بخت
 کلاه بر سر گرفتن نه کار است که هر کس کلاه کوشت سر و پیک
 کج نهاد و بر صدر جهان خداوندی برآمد این فریب خورده
 غول سفید است که را می سپید نهاد و همت فنا و طوبی نمود
 که با عقل نظر بطرف در خور حوصله و زور بازوی او نبود
 نا انقضای رشته عمر خیزد امانت و عزامت سودی برده است
 و از حضرت و شفقت قیودین و دولت همچو ماند **نظم**
 صبا از شرم نتواند زخمی کل کند کردن **نظم** که رخت غنچه را واکرد
 نتوانست نه کردن **نظم** ذلک تقدیر الغریب العیون که استقامت
 حضور قبلکلمات قسح سرافراز شدند دیا نه ست و مانی تا
 یکی پس بنوارش آمد محمد علیجان خاست آمان رفتند که رضایت
 ضبط نمود و در بار خان ناطق سیر و محمد اصغر لیران

و صفت

و صفیه الن و زکیه الن و نجیه الن و خیر الن و ستمه
 یکم محل و دو یک مستعلقان او را بجنور آو و محتشم خان لیر
 شخیر مرحوم و محمود خان و محمد نعیم و سید عبد الله محبوس
 و طاهران ناطقانه خلاص یافتند بر زمین کوس عتبه علی
 و در کشته بهر کدام خلعت مرحمت شهاب الدین خان
 بتعاقب رفته بود مردم بسیاری را از بی روان و دانا
 ن هزاره بقتل رسانید شاه عالم بتعاقب محمد اکبر حضرت
 یافتند خان زمان و قتل خان و اندر سکه و راکم سکه
 و سببی سکه و دیگران بایان تعیین شدند سنجی هزار
 اشرفی پناه عالم بهادر و دو و یک روسیه پناه هزاره و موالف
 و سه هزار اشرفی پناه هزاره محمد عظیم و سنجی هزار
 اشرفی متعینه رکاب شاه عالم بهادر مرحمت شد و روح
 الله خان مایور کرد که حسن الله مکتوبه و هم محرم خدیو
 زمین و زمان معاویت فرموده بعد زیادت مرقد مظهر
 قدس از باب تعیین حضرت خواجه معین الدین قدس سره

عرض شد مرشد شد که اول محمد اکبر را به توران از ملک
 در ملک را مانده غم احمد آباد داشت در میوه لاجو اسیر
 جز رسانید که بره سر و ن کیده اراج مہکی گذشتند بکشت
 رفت سزاوار خان در ازانی تقصیر با لبر عقید کردیده حواله
 جلال بک شکبا شنی کردید و محمد شفیق شرف عسکری نه کرد و را
 تقصیر طاهر ابابو شریک بود در بر طری منصب و خدمت با او
 شریک شد معنی آن بجای او اعتقاد یکی و بهره مند خان از تغیر او
 میر نورک شد و میرزا محمد ولد مرشد قلعی آن مرشدی عسکری زیبا
 تا بعد اس بن شد روح الله خان و با کشتن مثنی او بعلت
 ضامنی کنکار ام عامل خاجان بهادر که در صوبه الد آباد سر کرد
 یعنی وطنیان کردید و بخوبی کوتوال در آمد و عرض شد شریک
 بهادر در بدرگاه والا رسید که محمد اکبر حضرت جلالی الا و به
 در نواحی بر نامجو گذشتند بکشت سببهای حربی زاده شفی
 در آمد و او بمپور شش و مد از این آمده در تعلقه حوض جواد و محمد
 مسیح و دیگران و برادران و خونیان مسیح خان و خانیات

خلاصه

خلاصه از نام تمام رآمدند از نواحی آن بکشت
 اول شرف اختصاص یافت و کامکار خان از تغیر او واقعه
 حوان و از تغیر او خانیان بویات و بدیع الزمان همایون
 که با وصف کار دانی بخش باندگی درگاه والا مدد نموده رشتند
 خطاب یافته از تغیر او میشدند خاصه شد سیم محمد جامع
 اکملات میر سید محمد قنوجی از دوار الحلافه بحضور بر نور
 رسیده راحت ملاقات خدمت جواد و ابی البرکات فرایستند
 بکشد از رویه و دو و خان میوه مرسل کشت سیمت و دو و محمد
 شهاب الدین با جماعه تعینانی خلاص و خیر و کمال یافته مرخص
 کردید امیرج خان سپهتیم صفر بخت نظم صوبه داری بر تاج
 از تغیر خاجان بهادر و مرفوق اعتبار بلند کرد و افراسیاب
 نیز اسلاخان از فوج داری و بانی بحضور آمده خلعت ملاک
 یافت سید شرف بیجانی خانی و خدمت میر سامانی ملکه
 ملک حضرت سیک صاحب شرف اندوخت و هم شمر جمع
 الا اول فیض الله خان خلعت و قید یافته برادر آبا در خلعت

انصاف حاصل کرد و غارتخانه بخت نمودار می آید و سر فرشته
 رایت او عای صرف ساعی جمید و بالشت را شوران مقهور
 افراخت خان میرزا سیف حاکم او رکن پنج پانزدهم شهر ربيع الاول
 هجری مملکت خلعت و کم خنجر یافته هفتم شهر ربيع الاول حضرت
 حقیق صرع بجزار رویه و مهر خجانه مهری و دو پسر و یکی
 یافت و با نوشته خان حاکم او رکن پنجم صرع قیمت دو هزار
 روپیه مصحوب او در سال کشت سحر شهر ربيع الاول محمدی راج
 پیر محبوب کند از شاه جهان آباد باستان محلی رسید جمید
 خان ولد داود خان بفرموداری بهو چور و میرک خان بفرموداری
 دوابه جالندهر و میرید خان از بفرموداری بفرموداری کل
 و راجه مانده تا بهمانند داری غور بند چهاردهم شهر ربيع الاول
 خلعت سرفرازی پوشیدند سیف الدین میرک که بخت
 شاه عالم بهادر رفته بود و انعام یافته بخت بجزار رویه
 از سر کار و با و بدینند و از تقدیر یادش نهاده شاهزاده
 وضع نمایند از سر خان میر بختی و اعتماد خان بخت دست و قوت

دوات بلور و در کمر بندگی بستند سحر شهر ربيع الاول خلعت سحر
 از صبر تا دایب برآمده ملازمت نمود و شانهزدهم ماهی
 الاخره خلعت عظیم القدر خدمت صدرارت برقیه ثانی از املاک
 رضویان در بر کرد و چون از ملک مسکن را انداخته و باقیات
 حسن تارخ و قوی است که را انداخته شد از ملک مسکن
 و ضرب و شلاق مستوفی از دست لشکر بایان اسلام و غازیان
 نصرت فرجام خود و وطن بفرموداری انوش و شتی بلکه
 کوب سم سوزان بایان قیمت روز ریز و زبر و زبر و دید و تا
 سرحدش بود که بخت از کمر سپید غنیمت و طاعت او تمام شد
 مقری جز بزرگوار جوی و اما ناطقی او را نماند بدین استغفار
 یادش نهاده کریم عطا بنده محمد اعظم دست بجزارعت
 و را و بخت و کدر اندیدان بر کشته مانده بود و بهمنور راج
 جزیه و سید عفو جویند آورد و ملازمت یادش نهاده را
 در لایحه بختیاری خود انداختند و باین دست آویز ناموس
 و مال خود را می فطت کرد و یادش نهاده نظر محبت بجان آن

شکسته بای نمود و ملتقات او معروض ببارگاه جاده و جلال
 کرد اینند و پادشاه هر یک بخش غرض خویش از سر تقصیرات
 او در گذشتند و خوشه بی پادشاه نهاده را بر اکثر اندیشه ها
 خاطر مقدس مقدم داشتند لهذا همدهم جادوی لاجورد رانا
 بر تالاب رایج سمند بر دولت ملازمت پادشاه نهاده ابروش
 گرم کسریانی بروی کار خویش آورد و لیر خان و حسنعلی خان
 نیز بر نهاده آوردند با لیر خان شرفی و نهاده سپ با ساز ظلا و
 نقره و شکست گذرانید و ادب بد استبداد کیجا آورد و در حسیب
 حکم نشستن اعتیاد روزی شد و عطای جلالت و شرف بر صرع
 و جبهه به به جلالت و ادب با ساز ظلا و شریف با ساز نقره
 و کیجا احتضار رانا و منصب جبهه جادوی جبهه از سوار معشره ز کردید
 بر حضرت انصاف یافت و بهر پادشاه کعبه در ست خلعت و
 قبضه جبهه هر صرع و چهل راسل راسل مرحمت کردید از این
 رانا بخانه شهادت و نام و لیر خان رفت خانه کوراق مت
 گویان از طرف خود با و رسید ببارجه نه لغو بیشتر مرصع یکصد

باجل

با کل مرصع بر جبهی مثبت نه سر اسبیل رنج به لیر رانا با رجه
 سه لغو رنج مرصع او رسی مرصع باز و بند مرصع دو سر اسب
 غنچه آن بعد سزل از فوج جادوی غازی پور زبانه فوج ارباب
 اکبر اباد شده بود و بر دهنی تافته بود و زنجی شده بود و سوم
 جادوی لاجورد جان و او صفت و چهارم خانزما خان لیر
 اعظمی آن که همراه شاه عالم بهادر در او کس آمده تافته شد
 در نقش پادشاه نهاده در رکاب سعادت بود و شجرت
 صوبه داری بر باجور از بغیر این خان با سوار شده با لیر خان
 و اسب با ساز ظلا و اضافی بکسار سوار جبهه اری و و نه از
 سوار معشره ز کردید مسلح جادوی الاخره شاه عالم بهادر از
 سوخت جیتان عنان انصاف تافته ملازمت اعلی کایت
 کردید و تربیتی از فوج جادوی جوبور از انتقال افتی رانا
 که بعد تغییر از نظم صوبه جبهه جادوی مت انشکار نصب شده بود
 تفاوضت نظام الدین احمد از تغییر مت انشکار احمد خان فوج جادوی
 سهر یافت جانب با رانا از انتقال میر محمد خان بقعه دار

دالال صفیان

پیدر در حصار غوث در آمد بهر مسند خان از قیصر لطف الله
 خان بدار و علی غنی نه غرض خاص یافت و او از قیصر نه
 الدین داروغه عرض کرد که از واقعه مرابا و بعضی و الا از
 فیض الله خان کو که زاده نواب ملک احتجاب شریاف
 پادشاه بیکم از مراد آباد هستی فی مراد بر جاست طرقت
 نسبت تقرب در جناب پادشاه قدر دان و خدمت
 میکش صاحب دشت تحریر و از اذن ذلت و هیچکس سر
 نیاز فرود نیاید و در موفی بود بار باب استحقاق رعایا
 میکرد با مورد نیای نمی بود اخت و صحبت او با صناف
 دواب و سباع و وحوش و طیور و موام و هوام نادر که
 از انقضی امصار و بنا در برای آدمی آوردند نمی ساخت بلکه
 غریب خلقی بود و حشر با که فیل باشد فیل او را بر می داشت
 و گاهی که بحضور می آمد بر بار نمی آمد سر سواره محسری
 میکرد و از بسیار خان لغو باری مراد آباد از انتقال
 خانی و بر بر مراد و طغریاب کرد به چهارم رجب با و ناله

پادشاه نهاده محمد اعظم و سلطان پیدر رخت باقران
 طغر از لیاق رانا بدرگاه جهان بین آمده سیده در خدمت
 بهلا زمت اقدس شرف اند و خند نه در هم رجب سیدی
 محی شهر مانو دختر علی عادل شاه بیچ پوری را آورد به بزم سر
 حرمت رسانید و او را بیستم رجب با پادشاه نهاده محمد
 اعظم شرف همسری دست داد سیه نه نه بودند در
 مسجد خاص و عام قاضی شیخ الاسلام کالج غوث اند و بیعت
 سنت مسینه حضرت خیر البشر علیه الصلوٰۃ والسلام باضنه
 در سم مهر مقرر شد بیعت و چهارم محبس طوی پادشاه نهاده
 محی که محبتش با جمیع النساء کلین کنور دختر امجد تمیز
 حکم سنکه زمیندار میوهر پور نشاط و انبساط انعقاد کرد
 قاضی در مسجد خاص و عام عقد بیعت بیچ هزار رو سیه کاین
 مقرر شد ششم محمد کهو یاتی بکتاب شمشیر خان نامدار کرد
 غزه شعبان از غرضه دشت خانبهان بهادر بر لباط
 بوسان دولت بظهور میو بیست که اکبر در قلعه مالی متصل

قلعه متولی سکونت گرفته و دو صد سوار مستقیم پیاپی داده باد
 است سبها بنام آنها مواجی بخوده مقرر **حضرت عسکری**
ظفر موطن بکر کردی نور صریحه خلافت بادشاه محمد اعظم
ملک حاکم مبت و بنجم رجب یادش نهاده خطاب محمد
 اعظم شاه مسند ارای ناموری کردید و طالع یاوری شده
 بانتهای بایق دکن متعین گردیدند و مکنار خان خلعت
 بالابند و سرچ بخانه انان رسانید و در خواجگاه تسلیات یکجا
 آوردند و هفتاد و نه تن بر سر وارید و در قیمت دولک
 سیاه هزار و چهار صد و نه روپیه عایت شد و شمشیر و دو
 سراسب عربی و عراقی و فسیل که مالک و پنج قلاده یوز
 در دیوان مرحمت شد سلطان بیدار گشت با پدر و الا قدر
 خلعت حضرت و اسب و لکن مرصع یافتند متعنه رکاب
 انان با نغمات و عنایات مخصوص گردیدند و سیزدهم
 شعبان بحکله الملک اسد خان حکمت جمعیت خود همراه داده
 حکیم محسن بایدار الخلافه رساند و سیزدهم فروردین اسد خان طلبه

لافتا

از نظر مکرر را اندر اجده بهم برادرانما حبس کند با سید بنده کیست
 نیاز برود و دولت سو و محمد نعیم خلعت لغزیت زانما حبس کند
 برانما حبس کند بر سرش برده بود آمده ملازمت نمود و چهار هزار
 روپیه نقد و دو سیر اسب نو زده تهبان با رجب و چهار شتر
 یافتند و عافیت گشت **غازی صالح مبت و محسن از خوسرو**
عالمگیر خطبه **مسند بکر کردی نور صریحه خلافت بادشاه محمد اعظم**
 بابل شهر رمضان مبارک فال بر مغارق عالمگیر است بکر کردی
 و انصاف کز و از **الوید جهان چادر ابو بصیر** **رنا نپور** دوم
 شهر خجسته بر حکم فضا نفاذ لصد و روپیه است بر او فی اقبال
 از غده اجمیر جانب و از العزور بر با تپور اعتبار بر کرد و روز
 پنجشنبه پنجم رمضان از غده نیکو ریزاران نجات و سرور
 کوچ شد منزل دیو را می بقدر زوال لشکر ظفر مقرر است که کی یافت
 ششم رمضان شانه زاده محمد عظیم بمو بهت خلعت
 و ستمی بر وارید و خنجر مرصع و شمشیر و اسب و فیل غرض
 یافتند با جمیع مرخص شدند و حیدر الملک اسد خان بهمراهی

مامور گشته بعبای خلعت خاصه و خنجر مرصع و اسب افشار
 اندوخته اعتقاد خان سپهر اند خان و کمال الدین برادر
 خان و راجه بهیم و پسرش و دیندار سپه نامه ارخان
 که در جمعیان شده و دیگران خلایع و جواهر و اسب و فیل
 یافته بعیانی این فوج که اقبال بسته غنائجان خود در
 رجمیر و سید یوسف بخاری قلعه در کده پنهانی خلعت
 حضرت مغرور گشته هفتم رمضان از واقعه دارالخلافه
 معروض گردید که ملکه ملکی صفات جهان حضرات و حسنها
 جهان آفرینی بنامیکم سوم شهر مذکور چهره در نقاب عدم
 کشیده و در خلوت برای جاوید آرمیده و در محسن روضه
 مقدسه اسوه اصغیا شیخ نظام الدین اولیا که در ایام
 حیات خانه آخرت عمارت فرموده بودند مدفن گردید
 حضرت ارسنوخ واقعه همیشه و مکان مهربانی شفقت
 بتوابعان خاطر مکرر گردیده تا سه روز نوافتن نوبت موقوف
 شد این محفوف حجب مغفرت بکرامت فضایل خود و شریف

نمای

نمایان اعیان و حفظ اواب اخلاق با کفا و صرف غنا
 و اشتقاق با عموم برای انصاف و استند سایه فیض از سر
 نماید باشد مایه کرم از دست روزگار کم گردید حکم عاقلان
 الضد و در پوست القاب آن رحمت انقباب نواب خجسته
 مایه صابحه الزمانی منویشته باشد حکم درین برده
 با آسمان بکس نیست که این برده یکس هم آنکس نیست
 بصبر و سکیم بائی بر در خند و تحصیل خوشنودی بر خوشنودی
 و خدمت را با صفاست نکارم و انواع هر جسم نوافتنه او را
 نذرانی که از منصب بر طرف شده حضرت ملکه معطره گفته
 بود شهر و هم رمضان جهان گذرا زاید رود و نمود
 سوال تحت ارخان خلعت خاصه ملازمت را رزب سپه
 خود نمود و روز دیگر رحمت عصای دسته بشیم در اعزاز
 افرو و نور و هم معروض گردید که فوج اجل بوفلا و خان
 فوجدارش جهان آبا و تافت شکر الله خان از انتقال
 او خدمت مذکور را و زلیعه نامه اری خویش ساخت برپا

چهارم سبب طایف بیایق و کن درختش اشکال حکم و دادند و
 عنایت خلعت خاصه و سبب و تقارن فرقی ازین رشتن کس و
 رساله شهاب الدین جان نامور کردید که تا رسیدن به کعبه
 اولی لشکر طغرل از قیام و زور و برهنه و لا رسید که محمد اعظم
 شاه مینیت و ششم از برهان و غنیمت او را که آید و بنویسد
 و هم نوی القعه و بان محبته مکان رسیدند روز یکشنبه
 و روز و هم نوی القعه و رایت طغرل آیت بر تو سعادت بر تیر
 افکند معروف من پیشگاه عظمت و جلاله کردید و هم نوی القعه
 اعتقاد و خان با و کافران قاهره بر سر راه توران طغیان
 که در میر تقی قرب و هزار سوار جمع شده بودند تا خست از
 سخت دست و او نیز وی اقبال جمالش نهاد و ان حکما
 مردان نامی بزوی کار آوردند و بکار پرستان از خون شمشیر
 کلکونه فیروز و زوی بروی بخت رسیدند با لصد نفر از مخالفین
 تیره و که سونگ و عجب سنگ برادرش و سالوند اسیر
 و بهارید اسیر و کله اسیر و دیگر عدا یای در شتاب گشته و کشته

دانش

و اقل بر خاک رسوائی افتادند و بقیه بیل عارفان بر روی
 نیت بمیدان کارزار دادند و برین شکر آفریده و لا و
 و کرد و ان بسیار در وجه شهادت یافتند و سر و در ترین
 و شیر لعل و دیگران کل زخم را بر ای سعادت اندوزی نمود
 خان با صافه با لصدی سر اعدت با رنند کرد و دیگر ثابت قدم
 بود که بیکار بر جایات افتادند و مینیت و یکم عبد البنی یک
 روز بهانی خطبات خانی چهره شادمانی افروخته و در و نه
 تو بجان و کن شد مینیت و دوم نصف الهه را نشی و در و نه
 با وقت مقبل ارک قلعه بر با نیور افق و مردم بسیار ضایع
 شدند و در چهار شب بر دایره لطف الله که نزدیک لال
 باغ و که رنج شمشیر کن کشته شدند و مینیت نفرزخم بر و کشته
 من و بهار راج رفت و اعدت بخار خیز نوشت که بخار خیز و کشته
 بر منو استند بر سرش و و شایخ بقدر اکنیت پیدا بود و بعد از
 دو روز و در و کد و خور آمد و در و سبب و بی سرخ و سفید
 زنده و مینیت حسن علی از اسلام آباد آمده ملازمت نمود و بعد از

خلعت و فیروز و اسب معزز شده و بمیاقی درکن رخصت شد هیچ
 رضی البدیخان که بموجب حکم و الامهات خان و افواج پادشاه
 تعلقه او سرانجام سید بد خلعت یافتند مرض کردید بستم دینی
 القعه و بمزار فیاض الاوزر متوجه کمار استیج عبد اللطیف
 و سید شریف شریف فرمودند فاخته فاخته خواند و از روض
 پرستوج ان برگزیده ارباب یقین است و او مقصدی اعاد
 و بر زمین نمودند منبت و کبر رحمانی سینه بخاریدار و گاه سلطان
 بنهار رسیده و در آن اسب و و در روض و آنکه کیش و کلفه
 شتر گذرانید با مقام خلعت و پیچ در در و سید معزز گردیده رخصت
 اضراف یافت غضنفر خان مرض کردید که خواند منبت کوه
 اعطینا و رساند شهاب الدین خان کجاست میر محمد کجاست
 احمد بان ممتاز شد صلاتیجان بجای اسفند بخیر مت و در و
 تو بخانه در القبر نهاده مندهان اعزاز مستیاد یافت منبت و
 و فی القعه را نیند از چانه آید بخت را بجا که استخوان کون
 نشان جلا و او چهار رنجر فیروز و در اسب سب منبت کیش که نهاده

و دوم محرم با فاعلم خلعت خاصه و اسب با ساز طلا و نعل
و سرچ زر و دامن زنده رجعت وطن یافت از غصه و آ
عاجکنان بهادر بر بعض السیادهای سرپرست سلطنت رسید که
خان نهادت و تار فضیه سواپور راناج نمود و محمد خان و ولد
محمد علیخان و دارشک و پشی بکاب کوکنده و سر فرزند روح الله
خان باخت نیکا پور مرضی گردید شهاب الدینخان و مبدع
جلو و فتح معمر و ولد دلیر خان باو عین گردیدند لطف الله
خان از تغیر کامکار خان واقعه خوان شد هفتم صفر عبد
الرحمنخان بخشی سوم سباط هستی و نور و بدیع صبح او و نور
مقبره پدرش اسلامخان کامکار خان بجای او مقرر شد
و هم معروض گردید که راهبوران بکشته ماندل پور را تا ختینند
و مال و متاع بسیار برداشتند **انتهای الویر عالی و زیرب پانیور**
سمت اول و یک آید و غره ریح الاول اردوی کهبان پوی از
بر بانو قربان اوزنگ آید و نصرت نمود دوم شت هزاره
محمد محمد الدین از بانو در پوره رضعت یافتند که در بر بانو

باشند خلعت و سرخ و شمشیر و فیل مرصع شد خازمان ناظم
خلعت خاصه یافته در رکاب ایشان نشین کردند و مدح خان
سپار بود و ملازمت نمود نظر بصیقل او بر زبان عاطف بنا
گذاشت تا حصول صحت تام در بر پا بخیزد باشد بالا بلند و راز
که مبارک گشوده زب دستار او فروزدند شیخ جهان
نوا سه شیخ ابراهیم قدیمی قلعه دار و خوشدار اسیر رحمت یافت
میثم محمد عظمه از او رنگ اباد در مقام گوری رسید و
شرف قدوس حاصل کردند و سیوم و دلخانه او که نام
بقدم مسعود برکات ازوم گردید و یکتاوشن خان بها در از قیصر
ابو نصر خان قورسکی شد باب ما شد ره و باغ فرمان باری
شریف فروزند و غلبان از انعام عام بهره مند شدند و کورسکی
و له راجه را سکنه در خانه جنگی زخمی شد و بعد دور و زخم
و هلم نهر ربع الاغ بمقر اصلی رفت پانزدهم جشن سکنه
برینش مضرب بازی چهار صد سوار جامی بدر گرفت نه روز
غنائت اند و له سعد المدحان خطاب اخلاصان ممتاز

نہ

[illegible]

و حسن الله بفرمای سعید خان در مصامت نیکو خدمتی از
 کلکون زندگی بجای سر لکندی افتاد و در الدین خان قراول بجای
 از زخم سکه نیز مندی و قیامند کادی شکار کرده آورده
 بنظر گذارند طول سه کروز شش و نیم کره قد و کمر سه کره
 و مکت کره و نیم کره مکت و ششم روح الدین خان بتجربه
 زنده و سران مکت احمد کره مکت یافت نیز در نشان
 مکت کره بدین نشان قلمه سکه دایلی پور شش قلمه درام سکه
 نامور شد نیز در هم جاوی الا فرموده شد و حججه محمد عظم شاه
 بنصرت مکت سکه پور و سکه دایلی یافت و پانچ خلعت و دو
 سرسپ و خیل و شکا و کلکی و دیو بخجی و او بر سبی مور و مکت
 موابهت کره و بدین نشان هزاره سید از مکت موابهت خلعت سکه
 و خیل و خلعت موابهت کره مکت در او یافت محمد مجاهد متبنا
 نشان و بخانه زمره و دراز مکت سکه و در دین خان و در کونستان
 بخجی خلعت و اسب و خیل مطرح اگر ام شد نشانیان از
 قلیخان بن بایات با و نشان اچا رجد رجد رت قلم و مکت

نشان

نشانت سوت را و دکنی باقی از منصب چهار هزار سرب چهار
 هزار سوار و او بر سبی مصلح سکه و و اما نعل مهر خود شد عبانند
 و عبد الهادی و عبد الباقی سپهران افغانی رخا نعبه فوت
 پدر رخصت و در سید بنده بنایت خلایع از سوک بر آمد بدین حد
 معروف و سلطان بوشان محفل والا کره بدین سیم جاوی الا فرموده
 چنانچه حیات قطعه محمد لکنی ان صوبه دار احمد آباد پر شد و بدین
 نامی نیستی در شد این عمده نو نیان بدین است تمام
 و مکت و غرور و حدیث تام و یک سچی و خیر سکا لی با و شاه
 انام ستنی بود حافظه غریب و شت هم کام صوبه دار سبی احمد
 در مدتی بسیار یکم خط کلام تجید موفق شد مخا رخا ن از انتقا
 او بنظم صوبه احمد آباد و خان زمان از تغیر او منق صوبه با و او
 نشان مکت و موابهت حکم معنی ان بجای خان زمان و در بر موابهت
 او مکت کره و مکت خان سپهر رخا ن از تغیر و در لکنی مکت
 قراول مکتی شد و در مکتانی بدین رفت ان نشان از تغیر
 سلطان خان امیر توکر مکت رشت کلا نوبی و دکنی خاک سنان

معنی سرمد دیده آرد و نموبهت منصب چندی از بی چندی
 سوار شد و در پیش در هر آن بندگت مبت و چهارم شمس
 خانجهان بهادر و طلف جبک کوکانش از گلشن آباد
 آندره با دراک فیض ملازمت بهار خاصیت در طاوت
 و نصارت دیده و دل افشند و خلعت خاصه و خنجر
 مرصع و چهارده قاب طعام الوشس مرحمت شد
 سید منور خان بجای مغنیان رخصت بر بانجو ریافت
 میر عبد الکریم سپهر امیر خان سر باری خواصان که پیش
 آورد او مرگوز خاطر مصفا و بوجدهت دار و علی جانان
 خانه از غیر عبدالقادر سپهر حفظ ابراهیم سعادت قرب
 خدمت کبیر خاصیت اند و خت اخلاص کیش و افغانکار
 روز مبارک یکشنبه از شهر کردان اسوه مضطرب
 عصر ملا عبدالعزیز سیالکونی که بویست طاعت مومی الیه
 اسلام تحصیل سعادت نموده باین نام خاص اختصاص
 گرفته منظور نظر ترتیب است بمنزلی ایتیاخانه مقرر شد

افزاد

آغاز سال بیت و ششم از سنین دولت وین عالم کیری مطالب
 سید یکذارد و نو و سیوم بهی قدوم حسنات لزوم قاطعین
 در زو و ببال رافع ارکان کرامت و انضالی شهر رمضان مبارک
 قال منتظران احراز خیرات تبرات را خوشحال ساخت خداوند
 هفت کشور خدیو دین بر در اوقات تمام عبادات بیاس
 مراسم نیایش کری و دوا و پرستی معهود داشتند و دوم اینها هجده
 ولد میرزا ابوسعید برادرزاده نور جهان بیکم خدیو است و جدار
 موکی پین از انتقال کرم الله خان دستور یافت پسران
 خان متوفی بنیایت خلعت شادمان شدند و خیم خلعت عتبات
 بنام یاقوت خان و خیریت خان فوجدار او که دندار چو در
 حواله بهر مند خان شدند هفتم خانجهان بهادر کوکانش بهوت
 خلعت خاصه با کمر بند و آب و فیل مغز شده سمت گلشن آباد
 رخصت یافت جگدیور ای برادر جادو رای و کبیری ناصیه بخت
 باستانوس معنی و مرحمت خلعت روشن نمود و هم محمد تقی
 ولد دارانجان با صبی بهر مند خان که خدای داشت بخلعت

واپس و سپهره مردارید سرافراز شد صلح و کلام عظیم خان مرحوم
 از تغیر شهباب الدین خان بخدمت میر بخشی احدیان مامور گردید
 سید یوسف از فرزندان قدوه ابوالصلین میر رسید که دیوار
 از حلقه ای که بر کمر رخصت شده ماده قیل انعام یافت جمع بندی
 حضور و صویحات بر حمت خلع بارانی آبر و حاصل که دندنا
 محمد مغز الدین پست ششم از پراپور آمده بشرکت رسیدند
 مرحمت شد رخت خان برادر خضر خان پنی و دو خان و
 سلیمان برادرش پیشانی طالع مبارکست اعلی برادر خشنود
 بر حمت خلع غرت اندوختند سید مبارک کنان قلمه دارد و
 بجنوب پر پور رسید بود خلعت در حمت انصاف یافت
 لطف الله خان **لطف** الله بخدمت دار و علی جلو خاص و چون
 خاص مخصوص الطاف گردید ششم شوال شاهزاده محمد مغز
 خلعت و مالای مردارید و میسکای زرد و داپس همان بهاد و ضا
 هزار سوار پشت هزاری شش هزار سوار بر اید انچه از نموده متنبیه خبر
 بران سمت احمد کر خشت یافتند در مستحان و دو خان و خضر خان

دیک

و دیگر متنبیه و اهلن مات بغایات خلع واپس و قیل مغز
 مرخص گردیدند شریف خان صدر و دوازدهم رخت حیات
 برای آخرت کشید محمد عادل محمد صالح پسرانش خلع تغیر
 شش بخند و هم نشی بخدمت صدارت کل خلعت اغرا پوشید
 و محمد صالح کنو از تغیر میر کسین به پیشدستی صدارت مقرر گردید
 سردار ترین خدمت فوجداری سبکو کاف یافت غریب الله خان
 برادر روح الله خان بخدمت میر توکی از تغیر محمد یار خان سردار
 اخلاص کیش بشرقی جانماز خانه سعادت اندوخت میر هدا
 خویش خلیفه سلطان بدیوانی شاهجهان آباد مرخص گردید
 شکر الله خان فوجداری سکندر آباد و کالمنان بقوجده
 سهار پور ممتاز شد محمد سیح ولد بهمنخان از تغیر صلاح خان
 بخدمت میر توکی مغز شد و دوم ذی القعدة بعرض رسید
 عثمانیخان فوجدار احمد جهانزاد و دواغ دوازدهم اینجاه حمیده با
 بیکرم و الله در حق الله خان رودر نقاب عدم کشید عاطفت
 خانه دواغ و نوازی با دواغ همراه محمد کاک بخش و انترخان میر بخشی را

بنجامین موی الدین فرستاد که از ما تم برداشته آوردند خلعت بان
 غرت قرین و برادرانش مرحمت کردید تقی ارای عصمت و عظمت
 زینت الدین یکم موجب حکم غایت شیم خانه او را بیشتر رفیع تر
 دولت کاشانه فرمودند باز دهم ذی الحجه کامیابان بخیرت بنی
 کیهی و کن مغز گردید و فوج خابنجهان بهادر در حضرت یافت رسید
 همیشه زاده حافظ محمد امینان مرحوم از احمد اباد آمده ملازمت
 و خلعت غرت انداخت سبحان دردی بهر پیکر تو نشان بهادر
 از دار اختلاف رسیده ملازمت کرد خلعت یافت ششم مرحوم
 شهاب الدین خان بخیرت دار و علی کرز برادران از تیره کرکشی
 غایبانه سر فرار کردید سید او غلان بنیاست او استیلا یافت محمد
 علیخان خالمان بخله ضعف از کتره پائین افتاد سینه کلاه
 و چند شک و چند انار بیدار غایت من غارت قلمه شهر پناه
 اورنگ اباد با تمام استمانخان مقرر بود غنبد القادر خان
 بهرمانخان بهمه خود گرفت که بیجا و چهار ماه با تمام رسانند
 غوه صفر خابنجهان بهادر که روی او رنگ اباد بازاده ملازمت

الرسیده

رسیده بود خلعت محبوب پرورش نصیرخان غراسال یافت
 و خلعت ملازمت نیاید صمت بیدار رفتن اقامت نماید هر طرف خبر
 اواری اکبر از بر سر بجای بود و پدر هم خابنجهان بهادر مبارک
 و الامر و ضد داشت که اکبر باغی از حد و سنبه استی بر آمده بود
 جمیع زور طلایم دریای فرات و حکم معنی بر پایه نفاذ گرفت که ملازمت
 سرکار از منصب و و نهاری کم وقت در حضرت منر صدفا که خوانند
 نمی بوده باشند مگر آنکه حضرت خود دست خیر پرست بخت
 بردارند و قضات را بعد غزل خدمت باز بخیرت قضای
 گفتند پنجم ریح الاول بیادش هزاره فیروز مند محمد اعظم که قصد
 اسب عربی و عراقی و ترکی و کجی و صد نفر و میت استر و فیل که
 شکوه و جواهر قیمتی هفتاد هزار روپیه و خلعت قیمتی و هزار
 و هشتصد روپیه و دیگر پوشاک قیمت چهارده هزار و نهصد روپیه
 و بشا هزاره بیدار بخت و کیمیتی آرای یکم خلعت و خلایع جمیع
 امیران متعینند ایشان علی تدرم را بهیم حواله سلاح خان شد
 و مشرشد که وید که هر یک امرار اجدا با استقبال طلبیده خلعت

بعد تقدیم آداب بادشاهی بخدمت شاه و الاجاه بودند تسلیم
بجای آرند یازدهم بوجوب حکم اقدس بادشاهزاده محمد کام بخش
در غلنی نه تقدیم بدیوان نشسته به بندهای بادشاهی و توکران خود
سراپا عسایت نمودند و بهره مند خان مامور شد که هرگاه ایشان
و ایشان حاضر میشدند یا میشد و اسیب نموده بماند یازدهم روز یکشنبه
بزم طرب افزای ترویج بلاد شاهزاده محمد کام بخش بگذراند
و خرتیک اختر سیاحان صفوی حسن اتفاقا و گفت خدمت بخانه
خلعت خاصه بانه استین مروارید دوز و خدمت خان چاهریت
و دو لک و بیست و شش هزار و پیمانه بادشاهزاده رسانیدند
و تسلیمات بخشک رو به نقد و در اسباب عربی و عراقی و فیل
در حضور پرنور تقدیم رسید و در سجد حضور حضرت قاضی شیخ الاسلام
عقد بست بعد انقضای یکپایان بدست مبارک بر سران بختند
نیک سیر سهره مروارید بستند و مطابق حکم جمیع نویشان از دیوان
غلنی نه نادیده می محفل زیب استار عظمت و عفت زینت سلیم
دور است و در رکاب بادشاهزاده پیاده شده رسانیدند و با تو

نوی و سرور جشن شاهزادگان زیب اشد اهم یافت بیست و دوم
حسین میانه از بزرگ نژادان بچهار پوری و دری طالع و در نهنگی
بکعبه امان و قبله انبال رسیده بخیلی تیره روز کاری بصیقلی سجد
ریزی خاک استان فلک بنیان زد و تار و تار غلنی نه انشخان
پذیره شد و وقت ملازمت انشخان از چو تیره آمده گفت خدمت
به پیر و پند و بزرگای منصب بچهار پوری بچهار سوار و علم و نهاره و
خطاب فتح جنگ خان و انعام چهار هزار و پیمانه محمود اقران کردند
برادران و اقربانش هر یک بخلعت و منصب در خور پادشاهی
حاصل کردند بآنسکه و در رسیده نویدار پور و ماندلی نویدار
برگشته بدینور نیز از تغیر دولت مقرر شد اوست سکه هر سکه
بهر رویه بعد فوت پدر خطاب را بکلی یافت صفی خان مغولی
صوبه دار بهار نوزدهم بدرگاه کیوان جاه رسید چون بی سند
حضور پنجاه و شش هزار و پیمانه از خزانه صوبه مشرف شده از ملازمت
میسور بماند غلنی ان بوجوب حکم در بانشانی بهره مند خان مقین شد
و نا بانه و بهم شهر ربع الاصل حرکت کرد و وصول نمود و حواله او بود و کوثر خان

پس از شهری دولت کورنش دو روز و نیم باوراک ملازمت افتخار
 یافت خرد و یک چله اموال حافظ محمد امین خان مرحوم از احمد آباد
 بحضور آورد و هفتاد و یک روپه انترنی و ابراهیمی یک لک سی و پنج
 فیاض و شش زنجیر اسبها و چهار صد و سی و دو در اسب شتر
 یکصد و هفتاد نفر استر یکصد و چهارده جینی از هر قسم ده صندوق
 یکصد و شصت و یک سرب و بار و دست پنجاه و چهار من چهارم چهار
 الاولی برض رسید که در جن سکه ماده بودندی را محاصره نموده
 شد بهیم محمد شریف ایلی والی بخارا در درگاه سلاطین شاه کورنش
 و خلعت یافت بخشی امک روح الله خان از سیاق کورنش بحضور
 پر نور رسید بنمای خلعت و خنجر مرغ و یک اسب عرب
 سر فرزند عزیز الله خان برادر او و نو از بخان رومی و اگر ایلی
 و کهنی هر که ام بجهت خلعت و فیل مورد نو از نشن سید محمد
 بار به عرف سید میان از متعینه او کورنش عالم بهاری شش هزار
 سوار رضا بط بادشاهی منصب یافت سید نور محمد بار به و خط
 سید خان نامور کردید سید مظفر از عمد نای حیدر آباد که ابوالحسن

ششصد

قطر الک

قطر الک آخر باغهای مادنا برهن اتق و فائق تمهات و شش
 از کم خردی و پایه نشانی مجوس داشته بود و یکم قضا لغا و خان
 بادشاهی آن سید حبیب را از دست اور ماسی داده بحضور لایق
 انور فرستاد و روز ملازمت با کرام خلعت خاصه و خنجر مرغ
 مکرم کردید و دو پرسش بجنب عده و خطاب اصالتان و نجابتان
 نرسد از کردید ندیدست و دوم جای الاولی هر یک سکه برادر هر سکه
 زمین را که به باستانوس علی فرق اعتبار بلند نمودندش
 بجنایت در بهران افزود سید احمد برادر حاکم مغرب زمین
 بشرق دولت رسید پیشانی طالعش با شرافات عنایات
 بادشاه خورشید فرمود کردید و بجهت خلعت و خنجر مرغ
 انعام پنجاه روپه چهره امید برافروخت مغنیان باستصال
 در جن سکه بد مال کرامت مثال بست و انزوده سکه پیره به سکه
 ماده رخصت بودندی توانش خلعت و اسب و فیل و نقاره
 کوس افتخار در اقران نداشت و در سکه و لهها سکه بد
 و سید محمد علی هفتم زاده حافظ محمد امین خان مرحوم و خواهرها و

الدین

خوش سلیمان شکوه و دیگران خلایع و اسب و فیل یافته خان مذکور
 متعین گردیدند چهارم جمادی الاخره ایوب بیک ایلی کا مشور
 خلعت و خنجر و دو هزار روپہ رخصت انصاریت یافت خواجہ عبدال
 بجابت پیاپور را مورد خلعت و اسب و دیگر زر و روپہ مرحمت گردید
 سید عبداللہ بجالی خطاب غر تاجان خورشید گردیدہ بدیوانی
 فوج محمد اعظم شاه متعین گشت و لی خان و فتح جنگ خان و
 دیگران که بمیان پیاپور تعیین شده بودند حکمت نارسید محمد
 اعظم شاه در حضور پادشاه کشور و اسب و کلاه و اسلحه و اسب
 داری شوالپور سر فرار گردید شهاب الدین خان از سمت خراسان
 بسعادت ملازمت رسید چهارم و پنجم رجب شاهزاده میرالدین
 از ظفر آباد و شاهراده محمد عظیم از برهانپور رسیده بدولت ملاز
 درجه پهای سعادت گشتند شاهزاده رفیع القدر قطعه تسلیق
 بخط خود از نظر و الا که را نیند میر بجعل مرحمت شد سلخ رجب
 که از عمر جاوید طراز شاه عالم بهادر چیل و یکم شروع شد حرکت
 طره مرصع قیمت یک لک و پین هزار و یکصد و هشتاد و روپہ غرض

باز

یافته معروض بارگاه والا گردید عده فضلا اسوه فقر ملا عبدال
 سیال کوئی بجوار رحمت حق انتقال نمود و عنایت خدیو فضلا و
 فقر امیر بان چهار پسر و اولاد انحر و م را بار سال خلایع و انرا شین
 و طایف خوشدل فرمود انرا مدد عقار را با کمال فضل طایف فقر
 غالب بود و عقل معاش را با عقل معاد جمع داشت بند کا محضرت
 که با خرد توانی و فقر اشتیاقی بایه سیخ چنین گمان بودند هنگام
 اقامت در اجیر تفویض خدمت صدارت در خور ملا بجای ط
 معنی آورده فرمان شوق ترجمان بدستخط بفرستاد و نزد مقرب
 محضرت بختا و در خان که مناسبت محبت با گروه فضلا و فقر ادا
 عرض مطالب اینهمه و هم نامور گردید که از جانب خود رقیم بکار
 و ایمانی از معنی نماید و بعد حصول فرمان و خط ملا در جواب بجا آمد
 نوشت که زمان فراقی است نه اوان تحویل شهرت در افاق
 با مشتال حکم مطلع بحضور کرامت ظهور میرسد بزبان اسوه اصحاب
 بهشت نخته ارباب چشت حضرت خواجہ معین الدین قدس سره
 وادر اک ملاقات فیض نجات تحویل سعادت مینماید بند گمان

حضرت را این حرف از آن مختار و انشور ان پسند افتاد و بموجب کتبه
 خود در اجیر رسید و چند روز در حضور بوده مراراً با حراز صحبت و فیض
 مرتبت احتفاظ حاصل کرد و سعادت زیارت مرقد مطهر قدوه
 العارفین حضرت خواجہ مستعد گردیده برضای بند کا حضرت
 رخصت وطن شد و پس از رسیدن بوطن عاریتی در همان نزد
 سفرگزین وطن اصلی گشت **۱** انصافاً بپیشین شرکان تمام شد
 کونانی اهل برهین عقدہ بند بود اللهم اغفره بمساج بشایر می رسید
 شاه جیاه محمد اعظم شاه که از مقام کنار دریا بیا اطلب حضور شد
 بودند با وجود سندیست برسات و کل ولا بر جناح تعجیل خجیده رسید
 بسبب قلت بار بود از خیمه بسیار مخفی همراه و اندک هم شفق شیم
 صا و رست خیمه از سر کار و الا مقبل مسجد عید کاه ایستاده کنند
 آخر روز بعضی و الار رسید که شاه در انبار آه که سوار آپ می شد
 ناکاه فیل فتح جنگ خان از بنورستی برنوخ و دیده نزدیک شاه
 رسید تیری حواله او فرمودند نزدیک آمد آپ سواری بیتا کی کرد و از
 فرود آمده مقابل بند شد شمشیر بر خرطوم فیل ساندند درین

مردم رکاب که بریشان شده بودند مجتمع گشته بزخمهای میگر فیلی
 گشته تندی محمد سالم اسلم کوکر سرکار عالی بنور سلامت و سلامت
 مشغولی در بیان ایستاده مندرست اقرآن گفته و از بحر شریفی گفتار
 و درازی ابدار شاه و ابر کمار یاو کار آورده چندین ازان برشته
 تحریر در **۲** سیمیت فیلی جوار سیاه **۳** مرابا غور و امداد پیش
 جوارری و از برق چالاک **۴** جو کو بی و از سیل بیگ **۵** تر بحیرت
 از و پوشش نظاره بود که کنجیده در تنگنای وجود **۶** چو اقدار کوش
 بکلب عدم **۷** مانند در و باز جانی قدم **۸** اگر سایه افند بر سیاح **۹**
 نشیند بروی زمین بهجو آب **۱۰** بر کام از بار و سترش زمین **۱۱** نورفته
 در خود جو خط مکین **۱۲** چنان زور سکینش در قدم **۱۳** که کا و زمین **۱۴**
 شد شش **۱۵** خم چو از نوزند بر زمین **۱۶** وقت کین **۱۷** از مرز فرور نشیند
 زمین **۱۸** جو خرطوم را کاه بالاکن **۱۹** شکم از تنگک پشت فرساکند
 سپه چاه و از و ن چیرت فرست **۲۰** که باطله خصم شاه اشفت
 معلق با لیت و حشت **۲۱** نشان **۲۲** مترا و از آن خصم صاحبقران **۲۳**
 مکن یستون بود آن کوه تن **۲۴** که شد فیلبان بر سرش **۲۵** که کن **۲۶** لب

عرض نمود موج از هر کناره که می آید این فیل دیوانه دارد اگر شاه فرمان
 دهد سبکگان برارند از عطر او عطر جان بکشی شاه را التماس فیلی
 خضر را چه پرواز غول محیل بفرمود تا واکه از بند کاه که دارد تماشای خود
 کشاید چون فیلی زو جند کام در که تضرعیت خاک حیاش بر
 اجل بر دماغش فسونی میداد چون کرده رنگ غرضش برید
 و دید اینچنان رو بضا جعفران که لرزید بر خو زمین و زمان بهر
 شد غبار قرین هوا تیره تر شد ز روی زمین تضا کشت بر کلفت
 چنان که افتاد بر هر دلی آسمان و عابر و عاریت از هر بی زهر
 سینه جوشش ز دیار بی بر آمد نیم اسب و فیلی سوار که ره یافت
 آن فتنه روزگار شد شسته چون فتنه نزدیک دید که از از قربان
 کشید و کشید بدست شته خصم اکن کمان بهای طفره شده و
 شد آغوش سوزان بر زنده کمان زو بر ابرو ز پیکان که چنان
 صاف تیر از کمان شد بر ما که از هم پیاستید موج هوا شد
 کمان تا فیلی تپاه باند از تیر یک کوچه راه بهم میریاد و رده
 موج هوا هنوز از خلا در مکان زخمها که واکه آن تیر قدر است

منفر

چون یک اجل دهن خصم جای گرفت اینچنان جای دو منفر فیلی
 که خواص لب تشنه در زو نیل در و ناوک شاه دالاس کوه
 چو آتش نهان کشته در منگوه بجز است ازان عقل پر و جوان
 که در کوه چون سندرک کان نهان و در فیلی شد محضر اضطراب
 چو شیطان که لرز و تیر شهاب شد از تیر شمشیر غور مغزش زیبا
 که در چاه سیماب برق افتاد چو کروی که یکبار خیزد راه وین
 شد بطل بهایون شاه علم کرد خرطوم فیلی پناه که چو یکبار
 بر اسب شاه کند او دش امان تهر شاه و لیر که خرطوم اردو بالاب
 کشید از میان شاه تیغ طفره زنده که چاک و جلد تیر پی زخم خرا
 او تیر بر لبه بر اکینت خورش علم که تیغ ز جلدی باند از میل عنان
 کیت شش نهان حبت اینچنان که زو شته بخرطوم او تیغ کین
 بر یکی که گفت آسمان آفرین شد از زخم کاری چنان فیلی پست
 که چون سیه خفته در خود داشت جواز پاد افلاوان فیلی دون
 غور نش ز خرطوم شد سر مکون سبک حبت از اسب جعفران
 شد جرات آموزه رسم دوان که نیک دیر است در کار زار

بختهم باده در افتد سوار و ولی شاه چون دیدگان تیره روز
 بر سر میزند خاک نخوت همنوا علم کرد شمشیر نهرت قرین طغرت
 بر جراتش آفرین و دوزخم پای ز قهر انجمن بران فیل و نه
 صاحبقران که شد کار فیل سیه دل تمام بر دهنستی خنجر هم شد
 شمشیر عدو را چو کند زار بغیر و دامن ز خون سنگار و کوفیل
 شد بخش خاص و عام کشیدند شمشیر از نیام زبس برهم از
 تیغها زخم ریخت هوا از سر فیل کیو که ریخت چنان پاره پا
 شد اعضای فیل که هر باره کشته یکبار نیل درواستخوانی جو
 هر فرد شد همه جوهر استخوان کرد شد بود لطف حق باورش
 دین بهمین است حال عدویش بهین بادش نهاده همه کام کش
 و روح اند خان بها نوقت رفتند و چهار هزار روپیه نثار از سر کار
 والا بردند و بانصد مهر بادش نهاده از خود نثار کردند امیدند
 و خاندان کور یکصد مهر و هزار روپیه از طرب خود کردند امید بادش نهاده
 بعد و ریگپاس و چهار ساعت بر گشتند فردای آن که روز طراز
 بود بادش نهاده با جمیع نوینان عظام تا هزاری پزیر نهاده شدند

بادام

و هر که ام علی قدر مرا بهیم نثار کردند و شاه به موجب حکم
 از دایره خود شاه و یارانه نو اختر از قلعه ارک رسیدند و بادش نهاده
 بیدار بخت بخشود که راست ظهور آمده بسعادت قدم بویست
 غرت را استند چون جوی شاه والا جاه مرمت طلب بود تا مر
 شدن در محکات متصل خاص و عام قدیم اجازت سکونت یا
 رسیدن خان بعرض رسانید حکشد پنجاه و دو دلاک روپیه خرج کوتهی
 از امیرالامرا با زیادت شود موسمی امید و شسته که بهی که بهیشت لک
 روپیه خرج شده مصداق دیگر کوتهی بنگاه بود حکشد بهین تقدیر یافت
 نمایند یازدهم در مشکوی دولت شاه خورشید کلاه از بطین پر
 عصمت و نثار او کم گرفت زندی از کتم عدم قدم بر صده و جو و کد داشت
 یک هزار مهر نذر از نظر انور کد داشت مولود مسعود با سم والا جاه نامدار و
 کامکار کردید حاجی شفیق خان به پرداخت و تشخیص جمع یکصد
 که خانبهتان بهرقت اولیای دولت آورده رخصت شدند تا
 حیدر منشی سیوا بار اوده مندی رقوم دولت بر ناصیه طلوع کشید
 خلعت و ده هزار روپیه و منصب و دهناری مفتخر کردید حکیم خان

بکرم خود خطا پیش جرم پیش هرگاه در انظار بحضور پادشاه طوس
 از جس تشویر برآمد میرزا صدر الدین خطاب خانی و فوج داری
 را که صدر نشین غرضه و از دهم شهبان مار مرصع و اوربسی برآید
 و نیز فیصل که قطب الکبک بنی الجمان در ستاده بود و او بحضور پادشاه
 از نظر انور گذشت بریت دیگر که پیشخانه شاه خورشید جاه محمد غنی
 و اوقه قلعه مبارک خسته بنیاد بقدر اقدس اعلی فراسمانی گرفت
 پادشاه نژاده با تمام یک انگشت قیمت دو صد و هفتاد و پنج روپیه
 و جهان زیب بانو یکم با تمام مالای مروارید آویزه لعل قیمت
 چهار صد و هزار روپیه و یکی آرای یکم صبیبه شاه مالای مروارید قیمت
 نوزده هزار روپیه و بیجا لوری محل که مرصع قیمت دو هزار و پانصد
 روپیه اغزانو امتیاز حاصل نمودند و از طرف شاه یک کفش و دو کلاه
 و دو دشت هزار و چهار صد روپیه بنظر انور گذشت قبول آن تا
 انخی را نشان کردید رنست خان بنیاد در خان خطاب یافت
 بریت نهم غرضه و دشت منخلی بنظر سبط بوسان محفل منخلی
 که انشاه است اطرار بر بوندی برقی از زیر برش کردید و کمر تیر تاسه پر

بازن

ریزش داشت آخر کار در جن سکنه تیره روی سیاهی شهبان
 کردار زشت خودی نموده میل عارفان بر رخسار روزگار کشید و
 از زوده سکنه با جمعیت خویش و دیگر بنمای پادشاهی و افضل
 بوندی شد **آغاز سال شصت و هفتم از سنین دولت قرین**
جلوس والای عالم که در مطایبت سینه یک نژاد و نو و چهارم
 بسم الله سوره اخلاص فایده گشت تب خلاص و مناص ببال
 رمضان برکات اختصاص بر توفیق خاص بر مفارقت که از
 نیایش و سپاس خالق جن فاس اکلند قبله از باب ایتقان
 تمام ماه را در مسجد دولتی نه با حراز خیرات و تبرات حسن انجام
 بخشیدند هفتم پادشاه نژاده والا جاه محمد اعظم شاه بگو بهت
 خلعت و سر سج و خنجر مرصع و فیصل یکصد راس اسب و دو کلاه
 روپیه مباحی شده بیاسی پیچا بر حضرت یافتند شاه نژاد
 خلعت و سر سج و ککلی و خنجر و فیصل یافتند پادشاه عالم قدر مرخص کردند
 سید شیر خان و اخلاص خان و کمال الدین خان و دیگر متعینه رگاب
 پادشاه نژاده با صناعت عنایات مفرقت شد چهارم غرضه و دشت

ابراهیم خان ناظم کبیر مشیر معوض است و نامی بایسته و کرد و توان
 کرد و دیده بحسن سعی فدایان بپیشش قوه تبت از تصرف و لدل
 بجل زمیندار مشرع شده ضمیمه ممالک محروسه کرد و دیده حکم طغیان
 صادر شد بساط بوسان حضور بر نور تپلمات بجایارند و شایان
 فتح بنوارش آید استخنان بموجب حکم بدشکر محمد اعظم شاه
 رفته محمد نادای سپهر میرخانرا بحضور آورد اول حواله روح الله خان
 ثانی حواله ضلایحان بود میت و پنجم رمضان حکم شد در قلع و قمع
 مجوس با شد رسوم شوال مطابق بر این معارضه پیشین دولت
 شاه عالم چهار روز از او رنگ آباد باراده استیصال است گوین
 ورامدره و دیگر ملک غنیمت بد مال شایان طغیان نو اخته برادر
 ویرخان افغان بهاری سندی کشیده بجای وید سرارفت و در اکثر
 معارک پندانه مصدر ترود است نمایان شده قوی بیگل و زورمند
 غریب قوت است و ضابط بر اوس ویاوری طالع از ابتدای عمر
 تا انتهای داشت شطری اگر کیفیت فرار است بزرگان دین و مومن
 النوره بر کند اردن لافمه و همه خامه اخبار رکنار است بهشت کرده

از قلم

از حجت بنیاد و سه کرده از قلع و دولت آباد فرات تمام برکت
 حضرت شیخ بر مان الدین و شیخ زین الحق و شیخ متعب الدین
 زرنخش و میر حسن دهلوی و سید راجه پدیکو در از و دیگر عارفان
 خدا قدس الله اسرار بهم که در اکثر انعام بارادت مبارکاه سلطان
 اولیا بر مان اصفیا حضرت نظام الحق والدین برار ایک ارشاد
 رکنه استند زیان کار خلائق است بکلیف محمد شاه ملک حونا
 پسر شعلی که قلع و دیگر اوسط ممالک پنداشته دولت آباد نام
 کرده خواست دارالملک قرار دهد و سکندری را با عیال انتقال
 خواست دارالملک قرار دهد فرموده اغره کرام نیز بدانشزین
 بهمانجا اسوده اند و از انجا بسافت کی النوره نام جائت که در
 اعوام در شهاب جبال نقابان سحر کار بطول یک کرده خاست
 رفیع بنیان کنده اند و در تمامی استقامت و جدران مناسک
 کونا کونی بصورت درست تراشیده بالا کوه هموار می نمایند
 از خاندان شانی نمودار نیست در از منته ساقیه که کفار انحرار بر
 دیار دست استند بهمانکه بانی این منازل علی اختلاف اوقات

آنها باشند جن معبد قوم باطل ستیز بود الحال خرابه ایستیم
 بنیان عبرت جای عاقبت پنهان در جمیع موسم خاصه برسات
 که آن کوه بصحر از شادابی سبز و سیراب نمودار باغ مسکود
 و انباشاری بعرض صد گز می افتدم و هم بهما شیر و ندیدیم شیر
 نظر فریب جز بدیدن تحریر ماهیت راست نیاید خامه تا کجا
 ضحی اخبار پیراید **نصرت موبک نصر ملک کنه اور ملک آباد**
طرف احمد غره ذی القعدة منزل کرن پوره از سایه سبزی جهانشا
 سعادت پذیرفت او از ده شلک سامعه کوب اعادی کردید
 کلک ملک تسلیمات مبارکباد اولیای دولت را فرج کن کرده
 اعطشت او و شانه زاده بیدار بخت که محضور آمده بودند و زده
 ذی القعدة بانعام خلعت و سرچ و قیل و نیجه افشار انداخت
 کلشن آباد رخصت یافتند بدم نایک زمیندار که ملازمیت
 بعطیه خلعت و شمشیر و جده هر مغرور گردید زمینداری چانه از
 راسکینه بکشن سکه مقرر شد و هم ذی القعدة خام احمد کشته
 دلیر خان مضرب خیام نصرت احتشام کردید قاضی شمس الام

بهر قاضی عبدالوهاب را با مستعد ادواتی و توفیق فطری الهی جنبه
 در بودجه هر یک و امن بر افشاندن از تعلقات و نیوی برخواست
 و با وجود عنایات حضرت و تحریک بر عدم ترک خدمت قضا
 که بر چنین کسان لازم الامضاست عثمان توجه از طرفی که بود
 بگرواند چارناچار بتجویر همان موقف خدمت قضای اردو رسید
 ابو سعید سید حبیب نبیب و اما قاضی عبدالوهاب مفوض شد
 موی ایله از و از اختلاف آمده ملازمت نمود و بانعام خلعت و شمشیر
 و جده هر مغرور گردید و هم ذی القعدة خلیل حاجب شرف باستان
 ملک یک باستان رسیده بارگوشش و خلعت بکندار و پیر یافت
 و کلای زمیندار سری رنگ پتن با پیشکش رسیدند و دو صد روپیه
 مرحمت شد رسید و غلام بمعلی بادشاه زاده محمد کا مینش پیش
 شرف کرد و محمد صالح قاضی اورنگ آباد بخدمت قضای دار
 الخلافه و از تغیر او محمد اکرم مفتی رکاب بقضای انجا اعزازی
 شدند میر عبدالکریم خدمت امانت هفتیه چوکی بانضمام جا
 نمازخانه یافت بر ملکند خان خواجہ یعقوب برز نشین زیاده

سران طرف بهادر که به خلعت حضرت یافت کامکار خان
 از تغیر مغلان اختیاری شد به تیمار خود پرداخت بنیادین
 بسرتو ام الدین خان بسرتو از خدمت میرانشی و مطلبینان بریاست
 بخشیکری احدیان همزه ثروت و عزت افروختند نهم محرم
 الله خان بتبیه غنیم طرف دریای نیرا و بهره مند خان جانب
 اشقی نصف شب مرخص شدند معور خان که دیر خان خطاب
 یافته بر غنیم تاحق و طف یافت طالعش بقدر مرتب خلعت
 و فرمان و طوغ و علم و واسطه شتافت سحاب الدین خان که غنیم
 ملعون را بتاختهای او و نیز شهای سبقت شکوب و بزبون نمود
 بانزد هم محرم غازی الدین خان بهادر خطاب یافته بر کردی کردان
 و بهادران نام بر او و برادرش محمد عارف خطاب بجایده خان
 و محمد صادق خوشی خطاب صادق خان نامدار کردیدند و بدست
 بودند و در اجه اودیت سککه و دیگر همراهمانش خلعت و فیل و آب
 و اضافت علی قدر مراتبهم مرحمت کردید میرا ششم ملازم محمد
 اعظم شاه عرضه داشت تولد بسرتو که از مهرند بهادرگاه سلطنت

چهره

مولودوی جاه نام یافت کلاه مروارید و زو چنگ مرصع و لری
 مروارید مرحمت و میرند کور مروارید انعام خلعت و پانصد روپیه
 کردید خبر رسید مقهوران طرف پتن آواره اند نصف شب بهره
 مند خان ترکش و کمان یافته فرمان پذیر شد نوزدهم صفر
 داشت خانبهان بهادر از نظر از هر که شد که غنیم مقهور بر لب
 دریای کشتن باداره فاسد جمع آمده بود موسی البید از سی کرده
 تاخت با و برکش سخت و مالش قوی کفار انزرا را زیاده بر شما
 عرضه تیغ بیدریغ نمود و مال و ناموس را دستجو میش تاراج است
 فرمان تحسین عنوان بنام القنده بهادران غزاصداری یافت و
 پسرانش منظر خان خطاب بهست خان و نصیر خان خطاب
 سپه دار خان و محمد شفیع خطاب نصیر خان و محمد بقا خطاب
 منظر خان و جمال الدین خان داماد پسر اعظم شاه کو که خطاب
 صفدر خان بهنگامه آرای عزت کردیدند جمله امک اسد خان
 دراج میر بودنده سینه رسید مپست و پنجم بخشی الملک انزنیان
 تادر غلنی نه پذیره شده بکار است آورو میریت و هفتقم صفر

اعظم خان

محمد اعظم شاه و پیدار بخت ملازمست نمودند هفتم ریح الاول بانواع
خلعت و جواهر اختصاص یافته سمت بهادر که به خشن غنیمت
را اندند صلا بختان از نو لکمه او مرده آمده خلعت یافت ملوک بخت
دیوان سرکار اعظم شاه خلعت یافته ماکوژ شصت زنجیر فیلی که
به بادشاه نهاده انعام شده با خود بر و صوفی بهادر بامید بختی
از بخارا رسید بر استان خلائق ضامن سجده ریز شد با انعام خلعت
و خنجر بند و بار طلا و شمیر و هزار و پیه سرافخی را از زمین انگار برود
چهارم شهر ریح الآخر ندوله خان در مصاف اجل بکار آمد نهم
شکر الله بخت ثانی بختاب عسکر خان و سید حسن پسر خاندور
بختاب احسان و محمد مراد و له مرشد قلیخان بختاب محمد مراد خان
سرفراز شدند بیست و چهارم غازی الدینخان بهادر طرف پونا که
و نموده رخصت یافت بخت ترکش و کمان و ده هزار و پیه و دو صد
طلا و امن امید پر کرد و قمر الدین پسرش نواسه سید الله خان مرحوم
چهار صدی یکصد سوار نو سرفراز کردید بیست و نهم محمد نعیم بخت
دیوانی و دار الخاند مغرزشند یازدهم جمادی الاولی بختی املاک

روح الله خان با فوجی شایسته متعین رکاب شاه عالم بهادر
و مصحوب او بخت هزار انفرنی و یکصد راس اسب و پانصد
شتر و سیست و پنجاه اسیر برای ایشان و بشاه نهاده می و
امرای متعینه خلعت و جواهر و فیلی و اسب مرسل گشت و دهان
تاریخ محمد اعظم شاه و شاهانه بهادر بخت و والاه جاهد عطای
خلعت و جواهر و اسبان و فیلیان مخصوص گشته مرخص شدند
صفیخان بخت دست حراست صوبه خجسته بنیا و سرفراز شدند بهر
از گاشتن آباد آمده ملازمست نمود بخت فیلی اغرا یافت بختی
بختاب صفت کنتان و خلعت خاصه و حقیقه و علم و طبع مغرزشند
سمت سری رنگ پهن مرخص گردید یکصد و دو هزار و ده نفر کوکران
سنبه حرنی که در چو تره کوتوالی محبوب بودند بسیار رسیدند بخت
ولد و لیر خان سموری سمور خان خطاب یافته نزد پدر رخصت
شدند جمادی الآخره سلطان والاه جاهد بیومیه اشتاد و پیه بسیار
کردید و دوازدهم در مشکوی دولت آباد شاه نهاده محمد کاکم بخت
خبر قدوم فرزند را حست آورد و خواجه یا قوت خبر از خلعت یافت

و بیادش نهاده خلعت با بالابند و طره مرصع مرصع کردید چای
 اسمعیل خاص نویسنده که تاریخ تولد و ولد محمد کا بخش یافت خلعت یافت
 مولود با اسم امید بخش نامور شد بنجاعت حیدر آبادی چهره آید
 بر استان خلعت سودمند نصیب پنجره ای پنجره سوار و خطاب
 بنجاعت خان مدارج غرت پیو و اعتقاد خان با فوجی نمایان است
 خطه آباد و میر مرخص کردید میر کیان فوجدار دو ابد جانند هر دو
 بکرات مقرر شد نه دهم نه عالم بهادر از کوکن آمده سعادت
 کورنش در یافت بعطای خلعت و جواهر قیمت سه لک و نوزده
 رو به محاکم کردید و ستانزاده بعطای خلعت و جواهر سر فرزند
 روح الله خان و منور خان ملازمت نمودند و بحرمت خلعت کران
 قدر کردید و مغلانی که بکوبک از روده سکندر و استیصال در حین
 رفتن بود و مطلق کردید ملازمت نمود و بیافتن خلعت تحسین در
 افشار پیو و حاجی مهتاب حیدر آبادی بنقدیم سجده بندگی کرد
 ناصیه بخش کردید پیست و سیوم رجب محمد جعفر حاجی قطب الملک
 سعادت ملازمت دریافت این خرد بر بار استانزاده خطاب

ایمانی

امین یافت خان و قتی که از اکبر آباد بکابل رفت بنجاعت و رخت
 بسیارش کرد که با امید بندگی او را از نظر از بهر مکر داند بکشد
 از نظر منصبی از سر کار محمد اکبر یافت چون خالی از نظر اهری و
 قابلیت نبود و در دوران سرکار جاکرده و از غده فیلی نه نشد پس
 از بقی اکبر راه حیدر آباد گرفت بلافاصله و کزانت که چنین و
 چنانم با فغان امیر بر اویم و با فغان از خویش و ندیم نزد ابوالحسن
 و شکارانش اعتبار حاصل کرده بنحطاب عین الملک حاکم
 امتیاز خود و انباشت و قتی که او خواست کسی را بجای است برگزید
 و الا بفرستد و عادی باطله جعفر بکوشش افتاد و چارناجا
 به خاست آمد و وقت ملازمت بنجاعت و رخت عرض نمود که این
 همه است بر زبان که شاکر گذشت خرافت ابوالحسن باید دید
 که بکبر ایجاب فرستاده با سو و اقبا نامه استناب و بام
 ملاقات نمود و بکمال خط نشان و شوکت و مالدار و بدلی این
 سوی خستیداری گفته فرستاد و چاره الله گفت شوق دیدار
 عزیزان او و جواب داد بسیار بد کرده آید تا آنکه بعد و در کمال

بختیاریان را در خفته بختیاری آورده و انانته و کوبه او را با افراد آن نقد ضبط
 بعد مدتی سه صدی منصب یافت و عنان تعیناتی بصوبه بکانه
 نشست و بهیچم رجب نواب نریان قهاب زینت
 الشاکلم از او ملک اباد و کجور سعادت ظهور رسیدند با و نشانی
 محمد کا بخش سیاه و تاجان و کامکار خان با استقبال رفتند بخدمت
 غرت رسانیدند بهیچم و یکم سخنان با قصد مهر نذر تولد پسر محمد
 از والده سلطان والا جاهد بظفر کشید است و نامی بارگاه معلی
 تسلیمات بجای آوردند و مولود سلطان و لاشان نام یافت بهیچم
 و نهم معروض گردید میرزا محمد و بهارید اسس جوهری که نزد قطب
 رفتند بودند میرزا محمد و فرار و سپه و قیل و اور بسی بهارید اسس
 بهشت هزار روزه و قیل یافته نزد حاجب که آشنه امده اند شکند
 باز و بهند رسید و کوچ و یکده خنوسه کینه سببهای شقی بجهت ارجن
 قلعه دار بهادر کده بظفر مقدس در انداختن بختیاری بهادر و ظفر جنگ
 کوکلت بخش دو لیر خان و غازی الدین خان بهادر و دیگر امرا یان
 عظام و بهادران باماموس و نام قلی است را با ملک متعلقه آن که

از تصرف غنیمت نسیم رحیم تا انیدست بکوششش افرادان و مساعی
 بر آورده اند و ضمیمه قلم و محرومه گردیده اگر محرک کارین نامنه بخیل
 آن بر دوز و فتری و دیگر باید با جمال بسند نمود نامی و انا بر کانی
 مروج قوا عدوین و اسلام قاسم بنیان بدع و ظلام مدد و بهیچ
 رب و دود **آغاز سال بهیچم و ششم از سنین دولت**
عالم کیری سلطان بکهار و نو و پنج بهیچم درین اوان که است
 هلال زرین جناح شهر رمضان سعادت سار خیر صباح بر خفا
 عالیا بن بر توند از نو و فلاح گردید اریکه ارای دنیا و دین فرمان
 فرمای زمان و زمین تمام ماه با نژاد و کوشه مسجد ساخته بهیچ
 و جهانیا نرا زیر سایه خورشید رفت و محدلت نور اکین نمود
 دوم ایماه معلی ان از انتقال خان زمان با قضا باید عزت صورت
 مالوا اصغر و نموده بجهت خلعت و قیل خود الفقار نام و از
 و اصفافه سه هزار و پانصدی سه هزار سوار و رجه پهای افغان کرد
 نسیم سیاه و تاجان معظی ان خطاب یافته از تغیر او قوشش سکی بند
 و شاکلم نام آوری را بر فراز باید دولت پرواز و اوجا جی خنجر

بخواست اورنگ آباد از تغیر صفیخان و او بنظم مستقر اخلاقه و اکرام
 از تغیر تخت خان و او بنسق ابد آباد از انتقال سیفخان و دستور یافت
 باغزار بخشی خدیو جهان محمد ریاست را استند محمد تقی و ولد
 و اربابان و مطلبخان و دیگر فرزندان مختار خان صوبه دار احمد آباد
 که بمرگ او ماتم دار شده بودند نوارش باو شده ز او ان نوار
 بنیامت خلعت از سوگ برادر و بنید بنی مختار با کثر خصایص جمیده
 ستوده و انواه و اسسته اند مختار خان در اینها مستثنی و بخش
 همه چیز بود و مدوح بود و نهم رمضان روز چهارشنبه قاضی
 ابوسعید شاهزاده مغالدین را با سیده انسا بیگم دختر مبارک
 اختر میرزا رستم مهر کر خان صفوی در حضور حضرت و شاه
 عالم بهادر وقت عصر عقد بست یکم از رویه و خلعت از جانب
 ایشان بقاضی رسید مغروض گردید که کفایت خان جعفر بی
 بیست و دوم رمضان در دار اخلاقه و سیفخان صوبه دار الدار
 بیست و پنجم بیاط حیات در نور دیند سراج رمضان شکست و
 قدم عتیقه بهجت نوشید مسامحه از روز خلافت شد غره سوال حیات

اولاد

دو کانه فطریه سواره بمصلی تشریف آوردند و امکان زنده را
 صبحستان جاه و جلال فخر و ده چهارم صلابتخان از تغیر کار طلبان
 محمد بیگ مقصدی سورت شد و او بنحو جداری احمد آباد و ممنا و کز
 و خانه زرا و خان ولد پنهان از تغیر صلابتخان و او و علی بنده ای
 جلویافت صلابتخان و ولد اعظمی ان کو که بخدمت فوج داری
 و دیوانی بریعی معتر گردید و نور الدین پسرش بخلعت همراهی
 پدر مغر شد و کامیاب از تغیر او بخشی تیر اندازان مقرب گشت
 یکم توختن بهادر که سالانه وار شده بود و دوم شوال بختلای
 کامکار شد بهرام برادر جعفر خان پدر بهرام مشد خان و زور طلبان
 پنج کور و کور وید مجله ملک احمد خان بعلت قهقهه شیر و از وی و کور
 نیمه استیمن چکند و ر که پوسنیده بودند از نیدن مبارک بر او و
 غایت نمودند و بهره مند خان از بخشی ملک اشرف خان از نامزد
 او و در حمت خلعت اشک از دیده او پاک کرد و بیستم شوال
 کشتار ای شاهزاده مغالدین نشاط خاطر اقدس گردید خلعت
 بالادست جواهر نین قیمت یک ملک و پنجاه هزار روپیه و اسباب

طلاق و قتل با ساز نفقه بشا نژاده مرحمت گردید و جواهر قیمتی نصبت
 و هفت هزار روپیه بسیده انشا یکم غایت شد بعد از نماز مغرب
 شاه عالم بهادر و دیگر شاهزادگان شاهزاده را باین حشمت و
 شوکت جهان زیب و تربیت دار اسکمی دور استه چراغان
 نظر فریب از خانه خود بدو لختانه والا آوردند حضرت سپهره مروارید
 بدست خود بر سران بیدار طالع بسته و این شادی برونق انعام
 نواب قدسید زمین انشا یکم حسن مراد انجام گرفت و در غل و پاک
 هوج غنیمت بدو لختی حشمت و عظمت شاهزاده رسید
 و یکم غازی الذی بخان بهادر تسخیر قلعه را بهیری و ستوری یافته
 بانعام خلعت خاصه و بخواس اسب سرفراز گردید و فرالدین
 بهر شش بغایت بشیر و دیگر متعینه بوهست خلایع مبارکی شدند
 نهم ذی القعدة محمد اعظم شاه یکصد اسب اسبی ترکی و کوهی
 مساعده مرسل گشت و فرالدین بهمانه وادی سوه و عبدالنهادی
 بنوحداری جاگنه و مرجم خان پسر نادر خان بهمانه واری کره نونه
 در خدمت یافتند و بهشت ششم بخشی اهلک روح الله خان بغایت

خلعت

خلعت و جواهر و اسب مورد اکرام شده بنشیند و منصفه ان مرخص گردید
 قاسم خان و محمد بدیع بلخی و الهام الله خان و عبدالرحمن ملارم
 عالم بهادر پاکینه در سوار و جیسات ابدالی که از قندهار بحضور رسید
 بود و دیگر متعینه بر رعایت اضافیه و خلایع و قیل و اسب و بشیر و
 منقحر شدند و بهر کدام بداجی و انکوچی ملها و درو و سجا پنجه فرست
 غازی الذی بخان بهادر خلایع مرحمت شد شاهزاده دولت افزا
 بانعام سرخ لعل یاوینره مروارید فرق افتخار را ارشد کفایت بخان
 حاتم یک بخدست دیوانی صویحات و کن خلعت اغرا بوشید
 غایت الله خلعت مشرف جواهر خانه و خلعتیانه بخدست قایع
 کناری و استغای الهام مورد تربیت و نوارش گردید سلطان
 امید بخش پسر بهادر شاهزاده محمد کا بخش چهارم ذی الحجه
 آخرت خرامید خانه ایشانرا بشیرت شریف شریف اکین و زین
 خاطر غنای کان را امانت ولد بهی تسلیم بخشیدند معروض عاکفان
 سده جاه و جلال گردید و اسکندر میند از چانه را افواج قاپ
 مغلوب و شکوب نمودند چهارم ذی الحجه اهل و عیال گذاشته

با دو صد سوار طرف کوهستان کریمت اعتقاد خان و حمزه خان
و کشتن سنگه داخل چانده شدند مپست و یکم ماه فروردین
باسکس و یکم در قصبه چانده آمده بخوابست در جوی خود در آید
مراد یک نام بود که کشتن سنگه که محافظه در وانه بود بمیان
را و یکم زخم کاری چهره با و رسانید مردم دیگر برورین شدند
و مراد یک نیز روز دیگر که کشت سنگه مخم خلعت با فرمان و
قبیل از جناب علی کشتن سنگه غار سال یافت هر یکم
که به با سال خلعت با بهی شده با تون یک هفت روز از ده قلی
از بخار رسیده با نام شمشیر و خنجر و ساز طلا و دو هزار و صد و
ششصد و دو صد سوار فرق غزت افراخت عید القادر و جشن
مخلصه غر حرم که قلعه کنده از مقام میر شترخ و حواله عبد الکیم
نموده هفتدهم محرم بدرگاه و الا رسید بانصدی یکصد سوار بود
با ضافه صدی پنجاه سوار ممتازند اهتمام خان مردار یک
از تغییر سیف الله خان باعتبار خلعت و اردو علی نواره ابرویا
جسید سید مظفر حیدر آبادی بجایه کتاج کامکار خان در آمد

خلعت

خان

خان فروردین بطلای خلعت سرخ روی حاصل کرد اعتقاد خان که از
چانده بخاطر لامع النور رسید از تغییر یکم توختان تو یکم سده
بطلای خلعت و قبیل و اصفانه بانصدی یکصد سوار اصل و
افسانه و و هزاره چهار صد سوار علم سپاهات افراخت حیاتی
نجدت امانت هفت چوکی از تغییر میر عبد الکیم سر فرزند
کرار خان رخت غریزه کرده محمد قلی بر سرش سیاقین خلعت با
رخت بر خود حید کی بین نمود خدمت و اردو علی چلبا و منازل
نزول بفتح محمد و دیوانه کن از انتقال او مقرر کردید قاضی حیدری
رقم خطاب خانی بر پشانی خویش کشید شیخ مخدوم منشی و صد
خطاب فاضلی فی را بر بالای شادمانی نمود حاجی اسمعیل
بهراد خوشنویسان عصر که فرامین خاص بخط کوهرین خط او
تحریر میابد خطاب روشن رقم خطوط طالع مندی بر تیر ست
غره صفیر قاضی شیخ الاسلام بطواف خیر مطاف مسجد گاه نام
مقصودین مصعد اسلام که معطر مدینه مشرفه زاده الله شرفه
نوعی از حضرت خواست و و شاله بر زم در ساله ادب زیارت

عنایت کردید و صندوقی عرضه نیاز بجانب رسالت صلی الله علیه و آله
 حواله نمودی ایستند که مخاوی بابش بک خانه مطهر رسیده و صندوق
 و اگر ده جلد خر لطیف برآورده داخل در مشبک نماید و در زیر قفسه
 گذارد و سهرابخان و لعل برق انداز خان دستوری یافت تو ب
 اثر و تاب سپرد و دشمن کوب کوله یکنی و سه ضرب تو ب کوله بست
 اناری در سجا پور بخشی ملک روح الله خان رساند اعتقاد و
 بمالش خیره سران آورده سمیت پاریز و سکنیز حضرت شد
 رشید خان پندست و فخر خالصه جبهه انفصال مقدمه جناری
 باند و در حضرت یافت پسران خان زمان از بر پانور بعد فوت
 پدر بر کاب سعادت رسیدند بنیایات خلایع و اضافیه منصب
 کرد الم و غم از چهره خویش پاک نمودند استخوان طوط بود که با
 فوج نمایان و جمعیت با قصد سوار با و شاهزاده محمد کا بخش می خضرت
 حمید الدینخان و لعل اهتمام خان بخدمت دار و علی خاتم بد خان
 از تغییر در پیشش بخند علی له در است بخت و ستم صفر موعوض
 احیای دولت کردید غازی الدینخان بنادر ماری قلعه را پیرایا

الفرق

انش و دوه بقل اکثر سرکرد و مای کفار و تاراج مال و متاع و تصرف
 ناموس و سپهری بندی و موداشتی به نیروی اقبال بادشاه بادشاهان
 مصطفی فخر نمایان شدند رسید و غلغان فرود رسان بفرمانیت فیل
 سلطان بالا بر محمد بالید و سینه محمد جودار غازی الدینخان که بتدبیر
 لسان از نزد خان گذر آورده دامن از و سیاقین خلعت و دو صند
 رو پیچ کرد و خان شهنشاه و تار خطاب فیروز جنگ و عطا
 نقاره بر جانشینان فیروز رسانده نوای نوازش در سبزه نشاند
 نمود و پیشینه خانده کور از پیش منصب و کم منصب زیاده بر صند
 پنجاه و خلعت مرسل کردید چهارم ربع الاول خانه دوازده خان با
 بر شتار خاص او و پوری محل با و رنگ با و رفت و هم جمع
 بندهای حضور و صیوکیات بر حمت خلایع درستانی قامت
 در استند بانز و هم ربع الاول بخند و رخا و دروغه خواصان و
 حق را لیک اجابت گفت بادشاه قدر دان نظر بر حقوق
 سی سال خدمت مصاحب فرا چندان راز و دوست و منشن
 بزرگ نشان خرد سامان بدادر مغریر با دانش متاثر شدند

بموجب کم جنازه و طرف عدا که گاه آورند بد است مقدس
 نمودند و قدیمی چند پیشایست بر دوا شدند و بیجا که فایده و تقدیم
 خیر است و خجاست و فرستادن بر قدیمی که در دوا و انجانه میسر کرده
 روح مغفور را نشنود و ساختن بی اعتنا و در صنف خود ممتاز و
 تمذیب اخلاق و خیر خواهی خلائق بی انجان بود و با کثرت علم و فقه و
 توجه مفط داشت و بهشت بر کامیابی ایشان یکم است در مرطوب
 نویسی و تاریخ دانی ماهری بود و امتیاز انساب از موافقت
 و مصفا شدن نسخه مرآت العالمین و کار است م غیب اولیا
 رحمه الله و یکنوشتن بهادر از انتقال او بخد مت و او و علی
 خواصان و حکیم مستثنی از بد و علی جواهر خانه و میر بهر است
 بد و علی طلا آلات سرفراز شده و محراب اوراقی خجسته و ثانی محمد
 ساقی را که منشی و دیوان افرحوم بود و سود است احکام مخفی
 نگاشته و از نظر اصلاح خداوند بهر مند بود و سیکه نشانی و
 کرامت آموذ آورده و در سلک بندگان اطراف بخشیدند و بهمان
 وقت بواقع نگاری روز بخشنه سرفراز گردانیدند من که با ششم

که در آن

که در آن خاطر عاقل که زیم لطیفه کبر وین خاکد ریش تاج سرم
 دوم شهر ریح الاخر در بارخان ناظر محل از دوا و چادر روزگار بیدار
 جاوید برقرار است تاقت بنده قدیمی بزرگش خیر موفی خیر خواه
 خلیفه بر حق بود بهما نوضع جنان اسن طلبیدند و نماز با مامت
 خود بر گزار دند و نوش را ابدار انجانه روانه نمودند لطافت بخند
 صمیمه خدمت عرایض و دوا انجانه بشیخ عبدالله پیر شیخ نظام
 نقلی گرفت و هر دهم شجاعش حیدر آبادی بهانه حیات بر کرد
 ملک میران پسرش خلعت و منصب یافته بهمان کسار انبار
 بدیتم روح الله خان تنبیه مفید ان نواحی چها پور بعلی خلعت
 خاصه و کلکی مرصع و نقاش فقره نوای عزت بر افراحت و صحت
 او و دلک و پنجاه هزار روپیه و جعیه برخانه الحاس و سر بهی الحاس
 بشاه خورشید نگاه و بنواب علیه جهان زیب با دینیکم دوا و
 و سکنای مرصع بشاهزاده پیدار بخت و سحر بیوالا جاه و دوا و
 مردار بیدنی جاه و الا نشان و سی و دو خلعت سرفراز خان
 و فتح جنگ خان و کانه جی دیوت را و و غیر هم غار سال بخت

بیت و پنجم و قادیان بنیه مسجد خان بهادر بختیار خان و تثنی
 میفرموده بجای بیت پنج خضت یافت و با تمام خلعت و جواهر
 و شمشیر و سپه با تمام وضع و جواهر و کشتن و کمان و اسب و فیل
 و ده هزار روپیه و پانصد کیسه سوار اضافت را بپشت فرموده
 و بگریختن قسمت بازو نه هزار روپیه و ویکر کتف و نفایس محبوب
 او بخواه خاندان بزرگشان سبب انقیاد متحف بشد
 شفقت الله که نه او را خان خطاب داشت مورد و سوار
 تقصیر شده بهر توکی و دم اغوا یافت مشاهده خمسه ختر
 از او رنگ ابا و آمده بیت و هشتم ریح الاخر از سعادت
 ملازمت نمود خلعت و باز و بند وضع مرجمت کردید و درجه
 عبدالرحیم از حجابت بر ما بنور بخشنور رسید با تمام خلعت
 و فیل و پنجاه روپیه میا بهی سند میر عبدالکریم با تمام خلعت
 جانماز خانه بدر و علی نقاشی نه نقشش بیکو خد متی درست کرد
 و را تم میفرنی ان کار خانه رنگ عزت بر او و غره جمادی الاول
 بهادر نیز و ز جنگ باوراک ملازمت مقدس بر مراد فرود آمد

بمجلس

و بموجب خلعت خلعت خاصه و جواهر وضع و راس اسب
 و هفت توله عطر کلاب با عده نامهربان مدعو و من بباطون
 بارگاه خلعت و جاهه کردید دوم جمادی الاولی کار محاصره مجاور
 شروع شد خانبهان بهادر طغر جنک از طرف زهرابو بختیار
 یتم کرده و روح الله خان و قاسم خان بمغاصه با و کرده مورد حال
 دو اندک آغاز کرده اند زبانی هر کاره بفرض رسید بستم جماد
 الاولی را انوار ان قلعه سیوانه را متصرف شدند بر وی و له
 فیروز خان میواتی با جماعه بسیار بکار آمد در کنار دریای تم بهادر
 شتره مجاور بجانب لشکر محمد اعظم شاه قدم جرات بخشید
 پس از او بر نشن سخت جماعه را بکشتن داده و گردان کردید
 نه و هم چیده از نزد محمد اکبر با و در اسب کشتن بدرگاه و الاسید
 بار نیافت و بموجب حکم بر دیو دی نواب علیه رفیت بیت نهم
 سر بلند خان خواجہ یعقوب بساط حیات در نور و بد شطری از
 کیفیت شهر و قلعه احمد که جهت یادگار تری یافت قلعه احمد برود
 زمین و اقصت بنا بر فرط حصانت و متانت ان کوه شکوه

از تخت انشاهی که نشانی اعراق اگر گویند این میگویند را برای و
 لرزه زمین فرو کوفته اند چنانست درون قلعه عمارت عالی
 با غنیمت بطراوت که بر زیره خانه ساخته اند بسیار غایت
 و در قلعه خند قیامت ز روت همیشه پر آب و در نهان برون قلعه
 آورده اند شهر احمد نیکر با و که بهی قلعه آبادست حصاری ندارد
 بجهت عمارت و فزونی آب نه در هر خانه و کنرت آبادی را
 ندیم السیم بود اندیشه خان مرحوم که در زمان بخت بختی
 در بختی مدتی بسر برده میگفت احمد نیکر بنیامین و اردو حوالی شهر
 باغ فرخ بخش و بهشت باغ غریب تاشکاک است که صاحبان
 در ایام جنون مرتضی نظام الملک بنام او ساخته ابقا و الاثر
 عرض و طول این هر دو باغ و کیفیت عمارت که خالی از اندیشه
 مسکن و باغ فرخ بخش و در هر دو عرض طول و عرض و در دو صد
 و هفتاد و هشت یکم باشد میان آن حوضیت بطول و عرض
 پانصد و بیست و هشت درع که نوزده یکم باشد آب نه در آن
 از بایان که پوشیده آورده اند و وسط حوض عمارتیت پس ریت

پس

و بدین دو مرتبه یکصد و شصت چهره دارد که بندی ایما نهای مکرر
 با و کرده تیر اندازان با وچ آن تیر امتحان می برتابند و باغ بهشت
 طول ششصد و دوازده درع دارد که صد یکم خواهد بود میان آن
 حوضیت است بهلکه آب نه در آن آمده و وسطش عمارتی دارد
 یا بفعل اکر رفته لب حوض عمارت مطبوع و حمام مصفا قابل
 نزول اهل صفاست که در بهی قلعه مندرست سنمور که از امیر
 یا مندرست سبایکونید و در مکر که عمارت عالی اساس یافته نواز
 بار تعلق صد و بیست و پنج بقوت آبی که از منبعی که برسد خود بخود
 لا یقطع میرزاهاقان زمان قدید و در آن انجمن زمین را بقدم
 شادی از دم رشک بوستانند از دم فرمودند و تیریم خرابیهای آن
 حکم نمودند مقبره مصلا بنیان مذکور که بالای کوه واقع شده
 از نواد عمارت است بر روی اسبند و چند آن کرم نیست بنیامین
 لحاف میشود و انتفاع اعلام فیروزی است ام از احمد نیکر صاحب
 شوالیه دوم جمادی الاخر کار پروازان دولت ابد طراز منجی
 طغر نشانه در روزی به روزی اندوز و ساعتی چهره مقصد افروزان

این کتاب در
کتابخانه
موزه و مرکز
اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

حقایق جمیع میرسانیده باشند جو اسیر برای خبرگیری بختی و
چون وقت استیضای حیدر اباوی نزدیک سیده بود نوشته
از او بنام نوکرانش رسید که ایشان بزرگ اندنا حال با کما
مراسم بزرگ داشت می نمودیم حال که ایشان سکندر را بنیم و
تا توان داشته بجا بود را محاصره نموده کار بر تنگ آورده اند
و اجب آمد که سواي جمعیت موخر بجا بود را جبهه سینه از طرفی
ماشتون از شمار افزون جمله کومک آن بیکس کمر می زدند و دلا
واری خلیل دست خاقان بیکس جمله چهل هزار سوار مستقیم بکار
نمایم به بنیم ایشان کدام کدام طرقت را مقابلت و مهاوت
خواهند کرد و آنها را که پیش جوزه کوتوالی فرود آورده اند از غی
خسته خاطر ننویسند نزدیک است تا در یک بطور آید خان ندکورت
نوشته بطلان قدسی در آورد بر زبان کهرفتان گذشت که ما تیریک
چینی فرودش فروکش میمون باز بیکس نواز را موقوف برود
داشتند بر تویم حال که ماده فروکش بیکس آمد جای توقف
با وجود تویم و تعقیب محملات شجر بجا بود بر زمین سنجید و در حال

ماور

ماور که دیدند که آن شکوب را استاصل نمایند و خان بهادر طفر
در تمانه آمدی برسانیدن رسد بشکر شاه عالیجاه نوشته بود کشته
تعیین رکاب باوشا فراده بوده در تقدیم نیکو خدمتی مصدر طو
مساعی موخر کرد و بنابران ششم شنبان کردی که هر چه سلطنت
بسیار ظفر ساق حیدر ابا و شنب عزم فتح خرم سبکبازان
کردند خلعت خاصه و خیر مرصع و مشکا و پست سه اسپ مر
کردیدش فراداد و سلاطین و امرای کبار با نعمات خلع و جوار
و اسبان و فیلان و اضافه مناصب تارک غرت و فرودت بر
انسان بودند بیت و سوم روح الله خان از بجا آورده بجای
فیروز جنگ رخصت آمدند کردید کامکار خان از تغیر خانه از خان
و از غه جلو و مختار خان از تغیر او و از غه اصطبل شد بیت و بنفتم
شعبان و ستوری یافت که خبر دست ششم با علاقه و بهو لکناره
با غط ششم و سمرنی مرورید و بونجی و فرغل بارانی برای شاپرو
بدر بخت بر و مغنیان ناظم مالو امیت و دوم تربتجان فوجدار
چون بیت و بنفتم از تنگنای دینا بدر جست میر عبد الکرم تقصیری

معایت شده از داروئی جاننازخانه مغول شده محمد شریف خواست
 دور به بجای او مختص فرست کرد **آغاز سال هجرت نهم از سنین هجرت**
تقریب عالم کی میطلبین سیه بیکه ز و نو ووشش بهجری درین ایام گرام
 ارتسام آید بهایت پیرایه رحمت حضرت رحمن شهر رمضان الذی
 انزل فیہ القرآن عالم را بفرقتی نزول برکات نمود بمنهج رشتادو
 سده و هجرت و از شاد و نو و مظهر جمال و جلال مبدط اقبال و انقباض
 بضیافه انوار محراب عبادت و رونق بخش معبد طاعت تمام ماه
 خیر رسا و فیض صلیح برآوردند و لیا را بنوارش مبدط لطف و احسان
 فرمودند و اعدای را بکد از شمش مور و قهر و حرمان نمودند سکنه بی گناه
 طالع سکنه ری از ولایت مبارکه خدیو سلیمانجا به آید خاک آستان
 و الا بوسیده این بخت را جلاد او با گرام خلعت و خنجر مرصع و ده
 هزار روپیه بخشید که دید در جنگ مو بلی را پیرامان اتقد خان
 بسرالهد و دیخان و نسخ معمر خان پسر دیرخان مردان فرست و این
 نوشیدند و کمال الدیخان پسر دیرخان و قتیج جنگی آن میان ککونه
 زخم را برآید جبهه جلادست نمودند سب غلخان بهاد عالم کیرکای

خلعت

خلعت مائی امان اتقد خان مرسل شد در بارونخانه فوج اعظم
 انش از خدا و قریب بانصد نفر بملیه و بند و قتیج میاد فخر رفت پست
 و سوم ابرج خان صوبه و ارباب و سپید شیر خان تعینات فوج محمد
 اعظم اه پیرستی برافشند بهادر فرزند جنگ از احمد کز آمده سقا
 ملازمت حاصل کرد و پنج دوسمه شیرماهی از کز کوه و قار برآورده و
 نمودند و نذران که بهادر کز را نیند به دست مبارک برآوردند شیر
 و پیران سرکار محمد اعظم اه بنیاست صوبه و ارباب برآوردند رخصت
 بهرام شوال سکنه بی بختاب خانی و منصب فراری هزار روپا
 فوق غرت برافراخت حسنعلی بن بصوبه داری برار از انتقال ابرج
 مغر زنده رضی الدیخان بنیاست سرریاست ملیند و لطف انداخت
 جبهه ابلع بعضی احکام ارشاد ارتسام بخند شده عالم بهاد و ده
 یافت و سیاه و تیان از تغیر او دارو عر ضمر شد خواجه حامد ولد
 قلیخان خطاب خانی و ماده فیل یافته نامور کردید که خزانة بکر
 محمد اعظم اه رساند سیر و هم دی القنده قلیخان بصوبه و ارباب
 او هم غریت راند سیر و هم دی غریت خلعت و زره و فیل و غیرت

اعتبار نشاندن اصالتحان و بختان پسران سید مظفر حیدر آباد
 و اگر انجان و ناصر خان و سید ضحیٰ ان بهرامی او مامور گشته باشد
 قحط لشکر شاه عالیجاه محمد اعظم شاه بعرض مقدس جهان بادشاه
 که یکدانه کندم بعد از مدام فریب میگردد و خوف اینک خود نمائند
 و نه خود میمانیم تمام لشکر خطبه بینی میگردد و هر روز بر مورچال هنگام
 دوا و کبر برقی سوز است و معرکه زد و خورد استش افزون با افواج قبا
 اوز شمای سخت رود میدهد و کل خواب و خور که لازم زندگیت
 بوفند نه اجل از روز باز است و سر مایه معیشت از اطراف نود
 حریف که جمیع اعیان تمام بادشاهزاده عالیجاه فریب گزیر یافت
 که هرگاه حال بر این منوال است با افواج بدرگاه جهانمیان شاه بیاید
 بادشاهزاده بعد وصول حکم مجلس گنجش با عده نای آرمون
 ار استند اول حسن خلیفان بهادر عالم کبرشاهی مورد لطافت کوفه
 سر انجام مهمام سیاق موقوف بر اتفاق بند نای بادشاهی است
 بدینضمون حکم از جناب خلافت صادر گردیده زای شمشاد
 صلح و جنگ و شتاب و درنگ زمین و مبین است و بدینگونه

نایب

متعجب و مضطرب بسیار دیده و شنیده اند و سید مظفر حیدر آباد
 اندیشیده اند خاندانی الیه پاسخ گرانند که نظر بر اینک و روزگاه عوالم خلق
 مصلحت و در بر خاستن است هرگاه در هر مجلس بادشاهزاده مرادش
 بنا بر بواعث شستی تائب استقامت نماید کام ناکام حکم علیحضرت
 خود و پس از شبان دست از محاصره و محارب برده داشته دیگر ای حضرت
 شده بود آنچه بر خدایت میگردد و ظاهر است و بصاحب عالمیان خود
 حکم رسیده باز دیگران می طلبند نه ممکنان موافق رای خاندان
 تادیب جواب نمودند بادشاهزاده فرمودند از خود گفته از من بپوشید
 محمد اعظم شاه یازده و بیست و یکم تا جان دار و ازین همه که نخواهد برداشت
 بعد ازین حضرت شریفی آرد و بجزیر نفوس میفرماید ز فقار و درون
 در زمین اختیار است بیاسن باید ای ان مرغ نشین چار باش
 مال اندیشی و جگر واری همگنان با اتفاق مغرورند استند هر از ان جان
 کرای فدای همت نامی باو **مصرع** صلح مایه است کان تربت صلح
 ای عزم خرم خداوندان ناموس ملک و ملت و صفای اسمت
 این دو یک کون نخواهند بود چون ترا بت غریت استقامت تو

باوشا نهاده بیکوته مروض مقدس کوید کیشیل رزق جهانیان اظم
مطر رحمت رحمن شانه زوهم ذی القعدة بهباد فرزند جنگ را با لشکر
کران در سدی از شمار فراوان که کاذبین اگر از محل آن سستو آید شانه
بکوبک و خج و افواج دریا امواج کسبیل فرمودند حکم والا صادر شد
که دواغ اسب سیوم و چهارم منصفه از آن صدی و چهار صدی را که
منیعنی سیاق تاسیاق معاف کاه بر و از آن حصه بر نور اسبان
از دواغ پر آورده در سرکار والا خرید نمایند و نزد بادشا نهاده بکشد
تا بر روی که اسبان آنها تلف شده بطریق انعام بدهند و در جنگ
روزر حضرت بر حمت خلعت و نوازش ناهمی و فیل جبهه برداشتن
آن و چهار نشان و چهار شتر کجی بر دارنده آن دواغ از اجازت
قدوس و ساس دست کرم پوست بر پشت آن کرم روی دوست
فرق اعتبار و افتخار بفرقدان سود بهر امانش بنیایات در عیال
خلع و اسب و فیل و اضافت مورد الطاف گردیدند و فرزند جنگ بر
مرکب برقی و باد تازان خود را بخدمت باوشا نهاده جهانیان را
و بغض احسان ضامن رزق جهانیان گشت امید غلامیدکان خرمی

بازن

یافت و شاه این لشکر تازه نور را تنبیه افواج غنیم که از قلعه جنگ
بیرون می آمد بقتل فرمودند و قتل را در رسوایی و اقله سواد بجا آورد
فرزند جنگ نوکشی کرده بود شش هزار باوه جنگی فرستاده
بدنایک ششی که با رسد مبارزی بکوبک بجا بوری فرستاده بود
و آنها بزدی شب هنگام راه می نوردیدند نیم شبی بدیاری رسید
با احتمال آنکه درین نزدیکی قلعه فوج بجا بوری فرود آمدند و فرزند جنگ
بر آنمرد منتهیان با خبر امتیاض فرصت داشتند بهنور سپیده بید
بود که شام اجل بران خون گرفته نامودار کرد و جان داری از حضرت
صد صاع خون انعام بسلامت نبرد و عظیم شکستی بجای غنیم داد
بشخصت و دو نفر منصفه از فرستاده فرزند جنگ که سرهای متقایم
آورده بودند و هزار و پاره رحمت شدند و بغیر از جنگ یک هزار مری
غزار سال یافت بیست و دوم ذی القعدة اعتقاد خان بهمانه
انیدی تا کنار بهیمر خلعت و حضرت یافت از بهر امانش سپید
نور الهی بار بهر خطاب سخنان و دیگران خلع و اسب و فیل
مرفض گردیدند و در حشمت بهمانه داری مدکل با باین ظفر ابا و جند را
رحمت شد متعینه او بر حمت خلع و اسب و فیل و نقد اخلاص

بهار سکه کور که از بطالعی و خون کرختی در نواحی اجین نوس
 انگشته بود ملوک چند ملازم شاه عالیجاه تنبیه آن خیره مر سوار بی
 و او با جمیت بسیار مقابل شد بعد قوی او بر شش تری بیانی
 شقی رسید بر خاک هلاک افتاد و عرضه داشت ملوک چند کتبی است
 ماجرای طغر بر از نظر او که داشت ایستاد های حضور بر نور تکیات
 مبارکبادی او در نفع ضایع آن که سابق از نوشته خفیه بود
 این مقدمه بعضی و الا رسانیده بود و عنایت الله وکیل که عرض داشت
 ملوک چند از نظر او که اند و عبد الحکیم ملازم با دوشا نژاده که سران
 انمذول بحضور آورد و بغایت خلع سپاهی شدند و گفت که هر خیره
 سر از دوشا نژاده بفرستند و ملوک چند بختاب رای را بیان و
 خلعت و اضافی و صدی از اصل و اضافی هر خفیدی هر روز کرده
 سیخ ذی العقهه عرایش شاه عالم بهادر و خانبهان بهادرین
 فتح شهر حیدر آباد و متحصن شدن ابو الحسن در قلعه کولکند و
 سعادت اند و گردیدن ابراهیم مرشد که سیخ کلین دوست
 ز انتقامت با دوشا نژاده بدست روشتروان گشت ابراهیم مرشد

خیل

خلیل الله خان و محمد تقی و او و شریف ملک یزد ابو الحسن و
 ملازم با دوشا نژاده بخیرین صوب هر کدام و عرضه داشت
 محتوی بر مراتب عجز و الحاح میریاشم ملازم با دوشا نژاده سپای
 اسنان نظیر آردوب بطوسان محفل محلی تسلیات مبارکباد و فتح
 بجای آورد و ملوک کتبی توانش نوشت سامو افروزه و ایلیا دوست
 و سامو کوب اعدای نصیب نداشت کردید و گفتند عرضه داشت
 ابو الحسن از نظر ملوک اند میرزا محمد سبکچشم فتح الله ابن عم حکیم
 محسنی ان تاریخ فتح از نظر ملوک است از کتبی **نظم** از نصرت
 با دوشاه غازی که دیدول جهانیا ن شاد و آمد بقلم حساب تاریخ
 شد فتح بچنگ حیدر آباد بموجبیت خلعت مغرور گردید با دوشا
 شاه عالم بهادر با ضافه نزاری از اصل و اضافی چهل هزار
 سی هزار سوار غراختصاص یافتند میر عبد الکرم مغرور و او و غنای
 خانه مامور گردید که خلعت و جواهر با دوشا نژاده و دوشا نژاد
 و سلطانین و خانبهان و ابراهیم مرشد و دیگر امرای عظام خفیه
 رکاب با دوشا نژاده بر دو محمد شفیع شرف دیو دبی و الله یار شرف

قراولان و میرهاشم ملازم بادشاهزاده و سید ابومحمد پسر نور خان
 و کلیدان پسر میر اسماعیل که هر کدام بکاری دستوری یافتگی از نزد
 منتهال چهارگروهی حیدر اباد رسیده بودند که شیخ نظام حیدر ابادی
 از طرفه با جمعیت زیاده بر گیت پیچ سیل پورانه این نژده خانه
 روهنا و هر چند با اینها جمعیتی نبود که مقاومت نمایند و از حرکت
 مذکور چه میشد و هر کدام از نام برده دست و پا مردانه زدند و غرض
 میر عبدالکیم که زخمی شده و رسید **مد** ان افتاد و دستگیر کرده بودند
 دیگران همه بهادرانه شربت و اسپین نوشیدند و نجابت خان و حاج
 پسران سید مظفر که قلیج خان از نظر اباد بدیده داده و لاسا بقدر
 که با مخالفت داشتند پیش از تیر و دوازده پای گیر بدر رفتند و شیخ نظام
 ملحق شدند و مردم بسیاری که فافله گویان همراه بودند لایع غرض
 تلف گردیدند و جواهر و خلع مرسله و دیگر اسباب و متاع سوداگر
 در اهنگری تصرف متاع رفت پس از چهار روز میر عبدالکیم
 مردم ابوالحسن از کوکند بهر حد شهر حیدر اباد و بجایک بادشاهزاده
 رسانیده خود را یکوشیدند محمد مراد خان حاجب خبردار شده بجای

در جبهه

و در چند روز پنجاه شش بر شد ملازمست باو شاهزاده نمود و حکام
 ارشد او پیام که بکزارش زبانی او حواله بود برگزیده و از خدمت
 ایشان رخصت شده بجای بختان بسا که طلب حضور شده بود
 باستان معنی رسید یازدهم ذی الحجه مجرای ابراهیم سرشکرتی زیاده
 بنصبش شهراری شش هزار سوار خطاب مهابت خان و شریف الملک
 سه هزار سوار و محمد تقی و او و دو هزار سوار
 و خطاب اعتبار خان سرگزشت و افغانی را سپهر زکهار رسانیدند
 باز دهم ذی الحجه نزار خان با خرت مراد خت پسرش رحمت
 خلعت مامی یافت و عهده داشت فرزند جنگ متضمن فتح و عدم
 بجا پور از نظر والاکندشت انگشتی زمره حواله سیاه و تان شده که
 بختان متهمان نشان نبرسته بیت و دوم محرم مجله الملک
 اسد خان خلعت مامی والده که در دارهکله اختلاف فوت شد
 مرحمت گردید رحیم بی از نوزادان و حاجی محمد رفیع خویش صف
 سنگین مرحوم از ایران رسیدند خلعت یافتند میرزا محمد پسر
 حاجی قاسم شیخ نویسنده که کتابت مصحف مجید بموکلای بن

رفته بود بعد اتمام حضور او و بکنار او سپه انعام یافت بهره مند شد
 سمت پهن رحمت یافت سکندر خان و دیگران باموی الیه تعالی
 شدند بسیار تبحر و داروغه عرض مکرر و فاضلین صدر وزارت
 سنگ ششم مرحمت شد مختار خان ترکش و کمانه یافته بهمانه
 بل سنگی حضرت یافت هفتم صف خاچنهان بهادر از حیدر اباد
 آمده با ستون سوزن سوزان کردید خلعت یافت سباجی و دیگران
 و گنبدان آورده خانموی الیه خلعت یافتند چهارم صف رشتی
 جسته بند و بست بعضی محال بر فتن هندوستان مامور گردید جوئی
 بختا و خاخر حرم و افتخار و بسیار تبحر و محنت شد فرمان
 عنایت عنوان بنام امیر خان صوبه و از کابل منقض عطفیت
 خاصه و اضافت هزاره دات مرسل گشت حاکم که سابق بود که
 تا بود بوجهداری توده بهیم سرفراز گردید بر جهوکن توام الدیج
 جدید الاسلام دیندار نام بخدمت مشرفی جانا ز خانه از تغیر احکام
 کیش واد مشرفی عزایض از تغیر و شن رقم مغرور گردید و قرائت
 که بحضور آمده بحرمت فیصل بر بلند شده پیش بدر خدمت شد

مهر

محبوب او خلعت و شش پیرش مرسل گردید احمد اقا ایلچی
 مکه معظمه ملازمت نمود خلعت و دو هزار روپه انعام یافت شد
 ربيع الاول مهاجرت و شریف الملک بنا صید سائی عتبه علی
 عبودیت باجی سماک رسانیدند خاندان کور بحر حمت خلعت یافت
 و شش سار طلا و چیل و یک آپ و فیل و پنجاه هزار روپه و نه توله
 عطر غرا حصاص یافت و شریف الملک بمو بهت خلعت و خنجر
 دسته بلور و ده هزار روپه و عطر هفت توله عتاز شد و پسرانش
 هدایت الله و عنایت الله بعطیه خلعت سوزان گشته عبد القادر
 و کنی منصب و دوزاری هزار سوار و فیل اعزاز اندوز گردید و ارجا
 و اما دسیوای مقهور منصب پنجاهاری و هزار سوار و روز ملازمت
 تقاره و علم و بهیجی مرص و فیل ممتاز از ان شد صف شکیان
 داروغه و بانی که از سباجا پور آمده بود و خنجر و فیل یافته بهما وقت حضرت
 معاودت یافت بلنگه شکران بهادر از بی سعادت بی بر طری
 و خدمت معانی شد و از تغیر و سلا حان پسر وزیر خان ساکن
 بخطاب انور خان و خدمت قرب منزلت دار و کنی خواصان

نور افرازی و جهه شکر دید سهراب خان از تفر او بمیر توکی که در خدمت
به ششم شهر ربیع الآخر خاجنمان بهبادر باوردن برستار خاص او درنگ
ابادی محل بر تانپور رخصت نه بعنایت خیر وضع با بهو لکن ره و
علاقه مر و اید بدست خاص کرم انقصاص مورد اعطاف گردید
سمی فی زمر و حجت برستار خاص حواله موسی الله بهر خاجنمان و رو
الله خان با هم دست بر سر نه حکمت بعد ازین در حضور با یکدیگر
دست بر سر نه کرد و اگر این حکم هر سجد پادشاهی نه گذارد و میر جلال
الدین از جمله ملازمان عبد الغفر خان و الی بی را که بطواف ملک
معه طاعت سعادت اندوخته راه داده داشت باستان ملایک است
برسد و بهما بخا بجو ار حجت حق پوست بکعبه امیر رسید و معطیه
خلعت و خنجر دست طلا و کلاه و بیه کام و شش حاصل گردید بهر
پسر تربیتان بعد فوت پدر بحضور رسیده خلعت نامی یافت و
جمادی الاولی زین العابدین از خویشان ابوالحسن تسلیم شده بهر
احترام و مرحمت خلعت محترم شده سر ما برهنه نشسته را که ابوالحسن
بو انمود اطاعت و انقیاد بریده نزد شاه عالم فرستاد و این

مهر پیر

مصر حب بهادر علیخان بحضور فرستادند حمید الدین خان فوجدارین
واری فتنه مار در حصار غرقت و در اندرستم یک مغول بحضور رسید
حولی حافظ محمد امین خان مرحوم واقعه دار اختلافت بهما بخا
مرحمت گردید سید زین العابدین نقله داری و فوجداری سوله با
از انتقال سید انور خان چهره طالع منور که مختار خان بوطای
خنجر مرصع مورد الطاف گردیده به سجاد رخصت یافت بخانه
بر زمینداری و یو کده و اسلام کده و انعام خلعت و اور سبی و
رسم بخت یا و رسته بلند افغان نلازم بادش نهاده محمد اعظم
سرمای پسران بهادر سنگ که کور جهنمی فرستاده رای رایان ملو کچند
بدرگاه والا رسیده و اور خلعت یافت و شکست سر مانزو با و بنا بر
بر و ایما حلی و کتبی آورده نقضایلیان هر کدام خلعت و فیل یافتند
رای رایان ملو کچند بمقام اصلی شتافت از انتقال او سره و رخت
خلعت نیابت صوبه ما و ا یافت برستار خاص او رنگ اب
محل از و از اختلاف آمد به فتنم جمادی الآخره بکرم سرای دولت و عظمت
رسیدند بادش نهاده محمد کا بخش تا دروازه قلعه سمت دیو در

استقبال نموده آوردند خانبهمنان بهادر ملازمت نموده لاموسی آمد
 و پسرانش رسید نور خان متعین او خلعت یافتند است خان
 بسره کلان او بعطیه خلعت و شمشیر و فیل مینایی کشته حضرت
 بیجا پور شد جویت سکه بودند به خلعت و فیل و قاره و فاضل
 برادر بادشاه قلی خان باغی خطاب رهتور خانی یافتند با خاندان
 تعین کردند بسید سارکنان قلع و دار دولت آباد خطاب رضی
 خانی مبارک آمد مرحتی ان برسانیدن خزانه بیجا پور مامور گردیدند
 و دو پسر بخیل برادر امرای منشی فاضل خان علاء الملک را خواج
 عبدالرحمان خان نصف شب بحضور هدایت ظهور آورد و شرف
 اسلام دریافتند کی سعادت آمد و دیگری مسجد الله نامور شد و در
 خانبهمنان بهادر برای تنبیه معتمدان هندوستان بمو بهبت خلعت
 خاصه و شمشیر مصر و اسب با ساز طلا و فیل و دو گرو و ام و انعام
 مغز کشته سمت اکبر آباد و حضرت یافت و سوای همخانی دیگر
 پسران و نور خان خلعت یافتند با خان شهنشاهان مخلص گردیدند
 عبدالغفر خان قلع و دار خیر از ننگای هستی برآمده بسید در نسی

ابو انبیر خان خلعتش جای او گرفت سجاد خان فوجدار نظر آباد
 که حضور آمده بود خلعت انصاف یافت میر حسن ولد روح
 احمد خان با دختر امیر خان کتخدا بی داشت عطیه خطاب
 خانی و خلعت و اسب با ساز طلا سر باری شادمانی و خوار
 شد استقامت محبت نظر ارت حرم سرای دولت از
 تغیر خدمت خان منظور نظر است بار و اعطاء گردید فاضل
 منشی و صدر ریز از تغیر خان منظور نظر شد کور خدمت و از
 عراض محمد یافت بهره مند خان بر فتنه نهادند ایندی کم
 انقیاد و بهت محمد مطلب نائب او سر بر زمین خدشکار بی نهاد
 پادشاه برادره شاه عالم بهادر محبت و تحسین رجب سعادت
 ملازمت اندوختند و بهر حمت خلعت با کوشش بیج و بهادر
 مرصع استین افشان اغوا شدند و جمیع شاهزادگان و سلطان
 معطایای خلعت فرار کردند و بهادر بهادر بهادر بهادر
 سالگره با غلام اوریسی کلین محل قیمت چهل هزار روپیه برید
 شادمانی نشسته بودند بخان نوکر پادشاه مراده که بعد از خیر

مایه ابوالحسن بدرگاه ملک آینه آرد و محمد معصوم صاحب
 ابوالحسن خلعت ملازمت یافت فیلیج خان از نظر آید و آمد
 فخر آید و ملازمت کرد و محمد مطلب از انتقال سیف الدعا
 بخدمت نوری اعتبار گرفت محکم است که چذروت از وطن
 بدرگاه والار رسید بموید خلعت ممتاز کردید **اعلیٰ بی اوی**
نظر بد از شوالیور با تراج قلعه بجاورد از حضرت باطل مستبدان
مرد و لاله و است از میدان فیض آباد و جنود فتح عظمی
 ابوالحسن مبارک با دیبا بر روی فکر عالمیان کشوده اند
 و با سعادت و جوی حضرت فخری انصاف افلیم بود رسائی بروت
 طبع و عالمیان این دولت جاوید نشان نامزد شده زبان
 حقایق گذار به بیان نظری از مانه جهان تانی بادشاه عدل
 افزاین ظلم که سامعه افروز جهان نیست خانه و قایع بود
 نظری از نتایج عزم و درست جذوقعه کشائی عد و بندگی
 بخش دیده ممالک ستانان از انجا که سکندر و نیا دور و کن بی
 حجت محضی راهبر و یا در نه نشست با بجات ریاست سوا

جوش

رسمه

برسد بدینکه دو و شش سیدی مسعود و عبدالرؤف و شبره دم
 سر و آری بران سبک که نهشته جانی از و برنید اشتند و با ضرر خود
 سری و خود را بی باخ و با خیر اعلام لفاق می ارشند و او هم
 از شش بر دین قدم توانست گذشت و شهر بازاری **میر** هم از
 ناهنجاری و دیگره در می آرزوده میداشت و مغلوب کافر شده
 قرب سینه های پندین گشته در اضدادی که از مقهور با سلاطین
 میر سید شریک بود و بودای عصبیان با فدا ام بی راهه روی
 بمی و دو حصن حصین بجا بود را احضار روز بروز و میداشت
 و میداشت که با فغان در افتادن و با بخت در او بخت چمن
 خود رنج نیست لاجرم همت و لایه همت و او را فانی مشان
 و او را کرده و نوانمان با عتقا و تابد بزوانی بر شجر این قلعه
 رفیع بیان مولع الشان انمود و ج قلعه ذات البروج است
 مسیم شد و زری اسوه متعجب شیخ محمد نقشبند **میر** سهرندی کلا
 فیض ایات او که از آرای حسنات راحت اند و رفت در انشان
 مکانات از حضرت برسد که شنیدم عثمان توجبه والا است

بجای پور محطوت می شود و بر زبان کفرش آن که شبت اری بازده
 سلطانین از مراتب و بناوی فایده که در یکم تحصیل نامی است و آن
 از فرزند آن کی حاصل کند می بیند بخواهم که خود برویم بهیم
 این و بود در محطور حاجت است که از پیش رخسیر در ایات حجت
 دوم جهان از شوالا بود بر لطف درجه بجای نشی کر دید
 چهارم بود با دشمنان از عالمی که عظم شناه و شانه زاده
 پیدا رخت بدستگیری ملازمت خدیو خلعت فرنگین حاصل
 کرده بر حمت خلعت سرفراز شد بهادر خان و او را بوسید
 و لدر او کرن خلعت ملازمت بندیت و یکم بهادر فرور
 روز طفراند و نزول شکفتی که بر بر بولپور رسد کردی بجای
 ناصیه بخت را بجهه اندانی فروخت با لغام سی هزار روپ
 و ده را اس سقیمت نه هزار و با نصیب رویه و فیل و شتر کوب
 با ساز نقره و خلعت خاصه محمود و امثال شده بجای شاهزاده پیدار
 بخت و حضرت یافت و فرزند بخان بکشتن شجر مرغ با علاقه
 مرورید تحصیل عت بر لبست مت و دوم حکم قضا تو ام شیل

مولی بر کوه دستار و ترزل افکندن در اسکس محصورین بر
 انداختن برج و باره از صاعقه ریزی و توب اندازی و آتش
 خندق تحت التری نمود و بار بار قضا گرفت **افراس کالی**
فکر آکین جهان کنی عالم کی می طایر سینه کبیر از نو و ده هفت
چهارم در این ایام راحت فرجام شروه که از فتوحات کرامت
 و تهنیت بخار قیامات بهمت شعار شهر صدایم گات انار در
 او آرد از اجزای مواد فاسد و عصیان و اندام از لغو و قلوب
 احباب لایم و نهدام با نرطغیان و ظلام در زمین و زمان
 انداخته با بنیاط پیرانی عالمیان نمود و با قضا و قدری که
 از باب ایمان خداوند کنی ستان حضور معارف و خدمت و از
 بخت فوجدارای و قلعه دار بی مندر سور و عطای خلعت
 رایت انجی را فرشت سهرانجان بطایفه جعفر مرغ کشتن بمان
 رسد سرفراز خان و داود خان جلالت ملازمت یافت ابو بختیر
 و دلشخ نظام از تغیر محمد شریف دار و علی جان خان را و سلیه
 تحصیل سعادت نمود و محمد شریفی از تغیر و جبار از اغراض اندو

ارستین

محمد موسی خورشید ابرج خان از انتفال رضی الدینان که در قسم
 صوبه برادر **نیاس** نیاسی داشت و در شاهی گفتگو با سبک
 عالم و گرفت بنایت صوبه برادر مقرر گشت یازدهم نوال
 قلع خان ترکش و کمان یافته پور جان تعین کردید زخمهای کجا
 الدینخان و ولد و لیر خان بر شد ملازمت نمود و بمویدت خلعت
 و شمشیر و عصای برای لیشتم از روش التیام پذیرفت و غنای
 از احمد کمر آمده بخلازمت اقدس مقرر گردید راجه بهیم محبوب
 حکم از احمد بر رسیده کجا کبوس تنهان معالی آبر و حال گردید
 خیم حضرت قدر قدر کسان صولات برای ملاحظه و مدینه که بکبره
 قلع برده بود و در آن از تخریب متوز در برده توقف بود و در بزرگ
 اقدس و از تخت روان یعنی پرشت بکران سپهر توان تا
 کن رخصت در شرف آورد و بدو عیسای حکامه های و هوای سوار
 و از جالبه شور و شعب بان و تعین سیر و اوان کریمی داشت
 و کوله های نوپس بهر آشوب از بالایی سربارک میکشد شمشیر
 عبد الکبیر که بکشد طبع بدایه مصرع مارج **فتح** فتح بجا بود و در شاهی

لایه

بر پادشاه کاغذ بقلم سرب نوشتند از نظر از هر کدر رسید حضرت
 بقال نیک بر گرفته بر زبان کفرشان کدر رسیدند خدای کند چنین
 باشد و الحمد لله استیاج قلع در همان هفته صورت انصرام
مبارک مبارک بود و خان فرخ زون **سیوم** ذی القعدة حلال
 جید بخری حسن خدمت مور جان خطاب سرب راه خان در آن
 امتیاز گرفت چون غازیان و غاکوش سرباد را جان بنام
 نوب اندازان **نشان** در بلاک خیم اجل کرد و در مدت دو
 و دوازده روز جمیع اسباب جانشانی اندامها می نمودند بکند
 و رفعتش با که سعادت یاور و دولتی سرب و چند روزه در کجا
 و بکریم بود امارات مرکب چشم خود معاینه نموده دست استیغ
 جرایم زد و پناه زمینها را جوئی و در الامان الامان الامان
 کوئی در آمد چهارم ذی القعدة **سده** سی جلوس ارفع بطلب
 حصار حج آثار نقوش فتح پادشاه عالم کبر غازی نموده کار کرد
 و پشانی تحت اقامی و ادانی این مملکت و سیع نور طاعت
 خلیفه بر حق منور شد اعلام اسلام که از دیر باز درین دیار

تفکیان

بنویس بود سر بر فرازی مرد است بر اطراف جهان
 الحق و زهق الباطل بکند کردن بر فاست بمقتضای جلال
 نمای عذر پوششی و عید مرصیه بکند بر حسن افتاد و خوشبخت
 عافیت و احسان طلال افضل بر جان او کسرت و جنان
 خون کفیه بیا من رفت و خشم از ورطه قهر بپوشای که بپوشد
 سخط الهی است بخت یافتند کامیاب و درین شد بخت طلال
 باو شاه باوشت بان خوانند و در بار عام بجای در جوار قوت
 این و نشن گشت خلعت خاصه و خجمر مرغ با علاقه مروری
 و بهوکت ره قیمت هفت هزار روپه و مالای مروارید آویزه
 زمره قیمت سیزده هزار روپه و کلکی مرغ و عصای مرغ مرغان
 کردید خطاب بکند رخان و سالار ملک روپه طلعت بد و کرد
 در کلال با کلای خیمه برای بودن ترتیب یافت و جمیع باجیاج معده
 کردید بکند پیکر بکند رخا خطی است باز و یافد مورود
 هزاران خیمه رخا عید الروف و شمره عیازت اعلی تارک بندگی برین
 خلعت و سر افکند که سودمند که ام عطای خلعت و شمره خجمر مرغ

بخشین
 نایب

با علاقه

با علاقه مروری و اسب زطلا و قیل با ساز نقره و منصب شمران
 نشن هزار سوار اولین خطاب و لیسان و وین خطاب بر شین
 مساجی شده سر عزت بر آسمان بودند هما تیان و شرف الملک
 و مختار شاه و سر فرزان خیل قلع جان خجمر و طبع و غصه
 علم و طبع صفت کنان نقاره به تیان شمره با ساز مرغ و مرالد
 خجمر مرغ یافتند و در شین بایات خدیو در یاد دل در افغان
 و اما شمره سر سبز شد و سیدی محمد و سیدی مسعود و عبدینی خواهر راوه
 سرور خان و اجدادی روز ملازمت هر کدام با لغام قیل مختار شد
 حسن خلقی بها و رعایت شایسته بپاری شد بد یافتند از علم گذشت
 کوی شجاعت و سپه داری از افغان می ر بود در خیر خواهی خلعت
 و گفتار رست و کردار درست ضرب المثل بود بهر آن او می بینم
 و خیر اندر عیانت خلعت از لباس خجمر بر آید و هما تیان خجمر
 صوبه داری برابر از انتقال المغفرت و شمار مغز کردید خلعت و زره
 و خود و دراک و شلوار و دو بند مرجمت و صحر صادق خلعت تیا
 مومی ایضا فصل و کرم خدیو بنده نواز رکن السلطنت حمزه الملک

اند خان را بسند نشانی مراد شد نه خواص و فادار و غنه سکسج
 سسند و تحیده که در زلفت و سوزنی چکن زرد و زبرده بود بهر
 رو و جلیعت یافت معاش شد باز و هم از و ولتی نه و افند و لوی
 کوچ منده متصل تالاب بکار و بی در و از و قلعه محاذی اعیان
 منظر خیا م سبهر احتشام گشت و در سوار بی با و از و قلعه
 لارک بخارات و فضیل شهر به مطرح انظار بصیرت و تار کرد و
 نغمه دنی القنده شمع محفل امارت انتر فغان میر بخشی فرمود و کل
 درست فنی و شکسته نویسی بر مود روح اند خان از انتقال
 او جبار با شش خشک کیک اول را در و نون و دو و بهر و منده خان خلعت
 آرد ای بخش کیک و م کردید کامکار خان از تغیر بهر و منده خان
 و در و غنه غنی نه و فاسخان از تغیر او میر نورک اول منده خان
 حسین محمد باقر برادر زاده با شرفی غر خرم خلایع مانتی مرحمت کرد
 شب هفدهم سکنه را بحضور سعادت حضور طلبیدند از و دی
 عاطفت حکم نشستن فرمودند و سرخ الماس و سبزه یاقوت
 شد او کجا آورد و زبان سیاس کو با کردید **بیت** ریاض کج کعبه

ظهور

بن

زین ترانه شکر که نقش سجده ام آخر به پیش نه نشست
 روح اند خان بجهت نظم و نسق بجا بود که بقلب دار الطفر با
 صیحات عده هم شده فرمان پذیر کردید با صاف نهاری و رت
 و سوار از اصل و اضافت چهره ای چهار برار سوار مورد و هم
 عزیز اند خان بقلعه داری و محمد روح بدیوانی و سعادت کان
 و واقع حکار و مسیدی بر ابراهیم کبوتالی و فوج داری و حاجی مقیم
 بدار و کوچی نه و زین العابدین و محمد جعفر بدار و علی و امانت
 و انج و صحیح و ابوالبرکات بقضا و محمد فضل با جفا به تقرر کردید
 بشستم نوی علی سکنه را با غلام ده هزار رویه مطرح انقاست
 خانه را و خان سمت مرج رخصت یافت مستحان بهادر و له
 خانجهان بهادر خلعت نظم صوبه آله اماره در بر کرد و و بهر از
 و و هزار و صد سوار بود شتاد و کددام انعام یافت کفایان
 جهنده و لبست ملک جدید سمت سکنه و جعفر و نیش او بدیوان
 انحال حضرت کردید بخاند کور با غلام قبل رجوع با لید اخلاص
 بخدمت میبستی میر بخشی از تغیر با علی یک و او به پیش نه نشستم

مغز گردید راجه الوک سکه بغوجداري و قلعه و کورس سکر ممتاز
 شد عبدالواحد خان جنب ملک جدید و قادر داد خان بقلعه
 داری مورج فاسخان طرف سواتین و شیخ چانه بقلعه
 رخصت یافتند یازدهم ذی الحجه شازده کس از قبیله سکندر خان
 که موافق قرار داد بنا کاشت گشت دست حبس آنها موقوف
 و محمود الارث بودند بالغام میسند و بنجاه مهر مور و در کس
 و حکمت انجاء در قلعه شولا پور عیال اطفال خود متروک شدند
 و در خور هر کدام وظیفه مقرر گردید سپهبدان چای خا بجهان
 حکمت صوبه داری اگر آباد از تفریح کوخان مکر شد اعتقاد خان
 سینه فوج فرستاده سپهتای معهور حبی کطرف منکل سید
 آورده بود رخصت یافت و کلکی مریضه چانه کلک بفرق
 که شت **راجت رایات حضرت سادات از درانظر عیالی پور**
شولا پور سبت دوم ذی الحجه قرین بهجت و شادمانی و فیروز
 و کامرانی عیالت یک لقمه از بی پور العطف یافت پیشجم
 شولا پور دولت معور بر تو نزل فتوحات مشغول مشرق انوار

فوج دسرو و گردید بقلعه سکندر خان راجه سولاری پرده لستان
 بارگاه عظمت می آورده باشند و ماهی و مراثب و جزو غیره
 اسباب زیادت اوزار و قور میارند بهما نزد خان فیروز
 بخش قلعه ابراهیم کده از مضامین حیدرآباد و مرخص گردید
 خانه و قبل مرحمت شد منعبه فوج غیر داری اوج و لیر خان و
 خان و محبت خان و مالوچی کهوری برادر کمال الدین خان و راکو
 و صفت کج و کثور سسکه یا دوسه سسکه و پنج عیال و اقا علی
 و عبدالقادر خان و چهار کثیر فلج و صوفیان داد و سسکه
 سید و رید و سر راه خان چیل و دیگر پیش مقصد و کم نصیب
 حلق و جوام و اسب و قیل و امثال ذ و خطاب و بدل اصناف
 اعطای سیر کج و وار بر آوردند و منم ذی الحجه سیر قلعه
 تشریف تشریف از رانی داشتند یازدهم ذی الحجه که امی سرایا
 سرور شازده پیدار بخت باو ضرر سعید اختر محمد خان که
 سب و سب او محتاج بیان نیست حسن اتفاق و یافت چایی
 عبد الله کج خوانده و کت رو به کابین مقرر شد شازده

نسبت بی نهایت جدا محض صفت و سرچ لعل و اور لسی و مال
 هر دو در یک و تکراری و اشتراک اکثری و یک لک روید و در
 نیکل یافته فرق افقی در آسمان سودمند و محذره تنق غرت بعد از
 و مالای مروارید و انوت مرصع خوش دل کرد بدست از دهم
 آقا سحر شریف که مظهر حضرت انصاف و صفت و نجر و آب
 و سحر از روید یافت عبادت و فقر سکندر خان کلاه مروارید
 و در حضرت میر عبد الکريم مرتبه تانی خدمت امانت هفت
 محنت ز کردید **چون که بگفتی بفرمود از شون بود بصر حرم**
 چون ابو الحسن سفید ابو موسی و قیام دنیا و از آبا و با عوای هر چه
 بر کشند و زکاري نظر از اسات عاقبت رواد **حق حاکم**
 پوشیده بهر و مطر و در افاق و فاق مهمات حکومت نموده
 رسوم الطایفه شفی را رواج میداد و پیرایه رومسک میبوده
 کردی و نادانی طایفه ابرانی حول بیانی بحیات المکرده خدا
 بر تو مرتب انواع شفاعت بر ملا بودند و اسلام و اسلام را
 شکستند مش مساجد بی رونق بود و کن لیس آبا و اسیا بشرو عا

در کس بود ابواب سعادت مشفق با فراطر سی باوه غفلت
 از فرق نمی نهاد و یا نهنگ که در جبهتی و بدنه نادی وین از کفر امتیاز
 نیکو در اصناف اید و انصار کی که در سببهای چینی و کج
 میر سید معین و یا و بود بدین یک تنگ نرنا و شنید که
 هزاره با نوا چه مالک که بان حربی فرستاده بود و در حین و حکمی
 خود را در دستبرد او مانع میداشت حمیت دین باوری غرت
 جهان را می پوشانده بادش یان پناه اسلامیان که غرت او
 جز بر ارباب ایمان و دین نباشد خوار می از و خوار کفر و عدت
 نباید آب رخ او روی زمین را از لوت خون فتنه چو یان گشت
 چو آنکه او بفرستید شیر آید از حد بین میتوان کشیده با و بهاری
 در حسن غنچه نموده کشاد و بر آن افضا کرد که با و جو دوست و
 تنع عالمگیری سخت با قضا می ستود و شوه اند از و اشعار
 سرگشت انباده و از نسا و مینه غفلت از کوشش او را آوردند
 ابواب در انداز اسلام هر ایت بر روی آن نیز در کار کشید
 مکرر اندک هایت و مغلط و مسیله بنام آن خدا ن افرا

میش

خراسان را یافت که از اخلاط کفره متفاد است یا و در تباطا فخره
 بر خ و اهو انصاف بنیان به اینکار بی اعانت کافر جری انطوای
 مدارج منتهی و ملاهی انلاک شایع هرزه سیری و تنهایی احضار
 نمایه تا رعایای پیکانه بی قیوت بی سپهر مرکب مواکب اقبال نمود
 شخص او هم از تند باد خنجر خوار و زلزل مصون ماندند
 بخت از و برکت تنه کاری لغز افروخته خانه حضور ایترا را بکشید
 بادشاه زده محمد محض که جهته دلالت او بنا بر اه اطاعت
 شده بودند داده در انوقت با طایفه اخیل یعنی فریقگی بود و بعد
 و حد با پس شیفگی با انواع خنده و فوسس خود را از جنگ
 خلاص و او کثرت مال و عدس سباه و اسب کثام چار و پو از حصار
 پرده ویده آگاه فیض زبان عذر جوابی بود تا که در کنگر **ب**
 باید توخت فرق از اینا چوبست و بیرون نموند چون شمشیر جوی
 در بنیم محمد از تنه لا پور بقصد زیارت هزار فایض الا انوار
 اسوه الواسلین میر سید محمد کبیر از رحمت الله حسن آباد کلبه که
 لاری فلک نشسته سالی چنانکس مایه ترا آمد مکر تحصیل سعادت

زیارت

زیارت مرقد شریف نموده سبت هزار رو به سجاده نشینان
 و مسکین و سکنه ان منزویان و محتاجان انعام شد نزارع
 آمانی ان رونادیه کانت و مالی خرمی یافت پس از انقباضی
 هفته اعلام فیروز اری است اسم سمت طغر آباد بید رسد فلک بدر
 اردوی طغر جارسو سبت روز در اینجا توقف کرد باشد که ان
 سبت نشا برکتی بخجی از خواب بر سر برار کرد و اوصاف
 او را دولت رو آوردن مسلک قویم هدایت و بر آمدن از
 نیرکی و خیم غایت دست اندا و کیتی به جهان داور مصلحا
 پاسبان بدو دافنی دهم صفر به قنیه آن بد اخضر باور رکاب عد و مالی
 که استند از سراج این رکعت که برای تلف خانه و و صدق
 او داسیه بود کبری از بیم رنگار سباه نصرت تلاش می
 جز قلعه خیال باطلش در نیامد حصار کی گشته از حیرت چون تصویر
 رو بد پو ار ماند لب از خنده نو می چشیم از گریه سرشار
 هوش خالی زبان از گفتگو بیکار در نیوقت که زمان تحریک او
 در رسیده بود و خوش بانداک عباده اطاعت و اهدای

ایمان تازه ساز و داندانت باران بی کینه نفع نشت را
 در وقت برپای نشت نداشت چه بکند تیر از نشت حبت
 قضا در کین نشت با مجله طینت او در جانی گرفت جوی
 اکنون گرفته نشت بود و باد شاه خورشید سپاه حضرت جوی
 قطع مر اصل نمودند و منشی جید را با و مقوم کب منصور بود و
 دشت عده غازیان قده نصیر یان بهادر فرید و جنگ که شتر
 قده از بیم کده از سپاه حضرت یافته بعد از افتاح انحصار
 مین برآه جید را با و بکار نشت اعلی شتافه متضمن رسیدن
 بدایح و تصرف شهر سیارگاه کبوان عباد رسید انیمتی موجبین
 بنای قوتی از غرات و خانه براندازی عادی بخت سلمات
 کرد بد زنی شوکت اقبال جید بو عالمگیر و حتی سطوت احوال خواجه
 سپهر بریا لک غنیمت سیاهی زبانه از حد مالی پیش از عده
 انجمن از خوف و هراس حسن در درک او و در نقش شکسته
 بجای ماند که در عرض طی راه جوی طوطی کز کباب و جویمت خالفت
 جنگ غیر از بای قده صورت آدم بخال در نیاید مبت و جبار

الحمد لله

رجع الاولی یکس کردنی قله مجیم عا کر حضرت ماکر نشت قهرمان
 جلال غرضه و دریافت که جمیت آن رو باه سر بریت را از پیا
 قله که چور کرد مبت و کس و دار بر باره شکر کرده آمده اند
 حضرت دستنی بود دارند سپاه ظفر پناه حکم و نور جبار کاه
 و از ان شمشیر کوشش نمودند پیش با دیش بر جاست جملگی بحال
 تبار و نید و بار سیار عبال و اطفال با سیری داده بر جاست
 اما درین استیز و آوین مردانه و حبت و غیر متهوران که طبع
 خود را در ان شمشیر بهادر بار در حصان و مسخر جوی دور در علور
 رسیده بجهت همانوقت بقلعه در آید و از عده از تران
 جوی کارکنان قضا و وقت در خون بسته بودند که جیدی ظهور این
 شرف کار نامه در عده تعویق باید و خوش حال این شکل
 بزده از روی سدا انجمن بر دار و کوله بنور بنانه خان شست
 و تبار رسید و غیر از لطف الله خان که بهادرانه شریک شده بود
 دیگر بی کمال سم رسید بفرقت هم که عبارت از کشتن
 در آهنگن و زب و صورت گرفت و خان حکم و در سر با جبار

قوت قتل بی سوار از آن مهمل که جانفرسا برآید بد آید
 آمد مجوسه برین که استیج حبه قدر افزائی و دلو از می نشسته
 حکم جاستانی و جانباری همه ملک است رفت و رفت
 جراحان از شدت شجاعت روح شهامت بیکر استخوان
 ریز پاهای چیده و او باستقامت نشسته بی جنبین با حصار
 ملک است داشت و بدست دیگر قوه میخیزد و میگفت بیکه و ز
 خوبی بدست آمد و دست بر حبه جراحان و معالجان به موجب حکم
 و الله ابریکار بر و نه انداخت و در قضا با لا بعد از سه روز فوج بود
 تا حجت و جبار بود و در نزد کفایت امار و مار ساخت بهادر و در حجت
 و دیگر لیران و سیاه و تخیل برک انفعول جاهد و بدید و لغیا با
 حلق و دیگر حرم از جناب ارایک ارامی مکارم با فضا مرتب
 تا در ب رسیدند چنانچه شهر ریح الاخر حکم بود و جلال بود و با
 نفاز گرفت هر چند از ریح و باره است که بر غم ظاهر جان قلعه
 از پیش تلب یافته مشبه روز لا فای قطع نوب تفک و بان
 بود الهادی سیه روز بروز نشتر افروزی جلال روز روشن

چون

چون کشیده و شب تیره را لبان چشم خود بسید شدند
 کل نظرشان جدا کرد از سوختن گشته شدن پروانه از نه کوله تو
 طره منقول محبوب است به کار بی صفت گنجان در عرض بیکاه
 مور جلال با بی خدق بر و نه و جنبین کار و جنبین که در سبب
 صورت می لب طوف سر انجام دادند تو بهای اند با سبب فسخ
 ربه و شمس کوب جهان آشوب محاذی قلعه نصیب نصیب
 ان از رصوالت نهنگ مهاجرت از کان قلعه اندر هم برکت
 کل نشد آینه که روی مقصد در ان جلوه کرد و نمودار شدند
 تا که صفت گنجان و ده ملک و بدید و دست کرده کت کرد
 قلعه رسانید و توب ابران برآورده از اتفاق و زری و کینه تو
 با فخر و جنگ دست از کار کشیده استعفا نمود و صلا تخیل بجا
 از خلعت میر شریف او هم نوشت که هو خد بنقدیم خد
 بر دخت مستغنی شد سید عریان بجای او که خدمت بر بستیم
 نشی از غفلت و خود و لری سر و داران کار کن غنیمت بود که خدمت
 موجب بیکار کرد و عریان و سر برادر خان حلیه و جامه را که بدست

بدست افتاد و سببه بر دست کفایت تو طرف منصف معایت شده
 محبوس کردید صدف چنان بار کجاست میر انشی مضیقه لطف الله
 چنان و جماعت جو کجاست دیگر میندای کار طلب بحافضت و مدد
 مامور شده و مانند کور تار روز میان دوری که باغ قلم میگردد
 نهنگان استقامت کرد تا جماعت دیگر رسیده غنیمت را بر داشتند
 و مدد را قاپم کردند بعد از دو روز و در میان دهر راه خان و دیگر
 ابو الحسن سر راه داده رخصت انصاف داد و برده و مدد را بر
 لکن از شدت برنگال و این سوختن و سوختن ایستادند و مدد را
 بر جسم خود و صفت کفایت چنان چنان که از طرف برج دیگر و برج
 در اندک مدتی بیکدیگر میرساند و خلاص شد چنانچه میگفت از قوه
 بفعل آورد و در حال این ایام از نواز اصفانی یعنی باریش طوق
 و ریای ناهر اصفانی کرد رسید رسد از حوالی صف و کرد و خط
 را روز باز در بهر رسید ما نهم زندگی تازه شد و در حالت
 بینوایان و ناتوانان هلاکت و رویت کندم سینه چاک کردید
 سخن و مینی بر خاک آمدید بر سر رخ افشاده و فریاد عزا گرفتاران جبار

ناپسند

ناپسندان غله در چار سوی اردو و داد از مردم شهر حیدر
 مستقری زنده ماند خانه و دریا و صحرا بر از مرده بود و پشیمان
 لشکرگاه شبانه که دود و دود و دود و دود و دود و دود و دود
 روزانه کنسان از صبح تا شام کشیده بر کنار دریا می انداختند
 باز شب روز جهان مسکینه زنده از خوردن مرده ان
 احتیاجی نداشت و کرد با کرده که نظر کار میکرد از دانش مدد و کجاست
 سواد و ادب و اخلاط بااران لا ینقطع گوشت و پوست و کلاحت و
 الاغضی هو اکا رفیق السبب زنده با غنیمتی ساخت بعد چند ماه
 که باران است و غنای سفید استخوان تشبیه کوههای برف از
 و در سبک میگردد و فضل و کرمش طحال باقی نماند و کلاحت
 و کجاست میگردد طغیان دریا بر طرف شد از نواحی رسد رسد
 بجای سرداران کرده کجاست رسید و کفایت لبه قد و المانی
 میر رسید و نوحی است و اعلم حضرت و حضرت که از فضل و شعور
 و دیانت بهر و بود و مقرر گشت و بنیت خیر نیت کفایت از
 جهان چنان کرانی بر طرفت و از زانی خاطر خواه از راعالین کرد

کارهای چنانچه بعضی که بهمانی در قطع با هم با یکدیگر می رودند
و سبکترند و بعضی همراهِ فتنه و بعضی ملازمان بدخواه ایشان را
که موافقان دارند و بخواهند و غیر از افغان و ملتفغان که بعضی
و سبکتر این برین باشد و درهم شوال از لشکر حکم اخراج شد تا که
تیرگی در روز کار می چرخ خود و در و آخر غنی از محصل ایشان بداد
در گرفت محبت حمید را با دغول فریب خوردن از الواسطه
دست استیلا بر دستان ایشان گمانت نرفته رفتن و ششانی که
که بواسطه خفیه نویسن مجال در فتنه که کند و بدست بر و حکم
افق و دو یکو انارات بی از خلاصی بر انبات مدعا که او بی و ادخان
می و ای که شش از مدخله نویسن به خصوص آمده از لایق که اند و از خود را
مقتدایان که در خود خفیه و خلاص خود در بخاطر افسوس مصمم که در
جایان برادر خود استیلا می که بداد و یکی بخواهند ایشان نامور
بود طبعه فرمودند و بهادر از و بهای حکم نماید که شش نظام حیدر
از شب دارد و شش بر لشکر دارد و ملازمان خود را پیش رویش
نفرستند که با سزا و طریق این خبر نمند دست تعد یافتند و چون

اگر کشیش با دینا همراه شود و محض عظم بزرگان را بدین بکار میفرزاد و را
 مستتر ضایع فی حد ادب باید بنشین و بمانش بکشد او: در وقت
 اگر خواری و دانه او: تیر انداز را سنی گمان راجع وید: بجز که کشت
 حسب از خانه او: از مولات خود و زن از مومن بنشیند و افروز
 محمود اندیشه را احتیاج است از مصححان بدو اجتر از در قریان
 یا بیرون زن از حد حکمت واجب است مثال و امر است مفرات
 دولت و اقبال اگر رقبه اطاعت بر بقای این رسلع اطاعت
 محافل و دنیا را ندیده اند: خود را از دیوان فراتر فرمای عقل و اندیشه
 بر بلند و بزرگان بدعت شمر ساری در اند با دینا همراه و را با
 این جوهر و فرستاد است و درایت و یکی حد که در دات کرامی
 ایشان مودعت صحبت مصالحا نامخار و هفتینان بدو در درگاه
 رسانید که فایده و کعبه بن و دنیا و نعمت بهر د و سر از احتیاج
 کار کشی و بدخواهی که علت جانگاہی با دینا همراه و منتظر طمع
 کرد و بهر سیاه تمام بقوت و دست و حوصله اعراض میفرمودند
 و بنحو مستند چنین مکر و دوی با خواند افتد در مقدمات بر سمزد

این مردم با نظرت خواهند رفت استعجابان کردیم و تمام پادشاهان
خانده کور حکم رسانید و سبب آن عمل آن مردی آن بود که حکم
با هزاران و محمد عظیم بدر بار آورد و حضرت یوان نشست
بعد آمدن و ساعتی نشستن خطاب کردند که بعضی مقدمات باشد
و بعد منده خان گفته شد در هیچ خانه با هم مطارحه نمایند هر کس
تیار و ناجار رفتن سلاح از کمر ایشان گرفته تا حین برپا شود در اینجا
بودند بعد از آن بخت آوردند حضرت از دیوان برخاسته براد
دیو دبی بر ستار خاص محل سر آمدند بای نامی گویان دست
هر دو را نوز و وقت محنت چیل ساله بجا که برابر کرده ام با یکدیگر
استعجابان بنافه اران کرد و برین نشستند و مقصد ایشان نشانه و لو که
کار خاتمان عظم نشان بایک چشم زدن در حیطه صفا در آورده
قطره قلم رسانیدند استعجابان هزاری بود و عفتایت با و نشانی
نواز او را خطاب سردار خان و اصناف پانصدی و محمد الدین
که دو صدی بود با صافه دو صدی بجا بود و توخت در انسانی
ایام مدید که از لقب دو اندن تمام حشمت جان و مال رسانیدن سببی

میگفتند

بقلم

عبد الوهید

عبد الوهید خان و شریف برودن حضرت بذات احدی
فیروز جنگ و برادر و مدینه قدیم نغین نمودن نو میانی محظ نام
پیش و تمام روز سعی نمودند بکار رفتن و زخمی شدن خان بهادر
فیروز جنگ و دستهای جان دادن بسیار از نامشندان و
روز و دستاوردن پادشاه نژاده محمد کا بخش با وجود شدت تب
با حله الملک احمد خان و یک توج پیش قدم شدن از بارش جنگ
و میان و چادر و محوره غیر از کشته شدن و زخمی کردن مقصد
در حد لبر برده اولی خیر اند به بیکاه شریف آوردند و فکر مای
و بیکار رفت و زخمی معده به خرج آمد منافقان بدین و دوست
بر ص مال با خیم متغی شده شغیر با یکینند و دون ایشان در ملک
با او پیوسته او را بر روی یافته هم بعد عیش می اندوز حشرات رفت
بدر انوار کشیدند و بعضی با رسال عله ذخایر ناما می گویند انداختند
و یک نفر کفران بکشدند مدت محاصره با متدا و انجا میدارای چنان
کشایران قرار گرفت که در قلعه کو کند از حجب و کل اصدات باید
و کم مدتی بجهت صحاری و خاک بودی صرف شده و قلعه تیار شد

صورت گرفت

و با سیاهان بر دروازایستند و بی دستک اند و در وقت
که در بجز و راجعت که در خیم خان فیروز جنگ الغلام بافت
مرد و خطای خلعت و زره و جمل خاصه و حصای مرصع و زلفه
نقر و در اجرت ستمی آن خلعت اند تا آنکه بهر آن خان بهر جهان
مرحوم نصیر کوه کار آمد فرجام برادرش خلعت نامی یافت و در
جان شاد خان جان شاد شد خاندان که از غیایات حضرت لکس
جانی تازه در بر کرد و نجایان برادرش و میر ابوالمناجینی
خان فیروز جنگ و یک تاز خان و سهراب خان و محمد حاکم و دیگر
از جنیان دعا و اطاعت بند که حضرت بهی و نو ناسی داد و ثبت شد
رجب شیخ نظام عمده نوکر ابو الحسن را که سرداری فوج بیرون کرد
با وری طالع و در مینوی بخت با سلامت عتبه عرش مقام آورد و با
مهر و بکار در رویه بدر گذرانید و در حرم خلعت بهر جهان و نصیب
شهر ناری بجز در سوار و خلعت خاصه و شمشیر و خنجر با علقه و در
وسه مرصع و علم و نقاره و صد هزار رویه و مکتب عربی و
عراقی و ترکی و دوی و در بخت فیض مورد و در اسم کردید ملک منور

و شاد

و شیخ لاد و شیخ عبدالعزیز است و اقر با بی او چند کتب خطی بهایی
و مناصب باین که بهیچکدام از جهان بهراری کم نیست و خلعت و علم
و نقاره و سپه بان و فیضان سیرافرازی یافتند آسوجی و کتی که از
طرف سپهها فقه دار ساکن بود و با تاسوس مفتخر شد و خلعت
و علم و طوع و نقاره و سپه و فیل و مکتب هزار رویه و مکتب
آرزوی او کردید بهر مکتب خان برادر سرفراز خان بخوارش علم و
طوع و نقاره بلند آوازه شد مکتوبی از نوکران سپههای نقاره
که اقله دار سالونه بعد از شراع بر درگاه جهان طالع ناصیه حکم شد
با تمام خلعت و منصب و هزار رویه سوار سوار نصیب بود
بهردم و جیب سید علیخان خان لمان نیستی سیر رفت خالی از سر
بزرگی و سترگ فتنی نبود هر که با و رسید کامیاب کردید به صلاح
و تقوی و دیانت و راستی و شجاعت کامکار خان با بخت نامدار
و اعتقاد خان از نیر او بخت قرب منزلت دارد و علی غنیانه
مقرر کردید با تخریج و له شریف الملک حیدر آبادی مشیره زاده
ابو الحسن بکار است و یافتن خلعت و منصب نه هزار رویه سوار

تخصیص تغافل کرد و نیز فغان که خجسته است کرده کج ارد و در وقت
 خرم به جبهه و صوبه و کن مقرر بود و کشت خود و مسیر صوکیات نماید
 تا مال خرمه موافق احکام شرعی بقید ضبط و راید و میر عبد الکیم
 صمد خد مات مقلقه خود خدمت کرده کج بیایست خانه کور
 سر انجام دهد و نیز لیس ملک است و چهارم شعبان و کسین
 اخلاص و بنو و لیس شعبان مقله طایفه بدو فقه از غزالی
درین ایام مبارک که از حیرانجام کل سر رسید بهار اسلام
 به کامه شکر خازن از اربع و نظام شهر صیام بهجت از استقام
 بقدم عید عام لغیر مسعود افرو نام کرده بر کوه و جلالت
 سابق شایر و ذکر محبت بفرمان بدی و دوا و پرستی لبند
 و نیز دین ساری شریع وین حسین سید افت خرمه بهبوده
 کوشان حسن فقه سباط و سوان محفل علم سندان و دولت تارک
 در این تقدیم تلبات مبارک و شش و دو قرن دوم صیام شریف
 انجاء مورا شهب جهان چایه ملا حظه مور جان و دود حیا

که در

که در عرض مدت کم و سعی بسیار مرتبه دوم بکسر فقه رسانیده
 شریف شریف از رانی و ششند با ده شده تا دو ساعت مخط
 کیفیت حصار بود و نه و خورشید کلاه عظمی است که برای اصلاح
 مفاسد هند و سستان پیش از جانش غنیم مالش از شوال بود و نسبت
 رحمت ما بر ما پیور رسید و بود و کشتی ملک و دج الله خان که
 بنظم صوبه بر بخور و در لفظ طفری پور شش مال است مطابق رابع
 فضا تبلیغ بیای سر حجه احرار دولت قدوس و دیدند و
 ایامه بجهت شریع ظهور آمده بهمناسرت رسید و بر کردی شاه جوا
 امور شریع فقه سر انجام یافتن گرفت بهیم شریعت و چهارم دی
 الفقه که بخشی ملک با جمعی از بهادران مثل بهادر خان و دیگر
 فرصت جوانان کرد فقه میکت و کجانش سر انداز خان کج بودی
 که پیش از کج بود و میکی درگاه شلی اضیا کرده و باز با جوسن
 بر بسته معتمد او کشته بود از که کی متضیل مور جان سابق سالک
 سالک فتح الباطنه شده و فرین جهاجهان حضرت عالمگیری
 داخل فقه شد و شایه مویده مشهور که جهه ثبت کرمی انجاء مورا

که بای قلعه میکند و در قیام و در بختند بر مور جبال رسیده و بنا به
فتح بلند آوازه فرمودند و بختی الملک را خوابی بکر انجذاب بکشد
رفته بی آنکه او همراهانش حرکت مذبحی نمایند و شکم نموده
بیرون آورد و بنظر سعادت اندوزان شد و فتح نصیب آورد
عبدالولی نشی سرکار و دولتمدار بپیشرخ عبدالصمد جعفر فغانی رباعی
تا رخ بخدمت عالی گذرانید **رباعی** ای شاه جهان بی پای کردی
فتحی عجب از لطف الهی کردی **از مضمون تاریخ** بنشینم زده نو
فتح السانی ز پادشاهی کردی **از آنجا که در خطبای و در وقت**
جلی این نظر کرده باشی بکشی بخنده بی صفت است نفرمودند
که آنکو گرفته را بجزای کرده ارش رسانید بلکه با جارت حضرت
اوراند و لیسای خود آورده احسن هماروز و اولاد و نیا نطفه
کاشانه رسانند و آن محبوس زندان کمرای از مخا و فی که بجا
میکندشت امان یافته و رخصیه که برای ابرو تعین یافته بود و جاکت
و در آرای غنیمت بر تو افتاب انماض کمال تنباه اوقات و بزبان
شعرا گویند **رباعی** و آخر در آنجا که در کار و شناس کرد

ن

منت گذار سجده بختانی خودم **احمد** جعفر قلع و برکت
صد او بدی خوشه بخند در بخت سما و جند روز سحر اولیا
ملک ملت کردید طرفه اینکه بفرصت کمال رهین ماه فلق که
افتتاح آن اصلاح در اندیشه صورت نه بند و مفتوح شد عید
تاریخ و قوی بفتح شکر فتح قلعه کو لکنده مبارک و
یافته مور و کتب کت چون خواهم بندی از استواری آن قلع
بین رعایت شهر و نشین آب و هوای آن سرزمین بر کارم
بنا می کنم من است کبر و صفی خاطر م زینت پذیرد و در و ضعیف
حضرت با به کو لکنده در از من سالف باطل موسوم بود و در
اینها بود رای نام و شت بعد از و بقر بهمنه در اندک
از آنکه خلل در و دمان بهمنه افق و سلطان فی قلع الملک
علام سلطان محمود بهمنی که حصار مذکور در امتام بود و متصرف
ان ناحیه شد قلعه بر کوهی واقعست که غنیمت و جوش آسمان
کاگر آید آسمان را در آنجا باز بنیان بوند بود و در پاپین
حصارش بود و هم تیر چکی از فاعه کتان بزرگ تاشش در صحر

غرضم از این عالمگیر دست نواز و شمن که از نو زنده هیچ
 طرف شرف ندارد که بگوید آن کسند اندیشه تواند قد افر
 مگر کوه چو بود که در حیات صاحب رقی نوازستی دست مع بلند
 کرد و در زمان پیش از جلوس که پادشاه اتفاق مستان ایوان
 را با مال عساکر اقبال ساخته از بنیمه عذر بنوشتی از سر جریه عید
 قطب الملک در گذرشته بود نه آن صید زحمه در بکان آنکه
 بکوان مشک را فکن باز بدین بختگاه سری کشد حصاری صیرین
 کرد و اگر آن کوه کشیده داخل حصار مذکور خطا مطلق کرده
 بود هر چند او بیک جبهه ای سنی طی کرد و بکوی بجایش نغم
 کاری حوز **نور** هزاران صیدی که بکین بخت گرفت اگر بسین
 زمینش است **نور** شهر حیدر آباد و دوی قلعه آباد کرده محمد
 فنی قطب الملک است که بپانزری بهاکتی نام شنید اکنه نهی
 زنیب داده بهاک که موسوم گردانیده پس این نام شهرت
 گرفته الحال که داخل ماکم حیدر شده صمیمه صوبجات و کن
 کرده در راهها و حیدر آباد و مینو سینه از امکا به تیر قطعه

نیز

زمین قطعه بهشت را جسم ارم جان با دوی و سح تر از
 خیال عمارات رفیع تر از پایه اندیشه رطوبت هوا غد و است
 روانی چشمها شادابی سبزه بهر شبه که بیداری کل سبزه این
 زمین آب و رنگ زمره و لعنت که از جوی مکی و کشت و آبی
 بختش و غم تصرف اولیای دولت در آمده از خار و غم
 بید بجان لوت تصرف کنه انبیا بر آید تقصیل رو آوردن حیدر
 با دویان بستان کوان این و سرافراز شدن مینو بنیاد تانی باشد
 و نوگشتن هنر و درآ و بنه و ران و کارگران از هم صفتا که
 تجریر آید بی اغواق مجاید و بیکر باید با بجه قطره چند بر باد بویست
 سبت و هنر و ذوقه اختراع کمرانی با دوش هزاره محمد کا
 بخدمت صوبه دار برابر طالع گردید و همراهی بجزار سوار
 بود نه بجزار سوار با ضافه یافتند حیدر الملک است خان خان
 فیر و جنگ با ضافه بکیر از سوار اعلو مرتب هفت هزاره ای
 هفت هزار سوار شدند بهما تان با ضافه هزاره ای هزار سوار
 عمارت معارج همای دولت کردید سپر زاده محمد منصور تازه

از ولایت رسید سرمد خاگوسستان معلی را بایه روشنی
 خیمه غار نموده مکر متخان خطاب و هزار و پانصدی هزار
 منصب یافت عبداللہ لیر خوانده ابو الحسن بکرت منصب
 هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار
 و هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار
 شد اعتقاد خان و هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار
 در اغار و افزوده محمد خان پانصدی یافته بدو هزار و پانصدی
 سوار غارت انداخت میر محمد امین لیر بهایا والدین برادر زاد
 مسلح خانم حرم بعد کشتن شدن بدو رشتن در دیار توران
 با تمام اتفاق او با نوشته خان وانی او که کج پانصدی هزار
 عبدالعزیز خان کج بخارا مناعت و شربت باستانوس رسید
 و خاک عقبه غریب با نوری رتبه را سرمد دیده غریب دیده کرد و
 و تحفیات پادشاه غریب نواز مینوایان برک و سار منصب
 و هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار و پانصدی هزار
 متفککنی که نیابت بدو خدمت از و علی نونجانه سر انجام میداد

اصفا

اصفا بدو خدمت و اصفا و و صد سوار که پانصدی سوار
 شد موز کردید عنایت شرف جواهر خانه چهار صدی پنجاه
 سوار بود و ده سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار
 پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار
 فوجدار و پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار
 پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار
 اکرم بک خدمت دار و جرمانه مقرر کرد دیده باز خواستهای
 دلخواه نمود و دار و علی نوکران پادشاه هزاره محمد معظم که در کابل
 و لاد در خور پای و مقام هر کدام منصب سرفرازی یافتند
 الله خان مقرر شد پانصدی سوار و پانصدی سوار و پانصدی سوار
 از تغیر سردار خان نظارت یافت و سردار خان بک خدمت دار
 مینوایان از تغیر معتقد خان علوم مرتب حاصل کرد محمد مطالب
 خانی مطالب یاب کردید **فتح او که سکه حکم جهان حق باد**
 چون خاطر ملک کشتی ساختن کیتی سوار از ضبط و لایم سع
 حیدر آباد و تصرف جمیع قلاع و فرستادن ناظران و ضابطان

باطراف و جوانب آمدن نوکران حیدرآبادی باستاند
 حیدرآبادی هم و سرفراری بخشیدن بقدر و حالت هر کدام
 بر دخت بغرم راسخ و جزم و اقیق متجز او لکه سکه که مابین بجا بود
 و حیدرآباد و واقع است و میدانیک از قوم و هیله کجایان
 بدنام نمیشد بر دزدان کافر بد همه خبر در لب کمترین اقوام
 را بخند سفید نوازی و کمیند بر دزدی و هر دو ن پرور سرزاید
 سری بریاست از زمین بنید داشت و بر دلدی و دزده بزر
 سوار و یک لک سپاده و تصرف حصون رهنه خصوص کن
 خود کش که کصبات مشهور زانست سر هم سری با بجا پوری
 و حیدرآبادی بخاری و دوشکج یکی با نیکی او نرسید
 بلکه این بنام مسلمانان او را به بنوای پرستیده و سید و فرمایند
 روز بد خود می پنداشند چنانچه محاصره بجا پور جرات و جبار
 او در سنه و آن شهر را بجا چکی با رسد میری و کشتن
 خانیفر و زنجیر کرده را با سر هم مفصل سبق تجزیه آمده و بن
 ان بد کمال در حین محاصره مکر محاصرت حیدرآبادی نموده

البر

رسد با سبب اتصال خود آمده ساخته بود و نگرانی عظیم بر کرد
 خانه زو خان ضلع اندران یقین یافت که ملک او نسبت به
 قاید سعادشان کم کرده راه را بدگاه خواجین سید بگاه
 رهنمون کند سعی در خرابی ملک و قتل و اسیر رعایا نماید و الاغیر
 احوال کوه حیدر در کنار شش گندار و خانه کور فرمان قضا حری
 را که رسیده ملک او شتافت و با بلاغ احکام قضا بیا کم
 جهالت نام را از خود سبب بر رسد از کور و جوان ضلایق آن او لکه
 خراب با غضب نبود و عرض مان او نمک ناشدنی با آنکه ایمان
 با آن قیامت بدشت بلا خط حکم فرستاد و توان و مشا
 حشر که ان الی غه اتمید کویان سپاه رسان شد که ملک
 با ملک الملک سبب و در روی اطاعت و انقیاد و بدگاه
 نیاه می داد و عرض او از معرض تلف مصون ماند و شخص او
 از دست داد و اهل بی پاکر و خانه کور بارش و او در حبان
 با حسن خان او نمود که شش بر گاهی ضایع رود و قلعه آمده
 حاضر او یافت و دووم صفر ختم با لطف سنده سی و یک

قلعته بزم اولیای اسلام نمود پس از شبیه و کهن و پیر و پادشاه
 کس نیارستی بر زبان کوس مسلک نوعی بلند آواز شد که کوشش
 باطل کوشان گشته غفلت اسلام حق و الکفر باطل بکنید کردن
 خجسته خوشنبر از اسلامیان گشت خامنطور بعد تعین کاغذ
 وضبط و ربطان خجسته او را همراه گرفته مجبور ساطع النوار
 دور خجسته وی نیکو خدمتی بعبایات لایق امانت زیادت بدین
 درکن این قلعہ کو کند چهره دستیه نام نمود سپهر در دست
 آوردن قلعہ سپهر از ولادستان بانی بانی میاورد و صاحب
 این رباعی بخاطر آورد **نظم** در هر دو قلعہ بزم بزم شکسته
 یک قلعہ کو کند و دیگر سکهر آئین پدر سپهر و از این گشته
 آن قلعہ پدر گرفت و این قلعہ سپهر بید نایک عجب بود و غول بخت
 و سخاوت فتن قهری بخاری زور یابی حیدر بنی بخاری
 شب از شب او بزرسیان شسته روزی از روز هجوم این سیاه
 لم بکشته خرم و حوک را از سبقتش هر اران غار مرده نواز
 صورتش بر او بزار ندانم در ظلمت گشته و شش روز از کجا تافت

لما انزل

از شهر

که از علم است انوار نظر نصیب با بکر از نول شیده از کاه برقی می ماند
 مطابق حکم اعلی و دم ریح اول سجده بر بی سستان ملک
 جبهه افروز کرد و عروزیاده بر چاشنی این دن قد امتیاز
 بعد خجسته روزی که بحری الزمان است مجاز و کیه حیرت
حیدر انجمن بزم کانی مرده به اسرار و افروزش با صفت
 سرافراز می یافتند او که سکه حکم نامی حضرت آباد نام یافت
 خرم و شاد آب و سیر حال لاله از دست و وطنی مردم نام
 منتزع شده سیمه محاکم و سکه کردید **قد افروزی حیدر**
باز **نظم** **از ولایت حیدر** **آب و دریا حیدر** **و دریا حیدر** **و دریا حیدر**
 در اینجا که ان ناموس ملک ملک را بقصد خدای شیش و من در
 بر لب جهان بزمیت جهانیا ان منظر طریقه عالم از دست و این
 ملک کیزی و افاق ستمای رحمت ن آسوخ شین مرد و شاه
 موافقت آب و هوای حیدر را با و میراج و من چشمتها و خاطر
 منظر جهان شده که رایات علیات سمت با و کز و ان فیض
 شمول بران منج امور جهانیا شده اعتلایا بد خصله کفر جری

سینههای حجاج که با کمر آهن کج می کردند و با جوش عظیم بود
 و موافقت عالی نه داشت و با این دعا باطله هر دو را از
 و موقعی نمیکند و در ازای کافران و کفر اعمال رسد و عشت
 سعد و تاریخ سمیت عهد غده مشهور به پنج لایق و نه بود که در
 چهارشنبه شانزدهم بهمن ماه الهی پای جهان تنجی و عذری
 بر سر و چشم رکاب نصرت که شسته عیان او هم سبک نیست خدا
 و در اجابت بجا بود لطف و بخشید نه عیان در فیروز و حیات
 کجاست شراع قلعه او دنی از تصرف مسعود و جنتی عظیم بود
 که در اوقات اختلال دولت انجانه صاحب تبار همایون
 با صاحبزاده طوق کفران نعمت سپرده جز نامی از حکومت با و شد
 بود و عده خرابین و دغابین و امنتی که بیده و جوامع بغیبه با خود برد
 در قلعه مذکور تخصیص حسبه مامور شد بجز ارباب و جزایر با انتمانت
 و یار معین کردید و دست که کواکب سیاه محمد اعظم شاه مورد حسن
 و مقام و انواع اگر کم شده با سستیصال سینههای قدلان مال را
 یافته و جلیل هزار سوار و خون سکا و در رکاب طغیانه آید این

نقص یافت

تعیین یافت و اقباب ذات القدس و شخص مقدس السکر کرده افسر
 چهاردهم شهید کور عرصه ظفر آید و بیدار سپهر تواند از بی ابوار
 عطیعت و جلال رشک آسمانی بر بند فرمود و کنز تالاب که تنها نه با
 ابرویا زور و نفیض آموذ و در یاد یا بر خود افروخته و حق مقدم آید
 که از شهید آید و غیر از صفت یک که و به هم می خورد و بازده که حکو
 سوزن این نشانه و سواری هر روزه برود و مشوار بود الکس که نه
 نشینی نمود حکمت جانب بارخان او را بدولت آید و رساند و کار
 اسباب خود خوب که ناکزیرتن پروران سب آید و دین حوا
 برایش مبادارند برای سرانجام ضروریات بجا هزار روزه
 او مقرر کرد و بدین بختش جداوندگاه آید که خون گرفته را
 در عهد اشش برورش و بد جرایم او را بدیل عفو بپوش **ب** ما جو
 و کنه کنیم اولطف و کرم هر کس جزیری که لایق اوست کند
 تالاب مذکور را و جلوه نفس مبالغه نیست بلکه رکن رهنمایی
 طوفان نشین از عمر خوشنشین بیاساید خوبی آب و هوای سرسبز جا
 بهتر از اینجا بیاید که زار باران خنجره سارخین چون کج است

وقت حرکت خطاب بر زبان دربار گذشت بر سر پدید آمدن
 میخواستند با خطاب بر روی المیه طایفه بعضی طوایف از شدت فطیحت
 و خستیدار کرد فرمودند من باور و بدین قربان علی مایه ناول
 بگویند علی که شسته قلی می شود نصف علی بهتر است از جوف
 و کرم است تمام بیا و این محراب آمد هندی نژادی از دشتستان
 الهامس نظر انور که ز امید و وضه زاده از حفظ کلام مجید فراغ
 حاصل کرده اند امید دارند در حضور سعادت ظهور استماع
 شرف اندوزند بمقوله حکمت شمس کام بیار همچون حاضر شده
 و آن تقریب عرض نمود لبر آن فلاکس حاضر اند فرمودند نام
 رافضی مگر به شمس باشد و گفت فلاکس است فرمودند آری اگر شما
 باور نمی آید نام هر دو بر سر رسید رفت و بر سرید او عرض نمود
 نام علی حسنعلی و دیگر حسین علی فرمودند من و پدر ما و مرغان
 علی احمد و سستایان از ابابین نام من سبت باغ ارض شوم میبینی
 رفعت مستبد می نمود زاده درست که شسته کج میخوامند
 اللهم نه مناعن نومه الغافلین نواب عصمت و خصلت م قیاب

رفعت دار کلام

بر فتن و در اختلافات اجازت یافتند لطف الله خان مامور کرد
 که این را بر سر اند سرور خان و از و فتنه خلعت و یکصد و
 اضافت یافته از اصل و اضافت هزار و پانصدی پانصد و
 سید ابو سعید قلی می مغرول اردو خلعت کرد نظام الدین و فیاض
 برایش خلعت می یافتند که چه که حضرت علی خطاب با آن الله تعالی
 شریف خان مسکت کتخان بخت عزم کرد از تغییر سیاه و خان بود
 انصاف کردید شاد براده و دولت افزا از زندان زندانی فانی بر
 نجی است سبای جاودان گرفت و بر طبق اشاره و الا و مقبوله علی
 عادل سجاد پور مصطفی یافت عنایت الله شرف جواهر خانه بخت
 خان کاسر کارنو ابصار نقاب سره احتجاب تیره نقاب بر این
 بکم مطرح انظار زینت لنگر خان بر سرید غایبمان شاد بهر
 که منور خان خطاب شد بخواست سجاد پور و در الامان جمعیت
 حضور کرد به محمد الدخان بر سرور خان از تغییر بد بخت
 دار و علی فنی نه منظور سر بر آید چهار صدی بود صدی
 بافت الحال مله مستح تمامه بر فتن و درستان فتوحانی که می

اقبال حضرت جهان باور پادشاه کرده کردن توان غیر و جنگ
 بخت توانان را دست داده می برد از که پادشاه پزاده بعد
 رخصت از که پادشاه سپهر اسب سپهر سپهر سپهر سپهر سپهر
 با نفعش با که نو که از فلاح حصنه توابع و لا بهت سجا پورست
 در اندک مدت بر و ان کردن مور جان حصنه با تو بخا ندرق سطر
 کار بر بصورت تنگ نمودن ان کرده بی سامان از دشت توان
 که طی مسکن عاقبت پی بن گرفته خرد سالی را که بدرشت
 که از طرف سجا پور حکم بود و پیش ازین میگردید فوت شده
 بسواری خود بر درشته عاقبت کار پس ازین بدو گشتن
 خود و غم بای بر جای لشکر بایان افاق کشان خواسته قلع
 با مضافات مغنوخ شد و عظم گز نام یافت و ان طعن تو سطر
 شاه و الا فاجده با سلام سده سینه سپاهی گشته نینایت منصب
 در خود مختار شد و بسبب رسید ایام چپا و شانه جمعیت
 رسیدند و بهادر و فرزند جنگ که بجای مرده قلع اولی است خالده
 اولانا مسعود و غلام بدر کرامت را که بم انحراط و زمره قولار در کار

فانی

فانی سپهر را بهی که در و نایا با حطه پزاده روی ان بر نایا
 دست سپهر نالان در از کرده اصلاص آبادان او که را می و در
 کف دست سخت و بسوختن با بری و کشتن اصل گرفته می که فقه
 قدم بخت پرون میگردید و پیش بر و مور جان و هوشن بود
 مستحسان بر و ان نوبت نفعک رعد مثال عرصه زندگی بر نایا
 سرباید و آتش دیده مور نمود و آخر الامران که پور پیش از در نایا
 در آمده بعد اظهار مکتب که مکرور ضمیمه ناقص دشت لبان حکم
 خدیه که حصار نمی میگرد و و بسیر از و بعد تعجب و قلع بدین
 میشود بر و دست قلع کشان با نهر و هم نوال سینه مذکور
 بر آمد و جان حصن حصین کلک آید با مضافات و تو اضع ارض
 حکومت ان نایا یک یک کردید و با مستعار کرده نام بر آورد
 فتح او و نموده پادشاه و درین پاره تا رخ کنش سال شش بعد
 رسید ان عرصه دشت خافیه و در جنگ حامل ان و سپاه
 بعینیت خلعت قد اعرار استند و دایه مستخرج بنوازش ایام
 حضور و غور السور با حار نقشبتم اواب مبارکباد مورد و ان

شدند از آنجا که هر مطیع و عاقل را درگاه غفور بی انبار بار است و
 این مظهر اتم بخشایش را به صدق مخلوق با خلق الله تعالی بنشیند
 و کردار آن رویا را که بر برص روی خود سپید است
 لایق طلب حضور شود و عطا می گردد و طلب خانی و منصب و غیره از حق نیست
 هزار سوار و فوج داری و جاگیر داری مرا و آباد در این سال سرحد
 بختید نه و نگنبد گنبد باشد در فوج خانی و جنگ باشد پیران و
 اقربا بشوای عظیم مرقی گردید و خانقاه و جنگ پس از آنکه
 ساز و سامان قلعه و ضبط و ریاضه ای چنین صفر شده مذکور
 بتعلیم استان کرم بنیان جبهه اندامی غارت شد و در از این جهت
 نمایان مورد و مردم نمایان گردید و اعتماد و جان خاندانان
 خطاب فاضلی آن مطمح تفضل شد میرجهن پس از آنکه آن خطاب
 پدر ناموری انداخت **کتاب در حدیث مملکت حارهای و مایه**
حق که گفتی از و از الطوفان بجا بود و بخت مملکت حارهای و مایه
 که بعد از فتح اعتبار کرده بر کاب معاد رسیده بود و چند روز
 بار بار به حضور بوده به استیصال کاغذ خندان مال حضرت یافت

درای

و رای جهان را رای بران است را گرفت که مویک است و لوایک
 عاقل و الا انتهاض باید غده ریح الا اول سینه سی و دو برای این
 رکعت مقرر شد و بار بر در که بر کت و دو روست رفته طلب
 کردید در حلال ایام منصف شهر محرم الحرام غریب خیالی با سندی
 عادت طاعت و و با حاجاتی با سوتیان کردید در خلاف عادت نراج
 در میان تپو شش و آشوب که اندر رسم شادی بر عادت زمانه بود
 نشست گفت اجل فرست ختم انسان یکبار از زعد و بیارند از و
 فدا نخل جات جهانیان یکبار از زمین بر کنند تا آنکه گفت قیامت
 بروی روز آمد قیامت که گفت که اگر بود اصغر از بهول جان
 بر آمد **درین صحبت گفت در هم روزگار رستخیزی نه بعالم**
 دانه در لعل و کشت در این پیشد تب مدیونش طرف طاری کشتیری
 تربیت را طبع ترسب کردید و از خجانه نیکو گماند که بحال خود در نه
 و سیمه سر نشانی عالم دیگر کردید که کسی باشد که دور کشتی غرض
 از نظر و رطه اجل سلامت بر آید اکثر خواند با در و روز و رستخیزی
 بختی کردید و هر که نامی از هستی نیست و آیینی بخواند او هم

ازین به احوال و احوال خود را نیست می پذیرفت کاشکلت مفید
یعنی در حالتی که باطل و خطور می پذیرفت باطل و خطور می پذیرفت
نمی برداخت و از نفسی نفسی هر سوزید و در نیم جانان دست از کار
بارد و یونی برداشته ساعدش را بر انداخت و مرکز می کشید و دستار
خاص قدیم انداخت با اخلص او رنگ آبی و محلی و محلی را چو بکار
محبوبت می کشید که در محل پرورش یافته بهر سوزیده سالکی و منصب
عده رسیده بود و فاسقین صدر و جمعی دیگر از عده داشت لای
و حرکت بودند و او اسطال سوار و از مسلم و مشرک که میانین
نقد و کردن نتواند تخمین از کاسم کم نباشد بقدرگاه می نشاند
سیاری را ماه و ماغی شده چشم و زبان و گوش از کار رفت
در اعلای چشم خرم خرم هم باور پذیر و در جنگ سید از حالت دانی
که گفت و شنید القصه تاریخ نولیان با سنا قضیه چنین حشر
و نشر از هیچ عصر نوشته اند که من منتر فرمایان نه گاهی این برج
مرح را که ناد و ماه امند او داشت ندیده و شنیده اوقات
قباحت بود یا شور و یا بود تاریخ این و او هر یک است پادشاه

موت

موتل سوختن بود درین مهملک با دل قوی و عزم را سرخ نشانای کار قی
قضا و قدر بود و تاریخ هر قومه الصد را زود از لطف حق بود و بر پادشاه
شکر جانش جهان افزین که سپید از هفت آفتاب و شعله انوار
جانور اطفال پذیرفت حضرت بصر را و تا سید است با منظر الکون
علی مر اصل نمودند و چون از از چشم خافید و در جنگ در نظر مجانب
صورت رود بر شدن داشت نه خورشید کلاه با شکر می کشید
جانبه و لکه غنیمت حضرت یافتند **و سبک شدن سبهای نقاد**
اما سبک شدن اکسم مادی تیر نکات تاثیر می که داشت انداز
نفسا بر دهن جان بدینان رسد نشانیست از رشتی کرد و از این
و از هر غصبت شری که بدین زنی و در کار کنان قدر بخانه سوزی آخر
سوزنهای بد که شعله و در کرد و آتشیت بهمان در کار کنان سینه صلا
خرید اینان تیر نشان کس تقریر و از هر طرح ریزه خیز در تبیین امعیا
از بسبب قار اخبار و زبان زبانه اشعار بدین و تیره سبک بر می
که در جهان با نام ظفر خرام که اردوی کیمیا پوی جبهه سر انجام بعضی
همام در مقام مذکور متوقف بود و گوش نوید پوشش جهان و جهان

بهستای لطیفه غیبی که از دیر باز مرصد آن بود کامیاب شد غریب
 کوشش شاد و یانه نخی که اسلامیان کوشش برادر سنج آن بودند
 آهنگ در و ده افلاک کرد غلغله کلبانک و عای دین و دوست
 یاد شاه ملک و ملت نمودند قدر صولت ماحوشش و ذکر و بیا
 بهم آید محبت محبت و احسان خود که همان شجارت است اما آن
 قند و زعفران ابله بر بند افتاد و صبر بخت کافر و بی سببهای شقی
 بر در بر خیزد اقبال پر دال بادست و دشمن مال سیر لشکر بانی اسلام
 شد تبیین این دوستان نصرت و فرحت نشان آنکه شمشیر نظام
 حیدر آید و می محاط بقیع بخت که از فزون سپاه کبری و جگر داری
 نصیب ذاتی داشته و بدین وصف با سپهران و جوانان محض
 محبت و جگر داری است و بگذارد و از **مقام** قبل ازین بجا بود که
 قلعه بر ناکه و در تصرف غنیم عاقبت و خیم بود ما مور شده بود با ضعیفی
 دواعی هوشیاری و جگر داری جو اسیر رخ در آید و درون اجبار
 کافر مقرر دست ناکمان خبر واقعی ما و رسانند که آن بی بهره
 از جوهر شمع و بنابر تراجم با قوم سرکی که نسبت خویشی با نهاد دارد

و از راه

بقعه

و از راهی طبعه گیسار رسیده بعد دار و مدار بی باطنایه و وا
 بر دامن خط از ذخیره آن در سکنه نام جای که بخت بارتبه کار
 کس عمارات و باغات عالی بنانده آشته اند به بطباط
 لایق است تغالدرو خان شجاعش آن از کولای بود که آنجا
 جبل و بخت و بود و عقبات و در بالی که سیاحان جهان کرد
 بر سبط خاک چنان صعب و هولناک که نشان داده اند جای در
 راه مکنوار کی صافند حقیقی دست از جان برداشته و خیر باد
 گفته با معبود از فدایان ناموس پرست ایثار کرد هر چند جان
 برکت بخت جز کردند که فوج مغل رسید آن است با ده تفت
 و غرور و بیا بر سر از تن اینها برداشت و بر زبان طعنه
 سیکند از بخت و جوانان شده اند فوج مغل در بجا میتواند رسید
 ناکه شهادت و تارسی از تحمل فراوان و محن و مشاق لبرعت
 برق و تک باد لب و وقت او رسید و انظر و لعین با غصه و
 چهار چهره از سوار دکنی نیزه گذارده آورده قضا را تیری از
 شجرت نقد بر کعبه سرب و باندک زد و خود آن حرب را بار

طریق قرار کردند و آن دو باه سریت در سوراخ توکی کس
 خرید و دست کرد و راندید نهان خبر تحقیق بجای دادند که آن
 باطل بنیر کجی در آندهان تعاقب کریمها پنداخته صوتی
 کرد و دهانهایان خلف او با جمعی بهادری راه زینه درون آمد
 آن کیمینه که کیمینه پروازی پیسرخ سفید نواز سر ریست
 بلند دشت با کس بر رویه ان مد بر نی ندیدیم راه نما
 بران بی بر موشان بی فیض سوری خان آورد و بکس
 عهدش با زمان و دختران او اسیر آمدند و این خبر بهجت اثر
 در مقام الکوج که از ان باز با سعد مکرش هوز زمان کردید
 به سامع بنار جامع رسید بحمد الدین پیر سردار خان نخته دار
 اشراف علی صا و رشید که پیش خان شتافته ان وحشی دشت
 جهالت را بدام اغلال سلاسل در آورده خان فخر و زینت اسیر
 از ان ملک را بدو باقی عالمگیر بیک اندام ان انصافا فرودست
 نتوانست زوچشم حمادی الاو که از اسعد مکر کوچ نهاد و کده شدند
 مکر طعنه میر ابو بدرگاه آورده و قهرمان جلای که نمونده غیرت قات

بکمال

بکمال است تعصب لایم و حمیت دین صادر شد که آن مجوس
 رندان غوثیت و ناکامی را از دو کرد و بی شک که نخته کلاه نموده
 و رفتاری اورا بس مشحله پوشانده و بتعذبات متوجه عقد
 ساخته شتر سواره و دهل کوبان و بغیر زمان بار و در آورده
 تا اسلامیان را از دین مخالفت جان فرایده و پیدنیان را جان
 شجی صبا خش برگاه آورده بی مبالغه شب شب برات بود
 که بکس را ذوق تان خواسته در روز عید که بر نما و بر رنج
 چنین شادی و مسرت بر آمد و الفقه ان قابل نشهیر قتل سزارا
 که خام اردو و بر آورده و قتی که انچین دلو ان غم بغیر شریف حضرت
 از سنی دشت بکنور آورده حکم قضا امضا انفاذ گرفت که
 بر اندان مکاشف نش بر ند همان زمان حضرت ارتخت و الا خود
 آمده گوشه فالین شکسته با دار سجده است که سر نیز بر زمین اینها
 آورده و دست دعا بدرگاه جزا دهنده اعمال و برارنده اعمال
 بر آورده و نماش کارخانه تقدیر بکوشش آمد قطرات عبرات
 از دیده عاقبت دیده بریزان **بکمال** گوشه بر همان برین

همونوز تو اضع سرش بر زمین چون آن بکیرشست عهدش
 قدر مر جسم مظهر رحمت آتی نشناخته مرتبه از حضور باید کرد
 خویش و به نزد ولی خان مغفور بر آه عذر و استیصال که بخت همان
 چشم آن بی بصیرت از بیانی با بوسه کردید و روز دوم
 مکیدت تر جان کعبه از کوبانی انهم مکیدون کید او اکید کید اهل
 الکافین اهل علم روید **امروز** روزی دوسه دست و پا کش و تیر
 تا در بدو نیک آید ترا دور تو خلک حصار از آینه کرد
 تا هر چه کنی همان نماید ترا **سبحان الله** عقده که در نظر عادت
 پرستان حصار آمدن فتح کبر و شکستیده بود و در طرفه همین
 نیت حق طوبیت پادشاه اسلام نوعی کنایش یافت که در مانده
 غفلت آید و نادانی را سر رشته حل معضلات بدست آمد معنی این
 علی امده بالواج خاطر نشان صورت است که گرفتگی سببها و ممکن
 او در حصن آسمان سالی را بهیروی در کفر کفران نیست این چهار
 و رسوای واسیری **روز** و اجل راه سر کرد و افسادش کنان سوختی ام
 فنا صید خویش هر چند با غت سبحان تو از رخ عقده و در نظر سعادت

اندرون

اندرون بارگاه گذرانده مورد افشاست نه لیکن مصراع **نور** باران
 فرزند سببها شد اسیر **نور** را نیده غایت اندوکیل محمد عظمت
 چون طرف وقوع دارد منظور و مستبول طبع خاص و عام کردید
 و بعینتی مخصوص شد و خان منصور در حلقه وی ایچیمت نمایان
 بکتاب خان زمان شمس جنگ و انعام چهار روز و سه و خلعت خاصه
 فاخره و سپ بازین و سا زمرص و فیل با سا طلا و خنجر مرصع و دهن
 بار و لیم مرصع و اضافی سواران از اصل و اضافی هفت هزار نفر
 هزار سوار سبب بخت برین سود و لیمش اضافی بکتاب خان عالم
 و خلعت و اضافی سواران از اصل و اضافی چهار هزار سوار
 و شش هزار بکتاب منصور خان و شش هزار بکتاب منصور خان
 نامور گشتند و از امتحان و دیگر اقرار باور فاش هر یک بکتاب
 خلعت و مناصب افزای یافتند و چون انعامی شکر بدیشان
 جنبه نصیب در برابر و بالی و نکالی که از فضل اسیر مسلمانان و
 نسیب غارت ملای اسلام بر ابقا و در حجاب و شبت و لغت و
 از باب شمع و ملت و صوابه اید احباب دین و دولت صفک

دوم آنکه فی قاطع الطریق لازم آمد بعد وصول موطنه نزد
 محبت و حکیم هادی الاوی سندی و دو و یکموره کانونه مسی لیس
 بیت و بنم نه مژده کور بواسطه تنوع کافرش با یک کس که تا به
 بهر اینش بود در کسطنطنیه فرو رفت کافریه جهنی رفت تا به
 در ششم و هجده طفره متابع این کلام خیر انجام را بجز بر مقدمه که کلام
 بنمونه از کجانی حله و افاق کشا و عنوان جریده آگاهی این تمام شد
 سرانجام صفات زیبا تمام میدهد که پیش از آنکه حرفی از
 ایزد بهر بار الهی و افواه نموده و این معنی مستغاث می نمود و بهر
 نوری صبح روی خورشید بنیانی بنیچر الاما جد سید فتح محمد از
 فرزند آن بوده اهل راز میرسد که بود راز رحمت الهی که غمزه میسازد
 که در آنده در وطن خود احسن آباد کلبر که نمزوی بودند بندگان
 حضرت باقیضای نیاری که با سلف کرام و توحیدی که با خلف
 اسیطه یقین تمام دارند سید ابد صلف رشید سید را که
 زنا رفقه و اصلاح از سبایش هوید او بجای نشینی اکابر بنمست
 سجاد و نشین روضه خرم و مقرر فرموده سبوحا لجدید

سجده

سجده

سوا ای انعامات و افواه محبت نموده اند پیشک طفره از رسید
 بهلاقات بادشاه در ویش و دست رحمت انداخته بیان نمود
 که فکر نیست پده مال حال کافرموا جبر و غصه منوره رسید اکثر
 مراقب می نشست بنی معانی نموده که مقتضای داده که بطواف
 اما کن خیر مطاف دارد و قطع راه میکند و عمو و جبال و منوار که از افق
 جمیع با و رضایت و از من بهر سندی که میرونی اطهار اعیان نمودم
 کفتم حوکی از مدتها درین خیال ها گرفته تو هم در کفتم این
 با ما ساعی باش بعد محو فقر را بجا بر رسید که بشکر و دو تا تمام
 کار کافر بدست انجام شکر غزوات باشد این حرف کرامت
 باعث تفریح خاطر مطهر شده و رسید مورد اعزاز و اکرام در خور
 شده و روزی که نشسته بود مقتضای طهارت و طهارت از کمر غنیمت
 ظهور آمد و همان روز که خبر رسید رسید رطوبت به با صفا و کلام
 و مدد خرج خوشدل بود حضرت را محبت دادند و در تمام پیش
 این فتح شکر و ده هزار روپیه و روپیه منبر که برای سنجیدن
 و خدمت و دستاورد اللهم الفیضین بطریق محمد و اخلاص من خذل

دین محمد مبتدیان حادی الاخره از کوره کاوه مهتمه ملاحظه قلعه
 آید و عت چاکه شریف برودند پادشاه زاده محمد غفرانی که بچکوه
 شریف از آن و ابره در ششند بدینجا رسیده شرف ملازمیست
 دریا قند و هماره بعد از ششین مرتبه و قند و دوتیانه
 مرکز اقبال کردید از قلع غفرانی ایصال شریفی آستان
 دست بکشدن ناسر و از آن حقیق روز میبوائی را ماهی جسم و
 شرح ایضا ای که کاوه حربی را که برادر کوچک سپهناست و در قید
 بود و بعد بجهت بکوشش کاوه خندان نشان بر دار می
 برداشته و او در راهبری بقدر استقلال بهر سائیدیش از
 تخر راهبری که ذوالفقار حاکم محاصره بر محصوران شک آورده
 بود و در زمره لباس جنگی آن بصورت با ششانی از قلعه کجخت و
 حفظ سرشته نماند نام را از کدشتش ناموس خود بر آورده بدو عهد
 می و جو و هم مراعات کرد **و** برین آن بی حیثیت را که هرگز نخواهد
 و بدو میگویند تن آسانی ازین خوشنیت را زن و فرزند مکدر و زشتی
 چون این تبار از ارض منتهی بنیوت چوست حکم مطاع لازم الاتباع

بنام عبد الله خان باره که جند بی بیات تختی الملک روح الدین
 بنکلام طلب او بکشد را به و بعد از آن اصدان نامی هم بجای بود
 بود و بموجب حکم با شراف و وفقه و صیقل از مصافات بجای بود
 که امتثال بسته داشت غرض و دریافت که کراه عاقبت تمام کرد
 بدینطرف سر او ای کش و سبک نیکو خواستین با و خبر تحقیق رسانید
 که بنیوت که کزین گشت می بود و بدو بخلاف قریب صید فکر که قلاوه سردار
 بار کردن اکثری از آنهاست بر و کرده اند و از جند کرده ای
 این محال نگذاشته در حد زمینداری را ای ناگاه مرا بهر هموار دارند
 است خانه کو را از خارج قلعه را بهر توپ بوفتی داشته اول جنگ
 بر کمان خود را بهر الضوب میل نموده و خود با شش کوب شش
 و روز اختیار نموده در حد زمینداری موده سر کس مقصد قلعه
 که و بر امتحان او که در کنار و میانی تم بهر او رفت و الغرق
 بحرینای بی آن بنیاد حسنه در جزیره خود آمده بودند شکست
 بر سر کرده خندان بزه رسید و هم مصام فلک انتقام بخوان
 بد انجام زمین کرد اجل گرفته با بقدر جهنم فرو فرستند و جمیع ناسر و

مشهورند و زاد و ایلکوی برادر است و بهر جی و مانی که در پاره
 سده نقره سنگ نکر شده و در نامی که بر پا و در آن شهر نشین و در اوایل
 صلاح حج باشد و حیر و جامه و یا افزا ز کشته نوعی بر رفت که
 محکم است اطلاع یافت هر چند آن نهامت و نامرصد رنجین
 نامدار شد مکن نفیشتی نقش در دست نشست که در اسیر کردن قبا
 رتو اغراض توقع آمده و همچنین در ماده خرمن مطنه پیدا شده
 که نهان داشت و گذشت در خبر اول که در سنگ نکر و در جمیع الله
 نامور شده بود و حضور سیر و در و در جبهانی حکم والا غنقا و با
 اساری و رفقه ارک حیا بود و محسوس باشند و جان نشان جان
 با جمعی و او ان تباخت لعلقه رعید اری ماده خرمن نامور شده
 و ششای بعین حمت در ان ایام با خاند کور و مطلقان و ششای
 رقا و متهای عالی نامور و آخر هم رانی ما کما بر ابر کفین و جمیع
 نام ششای بعد الفصال کفنت و از تنگه نام او چند ی بر صغی و در ان
 نر نور ماند از دستبر و لشکران فضا توان مصون ماند از نواد و دست
 که هند و را و بهر جی و دیگر چند نفر از اسیران مذکور از جهان محلی که

عقل

عقل بر رفتن کجاست با محفاظان با و رکند که بخند بعد مرده
 معنی نفیشتی و نفرزندی حضور رسیده بسیار رسیده و لشکران
 که از تغیر عبداللہ نظم شده بود و جید الدنجان لبرش قعدار
 ارک و فوج ارضان کو توان کمی مناسب معاتب کرد یا ندانند
سال سی و سوم از مسین خلافت ایداز علی کیری طایر کور
کعبه حریر برید پانی سنج خال شهر رمضان کلبانک بر قدم زنان
 از دار البکات حبان لبر وقت کافه منظران و در رسیده صبا
 مژده سنج و فلاح و ندای نوید استیاج و ارتیاج بار باب اذعان
 و انقیاد و در داد اسوه مومنین و محققین حدیث زمان و زمین بود
 که ضلوق اورامی پرستند بر شش برورد کار خود اشتغال بر
 و کجایک پاپاس داری احکام او میکنند بعین کسبه سیه اقدام
 و تمام شهر فیض بهر بابین و تیره سعادت اذخیره حسن انجام بخشیده
 طوایف انام را بنیل اصناف الطاف و اعطاف کامیاب ساز
 و این کرد ایند حاجی نفع خان بدتر داری تن از تغیر موسیقان
 او را قاپرب نی خود جمع نمود و دین از تغیر اولین بخت مرده

دکن در سر پادشاهت خود افزو و گنج بندهای خود و خصوصاً شاهی
 بارانی مرحوم ابو الفتح خان پسر عبدالعزیز خان بخدمت قلع و آبر
 راجه که جمعیت در دست حاصل مختار خان از تغیر محمد خان بخدمت
 میرانشی چهره شادمانی برافروخت و او از تغیر محمد خان خدمت
 عوض گرفت میر عبد الکريم منظور کرم بجایزه بیکو خدمتی
 کرد و کی گنج که فزادانی و از رانی برابر مخط و غلای حیدر آباد نمود
 فاحش کرد و در ابارگاه مستلزم مجری کردید خطاب متفقین بود
 التفات نشان و در امثال و اقراں بنام آوری نمایان شد
 لایق تربیت حمید الدین ولد سردار خان خطاب خانی کامرا
 اندوخته مخص که بد که محمد حبیبه اختر پسر پادشاه هزاره محمد معظم
 از حبیبه بنیاد بخدمت رلامع النور بیار و کامکار خان با جماعت
 مامور شد که خادمان محل محمد معظم را بشا پهلوان آباد و رسا بخدمت
 ولد اردو خان اعظمی ان بنو جداری سلام آباد چاکر و جمال الدین
 ولد اسلام خان و اکثاری بخدمت داری انجام میفرستند اخلاص
 بخدمت واقع نوبی بکبری خان مانی از تغیر شرف الدین بنای اختیار

بر سر است

بر سر است و بعد از یک ساله بختان التماس رسیدن کعبه حضور بر سر
 نمود از تغیر او اعتماد خان بخدمت دیوانه و خود داری بندر مبارک
 سورت سر فی از صورت جمعیت بر سر است جان شاد خان ابو کلام
 معطی بی خجسته و سازشیم معزز کردید و بنیاد عظیم بر جیم
 رخصت یافت دوم شوال تختی الملک روح الله خان از تغیر محمد
 راجه از تصرف کفره معنوره مامور شد مختار خان تسلیات نیات
 او بجا آورد پیش از دستگیر شدن بندگان اعتقاد خان که تغیر
 بر سر بی موطن و محران شقاوت آما رخصت شده بود بکسر و
 محرم امینان نظر داشت مال فقه مذکور بقریب اولیای می دولت و دولت
 جمیع ناموس آن بی شک و نام از ماموران و زمان و در نظر
 و سبلان او و راهای مطر و در بوز المزد و دو با سببی آمدند ملکه
 عرض داشت پسر متضرر این شیخ شکر از نظر الیتاد بای سر و
 سر که در این بعبایت خلعت خاصه و حبیبه مریض بر کنگ انامه
 غرت سرفروزی بیکه گذشت نشاد بانه منسج بلند او از نشاند جمیع
 نوینیان عظام بادای تسلیات مبارک باد و گذرانیدن شکرش

مجا ز کردید نه عبد الحسن بن مجانیات مامور شد که بقعه راهبری فرست
صفت اموال بدو بآید بیستم صفا اعتقاد و حاصل سعادت سلامت
تغلب ختم نموده در جلوه و حسن خدمت بپناه ذات و سوار
از اصل و اصناف به هزاری و دویست و شصت و بیست و یک نفر
موضع و مکان و بی هزار و پست و خطاب و دولتها را خان بهادر و خوار
و امتیاز و زودت حکم صد و دین بر و در عارفان و زوار شد که مادر
سبزه بان سپه او دیکه متعلقان انجمن و او را کمال با خبر میبای
قابل کنج شش آنها مرتب نموده با عاز و از احترام فرو آورد و در
مثل حمله ملکات مثل و با از ازانی مقرر شد که خدم و متبع او در امکان
فرو می آمده باشند بهر کدام لب لاله در حوز مغر ز کردیدند با سپه
سلا که کلال سبزه بان از فرای مضرب هفت هزاری هفت هزار
سوار و خطاب را یکی و خلعت و چهار هر صفت و او را سی و یک
وفیل و قناره و علم و کوه غر در زمره راجهای عده را با فرات و در
او و دویست که مادر او خرد او مضرب عواطف در مختار مطیع و او را
شده که شش نزد مادر و جد و خوا باشند و برای هر کار که کدام مقصد بای

بادشاهی متعین گردیدند که السید اکجام امور خانه انهار برادرزاده
 قمر الدین خان سپه سالار فیر در جنگ منصور آمده بود و حمد هر مرصع
 و خلعت و رخصت الصراف یافته باضا فیه بالصدی و و صد سوار و
 هزار و پانصد و هزار سوار شد مستقیم صفر بخجی الملک روح الله
 خان قلعه رایجو فیر و زکریا نام یافت متخلص گرد خلعت و فرمان
 تحمیل بنام او عز اصدار یافت خاترا د خان سپه سالار اصل و
 و اضا فیه بکداز و بالصدی شد سوار ممتاز شد **بختیار**
شاه منصور روح الاولی اردوی **مسیب** از کوره که نو سیمت و از **الطفر**
سجایو بولوی **مراجهت** بر **افرش** دهم شهر روح الاغ سینه
 مذکور حجه انبیا قاضی المصهر حجیت موردنکر استیفر
 که بعد مرور پانزده روز و هجدهم جمادی الاولی موضع بدری ضرب
 حیانم اقبال شد بخجی الملک بهره مند جان برب و در پانزدهم
 و ابره فلکشان مکان نزه اختیاری کرد و بدین طبع اهدا شد **بختیار**
 التراج خاطر گردید و خاندان کو بر رحمت اکثر الملکس آب و یک
 عزت بر روی امارت نشین و و مدت و ماه الفتر و ولت منزل

مجسمه عظیمه و زنی از نو بود و روزی در دیوان عدالت عالیه مساجد
 میرنور که اول شخصی بود از نظر انور که رانیده که التماس میکند از و
 دور دست بیکاله باراده مرید شدن رسیده ام امید دارم
 برادر خود رسم منتهی شده و دست فیض برده قریب یکصد روپیه
 طلا و نقره بخانه کور داده که با و بدو بگوید از فیضی که تقدیر
 وارد انیت خان باور ساند او با طرافت بر نشان کرده و خود را
 بر باره خان فریاد بر دست غرق می نمود بموجب حکم شاه در آن
 از میان دریا گرفته آورده حضرت طرف درون رو آورده و
 خان فرمودند شخصی از بیکاله آمده و خیال در رسم منتهی بخانه
 مرید من شود تو بی نیندی باوری و میدی که می نیج چو پاکنده
 ناولی توکل بنده ای حج او را نزد میان محمد فرخ سهرندی میرید بگو
 مرید کند و کلمه نیز بر سرش گذارند کفی با بیکاله شهادت در آن عصر
 هیچ شخصی غیر منی غیر از من با و شاه که در جلبات با و می در و نشی
 نماید و نشی با و می با و می را بید درین رتبه باشد که میر
 مریدی نماید و او را بر تبه رسد اما با قدرت آسمان سپهری

عالمی را

خاکساری و با سروسامان ناز بزرگ و نوای صاحب زنی بنده
 شاه شهنشاه که درین سلطنت صورت خوابگی و سیرت در و
 شاهزاده رسم جدای اولی سینه سی و سه از علی بن اخبار نوین
 معروف نازگاه سلطنت کردید که کهری سکنی بود بطوت و صیو
 شاهزاده قوی طالع محمد میرا کجست از دست کفر تقاضا و تبار
 قهر شده و میگوید که بنیان او با برادر یار و اصل کردید و نواد
 شهبان اردوی جهان نور و از بدری کوچ کرده بموضع ملکک نزد
 احسان فرمود اما تختان دیوان در الظفر کجست و فخر دار
 زن از علی حاجی شفع خان افراد جمعیت خود فرما رسم آورد و انوار
 بجای او مقرر کردید و خواجهر عبد الرحیم خان پوتات از انتقال
 معتمد خان خدمت دار و علی داغ و تصحیف یافت بیاد شاهزاده
 عالیه محمد عظم شاه خلعت و سرخ و بن شاهزاده میرا کجست
 و در کشتن کمان بر صبح و شب و سرخ و فرمان کرامت عنوان
 خطاب به با و در غار سال یافت بیاد شاهزاده محمد مظلوم خمین
 کلاب و دو من عرق به مشک عنایت او و دست سگ از کلین

رسیده بر درگاه والا جهیب کردید بیافتن خلعت و خطاب
 را بجای در انوار الماس سربلندی بر داشت خاتمان نهاد و در
 کوکلیش نظم صنوبر که آبا و اجداد میسرش مصوبه دارد
 او ده فوج داری کوکچور علم انقیاد حکم مطاع بر افراشتند
 عبد الله خان فوج داری اندیز از غیر سر او از خان نام آورد
 سر دار خان فوج داری دوازده کوکچویشکر امین مقوم شد
 چهار صد سوار احضار یافت معروض شکاره والا کردید صفدر
 خان لیسر عظم خان کوکه در فوج داری کواپا ر بکده بی تاخه
 بقیه تیر سبوقی اجل او را از سرود باز داشت شاهزاده محبت
 راحید الدین خان دور و غنم فیلی این محبت بنیاد بر کباب سعادت
 آورد شرف ملازمت میر آمد و حکمت نزد پیر بابا و حمید الدین
 چون اقبال فرید از نظر گرم منظر گذرانید باضا فسی شود منظر
 پیش آمد کردید از نوشته منیان بعزم والا رسید رستم خان
 شتره که طوطی قلمه ستاره بکشت و سیر مامور بود و مفید ان الضلع
 بر او برخیزند آونیزه دیری ماند آخر شتره مغلوب گردید و عالی

والطاف

والطاف بفرست **افراسانی و چهارم جلوس منیت طراز نام**
کبری مطایب منته کبک و یکصد چری در یوفت و در زینت
 زمانین بدین طال رمضان اللهم اهله علینا بالیمین والایمان
 والسلامه والاسلام خوانند و آوازه سحر و روشادی دوه
 آبادی از جرج اثر گذرانیدند باو شاه حورشی کلاه باغشال
 فیض سالی لازمی و معتقدی برداختند و چهارم از بابا بی
 معدلت و کاترانی رنگ گلزار ارم ساختند فوج داری
 از غیر خواجده متحان بکشدت اعتماد رتبت لظارت و اردو
 حواجر خانه با بیه اشتبار بهرسانید و حواجر هند متحان توایه
 معتمد علی حضرت مشه و دوس شایانرا کوشه انزو و اوار
 مذویت اجنباب رضوان آتشکشتی دانسته باین سعادت
 کردید و حکم ضد بود و ان صلوات شد که کار بر دوزان هر صوته
 و دوزار روید اقامت کویان بخا مذکور رسانند لطیف
 سمت نهانه کنان نون رخصت شایخ ابوالککارم بهمانه دار
 بوده یا بکجانی مقرر شد احمد افایمچی قصیر دوم و مندر بی سید

و ای که از او عبد الرحیم بیک فرستاده حاکم کی شغرنای صیغه عقیده
 بسجده درگاه آسمان زمین نورانی ساخته شده و نیازنا مهیای
 کشف و به ایامی هر سلسله که زینان محبت و واداد از نظر والا
 که در اندیشه دامن المال هر کدام با هم ایام در خور است و مقام
 طاعت و ایام اقامت به هنگام حضرت با صفت و شش شش
 از خلعت و جواهر و سپ و فیل و نفوس معتده ملا مال گردیده نوله و
 شرفات همه ارم مانند و جواهر و اجناس نفیسه که اندک با جواهر
 صیایست سینه نشینان اخلاص و اتحاد است یافت حمید الهی
 برسانیدن غرض نفوج پادشاه نهاده عالیجاه محمد غنی شاه فرات
 پذیرفته میر نورالدین لقبه داری مرغی آبا و مرج در حصین عا
 در آید جان شادان بنی غنیم و لغام خلعت و فیل سرعندی
 حاصل و پانچان لبر امانت خان کجده صفت و پانی صوکیات و کن از
 انتقال موسویان مرغ نشسته خانزوم از نجیبی ایران شریف
 ذاتی موسوی نسب باغبان را حجابی دوده فضل و هنر عبودی
 در علم معقولات یکنانه و در فن نفیرت ز زمانه بود و بداندی

خان

خان و سلف بودن با خد بود و در آن غرض است دست عهده
 حاکم الملک بدست نوزدهم صفر باقیال حکم مطاع است غنیم
 عاقبت و غنیم آوازه از دی در یابی کشنا که حسی است حکایت
 نجیب بیک مصحف مجید با خانه مضع الماس و خلعت حاکم
 و اسب با پیله مهری فزونی اغزاز و افتخار آسمان سود و عهد با غنیم
 با انواع عنایات و رعایات خلعت و جواهر و شیر و سپ و دل
 سر فراز گردیدند و دیگران در خور حالت طلاع یافتند مطلق
 دار و غده جانماز خانه از انتقال خواجه حیات خان و فاضله
 خدمات سابقه بقولین خدمت بقرب رتبه آوار خانه ابرو
 حاصل کرد محمد شمع از غنیم او خدمت امانت یافت چو کی را و
 تحصیل امتیاز بدست آورد چهارم جمادی الاخره قندهار
 از کجکامه موسوم بقطب آینه الویه جهان نفس امرتیه چهارم
 کوچ نموده بیرون قلعه دارا لطف محمدی در دوازده رسولی طرح
 اقامت افکنده و غنیمتیه چهارم است که سواد دارا لطف محمدی در
 اقبال میکرد و سب و دوم رجب خانبهان بهادر از غنیمت

پادشاه از ده عالیه کجاست صوبه پنجاب مامور گردید
و بهمنجان پسرش از بغیر او بنوع صوبه آید و نامزد شد
و بنهم شعبان بخشی املک بهر ده خاندان که بنیم رفت سعاد
ملازمت حاصل نمود باضافه پانصد سی هزار و پانصد سی
سوار غازی یافت مختار خان توکلی بنیم لیم مرضی گردید
خان از تعیین تیس نامور شد تا شولا بور رفت تارک و جلال
شیخ الاسلام را که حسب الطلب بطواف کعبه کرم قباد اکرام می
برد رفتند و بیار و آغاز سال **چشم از جلوس ملکیدی مطابق**
سنه یک هزار و یکصد و دو و هجری درین مستحکم که بیا من اقبال
حد بود و دست نواز و شمع مال و امثال خلایق تقوی و جمیعت
مالا مال است بور و مسعود لطیفه غیبی و عطیه آسمانی یعنی منش
شمار شروع سال طریقه مال سی و پنجم از سنین خیر مال خلافت
حد و نده جهان جویش افزایش شد و مالی سر ایامی اقصای و ادوا
را در گرفت و از پرتو ما چه شمع آید و دین و اسلام میادین
و نیدار آن و اسلام شعاران نور گیر گشت نهم این شهر گرامت

لذاته

فرود آمد از شهر خوارقیت پادشاه از ده عالیه کجاست
و بهمنجان پسرش از بغیر او بنوع صوبه آید و نامزد شد
و بنهم شعبان بخشی املک بهر ده خاندان که بنیم رفت سعاد
ملازمت حاصل نمود باضافه پانصد سی هزار و پانصد سی
سوار غازی یافت مختار خان توکلی بنیم لیم مرضی گردید
خان از تعیین تیس نامور شد تا شولا بور رفت تارک و جلال
شیخ الاسلام را که حسب الطلب بطواف کعبه کرم قباد اکرام می
برد رفتند و بیار و آغاز سال **چشم از جلوس ملکیدی مطابق**
سنه یک هزار و یکصد و دو و هجری درین مستحکم که بیا من اقبال
حد بود و دست نواز و شمع مال و امثال خلایق تقوی و جمیعت
مالا مال است بور و مسعود لطیفه غیبی و عطیه آسمانی یعنی منش
شمار شروع سال طریقه مال سی و پنجم از سنین خیر مال خلافت
حد و نده جهان جویش افزایش شد و مالی سر ایامی اقصای و ادوا
را در گرفت و از پرتو ما چه شمع آید و دین و اسلام میادین
و نیدار آن و اسلام شعاران نور گیر گشت نهم این شهر گرامت

لذاته

حبیب الدین خان بنی غنیمت حرم طوس که حضرت یافت و جوییده بود
 مختار خان نیز التماس سیر نش خیره سر آن سمیت حاجی و موبو کی
 مامور و بانعام خورشید سیر و کر وید غازی الدین خان بهادر
 جنگ و جیش سیر خان پیر نش عطا بی ار سال ماه و سیر الدین خان
 اند و کر وید لطف الدین خان از تویر صلا تاجان بخدایت دارد
 بند های جوکی خاص مورد الطاف شد مختصی آن تویر یکی و خانه
 خان سپهر روح الدین خان و صلا تاجان خان هر کدام از آن سیر
 و اصنافه منصب و و نه از یکم مقصد سوار کام دل اند و خسته صلا
 از اصل و اصنافه و و نه از یکم مقصد سوار و و صد سوار و و صد
 نور بهادر اصل و اصنافه و و نه از یکم مقصد سوار و و صد
 از اصل و اصنافه و و نه از یکم مقصد سوار و و صد سوار و و صد
 بهادری و و صد سوار و و نه از یکم مقصد سوار و و صد
 خان بوقوع زلع از منصب و و نه از یکم مقصد سوار و و صد
 شد غایب بر سیر غازی تا بنده و اخراج سعادت و بخشای بی باک
 محرم عظمی از کفر غازی زندان تا وید و نه از یکم مقصد سوار و و صد

بجاری

بجاری تمام و نه از یکم مقصد سوار و و صد سوار و و صد
 اجازت نبود که این با بر آن مومی الله سر باز کنند نشسته
 برای لیت گذشت با طوطی دینی آن مات اعلم حضرت که نظر بقدم
 حضرت جرات حرف دشت در این مقدمه مبالغه از حد بر و از زمان
 اجازت اصلاح دست و او بعد مدتها که نوزت غضب کم کم
 شکست و مزاج و سختی شفق غیری کردید مراد او و عیب نانو
 و الله سر و از خان محافطی که بان یوسف ثانی پوشش زند
 برساند و یکوید باین و رواست خالداشته باشند تا شفقت افزون
 هر کس در دل را از امور جدی او کرد اند او را از رنج مفارقت با
 برساند و در حسن با حرف نادر لطیفه مطلوبیت خانه کور بر سر
 که و و صد سوار و و نه از یکم مقصد سوار و و صد سوار و و صد
 امکان بهر حکم را فرمانفرمای رنج سکون کرد و اندید هر جا از
 به ظلم می ظلم میزد و امیدوار میباشند که ظلم با خواهد کرد و بداد
 خواهد رسید بر این شخص بنا بر بعضی عوارض و میاوی از دست ظلم
 عارفه و هموز وقت در رسید که خلاص کنم مقرر خبر برگاه

در دولت سبب امیدوار باید داشت تا از قطع امید نکند
 و خدا نماند و اگر نماند ما را اگر بگوید که کجاست از اینجا که زود نصرت
 سبحان قضا و قدر مقرر بود که اولاد آن همه سبب عظمت بر
 اتفاق خواهد یافت و او زکات سلطنت بوجود با موداد و دولت خود
 یافت توجیه خاطر خود بگویم که این است جمع صفات بدان که امید
 که آنکه ایمان مجد و اعتقاد از محقق رنجوری و ابتلا بر آید و بر تو
 اندازی اشتراقات فیض بر مفاخر حقایق او را سیر آید با حیات
 و احاطه تمام که کسی عارض حال آن بارالام روحا کرده و بدین
 و ترتیب معالجت فرمودند از بی **نفس** از صحبت با کان بود که
 حیات چون هوای او بدل یافت نفس میکرد و در مرتبه بجا فقط
 نه که روزی که از مقام بدی کوچ شد حکم حاکم شمس صادر کرد
 هرگاه حضرت از منزله گاه شوند خیمه و تختا نه با خوشن و آئینی که
 مرتبت است استاده باشد ایشان را از جای اقامت بدان نزه
 مکان بیارند و همه آنکه نمایند و هر جا رفتنند تا جمع و کس
 و جوارح را از کسب اجناس و تفریح بختی و ایقانه مناسبت هر کدام

سوار

دست

دست سبب به چنین عمل آید با دست هراده بجا فقط منتهی شود
 در او بداری باید نشسته و بد را از سیر و مکن چه سیری تا رفتن
 و منتهی که هر حالت ثواب یابی و الله یا دست هراده از او در
 رسید از شرح و بوی خاص تا اقامت که ایشان سراج است
 کرده و کوجا در دست نموده خود با ثواب قدسید رفعت انکس
 تشریف آورده و در اسم تفریت بجا اند بعد از این بد
 چهارم ذی القعدة شرف ملازمت قبله دین و دولت
 که بعد ملک ملت حاصل کردید یا دست هراده مامور گردیدند
 که نماز ظهر در خدمت حضرت سید آمده باشند هرگاه حضرت
 برای او ای نماز جمع سوار شوند است از او مسجد و ولایت حجت
 اقدام صلوه جمع سیدند و سبب که در حجت تحصیل نزدیک خاطر
 و تصدیق با هر چه بکرم بکام واقع قلعه تشریف می بردند گاه
 بپیرایه و تالاب است آباد که از مستحقان صدگان حضرت است
 کسب ناطق و ادراک این ملامی نموده با بیکار شده و شرف بجا
 شد و خبر دولت محلی با مومنان در دید که متعلقان با دست هراده

از در الطفا بهتر از آمد و موضع قطب آباد را مرتبه ثانی
 بر تو ما چو اقبال نوزانی کرد و تماندت اقامت درین مرکز آیت
 برای ادای صلوة جمعات و اعیاد با تصریح آمد و رفت مشی
 رشید خان و فقره خاصه برای کرد آوری مالی و تخصیص جمیع
 بعضی خاصات حیدرآباد مامور گردید و منظور نظر تربیت عتبات
 ابدستونی امیر و واقعه نویس کجری خان مان میانیت غایت کور
 و خطاب حاد و اصناف صدی از اصل و اصناف شصت صدی بچاه
 سوار سرفرازی یافت سردار خان و برین خانه زاد و معتمد جهان
 گذار از اسرار فری یافت و در این کرد و در خیر خواهی و بسیمت و
 خدمت خلق باطن او با هم موافقت داشت خالی از در و طلب
 و محبت فقرات و حمید الدجیان بهر شش که بنا بر ظهور آثار شد
 مطرح عنایت است بخدمت کونوالی و دیگر خدمات از انتقال پدر
 کمر فرمان بری بابت خدیو و سید ارجح گذار سجده کعبه ادبی
 صلوة جمعه و جلوس ای کفاف متصل دیو انصاف عمارت شریف
 آوروند و احراز الصواب چند سنگ بدست مبارک برداشته

بای کار دارد

بای کار آوردند اغراض ملک سی و شصت مطابق سینه هزاره
 یکصد و سه و شصت و بیست و دو و بیست و دو و بیست و دو
 یکم سنت و این طاعن شهر کرامت بهر تمام امید به ایت
 نهایت عید مسیام برکات انجام هم حکامه آرای تمینیت و نوید
 در رسید خداوند جهان خدا و جستجای زوایا من که میانی
 خود از منیاب خالق روشن آرا یک کام در سطح اطلاق افزود
 دوم اینجا متناهیاده محمد عیسی الدین بنیبه آورده
 سمت استعداد مکرر حضرت کردیدند با تمام خلعت با بالابند و مسج
 و مت و بیکر کس الب و قیل و اصناف هزاره هزاره سوار ده
 هزاره سی هزاره سوار خانات یکم مخام و و قیل و امان خویش
 را از منیاب الموم و شاد کام کرده اند نه شاد هزاره رفیع القدر
 با صافه هزاره سی و شصت هزاره شده بهر هفت اعزاز و شاد
 یافتند سید و بری طالع شاد هزاره محمد حجت بنیبه بنیبه
 فداست هزاره ان الف و افر و خشت کی گرفت النشانی بخدمت شاد
 حجت بنیبه و از انفر معبر و جبهه جمعیت خویش و شاد کرد و او

که وقت جان سپردن بر سرش رسیده باشد خانه زادش خلعت رسیده
و منظور آنست و باضافه پانصد سوار و دویست و هزاری هزار
تو از هر محل که بخواهد مستقر شود یکی غرض خاص یافته شود و هر اسم
یکبار آن که بدیده بهر مذهب خان از انقطاع هر قوم بعد خدمت میر
بخش یکی که سرفراز و باضافه پانصد سوار پانصد سوار چهارده هزار
و هزار سوار مستقر گردید و مخلصی از غیر او بجای بخش یکی و ده
اصنافه پانصدی و دویست و پانصدی پانصد سوار چهارده هزار
برادر و خدمت غریب اند خان برادر خان منظور رتبه هزار و پانصد
ششصد سوار دریافت خواجده عبدالرحیم خان پسر جهان
قدم برداشت میر حسین اما خان نامت خان از انقطاع از هر
موبانی قدم گذاشت و عیادت اند خان از غیر او یکم و الا امانت
بر بخشیت همام دیوانی که گذاشت و بافرایش یکصد سوار
سوار بافرایش مئصب پانصد سوار مستقر و سوار مستقر و عیادت
و همان نزدیکی خدمت دیوانی صرف خاص صمد یافت و عیادت
استاد مئصب سوار دیگر فرق مسابقات افراخت صمد خان از انقطاع

گذاشت

بای

بایر می حضرت دارالحفاظه خواست و بعد قطع خدمت از منزل
زندگی رجاست در مدت اکثر میخواند **مرد** خود رفت ایم و کمال را
گرفته ایم تا بار دوشش که نشود استخوان **مرد** در معاملات را
درست و در رضا جوی خزانده چاک و حیت بود و محمد بدیع
بخش بعد بطرفی سده هزار می پانصد سوار کمال شد و هر دو هم حکم را
بشیم هر دو هم حین شغف و پرورده نوازی گردید که با دست
محمد مخلص در عدالتگاه آید و شرف مجوی و نشین در حضور
موجود السور و می اند و خدمت پانصد سوار کمال را خاطر غرض محمد
باضافه پانصدی هزار و پانصدی یکصد و پنجاه سوار منظور نظر
غرت که بد مطلع محمد خان بیافتن اصنافه پانصدی و دویست
چهار صد سوار یاری کرد و کار خان معینه فوج محمد بخش
تجانه داری می خورنده باضافه پانصدی یکصد سوار
هزار و پانصدی پانصد سوار مقرر شد میر حسین مستقر کرد
برادران بدر الحافظه حضرت یافت که جانان محل است از ده
محمد معزالدین بحضور مبار و محمد جیل فرستاده حاکم حضرت موت

و در نقوب و مرا عباد محمود با مثل شد از نوشته به کاره معهود
 کردید که دود الفقارین عباد و رجب کرایه غله کاشت کرایه میشتا
 میخواند استوار کرد از امور جهال قطع جمعی بقصد دوازده برجا
 اند و قبل ازین سید عرابین میزدان رسید که در محاصره قلعہ برزو
 الفقار رخا غنیمت شوم هجوم آورده و رسد میزدان که کرمک
 برسد کارش از شدت باسانی رسد فرمان ملکید بیان بسم
 حمد الملک که در نزد مال قامت داشت غنصه دریافت که عید
 خود را کوبک سپهر رساند چون از مومی الیه در وقت باغین
 نقاد عذر رفتہ بود و فرمان دیگر در عدالگاه بدست خط خاص رسید
 میگوید از اتفاقات محرو را و از حجبته و قاقا حاضر بود می شنید
 بعضی یحان میرفتی حظ شنید که اینان خود را عاتق سپهر
 کالاکه بر وجه شکست در زور رسیدن اهل در اخی و در نزد
 حال مجزایند **و** ملک الموت تنه ستم من کنی از گشتن
 مدعی شدن و بگرد و دور عوی صاف بر آمدن و بگردانیدن من از
 رفیقان این نیست ظاهر احمد الملک بجای خود گفته بود که تا حال با

کاری نغمه داده اند که مامور شویم مردم خواهند دید ترکیب
و انحراف بسبح اقدس رسیده بود و خانه کور و قاجان و اورغ
که بجانده محاط است نه که ترکی تمام شد چه مثل سبب هر دو بزرگوار
که پیش جود **مصلح** و دیگر بجز و نه که ترکی تمام شد **و این مصلح**
درومان مندرج شد **عاشق می بخشم از مسین دولت قرب علی**
مطابق سنده کار و کعبه چهارم درین زمان نصارت
توامان که ایاری می عادت و انصاف نوازنده زیر دستان
که نازنده زیر دستان جود روز کار را رنگ بهار دارد
و از د رو و فیض آمو در مضان یکایت مضان حبه نفع از این
در حین صوم غنچه مانند عید کف و حسن و فاشاک جود و اعت
مشکان سر اسرار از خیابان زمانه رفت پادشاه پادشاهی
بقدم بهر ارباب العی عبادت پرور حشمت و امضا و قیوت
رعایا و بر ارباب التبول الطاف و اعطاف معمور و مسرور
پادشاه ازاده عالیجاه محمد عظیم الله که هر من سینه تقاضا
با کمالی آید از خضوع و رحمت ظهور و مصلحت با اوقات سواد

کرده سبب سواره تمام منزل بخارنا خوشی در ولی می آمدن
چون کرده شکوه دانه کلفت است در زمین الفت و آخر
کارهای لغت غرامت و ندامت کینه درون داران نمودند
میگرفت و بواسطت بداندیشان سرکرانی و چشمه وی طوفان
است کجای دشت تا عسکر کا نواحی حجاز رسید خان نصر جنگ
مرکبم استقبال کیا آورده سعادت ملازمت حاصل کرد
پادشاه هزاره بدو این نشسته جد الملک و نصر جنگ و سران
اجازت شدن یافتند و سید انکر خان پسر سید حجازان به
نظر هیچکس نصر جنگ متوقع بود و خلاف توقع ظهور آمد و بجای
از دیوان برآمد و با زرق و انیمه در آمد و پادشاه هزاره
سجایت پذیر گردید و امن و آسایش بی تو جوی پادشاه
خاطر نشین بود و در حساب رنجش و بدسکالی مردم جمع شده و نیز
در بیداری و آشفتگی پادشاه هزاره گرم خواهر و درین آسایش
بعضی سفار عاقبت نبیندیش را مایه جینی قلعه نشین مرسلات
مخفی و میان آمد و مخالفان بدکیش با بنوع چنین دواعی

مقصود

مقصود اول و جان میر آمد و کان منت اندکیزی و جاکبوسی
و اگر بدید و اغوا را در روز بازار بدید نصر جنگ از هزاره
خبردار که هزاره بدید و میگوید کجا سوسان و دکن قلعه سید به بران
را از وینا را کجای فاقی با فتنه پر و و کبر غنیمت کجای خلافت موهبت
و بدو خواست اجازت حجاز کرد بدید که را و دلبست بود بدید و بدو
پادشاه هزاره شب و روز قلعه در باشند و بی رحمت حمل الملک
سوار می و در دیوان آمد و شد مردم بجان نشود آرزو کجا بر ملا
افتاد از اجازت می تواند حجاز سوسان قلعه و محقق کرد بدید که پادشاه
اجازت عدم موافقت با حظه الملک و نصر جنگ و موافقت
نکران بدو است خود در شب تا غزم رفتن قلعه دار بود و پسر
با ستم و عجب و هر اس از جانب ملک الکس مترو و کرد بدید
کرده بار و ساسی لشکر نکاشته بودند و با تفاف همگان و
و در او کبر و در پادشاه هزاره و محکمه شد و بنویس یکدیگر نهاده و
و در قلعه را نمودند و فتنه و احده که افواج از دور قلعه رجعت
غنیم مطلع شده با تونرک جمعیت خویش بمقابل برآمد هر طرف

جنگ در پوست حمله الملک را در بنگاه محافظت بادست نبرد
 و نصر جنگ در مورد جبال فکر برداشتن نو بهای کلان و دیگر
 مصالح قلعه کبری نه چنان پیش آمد که گویند نهاده در آن توان
 کرد هر کس تنه بر خود توانست رسیده و الا بعد غفلت کردید آید
 خان که ما سرور در غده که عقب قلعه نهاده و پشت حکمت استقامت
 کرد چون هجوم کفار بسیار بود و مع و تر و دو کونک استنای
 شقاوت اما زخمی شد برود شکسته بودند هر چه عظیم بسیار
 کردید نصر جنگ در نزد ایشان مور جان تعجب کرد نو بهایی
 کلا زایش زده و ز کار انداخت و خود بقوت اول جمعیت موجود
 را از پیشگاه همه پستی را همراه بروشت و بنگاه رسانید
 و در بنیم غنیمت بر جیم از اطراف خاطر جمع نموده و فرخان و شرف
 و نازان و تانزان با یک لک سوار و پنجاه مرد و نصر جنگ
 رسید بنگاه از یک کمان نو کرده فاصله دارد و در قلعه باز
 کرده شوقی که روان از حد گذشت و مسلمانان را مرکب حاضر اند
 در زمین وقت خان نصر و جنگ بهادر و جمیع سرداران

زبان

و تصور برادر شش تحفه

زبان و مرد و سوار خواهد بود که بر عین نصر جنگ حقیقی نمود
 با فیه طایفه موکد آید که دید از یکبار پرستان حمله نایب
 از ما بروی کار آمد برود و خوار روی قوی دست و در فریب
 سه هزار سپاه و در یک چشم ستانان غارتان سلام جان داد و
 سصد سوار بر خاک پلاک افتاد و خان بهادر و فیصل سوار
 تا در قلعه راند و حصار بانی در سبند و برین سینه و آفرین کهنه را
 حریفی بهم رفت بنیر و اقبال همایون بهادران تیغ و دود
 زدند و از خون و شمشیر و کلک و نیزه و زنی بر جبهه کشیدند و
 نیزه نیل غار خنجر را در دهی روزگار خود کشیده شستیدند
 و از اسباب نبرد از کمانهای کهنه در سپیده که گذشتند و
 قلعه فراموش و دستخوش تصرف اسلامیان گردید و در جنگ پارس
 سبب چهار فیصل از یک کمان نصر و نصر بکوه و در نورگ
 بکار آمد و همین قدر کار طلبان از غضب در جلو و فرقی دیگر
 شهنشاهت رسیدند و کم کسی نماند که زخمی بر داشت معون عنایت
 آگهی فرین چنین تخیل ترک خان بهادر و آفرین بنگاه رسید

و بعد از آنکه بچون بر شورت پادشاه از او و صلاح این
 ایشان آنگی واقعی حاصل شده بود که هرگاه پدر پسر پادشاه
 کیفر اعمال در آیند هر دو پادشاه شده بود و پادشاه پادشاه
 در آمدند و پسر پادشاه کیفر این پسر پادشاه را زاده شد
 به چندی از خود آوردند و فرمود ای آن خان بهادر اصرار و اکابر
 لشکر را رانی و کلاه داده بر عایشیل راس و صفت و انعام
 نقد خوشدل گردانید و با غنیمت جنگ یا نموده بمصد رفیق داشت
 چون غله مغفود الاثر شد سپاه را توانائی استقامت
 نماند بهمان رخ صلح کون به بیان آورده کوچ کرده ملک پادشاه
 در آمده توقف نمود در این هنگام مطلقه مضمن رسیده
 پادشاه از آن مخصوص و محبوب و محبان صنادید حمله الملک کرد
 درگاه محلی گردید و بهادر و دربار و در چاه بازرگانه قلع
 محاصره کرد و کار بر محصورین تنگ نمود و مقدمات تیغ و قلع و در رفتن
 را نامی شقی باستانهای خوبی بکایش بر قوم مسلم اخبار کرد و بدخواهد
 بستیم سوال پادشاه از او محمد که بخش از جانی بر کات عنایت

دهانت

و حاکمیت پادشاه در پناه صیانت و حاکمیت المخصوص و طبع
 رسیده در محل سرای دولت ما و ما بوساطه نواب و در
 یکم کار امت حیات خاصیت قید و کعبه دین و دولت است
 نورانی نمودند و در یکبار از هر دو نایب که از رویه از نظر اوردند
 بر لایق و اجبالا نقیاد بنفاد بیست سرچ جو اهر بهر امیر
 که در حاشیه و بجز روز مبارک نشیند روز دیگر نه بنشیند و هر چنان
 اتفاق کند از خود و یکبار زد و سر نه سپید که از هر که اکتفا رسید
 کن پدربان خبر بستیم تو دست و یکم و بی ایچ خان جهان بهمان
 ظفر جنگ که کلاش نایم مغزول دار السلطه لاهور رسیده
 ارستان ناصیه ندکی است امتحان بهادر بر سرش صورت
 مغزول آید آباد باستلام عتبه و الامقام تحصیل عزت خود و در
 و مامور کردید متعلقان پادشاه محمد مغزولین را از دین
 به بر نالار ساند حمید الدینان تبیبه غنیمت رحیم رفته بود و سازند
 صفی باستان پسر حیدر آتاشده سابق بیرون کتبه می است
 غیر بخشی بران افشا کرد که اندرون می استاده غایت است

عبد

بتقریر نسبت ملا محمد طاهر که خالوی او بود بانعام بالاسد شال
 در سمران سر بلند شد سیم شهر ریح الاول عده الملك خاکیان
 نهاد در بعض البتاد های سر بر عرش نظیر رسانید که همچنان
 بهادر را با ستم قتل کرد و در مقابل قایم ماند بعد کشتن و کشتن
 بسیار کافر جری معصوم و خاندان کور مضور کردید راجه انوشیروان
 بغوجدارای و قلعه دارای حضرت آباد سکر و عدنان از خان بقلعه
 دارای است یار که ادوئی و سزاوار خان بقلعه دارای محمد آباد
 بیدر و محمود خان بغوجدارای سیر و سیوکانو مقرر و عطا ای
 وانعام و در حوز سکر کردیدند بادت نهاده عالیجاه که بعباس
 در حق طلب حضور موفور السور شده بود شد دوم شهر ریح
 الاول بادت نهاده محمد پیدار بخت بهادر و شت نهاده محمد و الله
 بکاز مستلزم الصبغت شفا زده حاصل نمودند و چون بخت
 کلی حاصل شده و حضرت خود منجستند معالج و بهادر در پاشند
 در غنیمت که میان کلا با بر متصل دیوان خاص جهت نزول البت
 مرتب گردیده و ایوان و دو حجره برای محی فطنت تعمیر شده منزل

با فتنه

یافتند محمد و الله سبحانه و تبارک و تعالی همسب هفت هزار فوجی هزار سوار
 و عطفی علم و وفار و لا کوسل افتر رتبه آواز و نمودند خازن مان
 فتح جنگ از متغی فوج بادت نهاده بهار مت و الله شرف
 بعلک بود حکیم الملك که از حضور شفقت ظهور جبهه داد و افضای
 میر با وی میر منشی برای تسلیم و مدارا بخت بادت نهاده را فتنه
 بود و در رکاب ایشان معاودت نموده بار ملازمست علی با
 حضرت هر روز یک مرتبه بدیدن بادت نهاده میر فتنه و خود
 و نواب قدسیه زینب السیکم بادت نهاده طعام بخت
 میخوردند و بخاطر شتابان و اقصای شفقت تا انقصا
 مدت علت هر دو کس را بر همان طعام انفا بود و له لکمه و المنه
 ن فی مطلق بمبارست بخت شفقت و ولی نعمت سید و دین و دوت
 از جهان مرض بایل بادت نهاده را بخت داد و وحیات نو
 بخت به محمد سالم اسم از نوکران البت ان بخت بخت تارخ
 صحت رستند و در شفای شد دعا می خواند بود و مسامحت
 و کما مع نیز رسید موجب خوشدلی حضرت و تحمیلانی تارخ بخت

به جم جادی الاولی قریب فرحت و مسرت پادشاه برادره و در دیو کجا
 آمده حضور احدی نشسته و عیار کرد و از خط مقدم شش
 حکیم الملک که در محالجه بدیهه و کار مسی منوذه با صافه هزار
 ذات از اصیل و اضافه چهار هزار می شده برافران برآمد شاه
 عالیجه کیفیت از آن خود چنین بیان معقبه نمودند حکیم مصوی لن
 سه سال پیش از حدوث ششقا با لثافه کنیه و به بیام صر حتر
 می گفت که من آثار و علامات استقامت دیده میکنم و بقدر مقدر
 در حفظ صحت و دفع مرض کوشش منبایم اگر چند روز و او و غذا
 و احتراز از چیزهای که مورت است این مرض است بخاطر آید خطای من بود
 کوشش حرف آن مرحوم نکردم بعد فوت او به و سال در حوالی
 که متوجه صحت حجتی شدم بن آزار حادث شده هر قدر حکیم محمد ضعیف
 و حکیم محمد رضا و حکیم محمد امین ساوچی بدل جبهه می نمودند از ارشاد
 میکرد تا بجای رسید که دوبره کسبین نزدیک چهار دهه کرده ریه
 تنگی میکرد و در پاچه پاچه مدییک کوشش کرده رسیده بود
 آنچه لازم بود بهر بود و عمل می آمد بجای آب عرق کاستی و با دین

و غیره

و غلبه القلب میخورد و حکما ازین راه که خوش نقش باشد
 می گفتند پادشاه برادره برهنه تنگین بشی همه مردم با کوس
 شده متر صد ترکیدن پوست بودند بیکم و محمد بدر رخت و
 کیتی ارای و بخت النساء و جندی از حسره معناد و در بیک یا زنده
 بودند و من بین النوم و البیظه بودم که طواف یار و بر و جوی
 که حاکم شتر نقش می کشیدم بود ظاهر شده و نزد یک تنهاده بران
 مضطرب فرمود که تا حال مسیح نرفته نوبه نصوح کن حق تعالی
 عاجل کرانت خواهد فرمود گفتیم به صغیر که ارشاد شود و بگویم
 انشاء الله تعالی رجوع نخواهم کرد چنانچه بفرموده ان بزرگ
 صورت معینی توبه کردم و طاعت قلب محسوس شد و آن عزیز
 از لفظ غایت بیکم و مردم را گاه کردم و بنا بر صحت و آدم
 همان محله محتاج بول شدم و در یک روزه و طشت کلان دفع شده
 از تحقیق دفع محسوس گشت تا طلوع افتاب بخر تبه آید
 بول دفع شد و هفت حصه از مردم بر طافت گشت مردم می سپید
 معلوم شد غریبی که بحکم شافی مطلق ظهور کرده بود که گفتیم

بر من معلوم شد که ایشان که بودند و چه نام داشتند اما روز و دم
 از او و می که از اینجا جیل کرده بود و شیخ عبدالرحمن در پیش داشت
 که امر و رسد که از شب مانده حضرت امیر المومنین علی را پیش
 کریم الله وجه و رضی الله عنه فرمودند که امشب بودم و
 نقای او را از حد ایستاد منکرت کردم نقای عامل نصیب خواهد
 اصلا و سوا کس کند بعد از صحبت تو که آن من مثل مصطفی کا
 و دیگر آثار البیت خود را با قدری معتد از نقد بفقرا و مسکین
 دادند و میرزین العابدین و وارزه هزار روپیه بستان دادند
 و هاتمان بعد از غسل صحت تا یک هفته حبس کرده و صرف بازده
 هزار روپیه ضایعت مردم میکرد و یک منبع نصبت هزار روپیه
 انشرف و کربابی معی لطیف نذر فرستاد و مبلغ یک لک و پست
 هزار روپیه بجهتین مکه معظمه و مدینه منوره و قیام و یک از سرکار
 کشت یکجا و شش هزار روپیه معتمد با اهل استحقاق رسانیدند و
 که حکم الملک و نقضایان از حضور و رحمت ظهور رسیده اند که هیچ
 برود و بر ستمها بود حکیم معجون الذهب داد از خزانه ملکی

ظاهر شد

ظاهر شد او بعضی رسانید باکی نیست الحی با کفایت بر جوف
 میشود و از آنجا روانه حضور شد و حکیم معجون الذهب در پیش داشت
 و فیل و آدم و نقضایان رعایا نمودم انتهی نور خان پیش
 جنگ با ضابطه با صمدی درجه سه هزار روپیه صمدی و دو هزار روپیه
 طی کرد و علیر و انجان حیدر آبادی بقید غنیم عاقبت و حیم رفعت
 بود و از او شد و غایبانه نصیب چهار هزار روپیه و شش هزار روپیه
 از جزی بر کشته مطابق حکم در لغت آباد و سکه توقف و
 نیست و حکم جاوی الاولی موجب طلب بدکاره محسب رسید
 از مقدمه که ورت آئین با و شش هزار و هشتاد و پنج روپیه
 سب طارش جواد است روز ملازمت وقت رسیدنش بسگاه
 منفقین که کعب دار و علی خالصان قریب تخت مبارک
 بخت ایستاده بود آسمان خوانده **مصر** در عفو لذت که
 و در انقام نیست حضرت و بر گیر زود و بخت فرمودند و وقت
 خواندند نظر توجه سوی آئینه که گذاشته حکم قد مبوس فرمودند
 و سرور از خاک مخافت برداشتند سهند رخا و بر کف

ظفر جنت که از انتقال بزرگ امید جان ناکسم که اباد شده
 بود و بعد از این جوینور نیز ضمیمه یافت سه هزار و دو هزار
 با صد سوار بود با صد سوار و یک کرو و دهم الفام
 در حشمت خانزاد خان که برادر داری همت کرده بودند رفقه
 سب و دوم مجادی الاشتهر که جوینور بر نور رسیدن ازاد
 پیدا بخت بهادر بتدبیر عظیم رحمت شده بود دست
 ماهی با علاقه مردارید همت ده هزار روپیه رحمت شد و
 خان مشغ جنت لبران و اقربا بخش و دیگران بختیانی
 گردیده بختی خلع و اضافی بود به منصب و اسب و فیل
 همتا ز کرده بخت و یکم رحمت هزاره محمد عمر الدین
 محاصره پنا گذر شده که حضور لامع المزار آمدند در خلوت
 با ابو الدین سپهر خود سر برستان و الا گذر شده و خان
 بخدمت میرانشی انتر ملج بر افروخت نواز شخان رومی
 بخدمت بیک مراد آباد و بر اول دست یافت منصفی دار
 از سادات باره نوکر و دلاست کار و امان الله نوکر محبت

ش

شت عالیجاه با هم شهن بودند روزی در راه یکی میفرستند
 وقت که میرسد بر خونی صفت بر هم خورد و خاق شفاق تبدیل
 از دست امان الله سید محمد بر رسید جان واد سادت متفق
 شده سادات متفق شده برادر امان الله که در بنگاه شاه
 عالیجاه بود و فرستاد اطراف نیز جمعیت فراوان جمع شده و حکایت
 بر پا گردید بعد معروض مختار خان میرانش نامور گشت که
 بدایجی رفته نامقد و رهت سعی در مصالح کند خاندان کور خوش
 بموجب ارادت و اطفاء نازده جلال نماید لکن سادات باره
 از بر خاش متفق نمیکند کیفیت معروفه شدت بر فرد و خانی
 آید کریمه و دستخط شد ان طایفان من المومنین ایتنوا
 فاصلمو اینها همان بخت احمد بیما علی الاخری فقاموا
 تنی حتی تقی الی امر الله باری از روز گذشت روز دیگر جمعی
 از سادات و ردو بان عدالت طرف بیرون آمده آید
 حکم شد بقاضی القضاات رجوع نمایند آنچه موافق شرعیت
 مقرر شود و بعد آید از زبان جماعه بجز برآمد پیش قاضی میریدم

با منافع خود می فهمیم بر خط مبارک ایضا که می بیند آمد استنهای
بر بالیده نشودند جماعه که همیشه ضرب دست از من خود را
و بدین طبع من بوده در برابر من حرف موافق شمع چنین
جواب میدهند بگویند هر قدر اینها باشند جمع شده بیایند
و حکمت که از سادات مردمی که در خاص جوگی و در خاص جلوه
و جلوه قدیم و جلوه خاص اند هر طرف و از نیمه پیش در دوازه
غنی که می شنید بکن زار دارند حال آمد و کو تو اندوم زو
سیفخی ان و سید خان و مثل اینان از روسا بجا نه صاحب
اقتداران مقرب خریدند و هزار زبان میگفتند ما نبودیم بار
مدتها معصوب و بر طرف بودند بعد مدتی با شتفاع و انکسار
و ایجا بجا شدند نفس در کلو سوختند پس زانوی او نشینند
در همین روز ما خون گرفته چند قریب مبت لغز از ملا زمان هرا
معزالدین با فضل علی خان و پوان سه کار ایشان نامایم
پیش آمده و از او با شش و منعی کار بر خاست بدین حد رسیدند
که از راه را نصیحت پنه بدر سز کوش غفلت آنها کردید جز

قصه

نصیحت جوابی شنید چون این معنی معروف کردید و در همین
نزدیکی قریب سادات نفرت افزای خاطر مفسد شده
بود حکم فضا امضا صادر شد که حمید الدجانی رفته آنجا را
آید و آتش اعمال در کن رهند چون خانه کور برسد آنها را
کن رنگ و بنو خود بر آتش سوزان زدند لباط پر و اند معلوم
اکثر هزاران حسیع شوند بکشت بر نتوانید اما ان حیدر شده
در سفر هر گاه بر این بر آتش حیدر آور میشد با بی استقامت
همه از جا میرفت و بر فرار محال بطاق امری بجا نمیکند شد
و درین اثنا از هجوم و غوغا فیل سواری خان بهادر رم
خزده از موه که بدر آمد و تا میگوید و طرف کج پا و نا ای بر دوا
کمان که در ان غلظت بنا مسکین نه نظر خان آمد همین فیل از برابر
گشت خود را جمع نموده از جوضه بر آمد و بر ان نشست مردم
تعاقب فیل نموده آوردند و خان بر سواری دیگر خود را بفر
حاضر کرد و آفران جانی داد و با آتش کرده خود موشند
و با جلد در سقتند شروع سی و هشتم سال طغیان ملوس

خلع مانتی یافتند و خلاص گشتند بعد از انقضای بعضی قضایا که از
 حضور باو حین رفته بود و باستان موس رسیده بستم رجب کبر
 امیرخان با نظم صوبه بهار از دین قطع امید کرد و اتفاقاً خان و
 ابوالکلیلیت خلع از ماقم برادر برآمدند مختار خان بنظم
 صوبه اکبر آباد از تغییر اوصو استیاضت شرافت و در انجالی بصوت
 واری بهار از انتقال او رسته امید محکم تافت خانه را و خان
 از تغییر مختار خان بخدمت میرانسی جبهه پیش آمد و با فرقه و دیگر
 و بالندی بود و بالندی اضافه یافت حکم که امیر ششم غاصد
 یافت کشتیان عظام منصب تا بنده کوکب سپهر عظمت پا و نادر
 محمد معظم جیل هزاره جیل هزار سور و اصل سیاه نمایند در
 حضور لامع النور و صوبجات فرمان رفت که هنوز مطر و در کوکب
 را حوت برق نمیدند و برقیل و ریش و با کلی عیال و عوایق بهار
 نشوند بیش شمع شمعان از قطب آباد کوکب شده بهشت و هم
 مرتبه پنجم نواجی دارالطف جانب نورس بود و انضالی بود
 مضر ب سرافات اقبال کرد و دید **اعاز میسی و هم سال نوی**

اشنان

اشنان موس علی بی مطابق بکبر و کعبه و شمشیر
 از سبب خلک رفیت زمین ماه رمضان بکات صیمن مانند
 ماه رویان بدن سیدین از منظر ناز با هر هفت ازین سبب
 وقت منظران قدوم آن خوشترام و نشین جلوه کردید
 رونق افزای آرامک سبب و دین بنوارش اجابی دولت
 و گذار رس اعدای ملت شغل و زریه ند و مدایح سعادت
 و معارج متوبات در نور دیدند ایام صیام را بدینجه که
 برین بوری بیافت قامت نزار و درین نواجی بدست
 خیر و احسان بقیضی کرد ایندند خا بجهان بهار و بطف جگر و
 در بعد الکاه اقیام صیمن نور و در از نظر نور که زانید گفت
 افاق حضرت موسی سب علی بنی و علیه الصلو و السلام حضرت
 کاهای بران انداخته است نهاده محمد مغز الدین و محمد عظم دادند
 و سطر نقشش تا بخت و در کردن آن مرقوم بود دست نهاده
 پس از خط عبرانی خواهد بود و بهار و بطور حرف در یافته گفت
 عزالی میرانی نمیدانم کسی که فروخت است اینچنین و او حضرت سید

منقص

اینها حضرت حبیب بدین از اینچنین خوش همه خیر نقلها
 غیب از فهم دور بر بسته و فواید مذکور است چون مجاهد
 را ششم بی واسطه شنیدند بکار نوشت از مذهب که است
 عنایت و زید که ناظر چند میگزاران محبوب خود منظور حضرت
 خاصه منزل قطب فلک عزت بادش براده محمد معظم رسانید
 در تسبیح خانه تقدیم تسبیحات خرقه سرفرازی بر آستان
 و با حضرت در دیوان عدالت آمده دو کاندشگر خوانده
 اجازت قدم بوس یافتند حضرت بشانی مکرمت نشانی ایشان را
 بوسه داد و آن مشرق ابوزرقین فرمودند و بعد نادیده آداب
 انعام سرخ الماس قیمت یک لک روپیه و شمشیر و سپر و
 دو سب با سازینا و طلا و قنیل با ساز نقره و تلایا بجا داشت
 که بمنزل دولت بردند خدا بنده خان لیسرا میرالامرا بعد فوت
 امیرالامرا پدر از وفات پدری بهراج لبده رسیدند حضرت باقی
 یافت حمید الدین خان که بعد سوار اصفافه یافته مرتبه یاب
 هزار و پانصدی با بصد سوار شد چون همین بود حلا

ادامت

بر دست رست همیشه می نشستند و در ایام از وای ایشان
 شاه عالیجاه با سیرت مرقی شده بودند از طرف همین پور
 معروض کردید که روز عید در حق بنده حکم خداوند اعزاز
 بخشیدند و پیش از سواری بعیدگاه رفته طرف دست
 رست خواهند نشست بموجب حکم بعل آوردند و شمشیر
 بر زمین رسید ایشان پیش رفته بجزی و قدم بوس مغرر
 کردند حضرت بعد معافه دست چپ ایشان بدست راست
 مبارک گرفته بر صحن تشریف آوردند در حضور شش تن
 همین پور بر دست رست واقع شد بکفرت همان نشستند
 شاه عالیجاه که عقب می آمدند و سینه خاصه بدست داشتند
 بعد از نشستن بجنورانش راه بیازوی برادر نموده خوانند
 فرجه بهر ساند و دست رست نشینند نگاه حضرت باطل
 افتاد بدست رست و این عالیجاه گرفته جانب دست چپ
 آوردند و یک کر از بهره تقدیم و تاخیر بعد اوامی صلوات که خطیب
 بر منبر برآمد مجروح گرفتن نام مبارک دست عالیجاه گرفته

برخاستند و همین پوراشاره حضرت سوار شد ایشان
 از دور و از دسوم با پیران رفتند و حضرت از دور و از دسوم
 برآمدند زکریا و صفیه الن و خیران محمد اکبر که به موجب حکم
 بحضور رسیده بودند و صلت اینها با شاهزاده فرستاد
 القدر و محمد حجتی آخر مقرر شد همین پور سلطان محمد و آقا
 پادشاه از دسوم محمد معظم ششم شوال سنه شصتی و هجری در شمس
 خانه آمده بنقدیم اداست لیمات خلعت حضرت اکبر آباد که به موجب
 خود منظور بدولتی نه ایشان برده بود و مقرر گشته با حضرت
 در دیوان عدالت تشریف آورده بدولت قدیم بوسه
 سرافرازی بر فلک سودند و حضرت بنعیم بوسه پادشاه
 مکرمت از زانی نورجهه ابروی اقبال افزودند و قاضی خوان
 پادشاه از دسوم حضرت نمودند محمد فرستاد القدر و محمد حجتی
 همراه ایشان حضرت یافتند و محمد سزا الدین و محمد عظیم را
 در رکاب حضرت انصاب گنجه نشاندند مامور گردیدند که پادشاه
 را تا دایره رسانند **انتهاض الویجهاک** **سما لند نواهی دایر الطفر**

پادشاه

سما لند نواهی دایر الطفر
 از نورس لور و انضکی پور که ظرف یکمین زل سما کردیده حضرت
 شهنشاه کور عرصه موضع بر همین پوری لب دریا به پیران
 سنجی جهانکشان شرق انوار گردید و بموجب حکم جمیع پادشاه
 و نوغان لیمات مبارک دور و مسعود به اینچکان مرت
 نشان بجا آوردند و در انسانی رسیدن بدولتی نه از شیر خنید
 شاه عالیجه عبور افتاد دوره دایره بسیار کمال بنظر آمد
 حکم مطلق نصیر و برپوست حریفش به پیاید و احاطه خیمه ایشان
 زیاده بر احاطه خیمه و الاث ای پیش از حدوس بنشد از سب
 کریم روح الله خان بجای نه پادشاه محمد عظیم پیرمیران شد
 پانصد مهرند از نظر گذشت مولود روح القدس نام یافت
 مت و دوم محمد از دسوم نیک اختر مختی رخا بجای نه پادشاه
 میر از کجک بهادر پیری عالم وجود خرامید شاه عالیجه
 در حضور موفور السور بادایست لیمات مسرور شد و پانصد
 مهرند گذرا سیدند لور سیده یقین و برکت موسوم گردید

پادشاه

و دوم صفی محمد معز الدین و محمد عظیم مستقام رخصت مستقر
 اخلاقه اکبر باو بخت است که عالیه فرستند هر کدام خلعت
 با بالا بند و نیمه ستم و طره و مالای مروارید و فیض یافتند و چون
 خداوند خان با صبیحه حمله الملک مقرر شد خلعت یافت و دو
 مباد و از اصل و اضافت تحصیل مرتبت تجزایی چهار هزار سوار
 فوق غارت از خلعت از نگار بر بردن بخشی الملک بهره مند خان
 مباد و از اک شرف منزلت تجزایی سده هزار سوار و از طلا و نقره
 اندوز غارت آمد بخشی الملک مخلص خان بیاید سده هزار سوار
 سوار و درج کرد حمید الدیجان از اصل و اضافت منزلت و دو
 هزار سوار و تقا گرفت **مختار آتش افشان که بر خانه زاده خان و حاکم**
و جنت خان و مباد و از تقا بیاید ناکه باقی رسید بطریق اجماع
که از شش بیاید چون بعرض لیاط بوسان بارگاه خلعت کاه
رسید که ستمی بد روزگار از کدای ملک برار نگار و فضل
که انبار جانب ویرانه کرم و دوست او بارش و عبور او فدا
بهشت او کرده از لشکر خواهد شد حکم و الا بنام قاسم خان

لایحه

که سید داری سرزمین سید زمین لایحه و کوی و کیمت می داشت
 و فی الحقیقه نیکو بنده تاشمت منتهی و و بقریه قریب باد و
 رسیده غرض و ریافت که با جمیع خود بر معبر مهور بیاید
 و با اتفاق خانه زاد خان و صفی کجی و سید اصالتی
 و محمد مراد خان و دیگران که با جمیع شایان از منصب داران
 خاص صلو و خاص چوکی و جمعی کثیر از همه چوکی و تو بخت از حضور
 که است ظهور رفیع شده اند جری معنور را بتمه است نماید
 مست و سبوم جمادی الاخره موسی العا بر شش کرد و بی از
 راسی که معمر نسیم بود و سید که رسیدند چون اثبات البیت شجاعت
 و را دوی بود و خواست خاصه خانه زاد خان و دیگران از این خطا
 خاطر خواه کند سبب نامان را از خیم کرناکی باستعمال نیانده
 و ظروف طلا و نقره و مسین و صینی هر نوع از قلعه بر آورده روز
 دوم با شش خانه خود و دیگر امر ایضا صد سه کرده فرستاد و خیم
 عظیم از آمدن شش خانه خبر دار شده جمیع خود را بر سه توب
 قسمت کرد و جوی برای غارت شش خانه و کر و بی برای بیعت

لشکران و جمعی علیحدہ مرتب و ثبت جوقی را که بر پیشانی اندوخته
 بود و چهار کمری روز بآئینہ کشتند و بسیار ریختند و شستند
 بود و بارت بر دیک ناکاھ آنجنر بنان مومئی رسید و خانہ را
 را از خواب بیدار کردند و در مقابلہ یافت یک کردہ و فرستادند
 غنیم کہ بمقابلہ سجدہ نمودار کرد و چون سجدہ شد خانہ را
 کہ از خواب بیدار میکرد و آنجنر می نشست و بہر و نیکو و احوال
 و انتقال و غنیمت را کہ شستہ جلد می شستہ از آنیکہ کالہ پیادہ
 بند و محلی طرف استقیلا لایخصی بود و جمعی سوار نیز لی انہما
 عظیم محاربہ واقع شد و مردم بسیار از طرفین کشتہ شدند
 با وجود ثبات و استقامت پیادہ و سواران و کشتن و شستن
 از باب خذلان غنیمت یکقدم را عقب نیرفت و در قرا و داخل را
 نمی یافت و درین اثنا جوقی کہ از فرستہ علیحدہ ہمدی داشتہ و برنگاہ
 و بہر کہ عقب گیر شستہ بودند ریخت و بہر الغارت تیغ و تار
 داد و چون آنجنر ہسم در عین کرمی خذلان و قتال بجائہ زادگان
 و قاسم خان رسید نزول و در بنای ثبات انہما را یافت

وہم لکھنؤ

و با ہم کشتن کردند جای کہ سبب خانہ رفتہ بود و قلعہ و دود ہیزی
 است و پیش او تالابی بدایند و را بید رسایند و بگروہ راہ
 جنگ کنان شام سر تالاب رسیدند و در وقت غنیم این جماعت
 العذار گذشت و طوفانی دایرہ زد مردم با دشتا ہی کہ در قلعہ بود
 راہ درآمد بر انہما بستند خانہ مت را انہما و دیگران با حضری
 کہ ہمراہ داشتند با دیگران قسمت کردہ و خوردند و تا مسی
 جز بآب تالاب خوردن دم برینا و روندن نام کام کالہ و دلہا
 رسان و فیضان کہ میتواند گرفت چہن کہ شب پردہ گرفت
 غنیمت رو سیارہ کرد و پیش این بان راہ گرفت لشکران نیز کہ
 ہمت و جہالتی حکم بستہ مقابلہ استیادند اما تا سہ روز
 نرفتند و جنگ میکرد تا چند ہزار پیادہ از جانبی کہ بستہ رک
 کہ از دست قاسم خان جنس بدندان بود و با پیانہ ہی ہمت
 رسید چہا رم و در صبح ندیدہ بود کہ پیادہ و کالہ و چند تن
 روی صحرا بروی سپاہ خود سیارہ نمود و جنگ شد و رفتند
 چون مصالح بوجائہ اکثر الغارت رفتہ و آنجنر ہمراہ بود و خرج شد

چنانست ملک بای نامی آویخته بر در سپاه عرش
 و از طرف کاخ فرقی چون کرک بارشش و شست مردم بسیار
 و بیایم عرصه لغت گردیدند باقی ماند با از چهار طرف راه برو
 شد بر جوار بسته دیده کام ناکام میزد و داخل فلجیت شد
 که در آن قیامت سوار شستند از آن حاضر و مصدر کار بودند
 که سوم حصه سپاه حکمی در هر دو شب بخانه و در راه و ستر تالاب
 علفش تنعید رنج کفرا شتران شده غنیمت قلچ را از اطراف بجا
 کرد و خاطر جمع نمود که اینها از کرسیهای خواهند مرد و زود داخل
 شدند قلچ از ذخیره انجنانان حور و با جره با صاف و اکابر
 و جمیع و گاه جبهه نو و کشته بدولت رسید روز دوم ندادم
 نان و نه با سپاهان جوارین در وی و در نان جان اگر و کور و
 قاسم خان تریا یک مفرط بود و زدن شستند از آن متعلق فقدان
 تریا یک موجب هلاک او کردید روز ششم جان یکدند است
 و از دست غنیمت جانی بدر برد و او با شستنها را بچند روز
 و محصورین بیدار و بیکر تر و دلالت و بیکر و از آن هر چند گفتند

کرسنگی

کرسنگی کشیدن و باین حوالی مردن تا چند یک مرتبه خود را بر کار
 نرینم نهاد و تاضایم یا فتح نصیب در هر دو صورت بخت
 است از عذاب و عقارت لصوص را و ساقبول میزدند از یکدیگر
 کرسنگی کردند و سپاهان دم یکدیگر مانند گاه مجوز و غنیمت
 یک برج را از بنیاد بر انداخت و آواره کرد و در از اطراف
 در انداخت خانه زاد خان ناکام بر پناه جوی رفت و صلح
 بر این قرار یافت که بعد جنس و جواهر و سپاهان و فیدان
 قاسم خان بستند به بند و بست ملک روسیه و یکدیگر را بکشتن
 منشی معتقد صاحب مدارا و اول باشد چنین عمل آمد شستند گفت
 و شستند که مردم بی و سوکس از قلچ بر آید و شستند در واره
 و شستند قیامت و زدن هر کس حسنی دار و پوی می فراموشیت
 از لشکر ما هر چه خواهند خرید نمایند کراپوس بعد سیزده
 روز از قلچ بر آمد مردم غنیمت از یکطرف نان و از یکطرف آب
 میروم میدادند و شب بر دوازه قلچ بودند و در سوختن
 خان بارفتا بیدار غنیمت روانه بارگاه و الا که دید جمیع الدلی

بهادر که از حضور در سیم و خان از حیدر آباد بکوبک محصور
 دستوری یافته بودند مقصود و فی محنت شد و نمودی
 از طرف غنیم و پوشاک و نقد آمد و ضروری با غنیم نمودند
 رعایت از خان قلعه دار زیاده بر حالت خود در آمد و کوشید
 و ما بچنین زیاده بر حتم ساج از شهر کدام و اطراف و جوانب جمع
 آمد غنیم که پس از حصول چنین غنیمت روانه خرابه خود شده بود
 خواست با همتخان بهادر که از راه کم جمعیتی با وجود صد و حکم
 بتغیبه غنیمت رحیم در سوانین فروکش کرده بود آویشی ناید خان
 بهادر که زیاده از کینار رسوا همراه نداشت بر سر کار فرتقی
 رسید و نزدیک بود که کینار در درکنارش گذارد و یک
 ناگاه تیر بند و قهر بر جگرش خورده و همان سمت جان مالک الملک
 سیر و فیلبان خواسته بود و برگرداند باقی یک سیر در خان رسید
 فیلبان گفت خان زنده است فیلبان پیش بران که غنیمت عاری
 دارم مقابله کرد و خوب است و ای سیر در ناکجا باید قطع
 نزدیک بود در آن آمد و فوج غنیمت همیر را بم تاج داد و طعنه را بخت

روز

روز در محاصره کرد و این حرکت را بی نفع دیده برخاسته
 و باقی یک فرصت یافته حضور آمد حکمت خان از او خان طهم
 صوبه بظفر آباد و صفات کجایان بقوه جباری و دما مونی و رسید
 اصالت بقعه داری رسته بود و محمد مراد خان بقوه جباری
 و و صد و کوره بودند و دیگران کریان برد و معنی سوت
 حذو قدر دان خاجهان بهادر و دیگران لش را بجلعت
 مانعی خان شهید از ماتم بر آورد و بکلمات دل آویز تسلی
 آتیم هر دم دل حسته او شدند و چند کوه ای از دست خاص
 عنایت اختصاصی با بقعه الملک عنایت فرموده و بر زبان
 که فتنان گذرانند مدتیست ما کجای مانیم این میوزم و با
 یک یا چند می مضرب یافت لطف الله خان بخدمت افتد
 یک از تغیر صفات کجایان و بخدمت در و علی خاص و کی از تغیر
 خان از او خان سر فراری یافت اجلاص کیش این غریه صوبه
 بیدر بخدمت امانت و فوج جباری بر کینه اند و از تغیر محکم کلم
 مقرر شد چهار صدی چاه سوار بود و و صد سوار اضافت یافت

کرامت

شاه عالیجاه بطرف بهادر کده رخس غنیمت راند خلعت
 با نیمه استین و بالا بند و منکای زمره دکن لعل مرمت شد
 شاهزاده و لاجورد بعنایت خلعت و داور بسی و جهان
 زین با نو نیمکم با نعام کلو آویز لعل خوش دل گردید طعن
 در روغن و احسان از اصل منصب هزار و پانصدی و صد
 سوار بر اعلا نمود و محمود اقران گردید **شده و عسل**
در حبس اقبال با نو سالیگری مطابق سنه یک هزار و
مکعبه و هفت جری درین زمان تو امان آبیاری فیوضت
 خالق الاحسان اول بقدم شهر رمضان از بار خوار وین
 یاوران را باغ باغ سنگفاند و آخر در چمن صوم غنچه خید را
 بصد آب تاب کل اقبال محافل هذا پرستان گردانید
 خاقان دین پرور عالم سپاه حدیو شریعت کسر خدا آگاه بتر
 نهال خدا پرستی و رعیت پاسداری و تزیین و وجه آخری
 و هوشیاری ریاض دین و دنیای خوشن منم وریان
 نمودند عزم رمضان هبه بکا بهشت صوم و ادای جمعه و

نشن

و نشستن احتیاط و تقدیم صلوة عید از اسلام بر کتب و
 عثمان توبه مخطوفه ششده تمام ماه بنای عبادات و اوجار
 حسنات در امتحان لبر آمد سلطان محی السنه لبر با دشتا
 محمد کا بخش ملازمت نمود لبر افزای بومیه سرور افزای جاب
 خود کرد مشیر افغان لبر شاه در و بجان بفرج داری زور
 از اصل و اضافه منصب هزار و پانصدی یک هزار و هفتصد
 سوار درجه بیای اعتبار شد از اسلام بجان هزار و پانصد
 اضافه یافت ترتیبان میافتن اضافه و دصد سوار و
 هزار و دو هزار و دصد سوار شد سید عظمت الدین
 پانصدی اضافه یافته بر بنده و هزار و پانصد سوار
 رسید بخشی الملک محاضیان دیوان صایب محتوی یک
 کتب خط صایب از نظر حدیو همه وان خداوند قدر دان
 گذرانید چون اکثر اشعار را انتخاب جریده روزگار شتم
 بند و فواید است سخن با فواید غنی که مطلع و بیت اول
 و قطعش مذکور محفل معده سلو و صاحب طبعان متع میگردند

حسب الحکم پذیرایی ملتزم بنام خانم غفری الیه کما در مجلس خبرت
 در جواب نوشت که اورا بسبب بعضی موانع نخواهم طلبید اول
 حیدر ابادی و نه در این عرض داشت که عار است بادشاهی را
 سیر و تماشا بیند دیگر ابواب جمع اماکن جنبه اسکندریه
 مسدود میداند و امکانه مغرور نشینت و تماشا قابل این که
 او تصفیه باید داد و فرستش باید کرد دیگر ملاقات سلوکی که
 متوقع باشد بوقوع نخواهد آمد پس بارندادن او بجنبه و جوار
 دار و بعد رسیدنش بدار انخانه و بهام این مقصد طلبید و بخت
 و صورت از سر واکر و اما آنکه مقصد کردید خدیو قدردان
 هم نظر بقدم خدمت و تدبیر و اخلاص اند خود را بی و خود آری
 او اعراض میفرمودند و تمشیت خدمات عده باحواله مینمودند
 از کمال ظاهرنودی از بی تحقیر میکرد و بی وفای و دشواری دارد در حل
 تدقیقات مشغول مولانا را و نوم خود را یکانه میدارم منتظر
 و کریم الصفاست بعد محمد یار خان که از حضور بر نوبت دار انخانه رسید
 به سکاری میگرداند از انتقال او مرجع نشین مسند صوبه داری

دو هزار و پانصد و سی هزار و پانصد سوار بود پانصدی پانصد سوار
 اضافه یافت صدر الدین خان هزار و پانصدی بود پانصدی اضافه
 یافت بر صدر غریب آید یک تاز خان پسر یک تاز خان بخت و چید
 احمد آباد که بوج متعلقه صوبه اله آباد از قریب عبدالصمد خان مقرب
 تنور خان پسر صلا بختان بقو جباری سوار پور شرافت مترسک
 متعینه فوج لطفه الله خان بقلعه داری و فوج جباری نصر آباد
 سکندر تغیر منو و از خان مقرر کردید خان عالم ولد خان زمان و فتح خان
 اصل شش هزار و چهار هزار سوار اضافه هزار سوار و منور خان
 او جبار هزار و بی و هزار سوار اضافه پانصد سوار فتح الله خان
 دو هزار و پانصد سوار اضافه دو صد سوار خانه زاده خان که نظم
 صوبه طغر آباد و مامور شده بود پیشانی دولت سپرد و الاغبه منو
 منو و شروع سال چهل و یکم مطابق سنه یک هزار یکصد و بیست و هجری
 بدر آسمان فیض صدر دیوان خیر ماه رمضان مبارک سکونت
 مسینت سیر درین هنگام شاد کای بیام و در از ضرر و ضیاع
 اختصار آمد و بر سر و دووشن مسلمان سایه حسنات کبیر و پرا

فیوضات بخت بادشاه جهان پناه برای تادیب عبادات از اسلا
پوری عرصه سولا پور را بود و مسعود نورانی فرمودند و شهر برکات
بهر انفعالی و شادمانی زین تمام بخشیده دو کانه عید فطر تقدیم
رسانیده مرا حجت بدیده گاه نمودند بادشاه نهاده محکم بخش و
جمله اهک و دیگر اکا بر و احصا که در بنگاه بودند بزرگ ملازمت
و گذرانیدن پیشکش مغز که دیدند بخشی اهک بخشیدند
تولد پریشانش لایق گذرانید مولود با رسم محمد خنیا بود که بود
عبدالرحیم پسر فاضل خان خاں سامان از دانه اخلاصه جانشین
رسید پدرش چند بار چینی خطای خوشی قاش از نظر
گذرانیده مورد کتین شد کفایتان میر احمد دیوان مغز و
صوبه بنگاله بخدمت بدست سی و فتر خالصه از انتقال رشتید
سر فرار کردید هدایت الله پسر عنایت الله خان بخدمت
بخدمت میر سامانی نواب قدسیه زینت الدین یکم از تفرید پور
سبحان و روی پسر ملکتوش خان بهادر نذر تولد پسر گذرانید
مولود رحمن و روی نام یافت فاضل خان از خدمت خاں سامان

مستغفر

مستغفری شده از تفرید پور ناصر خان بنظم صوبه کشمیر اغرا از خدمت
خانه زرا و خان بختاب روح الله خان نامور که بخدمت
خاں سامانی کلاه اعتبار بر سر اغرا گذارند ابوالنور خان از تفرید
مکر خان بصوبه واری دار السلطنه لاهور محکم گردید و خاندان طلب
حضور خود را بنده خان بخدمت بیوگانی رکاب سعادت مورد
مرا که در دپسکنه پسر راجه انو پسنکه پیش بدر حضرت یافت
بفصدی پانصد سوار بود و تسدی اضافی یافت مطلبان
و وجیهه الدین خان بتقدیم شکر سمست ایند پور حضرت یافتند
قلیچان بهادر پسر خان فیروز جنگ از بهادر و کی بهمر نده
احرام طوف قدسی استان بخت جون نزدیک شکر معلی رسید
بس از توقف یکماه باریاب ملازمت معلی گردید اخلاص شیش
باغ از خدمت بدست سی روح الله خان خاں سامان بر امانت
گرفت شاهزاده بیدار بخت بهادر مامور گردید که نزد
عالیجه بهادر کده بروند خلعت و اسب عربی با ساز طلامر
مطلبان هزاری چهار صد سوار بود و پانصدی صد سوار اضافی یافت

اهتمام خان ابدار نام بناسبت جد و تبار و اهتمام از تغییر لطف
 اختیاری شد بهر خان بر صلابت بخان از خدمت بهر پور تغییر
 شده و محض بود آمدن بهر دست و نور خانه سرور از شدت نهاده و عظیم
 منظر عده صوبه بنگال و فوج داری کوچ بهار از تغییر ابراسیجی ان سر
 امثال حکم یافتند و ابراهیم خان از تغییر سپهبد ارخان بصورت
 آله آباد و بر دستش ان پر سرش بهر جوداری جو نور لیا ذکر دیدند و
 کرامت ظهور هر سال خلایق بارانی با و شاد و ناسا و ناسا
 و سلاطین و امرا و عظام و اکابر و اصناف حضور و صوبه کرامت
 کردید معتقد خان بنده لشکر خان شاهجهانی بکرامت صوبه
 بر با نور از تغییر غایتان بر سر آمدند خان مرحوم مغر شدند و افکار
 بهر در یک کر بر و در ارشد بر آمد از مشرفی اصطبل مشرفی دیو و
 ترقی کرد و ملتفتی ان و غایت است آمدن خان بنایست انکشتن ملین یا و
 رند و امینا زیافته است اسماعیلی ان کما بخدمت فوج داری اسلام که
 عرف راهبری از تغییر عبد الرزاق خان لاری مقدر شد و او بهر جود
 گوین عاوی فی معین کردید **ساختن آمدن میل طوفان زای در و**

لحم

ساختن آمدن میل طوفان زای در و
 و ولای حرج دشش بهار طوفان سحاب در از نون جای جهان
 نمود در سراب بوقوع بهر دست مریدانی سنج طوفانی نوع صبح
 عاشق و در دریای بهر دست از کثرت بارانهای دور دست
 سبیلی حیرت افزای جانفروز سا جگر کا و هوش ربا در رسیدن
 از شاد و هول و هیبت آن جان بادی مریت و احدی را طاعت
 آن نبود که نگاهی طرشت نیز تواند نمود ساعتی جوشش خروش
 و طغی و تند و دراز باد بود که کاه کوشه چندی کسی را جانب ادبی
 ترسان زیر لبی میخواند **فرد و جلد را اسال رفتاری عجیب است**
 بای دزد بیکر کشت لب کرد و یاد است از بهادر که به انجا صحرای
 که معسکرت شاه عالیجاه بود و کجای جوب و کاه بهیستی که سودگران
 جمع کرده بودند بر نشان مانده روان می آمد و کز دیهات مرا که
 تیزی سبیل از پنج و بن برداشت به نود انسان و حیوان روی دریا
 بر چهره سوار دوان دوان بهار و در مجوس زندان کرد و در فتنه
 و اصداد متفق شده که به دوشش دسک و خر کوشش بر یکدیگر

بر جان خود نازان دم برمی آورند و می کنند نشسته بعد از این نشستن
 و فرود رفتن صحاری مثل جلد امک اسد خان و تخلصی آن و دیگران
 که اکثر تر و تشنه آن کنار دریا منازل مرغوب و بحسب تصرف مسکنهای
 گران ساخته بودند بعد سیل خرابی رفت صاحب مسکنهای آن
 ز سر سوار افتاد و خیزان خود را کنار سلامت رسانیدند و دیگران را
 مال و جان مرده شو برده دریا بروشد **فرد** و لبسکی خلق بگردان
 جیت **ای** تاه کی نقش بر این آب روان جیت **ای** پشته کوه
 سلطنت خانه دال شکوه و خیمه شاه عالیجاه و بادشا پراوده
 کامبخش و دیگر اغنیاء و غرابان بر پا بود چهل و چند کرکما پیش
 ارتقاء داشت در آشفته اوسه روز چهارم کز خالی ماند سوار بر پاهای
 و روز معدوم میامید آشفته و دریای معارف آبی قلزم حقایق
 اکاهی بجناب فیض نوال خداوند و اجمال فروغ جبین تفرغ
 بر زمین انبساط می افروزدند که لطف شب سوم بحر رحمت کریم آبرو
 بخشش ز آب رو بکمی گذاشت خلائق از زندان قیدها
 آشفته من قید را بید خلاص یافتند و کلیم زندکی از غرقاب نومیدی

هر چند شناسان محیط معرفت و ساحل نشینان بحر حقیقت
فرد نشین بر لب جوی و کد بر بزمین اکین حکایت ز جهان گذران
 ما را پس **ای** ماکس نشین اسلام علی بن انسک الصراط السید
 چون از از خاتمان بعد از طفر جنگ آشفته او داشت وقت معاود
 از شولای پور به بنگاه شانزدوم جادوی الاوی خانه او را بقدر و
 شرف از نوم مشرق انوار فرمودند موسی اید صاحب فراموش بود
 از دستر تواتر بر خاست حضرت بر مسند نشسته از از زار گشت
 که نیستند غمت قدسوس دریافت و از روی خود ظاهر کرد که پیچیدم
 در معرکه جان نثار شوم و بکار حضرت پیام بر زبان خدیو قدر دان
 که گشت تمام عمر در راه بندگی و اخلاص جان نثار بوده امیدم و این
 از روی باقیست زهی اخلاصمندی بنده و زهی قدر بخش خداوند
 نوزدهم ماه مذکور و ای حق را لیک اجاست گفت امیری بود
 عالی شان مستمع مراتب بر و احسان سببه سالار ممالک مدار
 محفل اوشانی عالی داشت جزا و کم کسی حرف میزد و آنچه میخواست
 خود میگفت دیگران را جز نغمه جوالی نبود زیاده کوئی خوش نداشت

و بنظر کمال و نظم و تدبیر و جواهر و اسب و فیل و ادویه
 کارهای و دست به و مقدمات منجی است با سبقت آن که هر کده بخان
 نه انقدر مستغنی از پادشاهت که نبوی از انهم بخیر آید بیکم جمادی
 اخیره چ که مکاری با دستان نهاده محمد کا بخش با نظام صوبه برار جو
 کردیدند اصل بیت هزاره هفت هزار سوار اضافه مرخص شدند
 سوار میر حسین دیوان سرکار بنیاست رخصت یافت چون جمله
 بسبب مرض در دستخط کردن تماوان بود نظر بکار روانی خلق حکم
 بنفاد و پوست که عنایت الله خان نیابت و شط مشغول شده باشد جمله
 اسد خان عرضه داشت و ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ از
 نظر خورشید نظر گذرانید و از فوای نصرت آهای آن معروض بارگاه
 عظمت و جاه گردید که درین ایام طفره نظام خان زیاده و مجاهدان
 اسلام بکول و قوت کار ساز مطلق جل جلاله بقدم و لیری و دلا
 بر فوار حصار فلک اساس جیحی که بر جبال مشاخره نیافته و بر سایر
 قلاع اقطاع و اضلاع کرناکت و آراجما و بغونی ارتفاع و فراوانی آلا
 بنزد و قلعه واری ربه توفیق و برتری دارد بر آمده نوای غلبه و استیلا و علم

نقطه

تسلط استعلا بر افراخته جمعی کثیر و جمعی غفیر از کفار سیه رو
 برخاک هلاک انداختند و رامای مطرود و محصور تبا که این قلعه
 رفیع اساس را مامن و پناه انگاشته بغیر و پندار ناپایداری را
 اقامت ناکامی و بدیدار انجانی داشت از شاهده صولت سبط
 جنو و غیره و رهند و استماع غریب و دشمن جویش نصرت پیوند
 رعب و خوف گردیده جگر مار و زهره چاک کشته عیال و طفلان
 و اموال و انفال را در قلعه گذاشته با هزاران خواری و بقرار
 باستانی شکوب فتنه زائمه فرای پای او بار سپرد و بنفصل و احسان
 بی پایان او سبحانه تعالی ششم شعبان الحضر حصین که کثمت
 بر هفت قلعه حصن جبر و قهر و مفتوح شده در حیطه ضبط و تصرف
 اولیای دولت قاهره در آمد و چهار روز و سه و سکه بر دو و دختر کار
 بد اختر و متعلقان و یاران و یاران آن کشتی ماسوار گردیدند و
 قلعه دیگر که عبارت از ملک کرناکت است با چندین بنادر و فرنگ
 ضمیمه ملک محروسه گردیدند و این پند و پروردگار و شورش حلقه اطاعت
 در کوشش کشیده و شکستهای لایق بواسطه خان بهادر ربه عرش

ارسال شده در جلد وی حسن خدمت جمله ملک با ضافه هزار سوار
 هفت هزار بیست هزار سوار و نفر جنگ با ضافه هزار سوار
 پنجاه سوار و نفر جنگ با ضافه هزار سوار و نفر جنگ
 متعینه خان نفر جنگ که درین مساقی محن و مشاق بسیار کشید
 و اصل دو هزار و پانصد بی هزار و سصد سوار بود پانصدی و دو سوار
 اضافه یافت و قلعه مفتوحه بشبه نصرت که استیلا پذیرفت
 خان که از تغییر مختار خان بنظم مستقر اختلافه اکبر اباد مامور گردیده با
 سوار مشروطه بلا شرط شده بعلای نقاره کوس استیلا پذیرفت
 خان برض و با آنکه نگاه قبا لعل بقا خرامید بیه خطاب بدین
 شده و او و اقربا و دیگر بغایت خلعت ماتی و اضافاتی خوشنمای
 گردیدند خدمت و اردو علی دیوان خاص از انتقال انفرجوم بروج
 ضمیمه خاسامانی مقرر گردید و خلعت خدمت ممدارت قاضی
 عبداللہ پوشید **آقا زین العابدین علی بن موسی**
و یکصد و پنجاه نفر کلید ابواب فتوحات امید انتخاب فیوضاتی
 ماه رمضان تمام بکات درین روزگار مینست روز بازار و ریح فرود

فلان

و بخت ارباب حاجات در رسید با و شاه حق اکابر با تقی طلب
 حق پرستی و حق رسانی رسانید بدستور سال گذشته شوال و نور
 خیام و الا که گردید و شهر بکرت بهر معنوی طاعات و عبادت
 حسن اتمام یافت و دو کانه عید فطر تقدیم آمد و جهانیا نرا کام دل
 حاصل شد شاهزاده بیدار بخت از بهادر که به طلب حضور شده
 در دیوکانو منزل و استند بخشی ملک بهره مند خان و منصور خان
 میر تونک پذیرفته شده بحضور آوردند پیش باز بر آمد دیوان در کعبه
 سعادت ملازمت حاصل شد و بمبت پر تالار خضت یافتند
 و بانعام خلعت با سرچ و سرچ لعل و زر و دو بهو بخی مرصع و آب
 و فیل مسرور گردیدند و متعینه فوج همکنان بنیایات لایق مورد ارجم
 شدند به کوی پنجاه که سابق باستان معلی رسیده پنجاه سوار
 چهار هزار سوار منصب و است بس از ملحق شدن بنعیم رحیم باز
 مسجود عجب علیه صاحب آرا شده بغایت سابق و خلعت و آب
 و فیل مسرور گردید **نظم** این در که مادر که نو میدی نیست **صد بار** انزوت
 سکسکسی باز آه قاضی عبداللہ بمرض فایله جهانزاد و گرد و گرد اکر

از منقشای موروثی و از انحال که قضای حسیه بنیاد و انت بتجربت
 قضای اردو و معالی طلب حضور سعادت ظهور شد و عنایت ابد
 مامور گردید که چون دفتر صدارت جزوی از دفتر دیوانیت نامقرر
 دیگری خدمت مذکور بنیاد است مبراه نماید نهصدی هفتاد و سوار
 معطای اضافی صدی سی سوار مضبوط عنایت بکران مشفق
 شفقت پرورده نوازی و محبت خدا و ستی فرمان شوق عنوان
 بنام شیخ الاسلام تفتیش آیدن بتجربت حسنات رتبت که بعد
 شغل قضا و معاودت از سفر حجاز بحکم تبه بحضور بر نور نیامده و در
 بود مصحوب نور الحی برادرش صادر گردید مگر کون خاطر مقدس بود
 که بعد آمدن بحضور اگر شغل صدارت اختیار کند با و مفوض گردد
 انغیزار اوده داشت که بطولت کعبه کرام احرام بند و در همان
 مرض اشتداد گرفت و طریقی که جاوید انش کربان گیر بود جلالت
 رب اغفره و حکم و الانام محمد امینان غرا صدار یافت که جهت
 تقدیم بتجربت عمده از تعیناتی فرج خان فروز جنگ مبارکاه
 بتابد ارشد خان ابو العلی خویش امانتخان مبرور از تعیناتی

بمکرمه

بمکرمه رسید بود از انتقال انعامتخان بتجربت دیوانی خلاصه
 سر غارت بر افراخت معروض بساط بوسان بارگاه والا گردید
 امیر خان ناظم دار الملک کابل سیت و بهفتم شوال همان کذا
 و در آن روز امیری بود تمام خرد و عالیشان عمده فدویان کاروان
 پرست اخلاص نشان کارهای و سبب و اور نظم و نسق بر
 مجرورده صوبه کابل و در پیشگاه قدر شناسی و قدر افرازی خدیو قدر
 خیل پایه اعتبار و اخست و از اینکه بر خاله زاده حضرت و بنا
 تمشیت خدمات شایان و است کریم الصفات او در عمده
 نمایان رفتن او موجب تافه قدسی گردید زمان کرامت عنوان
 بنام مهدین پور خلافت تفتیش نهضت نمودن بخوارای صوبه کابل
 و سر ج قیمت سجاد هزار روپیه غار سال یافت بستمونی القعه
 و در گذار اسس را تهور بلند اختر سپهر کبر که زمان اواری در ملک
 را تهوران متولد شده و هنگام بر آمدن از انجا گذار شده و در
 نظر بقور شش و آینه شش کمانهانی میگردند و است او نیز غفر اجم نموده
 باستغناء منجی عثمان ناظم صوبه احمد اباد بحضور در محبت ظهور و

وقت ملازمت و رست آنکه حکمتش برادر و برادر و بعلای جده هر صبح
 و خلعت و منصب سه هزار و پانصد سوار محسوس و اقران گردیدند
 در خلعت تحویل سعادت ملازمت نموده بغایت خلعت و برج
 و مقر شدن و ابره او در کلاه سوار و شغفت شد ابو الفتح خان پسر
 خانجهان مرحوم به ترمیم کفایت خلعت و اسب در خدمت و از کلاه
 یافت نیکان خان پسر پسر خان اسلام خان پسر مست بخشی کلاه و وفای
 نگاری فوج شاهزاده بیدار بخت بهما و مقرر گردید باضافه صدی و دو
 هزار و شصت سوار شد چمن قلچ خان بنده مفسدان مالواری است
 بجای پور و نوبه باستان بنوس رسیده است و او فله بواسطت منع خان
 بسجود قهسی استان جبین آرا گردید منصب کشنده زاری بجزایر سوار
 و طبع و نقاره علم استیاز افراشت بخشی ملک مخلصی از اصل و
 سه هزار و دو صد سوار و بر تینان میرانش که برای برادرش
 چماونی غنیم طرف برادر خدمت شد و برادر و پانصدی هزار و دو صد
 و روح الله خان خانشانان بهین منصب غزائیان و ده و شصت و شصت
 پسر شیخ میر محمد بجز بر طرانی منصب و هزار و سوار کمال شد

چمن قلچ خان بهادر بنده غنیم سمت کوه در خدمت شد بغایت
 خنجر و کتبی حکم است هدایت کیش بهولانا تاه جدید الاسلام پسر
 جهنم بل بخدمت و فایده نگاری کل بعد جهنم و اصل شدن پسر
 و پای تر شد را کنار رست و فضل و عینیان مرشد قلچان بخدمت دیوان
 صوبه ملتان استیاز یافت ملا ابو الفتح اسم در خدمت بنیاد بر شرط
 تدریس روضه والده شاه عالیجه یک و پیه پیوسته داشت با او طاعت
 در سبک منصب داران و کتی منظر طایفه با هم فضیلت کارشن
 بایه روشناسی بخشی کیری اول با و شاهزاده محمد کا بخش و دیوانی بجا
 رسیده در امتحان خطاب یافت میکفت طبع موزونی هم دارم
 از هوشیاری هوشی تحفص میکوه حمید الدین خان بهادر که برای اندام
 بتجارت و تاسیس مسجد سمت بی پور رفت و در مطابق حکم صدر میکوه
 خدمتی شده بحضور آمد و در شین کردید و بخدمت تقرب تربت
 و او علی غسلی نه غز اخفصاص یافت عسکر خان حیدر آبادی از خدمت
 و کلاهی با و شاهزاده محمد کا بخش بصوبه واری برانام برادر و محمد آقا
 بحضور ساطع انور رسیده بیا فتن خلعت خدمت جلیله صدر

و تقیض انمقدمه و ارگشت و حکم مطاع صادر شد که شمشاد رودی را
 پنج کس از جماعت ارباب عده کوکبا و شاهزاده را تقید نماید و دست
 سعی تحقیق تیز زن برکشاید که توان چهار کس را که از رضا طلبی بیجا
 خود سستیک انداخته است آورده میزدند داشت که با دشت نهاده
 خیال خیره سری دارد و حکمت خواجه بختی با دشت نهاده او را محض
 بسیار بختی نه کور او را در بختی چرب نرم ساخته با خود قریب
 و دلش با دشت نهاده آورده بود که با غوی چند از نو و غنود با را
 او بکشد بختش ناسازگشت خواجه محض باریا با آن حضور
 نمی آید نه سربازی میماند بکشد با دشت نهاده او را از لشکر امن
 بدر کنند با دشت نهاده نزد خود طلبیده و دو صد نفری و خیمه و بار و
 رعایت نموده و حضرت کردند و بختش و لکران شدند نه روز از
 دریا عبور شدند و بود که بختی بیاه با دشت نهاده فرمودند که
 با خود میارند و ازین حرا که استغفار کرده نماید با دشت نهاده
 او را طلبیده است با خود بدر بار آورده و بعد معوض فرمان رفته
 که خود بخوبی بیاید و او را در دیوانی بگذاردند با دشت نهاده

ما و این کیجا بختی میکنیم و بالانند خود را و نموده و کمر هم میزدند
 پس از عرض این او را نا خوش بکشد در عداستگاه بنشینند
 بعد از آن بختی همک نخلی بیجا بختی کم اطلاع مقدمات
 از شاه و آیات نمود چون زمانه در آنوقت توفیق اندر زبیری
 از ایشان و اگر گفته بود سخن خیر نشینند مجید الدینان بهادر زمان
 شد که بختی بدر از ایشان جدا کند با دشت نهاده در آن
 کت از خود بردارد و دشت نهاده دوست ایشان گرفته خواست بگوید
 زنجی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 ماندند و بر سران بینترین آمد آنچه آمد پس از عرض این حالت
 بکشد خیمه متقل جواهر خانه بر پا نموده با دشت نهاده را بفرمودند
 در آن مکان کینه نشان بگذارند و گویند که این مکان بختی
 برسد با دشت نهاده از منصب بر طرف نشاند اموال و اسباب و
 و گویند دولت همه ضبط و در اند بختی حکم عده کوکبا از ایشان
 از نظر انور که شد و خلع یافتند به بندگی سرکار جهاندار عزت
 یافتند و درین ایام ظفر خیم بختی حرامست و نه با دشت نهاده

فیروز جنگ سرسنتای تیره روز کار بد سرانجام بد کاره خدیو
اولیا نواز اعدا بر انداز رسید بقرمان جلال در انحصار عده
ممالک دکن بطور تشنه گردید بنبی از حالات شقی در اکثر مقام
بجای آمده بقیه اینست که بعد از واقعه دود پیری و منهدم شدن
هفت تنان بهادر خواست طرف چچی آواره کرد و حکم تعاقب او
بنام حمید الدین خان بهادر رسید موی الیه رفاقت روح الله خان
کذاشته امتثال حکم را کار بست و جلد رسیده او یزیدی با و نمود
چند فیصل بابت قاسم خان سخلی که دناشیا انجا نموده و را حکم
که با و شاهزاده بیدار بخت بمقابله آن کرده مامور گردیده اند
بعضی متعینه را که از قوچ او بقیقن رکاب ایشان شده اند که داشته
محبوب و بیاید با و شاهزاده نیز آن برشته بخت را او یزیدی
قوی رود او هر مرتبه سلامت بدر رفت و در انجا قطع مسافت
چچی آن شقی را با دهننا جادون که راهای ملعون را بچچی می برد تا بر
شازعت قدیم مقابلت انجا و غالب آمد امرت را او را در
زن ناگو ما شد که رفیق ویاورد دهننا بود زنده گرفته بای فیصل آمد

۲۴۲
و را اما و سیکر نو و دهننا جانی بدر بر و فر وای آن دست بسته
را اما است که من همان بنده ام کستانخی ازین راه واقع شد که
شما خواستید و دهننا را روکش من بکنید و با عانت او خود را نه
بجیجی رسانید حالا بهر خدیجی که بفرمانید بفرمیدم می رسام و او را حلا
کرده بجیجی رسانید و در مقابلت با و العفار خان بهادر و او را حلا
و کپرست و زردین در اغرا با و شاهزاده محمد کامجنش و برهنه
مقدمات شقی قلع و دست گیر کردن اسمعیلیان مکه شریک
غالب بود تا قلعه مفتوح شد و بار اما از قلعه بدر شده جانب
ستار انجا حمت دهننا که در انجا بود رسید و مقابلت رو و
ایزید که زمانه دون نواز خیس بر و دست از یاری او کشیده زما
او بار در رسید مغلوب گردید و شکست فاحش خورده بحال
نبا به با چندی از معرکه که بخت بفرم باطل رفتن نزد سید گایای جهنم
ما و روی او بار بسوی زمینداری ناگو ما نیامی نهند و نبا به با و می رود
او عورت با و پیش آمده در خانه خود جادو لکن زنش که را و در
کشته بود بنوهر و بر او و کیک و باعث شد که زنده نباید گذشت

ناگوارا هر چند بدلداری رخصت کرد اما برادر زن او دست از
 بر نداشت و در تعاقب فرصت جوهر زنت در خلال این ایام
 تعاقب آن سیه روزگار بنام خالقیه و زینب رسید و سویی
 جمعیست بهر اهی متعینه شده اند و حمید الدین خان با انده نوینیان
 تعیین گشته مطلبان بهر اوی ماسور بود و باستماع این اخبار برادر
 رسید علی اختلاف الروایات و سبب که خان ستمناست نشانی
 شده بجهنم رفت یا از دست همان مدعی گشته شد و سر بر زبان
 پلید بدست لشکریان خان فیه و زینب افتاد و بدرگاه و الاثر
فصل در نقش پای مور با بسکی خرام در بجز فیل است مکانات
 پاره است و در جلوه وی نیکو خدمتی و غنایات عامه علاقه
 و افزین شایان آن منظور اقبال گردید و مطلبان بهم باضانه
 بالنصدی سرافتخار بلند کرد و **مغرب و سال تمام اقبال چهل و بیستم**
از جوس عالمگیری مطابق سنه کیزد یکصد و ده و هجری پناه اهل
 راز و سبکگاه اصحاب نیاز یعنی ماه رمضان برکات طارون
 او ان نوی عنوان بر وقت جهانان سایه مینت برآید افکند

بادشاه

بادشاه وین پناه خدیو کاه از سبکگاه جبهه تقدیم صلوة جمعات
 و اعباد و اعتکاف شویلا پور را منظر انشاعات اجمال و کمال
 فرمودند منصور خان ماسور کرد و بدیکه محل بادشاه نهاده و کاش
 از سبکگاه بیار و مسور خان از انتقال انشانی بخدمت فوجدار
 کرناکت سر فرار شد حمید الدین خان بهادر از انتقال مخرجی
 محرم علیه و انجانی خدمت دار و علی جواهر خانه دوم یافت تم
 پس آن جگر کس از اقربای رستخیزان بهادر شاه جهانی که تازه
 آمده در مسلک بندگی انحراف یافته بود و بقلعه داری مشکل میداد
 یحیی خان مقرر کرد و حکم را فیشیم در باره بادشاه نهاده و کاش
 صادر شد که نماز ظهر و عصر و انقضای حین باری و نماز
 عصر همراه حضرت میخواندند باشند محمد امین نایب سر راه چاه
 کوئال ماسور شد که میرک حسین دیوان نایب مغرول با وین
 میل کلی از مال بادشاه می متصرف شده و آنچه دیوانیان داشته
 دهند در جوته نشاندند و حصول رسانند **بیت** ای انسی کرد
 طبع کرده و از اهل سبکگاه بگذری اندام و پیش **راقم** بالغیر نشاند

با کثر اخلاق حمیده انصاف داشت اسدیقه تقدیم خدمات نمود
مصراع یکی از حمد غلطی در جهان مشهور است که در کتب نام آنها
 کمرای نوشتن کند با اختلاف و انبعاث بوصف کار کردگی و دنیا
 خوشش نقش بودند اینهم باین نام ولی خوشش میکرد و آخر در
 روی کار بر افتاد و در دنیا است صوبه پسران ناخلف و استانیان
 بوری سر با تلف و رند فقیران چالاک دست و زبان که نکرده بخار
 ناپاک پشت استان که انیز حلقه محبت اینها در کوشش داشت
 اورا غافل و بکارنا استنادیده مال با دست و بادش براده
 و دست آخر اورا ناگواری چو تیر رسانیدند و خود را حید با و طاعت
 رسیدند و این دست و دستان آب کشش در میدان تپه دستی
 بالغ هر چند او قد کشید با لجه بزرگان احسان توان مثل
 مخلفین و ملتفتان و غنایت الله خان رحم کمال سید عزیز
 ادا نمود و در جناب اقدس هم با اتفاق کلمه المیکه گفتند تا از بند
 یافت اما باز که نسبت تابورک برک نشست بموجب حکم خداوند
 بحفاظت بند کاه رفت و بجهت ملک جهته ادای صلوة عید قبول

بدان

و بادش ازاده محمد کا بخش و زعمید سوار آب و در کاسه
 مسرت اند و بودند یکیش از نظر مکتوبی که شت کلاسیکی نظر
 غنایت و رعایت حضرت است سلطان بلند اختر متبیمات
 مبارک با و عید شریف اختصاص یافت روح الله خان بعد از
 دار و علی و پیرانی ص اضا فخر شرف از اهل و و هزار و با قصد
 اضا فخر با قصدی هدایت الله پسر غنایت الله خان نذر تولد
 پس که در انیس منصور خان دار و غه تو بماند و کن بخش رسانید
 که محمد یوسفیان برادرش قلعه دار مقرر شخصی که دوران نواحی اکبر
 باغی خود را و او نموده بود و سکه کمرده و حضور فرستاده حکمته حواله
 حمید الدین خان بهادر نمایند بیت و نهم سوال با و شاهزاده محمد
 کا بخش در حیمه که مقابل یکدیگر پیر و کلال بار مرتب شد
 تشریف بردند بیت و ششم نوی القعه فرستاد و مای را
 در سکه ناصیه بخت بسجود قدسی استخوان روشن نمودند یکیش
 و دو اسب و نقد فقه شریف و نه با جامه چری یکیش از و ده کار
 و در اجده مانسکه و لدر و سکه و و هزار و با قصدی بودند هر کدام

پانصدی اضافی یافتند عبد الرحمن خان برادر خان فیروز جنگ
 هزاری بود با صد پانصدی سرسرازی یافت و هم ذی الحجه
 باوشا هزاره محکم بخش پیش آمد و رفت سواری و ابابکیه
 رفتند و آمدند و بیست و نهم بعد بر طرفی تسلیمات بجای
 بیست هزاری بتقدیر رسانیدند ششم حرم جین قلی خان بهار
 از سمت کوه به بعد بتیمه غنیمت لیم بدرگاه والا رسید نظر بر فراری
 او حکم شد بخشی اهلک مخلصان تا در قلعه اسلامپوری استقبال
 نموده بکارست آورد و پانصدی دوصد سوار اضافی یافتند
 سه هزار و پانصدی سه هزار سوار عروج گروه پست و دوم محراب
 ولد بجای بخان مرحوم که خان عالم خطاب داشت بعد خلاصی
 از حبس غایبانه منصب سه هزار و دو سوار و خدمت و جدار
 چون بر سر قرار شد اندر سکه و بهادر سکه پسران را نارسکه
 اولین منصب دو هزار و سوار دو مین هزار و پانصد سوار
 متعین و معتبر گردیدند محمد امین خان بوجوب نوشته خانقور و
 معروض ایستاد مای بر بر بخش نظر نمود که اکنون بخت زمیندار

اسلام

اسلام که از غلبه افواج اسلام اداره داشت ادبار گردیده و اسلام
 که از غلبه افواج اسلام اداره داشت ادبار گردیده و اسلام که
 بتصرف اولیای دولت در آمد ملکه اختر جلی را که در نواحی
 بر سر شجاع و انموده بود و کرز بود و ابوبکر ایار رسانیده رسید بهر
 قلعه دارا و دو بتقریبی ساله سنگ مریم که بنیاد خان ملکفتحان
 و ستاده بود از نظر گذشت چون خالد را بود خوش آمد و چون
 مذکور حکم شد با و بنویسد که طرفت از قسم بهانه و کار با سخت
 نفرستد مومی الهیه طرفت مع ششی را بدست و حوض چوکی بکشت
 و سنگفرش بسیار با سلوب و اندام و نمایه صفا ساخته و ستاد
 و بدولت منظور شدن سنگ رتبه جواهر یافت و جید خان
 نیر به جلی مشهور به بتانه داری غور بند مقرر شد ششصد
 سوار بود چهار صدی چهار صد سوار اضافی یافت ستاد و قلعه که
 بدرگاه والا رسید به بود تقریب غولی برکشید بتختی از سنگ مریم
 تربیتی ان میرانش باسد خان و شاکر احمد خان کاشغری و دیگران
 رحمت شدند که تعاقب نموده پادشاه رسا نند حاجی خان

همیشه خواجهان بهادر بودند برادر ازوار الحاقه بخشور آمده
 جواهر خیزار و به و نیمه آستین و دوشال و دوزخ و به و نیمه آستین
 شد نصیر بخان پسر خواجهان نصیری بانصد سوار بود صدی و ابوال
 خان کیمین برادر او هفتصدی سصد سوار سصدی یکصد سوار
 یافتند ضیاء الله پسر غیاث الله خان بابت تولد پسر شکست
 در غور گذرانید مختصان عده التجار ایران محمد تقی در اعمار است مقدس
 رسانید مصحف مجید و لشکری غوری و زر بخت بیست و هفت
 نهان و عطر فتنه شکست آورد روح الله خان بدار و کلان جلودار
 ذوالفقار خان بهادر و عزیز گردیده و سپاه بخان از تفرغ عبدالرحمن
 بدار و کلان عرض مکرر فرزند نهاری و صد سوار بود بانصدی
 اضافت یافت نصف سنگینی بخندست و کاست مهربان بود
 محقر شد حکم الامرا و اصدار یافت که هر یک که ولد آنو پسند
 متعلقان را با شقاوت کرامت زود و ذوالفقار خان بخشور باید
 و متعلقان سسوی جنبی که در منزل جمعه امک می باشند و جلدی
 بهادر و ناخانی آورده نزدیک راجه ساهو در کالابار کند و حفظ الله

بر سجد الله خان باطمینان و توبه و تبتها و فوجدار سیستان
 شانه پروده منقر الدین و و نهاری هفتصد سوار بود و صد سوار
 یافتند حمید الدین خان بهادر و نهاری یکصد سوار و چهار صد سوار
 موز و غیاث است اضافت بانصدی شد ملتفتی آن هزار و بانصدی
 و صد سوار بود و اضافت صد سوار و موز و التفات کرد و بدین شغل
 از خدمت منقر فی خواجهان تغییر شد مسو و اوقی میمنت یافت
 بد از خدمت تصحیه خدمات سابق و غرض اختصاص یافت خان
 نصر جنگ بکار است و اول استعای یافت و بنای است خلعت
 و اسب و قیل و خنجر مرصع مورد و احم شد **غیر حضرت بن**
پناه با سنجاق قلعه کازر عباس و فتح کلید فتح معروف
ببخت که مصیبت سیخ قضا و قدر نظام عالم را بار بسته
 رای جهان از اطلال پیل حتی تا بر سیب بیل قی در مطلق ازین راه
 فرموده که در سکونتش شکونی دور هر حرکتش برکتی تعبیر یافته
 عالم کبر مالک پیرا عدد و مبد کشور کش بیطن از اقامت چها
 در اسلام پوری که خلیق در ممد امن و امان اسایش یافتند و

با انواع عواطف و احسان ادا میش کردند با آنکه در خدمت بزم
 افواج بحر اسرار فیه باغیه را فرصت نداشتند از آنکه در خدمت
 قتل و اسیر میکرد و ایندند بر اقامت دولی العام مقابل و بشارت
 اکثر عرفا و صاحبان و اقتضا و تدبیر مالک که خواست بود
 ثواب شمیم غلظ و جفا که در بطاعت خیرین عبادت و تسبیح
 بقول مجر صادق و اقامت قدم جهانگشایی در رکاب یکران
 کینتی نوز و گذارد و آنکه و قلاع و کاف و جری با مال بپند اقبال نماید
 حکم سپهر بنیاد بیکوندر یک نفاذ گرفت که در و قلع و رخصتی
 که از سنگ و گچ کرد و پاره دولت پیش ازین بسالی احداث یافته
 بود و قلع و خانی که دوران دو نیم کوه بساحت در اند عمارت نمایند
 و این کار که اقلاد و رسالی تمامیت میکرد و در عرض پانزده روز
 بسی صاحب اہتمامان سر بر راه کار تربیت یافت و ثواب سپهر
 تربیت انسانیکم و والدہ ہا و شہزادہ با و یکر خدمت محل و متعلقان
 خلایق را در ان بنگاہ اسن آرا میکہ کہ اسنہ و جمہ امکہ مدار امہا
 اسد خان را با نتیجہ کہ باستی بجا است مقرر فرمودند بزم جمادی

قلعہ

لاری

روزی ہر روزی الین ساعتی سعادت قرین بسان افکار بزم
 اسمان بچکان کردی بر اید بر بسط زمین بجا کنیدی بر آمدند اگر
 روز ناچیز زولی و رکوب جمع منازل مضبوط کنند پای خوش قلم
 کنند ی نمایند بالجد و بریت روز قطع مراحل فرمودہ سوا و مرتضی
 عرف مرج را مضربیم اجلال نمودند و تلخ کای احتیاج آن ملکہ
 بجلاوت کالیابی بدل شلا با دشا ہزادہ عالیجاہ محمد اعظم شاہ کہ
 از سپد کا نو طلب حضور بر نور شدہ بودند از انظر و رسیدہ در
 منزل خیر منزل بتجلیل سعادت قدسوس سر پرچم برین سودمند و با
 عنایات و انظاف و نوادرش بافتن بخلعت خاصہ و دہکد کی
 مرصع و اسب با ساز دنیا کار ابواب سرور بردی دولت خویش
 کشودند چون از اخبار منہیان متحقق میشد کہ رامای شقی طرف بار
 آوارہ و دشت ادبار گردیدہ شہزادہ و الماسار محمد سیدار بخت ما
 گردیدند کہ بنگاہ خود را در مرتضی آبا و کہ اسنہ بکامشی او شہزادہ
 و منہاست دنا روح ابدہ خان با انعام خلعت و شیر و عید
 بہادر و عطای خلعت و کتا و سپہر و توان بر آوردہ فرمان پذیر شد

که از پیران که در تاسبتار که در رسم ستور فلک را آورده و نام و نشان
از آبادی گذارند در انشای طی هر اصل که نوازی که خط و ایره فرمالک
جهان را در دست معروض کردید تهمت بادشاهی در اینجا آباد بود غنیمت
و خیم چون حال خودش خراب شد و مسجدی از دستش رفت نشان
و اقامت بسان دل کافران بچراغ مانده میافت و در کوه بدال نظر
قطع نموده و مسجد را بقدم فیض از دم بر نوز فرموده و کانه مشک را در
و بهجود داشتن امکان خیرینان و آبادی تمانه که در فرمان رفت
رعایای نزاری بامان و انعام تسلیم یافته آباد شدند و جمع بچراغ
حال آنها مامور گردیدند از اینجا که تمانه دیگر مسوری نام که مترعان بشکیرا
اسلام است منزه گاه خدیو سلاطین اعلام شدند بجا بلش میاست
سده کرده و حلال جیشال قلعه شین و اقامت بستان نام کرده در نظر
غنیمت بدست بامان و در صانت مشهور افاق بصره ای فخرش
بر برید اندیشه شاق زهی یاوری بخت بادشاه کردن تخت که بر
طرف روی توجه آورد اقبال با استقبال آید عده همه کوه اینین باشد
تناسب افتاب فخرش موم کرد و فرمان قضا جریان باره نقاد

که ازین

که از پیران که در تاسبتار که در رسم ستور فلک را آورده و نام و نشان
از آبادی گذارند در انشای طی هر اصل که نوازی که خط و ایره فرمالک
جهان را در دست معروض کردید تهمت بادشاهی در اینجا آباد بود غنیمت
و خیم چون حال خودش خراب شد و مسجدی از دستش رفت نشان
و اقامت بسان دل کافران بچراغ مانده میافت و در کوه بدال نظر
قطع نموده و مسجد را بقدم فیض از دم بر نوز فرموده و کانه مشک را در
و بهجود داشتن امکان خیرینان و آبادی تمانه که در فرمان رفت
رعایای نزاری بامان و انعام تسلیم یافته آباد شدند و جمع بچراغ
حال آنها مامور گردیدند از اینجا که تمانه دیگر مسوری نام که مترعان بشکیرا
اسلام است منزه گاه خدیو سلاطین اعلام شدند بجا بلش میاست
سده کرده و حلال جیشال قلعه شین و اقامت بستان نام کرده در نظر
غنیمت بدست بامان و در صانت مشهور افاق بصره ای فخرش
بر برید اندیشه شاق زهی یاوری بخت بادشاه کردن تخت که بر
طرف روی توجه آورد اقبال با استقبال آید عده همه کوه اینین باشد
تناسب افتاب فخرش موم کرد و فرمان قضا جریان باره نقاد

که از پیران که در تاسبتار که در رسم ستور فلک را آورده و نام و نشان
از آبادی گذارند در انشای طی هر اصل که نوازی که خط و ایره فرمالک
جهان را در دست معروض کردید تهمت بادشاهی در اینجا آباد بود غنیمت
و خیم چون حال خودش خراب شد و مسجدی از دستش رفت نشان
و اقامت بسان دل کافران بچراغ مانده میافت و در کوه بدال نظر
قطع نموده و مسجد را بقدم فیض از دم بر نوز فرموده و کانه مشک را در
و بهجود داشتن امکان خیرینان و آبادی تمانه که در فرمان رفت
رعایای نزاری بامان و انعام تسلیم یافته آباد شدند و جمع بچراغ
حال آنها مامور گردیدند از اینجا که تمانه دیگر مسوری نام که مترعان بشکیرا
اسلام است منزه گاه خدیو سلاطین اعلام شدند بجا بلش میاست
سده کرده و حلال جیشال قلعه شین و اقامت بستان نام کرده در نظر
غنیمت بدست بامان و در صانت مشهور افاق بصره ای فخرش
بر برید اندیشه شاق زهی یاوری بخت بادشاه کردن تخت که بر
طرف روی توجه آورد اقبال با استقبال آید عده همه کوه اینین باشد
تناسب افتاب فخرش موم کرد و فرمان قضا جریان باره نقاد

و غرضه تلف تیغ بیدرنگ نکردند شب به کام روسیایان فرصت بداد
از حصار ریافتند و سحرگاهان روز مبارک یکشنبه دوازدهم جمادی الاخره
بیدگور افتاب تسبیح از مطلع انکوه برآمد و قلع بناموری کلید فتح بر
اقران سرآمد دهاین و ذخایر بسیار و اسلحه بشمار بقصرت مقصدیان
سرکار عالم در آمد شاه دینا شادی بلند او از هر دو مبارک و در
که این فتح فتح اسباب فتوح است بلند او از هر دو مبارک و در
آسمانیان رسید غازیان بعلای پکران استیاز یافتند تا یک کوی
کوه کفر شکست بفرود انعام بی انداز از مغاره احتیاج بر یکوه غنا
بر آورد چهاردهم جمادی الاخره بعض مقدس رسید که شاهزاده
محمد پیدار بخت را بار امانی مقهور انظرف دریای زبده امیر یافت
شد جنگ عظیم و پیوست خاتم و سر فرزان مصدرتزد و
غایان شدند مسرود و بحال تباه بنده بار بقصر غازیان داده و
نیل فرار برود کشید شاهزاده و دیگر کار طلبان بار سال غلطای
بکران مغرور و مفتخر گردیدند و خان بهادر نصر جنگ بوعنای برگاه
شاهزاده مامور کرد که انکوب مغلوب هر طرف بر راز نه

نبرد

تسبیح کرد فتنه و فتنه در فرو نشاند و نفر ملازم محمد اکبر عرضه داشت
منضمین التماس غفر جرایم و صند و تپه عطر از قند مار بدرگاه وال
رسانیدند و خلعت و فرمان مصحوب فرستاد بانجام محمد اکبر
شد که تا بر سر حد خود را رساند عشو جبرایم صورت نمی بندد بعد
ازیکه داخل ملک بادشاهی خواهد شد فرمان عنایت عنوان صو
واری بنگار و دیگر مراحم والا بنام او غرض اصدار خواهد یافت جهان
زندگی امانتخان مقصدی بندر سورت سفوی شد و یا نتخان برادر
کلان بجای او لشکر انداخت سیف الدینخان صفوی بقلعه داری
شوالا پور در حصن عافیت درآمد لطف الله خان بخدمت نظم
صوبه سی پور اختیار یافت و دوزار و بانصدی بکزار و جها و صد
بود باضافه بانصدی ششصد سوار مسیط لطف غایان و جوان
نوبت مشروط صوبه داری بلند او از هر دو مبارک و در
حصار حرج انارستان و غلایش شکری اقبال حد بود و تهمین بند
قلعه کنای بر ضمیمه خورشید نظیر اختر ششسان و قیقه رس روشن است
که آراهنده آسمان با کج زدنست و بنده زمین مردم بر او ازنده کوه گرد

وقاری پایه برتر کن حصار با ستواری در طالع هر مصنوعی میبختی و کمالی
 و اقبالی تخیله فرموده که بدان دریه منیر از امثال و اقران سر استیاز
 تواند بلند کرد مفصل محل امنیت که مراد حصون حصینه سستاره نام
 قلعه که بر پشت کوهی قوه انظار سپهر و اقصیت و مرآن کوه شرابا پیوسته
 و بخش از تری در گذر شده بالای سرش زار جندی تابنده ستاره
 بلند ی بر پشت وی آسمان نمودی چون بر شتری جلی کبودی و
 و انوار قع آسمانی است این ستاره بران تابان جهانیت جهانیت
 در دراز و بهینش حیران رفعتش از احاطه خیال افزون سخنش
 از چار دیوار قیاس بیرون در وصف حصانتش گمان هر سبک
 در میان رصانتش خامه امکان لنگ خورشید و ستاره در نایم
 بخت خویش لامع داشت که انقباب عالم تاب یعنی عالم کبریا
 فتح نصیب ظفر نصاب بانترانش از نفوذ غنیم رحیم پیوسته
 ثابت غنای بران برف جولان توجه بصوب او معطوف داشتند
 بیت نجم جادی الاخره سینه چیل و سه پای قلعه بفاصله نیم کرده نیمه
 فلک کند لان بادشاه جهان بر برج کیموان برادر و طرف دیگر کشی

دوره

دایره کیتی و سعت مبادشاه زاده نرمانیان محمد اعظم شاه قرار کش
 و حیو و اسواج محمد و دوان دریای عظیم حوالی آنرا محاط شد
 بموجب حکم قضا امضا تر بیتین میرانش با سستاره او قلعه
 گیری و عده سوزی مورچال روان ساخت بهادران جهان
 عالم نور و در چند روز تا که سفید رسیده و اسن کش بر میان جان کیم
 بستند و تو بهای از در معایت نمک صولت بالا بردند بی با
 آواز زهره که درش دلی میخ میسازد و آتشش جهان سوزش
 این سینه بهرام را چون موم سیکار زد و لکن این بصورت نموده
 دیوار همه کوهست بار تفعاع می کرد که بالای آن کشش کرور و
 سنجین نموده اند و دیوار نیست که در کار کشش تر نزل راه با بهر
 چون مغر و مهر کا فوج بی تکیع اسباب استحکام از تو بنیاد و خیره
 و فزونی آب که چشمه های جاری عین موسم تابستان دارد و در آن
 کاری که نقد جان را بر طبق نامرکی و تبه کاری بروست و استند
 مهیا بود و شب و روز بان و فنک و حقه و جاور و مشک و متواله
 متوالی میرسید و افواج نامعد و پرونی بر رسد میر بخت و کاه کرد

و پیش بست کردی که عیش مایه جهان را از بهمانست میخواست و چند
از نهایت شوخی و خیرگی نزدیک بار و در سیده مانش سزایش
و خاک ادبار و فرار بر سر خود ریخت و گرانای غله و گاه بر نه کمالی رسید
در نظر ظاهر میان اسباب پرست انشراح آن در کرد و عقد ه
بود با و شاه موفق نمید ایجابی سبیل اند بهمان دلی قوی و غم
را سخاوت که ادای کار فرمای بودند تا آنکه بقاصد سیزده در عاز دیو
حصار و مدد مقابل برج بر پاشند در صرف مصاحبت نام داشت
در سی جبل کردی نماد و از طرفت با و شاه زاده فلکیه نیز مورچا
تا پای قلعه دوید و معتمد حکم شد که نقابان سحر بر دوازده میان
ذات البروج خلک بر انداز برون نقب دست کشا تندان
نزدیکی بهمان مدد در عرصه چند روز بست و چهار کز سنگی را که
نامش برجست خالی نمودند و با این قوم پیاده ما و لیه که در قلعه
گیری بد طولی دارند و هزار نفر حکم قدر حاضر آمدند و یک کک
و سی و شش هزار و سیه ساله طلب پیشگی با بنام حرم شده و آتیا
بر آمدن بر قلعه از بنه و مال و جامهای چربین سامان یافت آری

طالب

طالب از مهر در مطلوب چید تا که ام در راه بر او کشاید و
دست کرد و در راه بر دل زده بی تکلف بیان دامن منزل زده
چون در نظر کارکنان نهید اینهمه اسباب مفید قلعه گیری بود و ترجیح
از پای بهمان مدد که باز قلع بست و چهار کز ساخت بود و زینه
روان کرد و جرم مصالح که از کجی و خرطیهای تاس و کرباس
که از کم یابی رو به چهار کز میهم نمیرسید و بهیمه صحرا تا بصرف رفت
خاک بر نموده بشش کز دیوار قلعه رساند و بر بالای آن زینه
جوبی گذاشت لکن بصرفت کار خرابین نشد که خانه کور بر و مدد
سابق بر چکما بر آورده بود و مخصوص برین مراد دیوار قلعه غنیو استند
بر آورد و مجال بند و قی زدن نداشتند و بر دیوار بهمان نشسته
سنگ میزدند و مقصد یورشش که بهادران بر دیوار بر آمد صورت
نجی بست حکم فرمانفرما صادر شد که جلاد دست نصاب فتح انداخت
بپا شلیقی روح الله خان مورچالی و دیگر از طرف در و از قلعه
روان کنند نجم سوال سینه چل و چهار خانه کور کرد و افکار صایه
نخاعست پیشگی در عرض یکماه مورچال بر ریونی قلعه رسد و در پیش

بشدارک سست فکرهای خویش که در کار زین بردن نموده طایق در
 سنگین قلعه حفر نموده و از طرفی چهارده کز و از طرفی ده کز بر دارک
 دیوار خالی ساخت در میان محصورین و بهادرانی که در آن طایق
 چوکی میدادند پاره میشد بود لکن از طرفین هیچکس آن یکدیگر را
 نمی توانست بپای جرات پیچود و از این دو که اینهمه چو بنابر
 بار دست نموده دیوار را بر انداخته راه و از خود و اهل پور نشن
 بسهولت در اندک حکم ملک روانی یافت که سواي سوار و
 باده تو بجان و خاص چوکی و الوس افغان و لکه و دیگر متعینه
 سایر و حجامه عتري و کرناکی که شب و روز در اینجا حاضر میبودند
 بخشی اهلک مخلصان و حمید الدینخان بهادر با چند هزار رفته
 از تمام فرصت دارند تا بعد سردادن نقب که جانفر و ش
 بقلعه در آیند اینها کوک نمائید صبح پنجم ذی القعدة سال مذکور
 که شام جان ربای عالمی بود و لاف میبید که آتش دادند و دیوار
 درون قلعه افتاد و حجامه کثیر از قلعه نشینان سوختند و کمان اسکیان
 دیوار هم طرف درون خواهد ریخت مردم منتهض پور نشن را بچگونگی

که خود را عقب کشند فتنه را آتش داد و دیوار همین طرف افتاد
 و برین چند هزار نفر مستحضر کو بهای سنگ و خاک ریخت و
 حجامه که در زیر بخارهای کلین پناه ساخته در پی پوشش بودند بهمانجا
 فشار تیار یافتند و ازین قیامت زلزله زمین آفت خیزی تزلزل
 در اهل اکثری در خاک کشت انزلی نمودار هلاک چهار اسبافروشتند
 و بعضی نشان از بهم پاشید باطلجه قریب و دیوار بهادر گادادند
 بیکار بکار آمد هر چند راه وسیع مردم دو خود بخود داشت و در آن
 حشم و نشر چند نفر از پادشاه بالای دیوار دیدند و فریاد میزدند که
 بیایید اینجا کس نیست لکن از مردم عقب بدید اینجا است و استیلا
 ترس و میفت کسیت که بای تهور و جگر واری درین راه گذارد
 کار از ان نظام افتاد و کرده و ناکرده با خاک یکسان شدند تا آنکه
 بعد مر و جنت ساعت فرصت از دست رفتند محصورین چون
 دیدند که متفق از انظر و نمودار نیست بالای دیوار بر آمد و حجامه
 کرم را که موقوفه بود و گردند و آتش بند و قزنی را فروختند چون
 در بنه نیز از پنجم ریخته بود و در هکلی افتاده و کار برد از آن دست

و از کار برداشته مقابل که می توانست در چنین وقتی باستی این
 شخص مقدس با دشمنان مهران سر تمام دل سراپا جگر شیت اینها
 کرم میداشت تا بر پشتهای گشتبار آمده داخل قلعه میشدند
 اری فی کار فرما کارناست و اینتر وی پای سروارول و لاوران
 همچو اعضای بی سر اگر اینها صد هزار اندی اندکی در شمار یکی نه
 و اگر آن یکمیدان در اید با سعاد این صد هزار محتاج نیست و در
 هیچ مشکلی نه **خود** افتائی نباید اینچ سوز از چراغ توست نگر و در
 ازین بود که اعلی حضرت خاقانی بمقتضای پیش بینی و پیش و
 حکم فرموده بودند که در کوه خیمه بر پا شود تا خود با دست نهاده
 بدانجا مشرفیت بر نهند است اقدس مقصدی کار فرمای شوند
 چون تقدیر خواسته بود کار خود پیش بر **پای** هر جمع مدبران برین
 که حضرت را بلجج و الحاج مانع آمدند آن روز هم سواری تیار بود
 اما بعد برهنه چون کار رفتن چه سود آن فوه الظرفه و ظفر باد
 قوی و غم را سخاوت جگر آسمان و حوصله دریا و دقا که مکر بر نیا
 حق بیان سیکند اینند یا الیبتی گشت محکم فافزودن عظیمها

و بان دل با او با تمام استقامت ارشام فرستادند که چرا
 مغلوب و اهره و اضطرار است خسته اید از غنیمت بر شما دست بر
 نیامده کاری کرده بودند پیش رفت نه آخر سقنی می افتد جماعه
 در خواب غفلت هلاک میشوند و بعد از آن روز بجای عت سفار
 سید موزخان و میاجی و جمعیت و بخشی هلاک بهره مند گشت
 حکم شد که رفقه بر فاقه بر میان مرچله را قایم دارند و از نان
 بعضی از زمین خود فتهما که سر وقت آنها تو استند رسید مروما
 و زخمی مارا بر آورده و بر سر منزل رسانیدند و دیگران بزبان حال
 گفتند و جان سپردند **ای** کم کشکی سنا ده ماست **بمال** عیفا
 کلید چاره ماست **و** افتح عجب ترا که پادشاهی بهلیکه که از خور
 به اوردان و فرزندان و یاران خویش پدید شده بودند و ازیر
 آتش جگر سوختگی داشتند چون دیدند که بر آوردن مروما از دیر
 و سنگ و خاک سفذر است و سوختن در دین بد آیین
 واجب بر حیل را که سراپا از جوب مرتب بود همان غیب
 آتش دادند و این آتش هفت سنبه از روز شعل بود و

از کجای که انصاف استش را فرو نشاند جمع بنود و بعضی مسلمان که در
 برآورده انعام شده بود یکسر سوخته زهی الشکوه دنیا که دوست
 و دشمن را در آن از ادب فنا بجای نیست و هیچکس را در بوی آید
 آن یارای مقال نه **فصل** این مرحله که چه دل نشین است
 چشمه ار که بادش استنشین است این نویین جد کار با امید
 نان و بیم جان که بند مار در حضرت بادشاهان میباشند در کمال
 قلعو مساعی چند بکار برده که در هم تصور کنند اما العبد مدبر و العبد
 تقدیر سبحان الله که کثرت کاری طالع جدار الله اگر قلا و ری
 بخت جاوید بهار بادشاه بادشاهان مالک رقاب فاقین
 زمان که در مدت هشتاد و پنج سال خلافت هر طرف روی اقبال
 نه داشت عالم عالم مارب اقصی جهان جهان مقاصد استی
 استقبال شتافت بیت پنجم رمضان سنه چهل و چهار سنه
 دولت خبر رسانیدند امای شکی که طرف بر او آورده و دشت
 را راه او بار بود جز آنه خودش ناکام بر کرد و بدینجهنم شتافت و هم
 حوال سنه مذکور بعض استیادای پای غریب مایه رسید که بهر

بخت

چشمه که او را که نامردواران بسرداری خود برداشتند بودند باید
 بهر می کرد و این تائید غیب و مدولایب و مهامت اقبال و
 محافت استیصال بر سر ام صاحب مدار خانه کاغذ قلعو چلی
 هفت کرد و بی ستاره برآمده بواسطت روح الله خان باید
 عفو مائهم روی نیاز بد رکاه جهانیان شاه جهانیان سرفراز آورد
 سوهان کعبان ستاره که خالی از بهره بود بسیاری و کجاست
 نبود چون دید که ویران در اینجا کردن دکار خود پیش بردن
 خود ایند نمود و دیوار قلعو از طرف مورچال تربستان هفتاد و یک
 برج افتاده و جمیع بسیاری باد کوهای توب کرک بجای بود
 زفته خصوصاً ملک ضبط که بر پشت کوه عقب موی را بدین
 سر کوب بر آورده اند عمارت قلعو منهدم میسازد و چهار صید
 باتش نقب سوخته و فتح الله خان موی را کوه قرار بر در حصار
 رسانیده میجو اهد میگذشت پنجه اینین دروازه را بر کند و بکشد
 پای فلک کلین و دیوار قلعو بر اندازد و غیر از روی اقبال بر در حصار
 بادشاه آوردن مغزی از خری و کنال لایق حال بد مال خوشین

میا بجی تفرغ و پناه جوی را در خدمت فلک ثبت بادش نهاده
 حجاب محمد اعظم شاه فرستاد و آن نظر بر دور رحمت انبوی رحم
 بر جان چند هزار مخلوق از کور و انات قلعید نموده در پیشگاه
 خداوندی کارگاه عموئه لطف الهی استشفاع آن خون گزینها نمود
 و شکر داد و از جانبش جهانستان که ملتیش شیدان
 قبول اقتراش شد و حکم بخشایش ششم کرامت صدور یافت
 محصوران در ضمانت امان از قلعه بدر و ندر سیر و هم ذی القعدة
 مذکور اعلام فرمودی ارشام بر برج و باره قلعه کفر مقام برآمد و نشان
 تهنیت و نوید آفتاب دروه افلاک کرد و کماش کمر ستاره بود
 باقباس انوار بر تو اندازی نظر تنخیر بادشاه فلک قدر و خورشید
 اقباسش بین ویراند بود بدست بوم نژادان بدولت انقباس
 در ممالک مجر و سه معجوری و آبادی نام برادر و جهانیان بزبان آفتاب
 بیان بعضی خدیو زمان جهان کشای افغانی سستان عقد و بندگی
 نموده و نیا بکام دین سرفراز رسانیدند **نظم** ای روی تو برقی عالم
 مهتاب استاره روز **نظم** ای چشم تو در دم نظاره برق افکن

ستاره

ستاره **نظم** بقلع طلاع کفار دست استیلاست در از دور قمع اولکما
 بخار بارایت منصور است نصرت حق انباز باد و چون بواسطت
 بادش نهاده عالیجاه خورشید کلاه کنایش ستاره ابواب فتح
 بر روی عالمیان کشوده بنام قلعه اعظم تار از نه ضیا اندوزان منش
 مرتبه تیر اعظم گرفت روز دوم بادش نهاده سوبه بانرا دست و
 کردن سببه علانست اعلی آوردند حکمت بند از و برادرند و فرق
 خراشش را به بندگی درگاه کیوان جاه بر فرازند به تسلیمات منصب
 پنجهزاری و و هزار سوار و خلعت و کتار و اسب و قیل و طبع و نفا
 و انعام بیت هزار روپیه بر اقوان و امثال خود تفوق حبت و زربان
 نیایش کویا کردید **نظم** ریاض سحر کندید ازین ترانه اسیر
 که نقش سجده ام آخر بکوی شاه نشست **نظم** چون کشایش قلع از بند
 بست و پنجم حمله الاخره سینه چهل و سه نفایت سیزدهم ذی القعدة
 سینه چهل و چهار در فرصت چهار ماه نموده روز صورت گرفته
 خامه و دفایح کجایر تیر مقد مات ششیر متوجه بوده حالا سوار و کج
 نیز که درین فرصت بوقوع پیوسته بر سبیل اجمال فی کفار و بیت

جمادی الاخره چهارصد و شصتی که جمله امکات بخت پیش فتح
 از نگاه مرسله است بنظر انوار زهر که شت بخشی امکات مخلصان
 باوشانه نهاده محمد کا بخش را بوجبه بخت شاه عالمجا ه برود
 و بالتماس شاه حکمش که ایشان وقت دیوان نیز می آمده باشند
 شیخ فرید پسر حمید الدین خان بختاب خانی سر فرار گردید چهاردهم
 رجب شاهزاده حمید الدین بخت بهادر از تنبیه دامای شقی بخت عمارت
 معاصوات انداختند بهادر نصر بخشک نرفت ملازمت خان
 و عطای پسران غرض خاص یافت بیت و نیم اخلاصی که
 خطاب داشت برای تاید رفته بود بقاصد که روی از روی معلی
 غنیمت نمودار شد آویزه قوی دست و او خود با سپرد یک پسر بخت
 مرحوم در جهنم دست یافت و بسیاری بکار آمدند و زخمی شدند
 خدمت از انتقال آن ستمید مجید الدین خان بهادر مقتدر حلقه
 باکر سگای مرض و رحمت گردید محروم از استیادای حضور گردید
 محمد امینی از انفاصله یک و نیم کوه از لشکر ظفر پیکر با غنیمت
 اگر کوکب برسد می تواند فیه باغیه را بدست حاکم حمید الدین خان

الک

کوکب بد بخشی بهر مند خان و حمید الدین خان بهادر که با ورون
 طوف کتایون رفته بودند هر جا غنیمت نمودار شدند زود بر داشته
 رسد فرادان بار ووی معالی و بعد ملازمت مورد و کتین و افون
 بهر مند خان بعطای سگای زمره و حمید الدین خان بانعام سر ج
 و رنجت خرق مباحات افزا خند را مجید سمانه وار کتایون از اصل
 و اضافه دو هزار سیست هزار سوار مشارکت بیستم شنبان مهین
 خلافت از تغییر ابراهیم خان بنظم و سنق صوبه دار اسلطان
 مطوح عنایات پسران گردیدند شش و خج و سپه و کتایون و کتایون
 به بلند اختر مرحمت شد و خلوت استیلا بجا آورد و آغاز سال
 چهل و چهارم از سنین سلطنت عالمگیری مطابق سنه یک هزار و
 یکصد و یازده بهی درین وقت که زمان را ابو جوفیض آموذ با
 افزای سلطنت تخت باوشی بهار نه ساله افتخار است و در
 بدولت معدلت و کام بخشی اوسایه اعتبار بفلک زنگار
 مظهر انوار مبارکی و بی مظهر آثار الصوملی و انا جزری به یعنی ماه
 صیام بکات انعام بود و در حدود طرب افزا و ممیت بخشی

عالم و عالمیان گردیدیم صحنه ان ظلال الهی ریاض سعادت را کرد
 سبب باو خا حسنت و احراز مراتب سبزه کرامت بهر امجد و
 و سایه اعلام جود و احسان بر مغارق کافه انام افراشته و
 ناظم صوبه کشمیر مامور گردید که بنیاست مهین پور خلافت بنظم
 صوبه دار اسطه لاهور پرواز و دو هزار و با نقدی هزار و دو صد سوار
 باضافه با نقدی دو صد استیاریافت کی سکه بوی انیر از انتقال
 بدر بختاب راجه بیسکه و برادرش بنام کی سکه نامور شده
 هشتصد سوار بود بنیاست با نقدی هزار و دو صد سوار باید اعتبار
 او افزایش گرفت چنین قلع خان بهادر بجای منصب پانصد
 کی چهار هزار سی هزار سوار بلند مرتبت گردید ستر سال بودند
 بقبله داری اعظم تارادر حصار غرت و راند چهار و همدوی العقده
 بفرقه دوم باو شاه اسلام شاه سر اعتبار حصانیدار از سپهر دار
 گذشت در مسجد قدیم از مستی ثبات ولایت بهمنه که حکم والا
 سفید کار شده بود و کانه شکرت بقدم رسید کلنگ دعای
 دین و دولت ناموس ملک و ملت سامعه افروز اسلامیان

بیان انتزع قلعه پرلی بحسن تدبیر بادشاه ملک کیه و سبب
 فرمان پذیر بود بهیست و اهب فی خواسته بخشا چون عالمگیر ملک
 خاطر از گشت دوست قلع اعظم تارادر و اخسته و قلعه دار و فوجدار
 مقرر ساختند خواسته برلی که در الگد مال رخس انبال فرمانید
 فتح الله خان فرمان پذیر گردید که منتظا بنیاست و بمجا حره پرواز
 سرگردن تابی طاعی بر نابد خامطور همان روز بقبله رسید و بر جی
 از قلعه زیران واقعت مطح نظر مورچال دوانی نمود و کجا بر پیش
 کمر انشال بر بست و کار پرواز ان بهیست حکم حکم مصالح قلعه کجا
 که برای انتزع قلع ستار امپا کرده بودند طرف پای قلع برلی
 بیت و دوم دوی العقده خدیو افانی کیه در سه روز انصاف قطع
 فرموده ساحت پیش روی دروازه قلع مضرب خیام فلک
 نمودند دایره فلک شان بادشاه نهاده جهان پیش و دلخانه
 بادشاهی قرار گرفت روح الله خان میر مورچال و چنین قلع خان
 بهادر و مردم شاهی و دیگر کثرت کثرت پیکر اضلاع کوه قلع را بدو
 چند گروه مکرزوار در میان گرفتند اگر سناره میکفت قدم آسمان

فرستاد برلی میکت تنم برچش او کار فرماست اگر ستم
 کفنی آسمان و پشته ز کوه مست برلی کفنی آسمان سایه شکوه
 بالچه خان فتح نشان از زانست و صفتش حسابی بر بنداشته
 در مورچال برون و تو بهار عد او از برق اینا ز بر فلک پشته سرکش
 بر او رون کارستانی بروی کار آورده که آنچه سالها در سرانجامش
 سر آمدی در روز ناسمان داد لکن چه نویسم از غزونی باران دکی
 غله و گاه کار تصور نگار مهاجرتش چشمه مجره خشک گشته دور فکر
 طرازش اندیشش قامت خامه بار یک نالی گردیده ابر سیاه
 روزی روزان و شبان چون انگ میتمان جاری بود و از دست
 بیدادش خانه باب داد و در ناله و زاری **فرد** و کس نمیکشت
 باین بهمه آب بکجا میردی ای خانه خراب **الفصل** سبب
 طغیان دریا و نرسیدن رسد از اطراف تخطرات در باران بودیش
 از زانی را و عده روز شمار بنام بر استقامت و استقامت شایسته
 دشمن مال که خطره ازین متاعب و مقاسات بر خاطر نونیه
 و قهر محیی و محییت موجود است خطور نمیکرد و بدلهای و زرباشی

دل لاوران بدست می آورد و دست زورش را بر مقامه میر
 استیلا می داد و اما آنکه خانه کور مورچال را ز بر سکنی بسیار غنی
 و طویل سر از بر که از طرفی بار تعلق با نزده که از طرفی ده زنجار
 در یکجه و تحت رسانید اما بر آمدن بر این سنگ بسیار و بنوا
 و اگر این سنگ بدست آید گرفتن قلعه بسیار آسان میست
 نوی آنچه چند زینه طرفی که ده تراست که است و بهادران را
 بر آمدن فرمود تا باطل سیران بر آنها هجوم آوردند و خود از زینه
 که منتهای بلند کرده بود با حجامه از پرولان بر سنگ بر آمد و اعاد
 و زان میدان که تادریجه قلعه است و دست زیر ضرب شمشیر
 گرفت کفار تاب مضارست و مصداق است نیارده و در یکجه
 و دیندر و منولان پاشنه کوپ رسیدند چون هر کور خطا خاکند
 نبود که در قلعه را بد و میخواست بران سنگ بر آید و مردم را قیام
 کنند و توبی بالا بر آورده و پوار بر اندازد و در نیونیت بذات خود
 شده که از زیر پشتوار می چوب و گاه بالا گرفته بنه جاساز
 هنگامه زو و خور و سه چهار نفر از مغول یک نفر بلیه با کتار در در یکجه

و دیگر انهم این قصد داشتند قضا را بیدار نمایند و بفرمان رسیدند که با
 داده قسمی که بخت که دیگر از ابراهیم با خود داشتند درین فرصت کفایت
 در یکدیگر را مضبوط ساختند و از بالای دیوار طوقان بندوق زنی
 حقه بریزی بر ایشانند و برای چنین روز باروتی را که در راه در آمد
 قلعه بقیه کرده بودند فقیر الله خان پسرزاده فتح الله خان و
 بهشتا و کس دیگر جان دادند و مردم بسیاری زخمی شدند بقیه
 سنگ بالا و بسبب بی ثباتی که از سه طرف بزن کا هست
 نتوانستند ایستاد و فرو دادند جای قدیم را قایم کردند لکن از دید
 این دست برداشتن بجان کفار افتاد و دو دوازده نفر از ایشان برآمد
 صبح آن دو کس که با آنها قلعه در فتنه بودند از دروازه طرف
 راه برآمد و او را داد الی الامان الی الامان بر او رند خداوندی جنای
 باو شد و زاده را و الی الامان گرفتند و بهر آن خراعت و ابتهال
 بآنند آن شخص را همه سا بوند از آنجا که امور ملک گیری برای این
 آن نظر کرده صواب دید از کار ساز منقوض است و ملتفت
 بموجب حکم قضا امضا مردم باو شاه زاده سوم محرم الحرام

اش داوید

بی یاری و سلاح و مال و متاع از قلعه بدر کردند و آن وار الاسلام
 که بخیله پروازیه های سیوا جهتی از تصرف بی اوردیدارفته و از آن
 کشته بود مصداق جاوید و زهی الباطل شد مساجد قدیم
 آبادی گرفت کنایه شمس جدید خرابی پذیرفت و قلعه مذکور پیش
 اسکله در سه بکناروسی و پنج از مسجد ثبات ابراهیم عادلانی
 و او بر هر خرنوس ساخته لفظ نورس مثل نام کتاب نورس سلطان
 و نام شهر نورس ابراهیم و نام و ام نورس اطلاق میکرد و نورس
 نام یافت و از آن بعد او نهادند تاراج این فتح مدین حسین
نقصت موب **معلی** **چهارمین** **موسسان** که به حال اقامت طبل جلیل
 میزند به منزلی که غریب است آن وار و یعنی بعد کشتایش نورس نارا
 او که کشتی پیا خواست طرف بهنوسان که به بلندی که را خود چند
 بر آمدن از چنین بد مکان مقامات نشان براغیا و عربا
 لشکر شمشیت بود اما از نیکه بسبب حوادث زمینی و آسمانی نام
 بار برادر از میدان اردوی وسیع انقضای بخوی کم شده بود که
 نام برادر بر داری که در آن زمین بسیار هم رسیده بخوف اسکند

شترش سخره خواهند گرفت همچو شتری که دامن کوه کمره نشین
 زانوی بطنان بر زمین زد سینه غر خواهد کردون تفرع براسمان
 لشکر یان و کوش کردن در مقام نقد فراخ عیشی اندیشیده
 و متحمل بار محنتهای جانفرسای کوچ نمیتوانستند شد کن از آنجا
 که رای جهان برای سنگدل اسب گشای بر ایستاد و اگر
 نمیشد منتفسی از آن هلاک جابر نمیشد باز دهر محرم علم
 معاودت افراشته شد و کام کام خانه بدوشان انانیت
 بر خروس بار کند یک کج دو مقام میشد تا تالان زدگان
 بسامانی بهر روش خود را تواند رسانید اکثر لشکر یان فست
 پنج کرده در دست منزل قطع نموده سرور یابی کشنا رسیدند امواج
 افواج جابربائی در او صف کشیده سیفچه چرخ و بهلال از طغش
 روی ساحل ندیده و گرم روان وادی پریشان کردی در چند
 از غره در بای جانفرسای فارغ شده بهر از آن ضنون و فسانه
 خود را بسایب کدهی دو یک موضع جوا سب رسانیدند و نوزدهم
 صفر ساحت بهرسان که به مفرغ خیم افبال کهسان خیزید

بلدان

باران منزل خویش رفت یاران بقارگاه جمعیت آمدند شور و یا
 و نامزد و نشست جمایشان بکعب عاقبت و آرام برخاستند
 باورش نهاده حجامه رحمت یافتند که بکعب جمعیت ملک خاند
 شتافته در دار اسرور بر پا نور آقامت گزیند نامشکر کالاش
 بر اسباید و همچنین عساکر حسته حال باطراف و نواحی اما ملک
 قدیم دستوری یافت و بنواب صوبجات فرمان رفت که اگر
 تازه زور بر کاب فیوزی نفرستد شاهزاده بیدار بخت که با
 افواج متعینه بکراست به گاه قیام داشتند طلب حضور سعاد
 ظهورت دهند و بعد ملازمت و الا بطریق منتقل جهت تسخیر قلعہ برآ
 مرخص گردیدند و سوی فوج همراهی ذوالفقار خان بهادر نظر
 در رکاب ایشان تعیین شد و بعد از چندی بر بختان میرانش
 نیز عثمان امثال حکم بر فتن القصب معطوف داشت چون یکی
 همت خیر خیمت نظر رافت روغ بی ضنت مصروف نش
 کانه انام است خاطر فیض نظام هر ملهم کردید که خواص پور از سیکه
 قرب یک روزه راه به بنگاه دارد و لشکر رکاب را در صورت

امکان نیز رخاه دست خواهد داد و بهیئت **هشتم** شهر ریح الاول
 سه نذر کور نام غریبت اردوی معلی بد استمت معطف شد
 بعد وصول در ان مقام فی الواقع خلایق را بسبب یگانه ارزانی
 غلبه و کاه و اکثر مایحتاج جمعی فراهم آمد و مستغنی و عار از دوا
 مراتب دولت و استحکام قوایم سلطنت با دستانان
 نمونه مراد حضرت رحمن شدند **ما** باز آمد رنگ ما بروی **ما**
 باز آمد آب مادر جوی **ما** از اینجا که زمانه خدای زری کاه دارد
 میجو ابدی بروی کارز مانیان میار و میسکند اردوی و می بانست
 از بخور و مشغول کارانی خود است که عالمی را آب بروی **هست**
 دنیا شکستنی گشتی بخور او **هست** که گشتی شکست کسی از سیده **هست**
 در دریای بی آب که نام قلب آن سراب سیر است و اکثر امایان
 و لشکران مثل دست راست و پیش رو هر دو کنارش خیمه
 داشتند و کمان آن نبود که غیر موسم قطره آبی تا قیام قیامت
 در آن خواهد دید و صدق فارالتور برز و یعنی شب **هست** تم
 شهر ریح الاخر بارانی بالا دست مبارک و ایهامی جبال رو بد آن

بگزارد

میگذارد و مردم در خواب غفلت غنوده مستی ناعاقبت بنی
 از سرشان را روده بیک نگاه تا چشم بر بهم زده اند و سر از سبتر
 بر کرده چمی بیند از هر ساحلش آب طغیان نموده است و در
 صحرا پس شده خاکبان الی گشته اند خیم جبال کردیده از **هست**
 و حیوان عالمی بغرباب نیستی فرو رفته بانی ماند تا بقید قید الما
 استند من قید احمدید و راقاوه اگر بقیه از سب می بود و طغیان **هست**
 بر جابجگری روز میکشید منفی جان بر پیشه فصل رب الارباب
 سیده صبح و مانند جانی تازه در قالب مرو و مایید الحمد الله
 احیاناً بعد ما امانتا خوانده نشان خانهای خود می حسند و می **هست**
 از مال و متاع دست شسته نائی زمان هر سومی رشتا فتنه طر **هست**
 در بعضی مثلما که بر پشته های بلند و دور دست فرو آمده بود هرگز
 خبر نشد که جوش رسپاس نامنه تا کارس از عاقبت خبر **هست**
 که دولتیانه با دشتاهی بر تبه رفیع بر پا بود استسبی ازین جاوش
 بگردش زرسید **هست** زهی چشم دولت بروی تو باز سر **هست**
 کردن فراز غم از گروش ناپسندت مباد و زور آن کی می گذشت **هست**

ناله

چون بعضی سواران از ابتدای سینه چپ و چهار پیر نیانده و از سینه
سرشته از شتمات و قلیع نگاری است تا شتمای سفید است
مذکور بکارش می پردازد و ذوالفقار خان بهادر نصر پیک که
بنیادهای خیره سرد بهما جادون نامور شده بود ملعون شقی را
بشزاده بعبیه علیه رسید و با او خان و دولت و اسکنه
و همراهیان دیگر را مورد آفرین و رحمت خلاء و جواهر و اضافاتی
اغراز قرین کرد و بدین شاهزاده مغز الدین ناظم صوبه ملتان در حله و
استیلا قلعه و داهرا از تصرف رسیدار نایبکار و کره و دهراری
نهر را اضافه یافته از سابق و حال دوازده هزار سیست هزار سوار
دو اسبه غرامت را حاصل کردند و شاهزاده محمد عظیم ناظم صوبه
بنگاه نهر سوار بابت کی یافتند حفظ الله خان ناظم نهرها و دهر
نهر سوار بود با آنها سس شاهزاده بالندی یافت خاضی
ناظم شکر که نیابت صوبه داری را بهر قبول کرده در حاکم است
حضور ساطع النور نمود و مشروط نیابت و صد سوار کم و بیش
در انشای قطع راه که بر ما بنور رسید رخت برای آخرت کشید

صاحب کمال و مذهب و موقوفه مستقیم احوال بود عنایت
نامور کردید چاکر سه هزار سوار به شاهزاده محمد کا بخش
بیادداشت مجد و مزاحم نشود خدا نیده خان بیوتات بظم صوبه
محمد آباد بهادر از تغیر عسکر خان و اضافاتی بالندی بالندی سوار
اعبار ملکه کرد و فضایل آن میرمنشی و دار و غنم کتایبانه بجای او
خدمت بیوتاتی را بیت الشرف خود ساحت عنایت الله خان
بخدمت دیوانی شاهزاده بیدار بخت بخت بیدار شده بعضی والا
رسید که هنوز در ایام قید طعام بنحو زندان است که راجع
سایهوی بن سبب بجای طعام شیرینی و میوه و بکوان میخورد
حمید الدین خان با و بهام رسانید که شما در سبب در خانه خود
طعام میخورد با سبب نواب علته العالمیه زینت الشاکر
بنگاه طلب حضور شده بودند و هم جمادی الاولی سوار میمال
داخل دولت سرانند با و شاهزاده محمد کا بخش سلطان
احترام استقبال سعادت انداخته بودند فدای آن صوبه دار بهما
فوج داری تمام دور بکنه مقرر شده و هزار و بالندی دو هزار

پانصد سوار بود با قصدی بلا شرط یافت چون یلباز سخا
 حاکم کا شرفوت شد و خلل در بند و بست آن او لکه راه یافت
 از سلاطین پسر شاه خان ابن عم خان متوفی که به بندگی درگاه
 بادشاه بادشاهان سرفراز است مستتر شد گردید که بوطن بشتاب
 و بر املک دست یابد سوار خان از تعینان رکاب بهین شد
 سلطنت بکوک او اجازت یافت صدر الدین محمد خان
 از تغیر محقق خان بخدمت صوبه داری خاندیس و اضافت پانصد
 سوار و هزاری دونه سوار بر صدر غرت بر آمد صف کشان از تغیر
 قورچی و بخشی احدیان شد ارتفاع رایت خورشید شوی
 با تزار طبع بر نالا مشا زو هم رجب سینه جمل و چهار از روی پیر
 پوی طرف قصبه مرتضی ابا و مرج با تزار آمد دوم شعبان نزل کرد
 بغیر نزل ارتفاع از اسکی یافت بخشی هکک مخلصان بن صف کشان
 بن توام الدین خان صدر ایران بر او زاده خلیفه سلطان مشهور
 با مرض سفید مبتلا شده چهارم شعبان جبار زاید و دونه و
 روضه زبده العرفا سید بنس الدین واقعه قصبه مذکور مذکور شد

طایر

پنج است ذوالی با کمالات کبسی جمعد است اسفندی و دوازدهی
 او بود مکر در حین او بر زبان کهنش رفت که ما خلیفه سلطان جوان
 داریم روح الله خان از انتقال او بخدمت بخشیکری دوم هر یک
 مکر است داشت قدم برکات نروم غره پشانی حسن است شایسته
 سعادت است مشهور الله اعظم رمضان المبارک الا که آن
 سال جمل خیم مطابق سینه بگذارد و یکصد و دوازده بهی از حاکم
 ابد قورین خلیفه زمان و زمین است قصبه مذکور محل توقف
 و بعد انقضای سوم شوال علم توجه با تزار قلعه مرقوم و قلعه پون
 کده واقعه متصل آن که سر ارتفاع بگردون میساید و در حصانت و
 مشانت کم از بر نالا نمیناید پراشته شده و هم ماه مزبور در ظاهر
 پیش دروازه انحصار جرج بر رویای که بر قلعه نوب رس کند
 نزل سوکب جاه و جلال بادشاه عدو بند دشمن مال شد بهما
 فتح اند در اتم و فایع دولت از دیوان حضرت لسان الغیب
 نقاول افتح نمود این انتساب مطلب طلوع از مطلع افان
 سر زو و دلی که غیب نمائست جام جم دارد ز خانی که دلی کم

چندم وارد شد و واقع این خام سعادت همیشه بنام سلاطین
 سکه زده بود سیوا جهنی از حکام عاقلی نه انترال نمود بعد از آنکه
 تمام او لکه و لکن از بوش شرکت کفره و فسق پاک شد بکن نزد
 بادشاهزاده عالیجاه محمد عظمی که بدست تصرف غلامان باد
 سلیمان مکان رسیده بود که کافر بچه عفریت نژاد حربی زاده شد
 نهاد و سببهای شقی آنرا بسبب کافر مجرای محافظان غفلت میکرد
 قلعه در کجندی مقصوف شده و الحمد لله علی نصره الاسلام باز بشیر
 اولیای دولت در انداخته خان نصر جنگ و حضرت یافت
 که هر طرف دروان سرادار کی برارند بای جلالت در سرانها
 سر از تن نشان برادر و شاهزاده و الانبار و دیگر کرجا بر شش آمد
 و بعضی از جنود همراهی رکاب ظفر امود مرخص گردیدند که جمعی
 خود از طرف قلعه زنند و لشکر دریا موج و در هر دو قلعه را که هفت
 کرده بساحت در آمده محیط گردا به تمام تریجان بوی را که قرار
 در پیش روی پاکد اسب و تو بهای صاعقه بار اجل گرد و اعدا
 سوختن سرگرم شد و در کم مدتی پنج برج قلعه زیاده بر نصف از بزم

و این بزمین جد کار در سنگا نین زمین خاوار و دواندن کوه در
 کوه سار کار نامه روی کار آورده که کوه قفرج و تعجب در چشم کار
 و دید تریب چند جریب زیر زمین را بچوشت کرده راهی برادر
 که سه جوان مسلح متصل بهم مستوی القاعه توانند رفت و بصله
 هر چند کام نشینانی که بیت نفر کاری در آن توانند نشست طح
 انداخت و هر طرف غزنها که مهربانیم باشند و روشنی آفتاب
 بنام مرتب ساخت و درین اماکن مردم تو بخانه را نشانند که
 بغرب بند و محصور اندر اعدا سران و یوار برارند و این کوه را
 زیر چوکی که مغرب توب بود رسانیده بنیادش انقدر خالی کرد
 که جمعی از بهادران در آن چوکی میدادند و اسبهای از حقه و متواله
 غنیمت با بهانه رسید و آخر کار این کوه را زیر فیصل و یوار میش بر
 درون قلعه رسانند لکن ازینکه در پیشرفت کار توقف مائی بود و
 موسم بارش دست و کربان رسید و این سرزمین بسبب بد
 بر شکالی و حایل بودن چندین دریا عبر العیور و نقد به رسیدن
 قابل چنانی و جهان دیگر یعنی لشکر ظفر متفرق بود فتح الله خان که بر

خبر شکست سیاه همگان خود شش بخت بنیاد و جیت آباد و رسته و
اشکاف و رسته و رسیده و مامور است که از طرف شاهزاده بر سر کردگی ایشان
منعنی آن مور حال تمام استقلال دوم روان کنند آن فرمان نبرد و
عرض یکماه زمین سنگ آکین کوه فلک شکوه را سمل تراز خاک
بریده کوه پای دیوار رسد که عقل کوه بند تعقل شد و قیاس
بس کوه نشین محصورین هر دو حصار بهم با شش افزونی بکار
خان و مان خود بسوختند و بر فرد خود میساختند اما چون بامیان
نظر شیر بکار بیای این فرمان نشان بیستون کارزار و تروستنی
ارغشون نواز آن لشکر جان سنگار مشاهده کردند و ملاحظه حال
بدنای خویش کردند که از یکطرف برین نشان میخیزد ازین آن
دولتشان بفلک بر کنند و از طرف دیگر فتح الله خان فلک
ملکت شان بر زمین زند محمد اود خان با هم امان خود و خواجهمحمد
بخشی لشکر باو شاهزاده والا که محمد کا بخش میخیزد برج و باره
بیاد دهند و لشکر محاصره فرصت قرار بر انداختن کرده و این باو
عالم کبریت که ملاحظه استند او بر ساست و نزول و یک حاد ناست و غم

و بدست

فلک

فلک جز شش خلل راه نمی باید و این لشکر است که نا کار خود کند از
پای کار برین خبر و کرد و اند عقیق از کار و شش الماس روی خود و شمشیر
ماه عید با شش نام جایز است بمقتضای قذف فی قلوبهم اگر
بر اتمام عرض و ناموس خود و هر رسیده غیر از ملا و غیر متفرقی ندید
و بوساطت برین نشان و زمینها رجوی در امان خانهای باو نشان
و شاهزاده و دیدند و این دو منظر انهم رحم بجان چندین هزار
کردند نموده جبین خراعت برین بنگاه نشین باو شاه جهان
عالم مطیع سودند الحمد لله که ملت این دو ایر رحمت و نشان
بخشش جرایم انظار انهم مجرم قبول نزول سند و ترنگ حاکم
بجان و مال امان یافته رخصت بدر یافتن یافت و غره نهشته
الحرم این ناظره طغیان برده قوه بر نصیبه فعل جلوه کرد و این
جگر کوشه دنیا یعنی بون کره و پرنالان نسبت نام بر واری انعام
ممالک محروسه باو شاه اسلام بنه قره العین العین اسلامان و
سخته العین مشرکان قلعه بر نالاما اعظم شاه تعالی مویست
که اسمان اندیشه راهی ای که سر کردید شش در سرافند و نذر است

رنج که اگر الوند جبال خواهد بکشد هر شش بر نهاده نشیند از کمر نشیند
 اعظم تار از سر از پروار شش نتواند بلند کرد کس جز اگر هزار دور
 سفید پروازی زند نورس تار از مینوس استانش نشیند
 بنارزم سبک سستی متخیر باد شاه عالم گیر که این غنای گرفت
 نشین اوج بود بیک قصد جهان تازا و در حوض بی نشانی فرو داد
 باو از مسجرون نامش باز نشان بر آورد و اگر این سر آمد بافت
 سپهر اعلی جنگ استماع دست رس بر مکان علم امکان نبرد
 بیک دوی خم کند فلک بنده را با زمین گیران در که اسفل بودند
 دیگر باره بنام تفرق خویش همچو باد شاه سیار کاشش بر جمع
 گو اکب سری بخشید و از زینت که بنام بی شاه درک بر همه قلاع
 آورش کرد انید اللهم اید نوره و شد و از ده حلالا خام و قانع بود
 بنوشتن بعضی مقدمات سابق و لاحق اینشال مبارک خال سبک را
 منزله خان قلعه و ارک کابل بخیر است بنام است صوبه از تو فرخ
 مقرر شد و خان کور یکی منصب بانصدی شمس سوار می باشد
 صدالدین محمد خان صفوی باقرالینس لفظ میرزا غفران فرزند الوار

که غازی

که غازی الین خان بهادر فیروز جنگ مطابق حکم و الامر
 بنگاه رسید جین قلیج خان بهادر سبب از روی از بد جلد
 شده بخیر بنیاد رفت جان سپار خان بنی مختار با طاعت
 جان سپار شد نظم انصوبه عده بوکلای باوشا نروده محمد کاشانی
 تعلق گرفت رستم خان بهر خان متوفی بنیاست مقرر گردید
 نهاری بانصد سوار بود بانصدی بانصد سوار اضافی یافت پول
 باریخان بخواست بندگاه مر لقصی اباو مقرر گردید و هر دو بانصد
 بانصد سوار بود بانصدی بانصدی یکصد سوار محمد زنده و او خان
 نایب نصر جنگ بنو جباری کرناک پی پور نیز منصوب شد
 چون سبب شدت نزله سواری مبارک جبهه ادای و دکا
 عید فطر موقوف شد باوشا نروده محمد کاشانی با سپران و سلطان
 بلند اختر بمقدمت مبارک و از اعزاز حاصل نمودند کشته
 بجای حرت نذر آنچه بادشا نروده با بکند از اندیشه از آنچه ادایان
 بکند از اندیشه از اندیشه با بکند قطب الدین الطنجی توران کلاه
 حضور حضرت مراجعت یافته بود بکابل رسیده در خدمت

مهین پور سلطنت است علی بن کی محمود منصب بهاری و صد
 سوار سر فرزند بیت و یکم نوی القعه در صحن دیوای خاص برقا
 افتاد که ابدار خانه را اسیر رسید درشت مردم دیگر در زمان
 عاقبت مصون ماندند با و شاهزاده و سلطان و امرای چشمه
 و صوبجات بار سال و جوه تصدیق بیارگاه جهان شاه بحقیق
 سرست نمودند حفظ الله خان بهر خرد و سعد الله خان مغفور و
 تهنتمام حله زندگانی طی کرد و در پسران خانم حرم خالی از جوهری
 خانه ز او خان بهر سعید خان بهادر شاه بهمانی بالتماس
 شاهزاده مغرالدین مغرم صوبه کوه فوجداری بهرستان
 گردیده و بخطاب سعید خان اغرا نیایک شده و بهاری
 بهر سوار بود با تصدی هشتصد سوار اضافه یافت و ملقب
 بشمول عواطف خدیو و **خان** خان ز او پرور بخطاب خان ز او
 بخت یاد کردید اسمعیل خان مکلف فوجداری بنی شاه و در کین
 شد اصل پنجراری چهار بهر سوار اضافه بهر سوار مجتهد خان
 ولد شیخ میر و بهاری ذات بحال شده بود و بهر سوار با بیت

و یک ریاضت حمید الدین خان بهادر بهمانیت خلعت و کمر سکا و
 میرانش با انعام خلعت و سرچ اغرا ز اند و خند خبر اندیشی
 کنبه فوجدار تا واهفت لک و ام انعام و فوجداری و دامن
 نیز یافت جین خلیج خان بهادر بخد مت فوجداری کرناک
 پیچا پور از تغیر معور خان مقرر گردید چهار بهاری سه بهر سوار
 با اضافه هشتصد سوار اغرا ز اند و خست از سوار صوبه احمد آباد
 بعرض معنی رسید شجاعی ان مجبیک ناظم احمد آباد بهر سوار
 جهان کدر از او دلع نمودنا صیه انباش طوف و غنی و داشت
 که از دست پاکلی ناعروج با فضی مراتب امارت غایبانه
 مراتب دولت نمود نقش راستی و درستی و سپاهیکری و عجله
 در پیشگاه خداوند قدردان درست داشت و بهرگاه بلغرنی
 درینقتاد و با کثر اخلاق کریمه تصف بود و مردم صوبه بهر سوار
 یکسند بل کراماتش معترفند و بر فرارش فاخته خوان از زند
 دیوان خالصه بواسین سفر رفت عنایت الله خان ضمیمه
 دیوانی زن از انتقال او بخد مت مذکور مغر گردید بهر سوار با تصید

صد و پنجاه سوار بود با ضافه صد سوار تحصیل اغراض نمود و جدا همک
 اسد خان که از بنگاه طلب حضور موفور السور شده بود چهارم
 ربع الاخره عیاز مت استی و یافت لطف الله خان از پنجا
 مغزول شده بنظم صوبه حجه بنیاد و اضافت با نصد سوار سوار
 دو هزار و با نصد سوار مورد الطاف گردید ابو نصر خان شایسته
 بجای منصب دو هزار و با نصدی هزار سوار و خدمت صوبه دار
 مالوا از تغیر تختار خان و اضافت با نصدی هزار و با نصد سوار
 اغراض گردید فرمان رحمت عنوان از بنگاه حکومت بنام شاه
 عالیجاه که حکم مطاع در صوبه مالوا در منصب و مار چهارم و دانستند
 صادر گردید که جهت نظم و تسبیح صوبه احمد آباد و نهضت نمایند و فایز
 اقبال جون از نکاح رشن اجمال مقدماست سال فراغ حاصل کرد
 در تحقیق توجه ریاست جهانگش از بنی شاه درک جائز است
 انشب خامه را منوخط میسازد که **دانش فتح خداوند کند**
دو مایه و منفیاج فتوح از اینجا که طرح زیر و قضا فلک را مصلحت است
 عالیشان بکجک ساخته و زمین را بند برادرش جهانیان ساکن

گردانید

گردانیده مبط اسرار خدای مظهر انوار کیتانی زمین میر آسمان
 و بهیم فرمانفرمای شش جبهه خداوند هفت اقلیم را گاه از راه
 شش وانی برای تربیت رعایا حرکتی میفرماید گاه از روی مشی
 یعنی جهت ترتیب مقاصد برای امور بسکون میکند با و شاه با و شاه
 که بکندی بار او را شرع فلعبه مال و در سواد قامت و دانستند بکند
 از شغل خلایق سمیت کت یون که در امکان میر علف بسیار
 از وقت به هم خلق خدا را رام باید و بهم با و از هر سو یک طرف کوکب قلع
 در وان کده و نماند کیر و چند و دوندان از دست کفار منخلص
 توجه فرمودند و با نغمیت ثواب تمجید دوم شهر محرم احرام
 الوبه سپهر بر جم فامت اعتلا بر از احدث و بر اندامال احمد
 مارب در دامن روزگار عالمگیر کنور کنش انداخت فتح الله خان
 که در جلدوی حسن خدمات بخطاب بهادری گردن اعتبار
 بر از اخته دارد و مامور گردید که منتقل باشند بدو سرزاده سری ارباب
 کنون بدستگیری تیغ کا فر کنش پرواز و انجلاوت این شش
 شش فته که کوه نشینان هر چهار قلعه از او و جمیع از غنیمت طمع

خون انعام نمود و مواسی پشمار و نبدی بسیار بدست آورد و از
 دست برد این روز بازوی و بنی کوب و از پی رسیدن کوب
 قیامت است و غنوب حصار یان و روان کده جان بدر بردن
 و استند منترند و کور قلعه خالی کده استند و اواره و شت او بار شدند
 و چنین حصار ر ضین یکصد دست صوبی ان قدر توان باو نشاء
 دوران چون کوهی زیبرسم استخوان آسمان زور افتاد و وینست
 اسمی که خان بهادر محمد صادق نام دارد و صادق که پنهان نشد
 جهان خداوند نیست و هفتم شهر ظاهر قلعه را که دو کوهی
 واقعت بار اوده جهاد و لی مخیم سادات اقبال فرمودند و از
 خان بهادر اباشکر کران بسرواری بخشی اهلک بهر مندرخان
 بنشیند و اندکیر و چندین و دندان رحمت نمودند و دود و دود و دود
 قلعه داران اندکیر رحم بجان خود نموده اهلک مدارد و دید و کلید
 بخان بخان بهادر سپرد و قلعه بدو است انتفات نام دوران
 بشنیدش نام کیر یافت و از انجا لشکر اسلام با شتلاص چندین
 و دندان که مفتاح و مفتوح جبهه شهرت است بای در کاب

افزون

غنیمت گذاشت اولاً حصار چندین محصور کرد و دید و در کم فرستی حصار
 امان خوانند و نایا قلعه شدند که در مرتبت شمار چهارمین و در
 منبر است اعتبار اولین است بدایره احاطه لشکران جمعیت
 توان در اند چهار پهلوشینان آن جاد و یوار جرح خود را از
 چهار روجه خط و دیده از رنهار جوئی راه جانی نیافته چهار هم
 جمادی الاولی ناجار چهار کاهه بدر رفتند هر چند نام این منبر
 نظام در برابر این قلاع که هر یکی اهرم در استواری و پایداری
 نامداری بر رخساره روزگار خود کشیده و در و شت میشود و
 جانی که دندان در مراتب فوقیت و مرتبت آسمان پاکلی خود را
 بسپارید ستار او بر نالا چار چار کوئی کده استند زبان با نبات
 و عادی حقه او میکشاید و حین فراغت و استکانت و در مقام
 کردن فرازی او بحساست و مسکانت بر زمین در کافه خلک جانی
 میساید نیازم شکر نه بخت عالم کیر جهانبخت بر جاد و انک
 هندوستان فرمانفرمایان سنین سنیه حضرت الورا محبت یا
 باصفا که چنین جهار قلعه که شاپد دوران برای زیر چنبره ابرو

الحمد لله
 الحمد لله

خودش برزیده و بدولت اساسه و گویند اش بر چهار پایش
 بی پروائی از حد و حدت بر او نهاده در چهار ماه بکلیه طوبی
 غیب و سرعت افتتاح لاریب و در چهار روز بستیگر آمده ناچار جن
 امکان سبحان فصل هر چهار فصل بهار است و چهار ارکان
 ناسوتیان بطنا ب فیض جار طاق نشین اعتبار چهار تار و دو
 نوازی و دوشمن کداری این چهار گوشه را ای چهار نشانی سامع
 مسکنان چار سوی افق با و در خلال این ایام حبه الک مداری
 اسد خان بموجب حکم مطلق از بنه کاه با استقامت عتبه فلک احترام
 شرف اند و حنت و غازی الذینان بهاد و فیروز جنگ از سرار
 بکرات بنه کاه قیام نمود و مکر مخان منزوی موظف بشوق طوق
 عالمیان فانه در اختلاف آمده و بدین سعادت فایز گردید بعد بود
 چند روز مشغول مراسم عنان مراجعت بکوشه انزو و انافت کرد
مقدمت فتح ایات بشیر قلعه کسین و بیان واقعه قلعه کسین
 کسین بود اشق نه طفلانه باز نیست که هرگز تر زبانی بسبب
 کنایه علم در میدان انگشت حقیقت آن بر افراشتن جابجا

هر بنی بایه بهت کی از عهده چنین نقد از دست دادن براید
 مردی سلم سخی ناقص بکلیه جریخ اینر نتوان بر آمد بدستیار
 کند سست پنج تزد و مرقی سرفات آن نتواند سست بر معراج مد
 صعو و کسی را رسد که چون قلم سربازی نماید مانند اندیشه رس
 خلکت ز می کند ای مسودا بخدیف سگرفت ای منشی معنی در حث
 بسم الله این کوی و این میدان تا چه داری از حدت طبع و
 طلاق این قلعه کسین لفظ و سنواری را معنی شخص اراده بشیر
 قهرمان را متمنی کوه خاک نشین استانه جانش اسمان کوه است
 جاده خانه و مسکنش تصور امکان در اشراش مانند احرار
 موافقانه فرمند در نهایت اسخال تصدیق اسانی از اسخال
 بهیچ انساج اسخال غیر نتیجه محال خورشید غم اسمان سیران دامان
 سخی بر کمر زو از حقیض منکهاش سری بر نیار و مدت غزین
 نوروان سر آمد مرحله از مر اخل کویو ماش نتوانستند بر او
 خیال سپهر ناز باراده بر بالا بر آمدنش چرخان و سرا و سکنانه
 و هم سبکو از خواست دورش را محط کرد و کاری نکرد

لکن از آنجا که هر دو بسته را کشایشی و هر یک را کشایشی و هر یک را
تغییری و هر هر را تغییر نیست و حلال مشکلات کشف است معضلات
بعالی درک او صافه عن اذمان المخلوقات و است سبح الصفا
با و نشان عالم گیریتی نوروان افاق تسخیر تا جداران کشور و
و برتری تحت نشینان خطه سطوت و سروری را بدینجه عهده کشف
اختلاف از یکداری ظهور کرد امید و دوست فضل پرست این مظهر
شواهد و آثار لطف و قهر خود را بر ادمه مخلوقات چهر ساخته کرد
هر مکان عهده لایخی باشد با شماره ناخن جرح فلاخن برکشید
و هر زمان طلسمی لایکشف در نظر آید با سعادتی زین و فکر
آفرین چهره حقیقت از آن نقاب تعقید بر آید اگر جبال انکسار
سنگ راه قاصدان امان کرد و بی توقف و اجمال بضریت تیرش حکم
قاطع بر دارند و اگر تراکم انبجار افتاد راه بر مژدین مارشند
بجذب تیر نفاد و امریخ و بن برادرش و اجب شمارند اگر قضایا
و شواکر زار مقامات بسش آید هموار کردن آنرا معنی پیش پا
افتاده دانند و اگر بتا عنذ نرق و غرب حامل حصول مقاصد شود

بر عت سیراقبال در دمی اوقاب مثال طی ارض نمایند تا خلاق
در ظل طلیس را نشینان از تاب حوادث بر آسانند و مفارق
کردن کشتن بسمنه موبک بهمت نشان بفرساید بنابر
شاید کشته کشور جلالت التشن زن و دود ضلالت قلم خار و
شکر و ظلام جاوید بهمار ریاض شمع و اسلام جهانیان برور
جهانیان بادشاه عالم گیر افاق کثابا ستیج آن حصین
سرنخک سا توجه فرمودند و باین اراده بلند و قصد از حبه نشان
جماوی الاخره سینه جمل و پنج ریات طفر اعتصام از ظاهر
حصار صادق که به باهنر از دور دهند و در قطع دوازده جمله است
ملک پور مضرب سر اوقات اجلال گردید و بسبب عمر العیون
طرف و مسالک از نیمکان تا آنکه کمات و برداشتن خواجرو
روزی توقف واقع شد و شاهزاده بیدار بخت بهادر که بهنگام
معاودت از بنی شاه درک بگردانیدن موسم برسات است
سویکی و کوکاک و انحد و در خصیت یافته در کمات جنبین
از دست کفار شخلص نموده بودند بمقرمان واجب الادغان با

بخود از راه بورکانو بجا حفظ قلعه کمینا سری کشیده و قصبهات و
 باری سوخته در همین منزل بجای زمت خاقان اعظم شرف اندوخته
 بسبب باران هموسم در این مکان مادل حبس چند روز با
 تعب سرآمد بواسطت فتح آمدن خان بهادر مژده رسان شد
 شدن معجز بر در آمدن این چهار که در مسافت که او از راه و سوار
 آن خلایق را در مسافت انداخته بود باستانی که قیاس باور کند
 بی سبب و از دوی معلی با آن جهان احوال و انفعال بغیر اقبال
 کز آنکه نمودن از دوی هم شهر حبس شدند کور و امن کو بهی که بود
 قضا و وقت زمین صلاحیت مکن موکب ظفر قرین داشت
 قرارگاه شکر امن مستقر قرار یافت از اینجا که بلینا سه و نیم گز
 و بدین سبب که درین نواحی غیر از دوست هم مرتبه عبور افواج
 بادشاهی با چنین لشکری با مامان و حشری کران که عرضه داشت
 اقلیم بر گنجینه آن سکی کند ز سیده و ناکر نخوت سنگند این اطراف
 بخود فراموش موکب ظفر مال با مال از لال نشسته بیان کیفیت
 اخطار و ممالک آن فزون از نیروی تقریر است یعنی هر سر راه

که بعد

که به سارپش ساه و سوار کز ار جیگل انبوه خاوار واقع شده که
 افتاب جهان کرد و از دور با شش آن مجال چنگل فن منت
 و انجبار ملکه نمودن شش لبان کفار سراد مار از هر سو او را در
 و شت خنای نوعی بهم مانده شده که مور از آن بدستوری گذرد
 و اگر مسلکی بهم دارد پیاده بصورت میر و جرم و مفاکما مانند
 دل غنیم از بهشت و در و این حبش عظیم بکو حیرت فوریت
 جبال چون اشقیاء و سنگدل بای جرات در زمین شقاوت
 فرورده خان بهادر مامور گردید که این غوایت و موافق از آن
 راه بردار و بسی و ایتام انفرمان پذیر بپردازان سر ابا شش
 تیر داران سر و شمن تراش سنگه نشان خار خراش در
 عرض کیفیت و دستکاری نمودند و کاری از پیش بردند که بای
 عقل سبک و هفت خور و در خارزار تخریر فرمودند و اگر کو بهی
 کالعهن المنفوشن بیاد رفت و اگر نشیب و فراز سده راه کرد
 حکم با طبع کرد و انجبار فلک توایم در راه استاده مانند
 حسن و خاشاک از باران و آفتاب و آوار و امتد جعل لکم الارض سب

تسلک و امنها سبلا جاجا نمودار شد تا آنکه بعد از استیلا
بهموار که صد سوار برابر هم سبوت رود خان بهادر هر روز
سر اسرخیان آن باغ بهجاسری کشیده از سر بریدن اعدا و کبر
سنگافتن اشقیای سبزه میدر و دولا له میکا شست و خارشفت
و فراحت میگردش بای ساکنان طریق مطاوعت برد
سبوم شغبان الکرم بغایت ترکش خاصه دشمنان را از
سرولی لغت نموده رخصت یافت که حیوش فتح الهی
خروش را بر کردی حجت ملک مدار المام اسد خان در قاف
حمید الدین خان بهادر و اخلاص خان و منعم خان و راجه جیسند
بر و مسلک محاصره قلعه سپهر بنیاد بقدم انقیاد و سپهر حمله
ششم ماه مذکور بر حجت و الا خطاب امیر الامراء و قبضه خیر
مرصع و انعام چهار هزار انترقی و امینار قدسوس برقرار شدند
یافت و خان بهادر خصم سوز بهما روز طم اندوز بهاسلیفی
اقبال عالمگیر و قلاویری هدایت پرور شد و دستگیر کرد
چند ناظم القابون نموده پیش از رسیدن سبده صبح با حمید

بهادر

بهادر و منعمی این و چند یک سوار هزار و بیست و دو نفر
و خاست و نثار بر پشت کوه قلعه که خان بهادر جای برادر
توب مطع نظر داشت و یوار و بر جبار حکم بسته و حصار در
وانسته به پیش قدمی قایم شده منتظر خان و مان سوزی خود
نشته بودند پیش روی آنها کشیده و حمید الدین خان بهادر
بجی فطنت کین کاه ضلع چپ استاده کرده خود طرف ضلع
راست مشتافته خنید اولین روز آنها را بسا و مکین خاموش
نموده بنده در انجاء پروان از شمار با سیزده چهارده تن تهن
فن یک سخته ناکاه بهیچ نم فانت بر سر شیا طین رسید و سر
از اجساد آن زیاده سران آواره مانند که و از بیاره بروشت
و پشت از کشته و در پشت و در دبار از دید این و غمت
و نایب لاریب بیدست و پاسته کانهم حرم مستقره فرقه من قصه
جارج خرفزار ندیدند و سر اسیمه خود را از بالای کروی مای انداختند
خواستند جانب قلعه بگریزند خان بهادر بهشت از سوار شدن
خود خبر ایراندانان را بهینه اعادی سوختن فرستاده بود که

بر راه قلعه اقامت و زنده در انظرقت هم از استخالف آن
 لب راه که بر خود بسته دیده ناچار بکنک که بخت در بر داشت
 و بونه نهان شدند درین آنکه افواج بادشاهی دیگر از پی رسید
 و مردم منتشر شده اکثر استغیا زنده و سیکه می آوردند خان
 سکنه و کمرش آن بسته در مخاک هلاکی انداخت بعد از قتل
 جنین فتح نمایان که معنی ناشناسان و عنده محتاج الغیب
 لا یعلمها الا هو میداشتند در مدتها دفع و رفع مانع عظیم صورت
 خواهد بست و بفرغ غیال عالمگیر در چند ساعت جبهه کشیدند
 شد بر همان پیشینه نبات قدم و زیدین را علم محرکه فتح اند
 و خیم اقبال در آن نظر مکان بر پا کرد و آخر روز این مزده مساع
 بشایر مجامع رسید خان بهادر با ضافه و صد سوار و علم و خنجر
 مرصع و حمید الدین خان بهادر بعطایه کنار و منجی آن پانجام است
 عربی با ساز طلا که اسب سواری او بکار آمده بود و غایت الویش
 خاصه سرفراز گردیدند و بکرمت نمایان اضافه عموم برادر بی خان
 بهادر امتیاز مخصوص اند و حشمت و شب را بتعظیم کردن مور جان

لنده

زنده داشته روز دوم پیشه دیگر که از انجا درون قلعه میروند و
 رسیت بدست آورد و تو بهای الشین دم کوه بسته را بر پشته
 سر کوب بر آوردن امبانی خانها و اعمار خانه نشینان بسوزد
 و متروغ در کوه مسقف و داندن نموده طرح دار بستن در بلخ
 جرماد و بخت که سرهای مخالفان بجای خوشنمای تاک او بخت
 و در کم بدی کارستانی درین کار بظهور آورد که در غرض این مودت
 اسب تازی پیدا نموده برای بادشاه سلیمان فرزندش که شش
 نرم تفرج ار است تا آنکه بیست و دوم ماه مذکور حضرت بشایر
 کار نامه بهادر و ملا حظه خصم بریدر شتر نشین آوردند و پیش
 مور چال ترغیب فرمودند و جهت پشت کردی لشکر و پیش
 رنقن کار پیش از پیش از منزل برخاسته میدانی را که از قلعه
 بنیم کرده فاصله دار و بیست و هفتم ماه مذکور مضرب دایره ارد
 نمودند غره رمضان بر کاتب اشتغال که آغاز سال مبارک قاله
 چهل و شش مطابق سنه یک هزار و یکصد و سی و نه هجری شایزاده محمد
 بهادر بخت بهادر که بکشتن نواح شبگاه و انچه در خدمت یافتند

مامور گردیدند که بازگشته اطراف بنی شاه درک منزل گزینند
 محمد امین خان صدر الصدور با ضایعه دو صد سوار و عطای علم
 امتیاز برافراخته مرخص شد که از کتل انچه کلمات بنگوین
 فرو داده سرزمین کفرالکین را تا دروازه انست قلعہ کمیلین
 زیر رسم ستوریلان قیامت زور آورد و راه در آمد و برآمد بر
 محصورین قلعہ سد و نماید و تربتیان بموجب حکم بر در انچه کلمات
 نشست و محمد امین خان جعلنا عالیهما سافلها خوانان برکت
 و قریات آن نواح را با تشنه نهب و تالان سوخته و بندی و
 سواشی انداخته باشند او کوکبی دروازه پر و حجت حالا خانه
 و قلع بنگار باین در زده که خان بهادر توب و جزایر زده بهایر و
 همت کوجده ما سر غار حاصل زبونی قلعہ برو حصار یان هم از
 توب و تفکک لایق قطع سردادن روز و شب نمی آید و بند و جان
 هر نوع انشی ص کارکن اجل رسیدگان کوجده سلامت میر بود
 و بهادر بادل قوی و غم خرم در کار بود و جانهای موافق و بی
 بنیم جو خرید از غنیمت که از دروازه قلعہ پوشیده کوجده آورده بر

مدافعی نشست چون دید که آن شهسوار دمانها بسته متقا
 رسید و پیچید بر زمین سوار شود و سوار هوش خالی کرد و از
 چیرت رو بدیوار ماند و آهسته و آهسته میخواند **فرو** این کیت
 سواره که ملای دلی و دینست **صد** خانه برانداخته در خانه نریز
 ناکام زمیندار که از میان غار بر آورده تا زمین مسطح زیر دیوار
 برده اند باندیشه باطل خانه اباوی خود خراب نمود بهادر
 زمینها از جای او ترتیب داده بر بالای آن دمانها بسته بهان
 قدم پیش پس قد مان میرفت احوال موقع انست که شطری
 از یک نازیهایی محمد امین خان بمعرض حجر بر آورد آن جد کار که با
 کوکبی دروازه رخصت یافته بود بهایر و دی همت کوجده ما جال
 و نیال را پی سپر نموده بهایر کاکر کمیلین که بسته فلک پشتی محاذ
 دروازه حصانت آوازه شرف ریونی واقع است رسید
 کرده شقاوت نژده بالای آن دیوارهای سنگین بسته و خند
 زلف حایل کرده راه پراهر بر روی خود کشوده بودند با لجه بدست
 برده صعوبت نقاب خنجره پیش رفت کار بود تا باز دهم

شوال ختم بالجیره الاقبال خیر باد جان گفته با بهادران جان بنیاد
 ده نام خریدار بران پشت برآمد و آن خرب او بار را تار پنی زده
 رانده از درون دیوار برادر و بگوشتش و گشتش از گشته ها پشته ها
 نمودار کرد و راه بر قلعه نشینان سد و نمود و روی روز کار ظفر با
 اسلام فتح ابایی نمود و حضرت بشتینان این کار نامه بر روی خانه کوه
 بخطاب استیاضاب بهادری و انعام و هوب و ارسال خلعت
 و فرمان سرفراز فرمودند و دیگر همزمان جان نشینان اورا باضانه
 مناصب و شمشیر و کوفیل و اسب و خلع و افران سر بلندی
 بخشیدند چون نظر ثواب اثر با و شاه معارک آرای مالک کبر
 در دید عواقب امور از همه دیده و زان دور بیان است انچه خداوند
 نظر بخورد و یابند او در بای انظری بیند و آنچه خدا جان غم نکاشتن
 بدان پی بنزد او و اول قدم هزاران مرحله می سپرد ای مشکات
 حل فرمان بران قرار گرفت که شش هزاره بیدار بخت بهادر از بنی
 شاه درک رسیده فرق فرقه ساز برین بوس برانرا خسته با لشکر
 همراهی خود و را چه بسکه محافظ مور حال فتح الله خان بهادر

چند هزار سواره فرستاده یا قوتی تان مقصدی دندار ارجور
 بتسبیح قلعه از طرف کوه گشت دروازه علم اطاعت حکم برافرا
 و به پیش برون مور حال و برانرا ختن برج و بارن بر تصادم
 تو بهای صاعقه بارش شروع نمودند محمد امینیان بهادر بسبب
 عرض مرض طلب حضور شدند هر چند فتح الله خان بهادر از
 طرفت خورشیدین کار بهای فریاد بر کرده سکین ترازول معنوی
 و کار بهای بسته تا کمر برج رسانید و کوه چهای غریمت ظفر بخت
 هر دو دانید لکن سبزه بر سنگ زوید چه کنه باران را
 هیچ نحو صورت پیش رفت کار مد نظر نبود و با وجود دما و مریض
 کوههای توب سفیر دمان در کجایی که اگر یکی بکوه رسد که توار
 برادر و خرنجند سنگ از ان برج نیفتاد و غنیمت توار و توالی از
 متواله صدیقی و دو صد منی رنجتن دست نمی کشید و چند شب
 بیرون برآمده بر هر حله رنجنت و خان بهادر ندانند بعد از افروختن
 روزی خود و دانه بستن با فرودان کار میکرد و سکنی از بالا بر
 چهار طسوج عرض میرسد و خور می کشد که خان از صدت آن

که بر سرش میخیزد و میغلطد و مبلغ نا اهی غلطان غلطان پیرود
 تالاب کجا ده افتاده بود و دست غلطیدن و سبب رس کشیدن
 میشود و دیگر اعضا سخت خسته شده و بعد بکاه که از بستر فی الجمله
 تاب برخاستن بعد اگر در مرتبه بخارست اعلی آمده و بغایت
 سرخ خاصه سر بلند شده باز سر کار رفت و درین فکر بود غلط
 از طرف برج دیگر یورشش نماید که خلال اینجالی بحسن مساعی
 شاهزاده ظفر استقبال ریوی قلعه که فی الحقیقه شیشه کسین غلط
 از دست وی آنچه گرفته شد درین یورشش کادمانی و دست
 از راجه و مردم او بوقوع آمد بالجمله فتحی که چند ناست فتوحات
 فراوان حصون حصینه تو اند بود بتایید خداوند جهان و اقبال
 خدیو که همان از مکن غیب بنصرت ظهور آمد از سنگست این سد
 غنیمت رحیم اگر بکسرت با جرج با جرج بود سنگت تفرقه در جمعیت
 او افتاد اگر قلعه در اسلحه تمام ثانی قلعه ذات البروج اسما
 همه با شنید زمانه انکشت بقیع بدند ان که نهی طالع صاحب زمان
 سهر با صد چشم حیرت نگران که خهی اختر بخت این قهرمان

شاهزاده

شاهزاده بعلای سرخ مرصع سر قرار شدند و راجه با ضافه با
 دو نیرازی و دو هزار سوار و دیگر پرولان با ضافه و عنایات نمایان
 کامیاب گردیدند اسد الله پسر سیف الله خان که در مر حلهما
 فراج کام میرفت و اخبار می آورد و بکمرست خطاب پدرش
 فراج کام گردید امر عالی شاهزاده صادر گردید تو بهما بسنجی
 و دیوار قلعه را که نه در صانست و بلند و سختی که بهیچ دیوار
 فتح الله خان بهادر است بر اندازند اما چه نویسم از انکشتن
 آب خانه خراب که قطره زمان دوا سپه نازان جهان و فرام
 جلد و جسدان رسید و از بی روی چشم ناکشوده و سر بلند شده
 ده ده روز و بخت پیشت یکمیدان میدوید با اینهمه کار کشت
 هر دو مورچال بهیچ با دهر ضرورت و بود و جنبه از غنیمت مای
 نداشتند از ان شوخ دیده هم حسابی بر نمیداشتند فتح الله خان
 با عدم بنه راه یورشش و انداد و نامها و بر بهیچ ردی کار
 قرار داد که اگر پرواز باید کرد و یکم تبه بیال با دست برق دیوار
 بر سر ام بدست انجام چون انهمه مستوجبات خانه بر اندازی

مشاهده کرد و برهنان برای درخواست بعضی از ملتمسات و
تفویض قلعه بخدمت وکلای شاهرا ده فتح نصیب فرستاد
و چند روز طریق بهام آوری و بهام بری بوساطت بخشی اهلک
روح الله خان و فضایلین بیوتات که از حضور بر نور فرزند
در میان بود آخر هیچ التماسی غیر ازین بدرجه قبول جملجا گرفت
که خود با محصوران جان بدر برود و نو ذره هم محرم نشاید شاهرا
بخشی اهلک بدست خویش بر فرار قلعه برادر و بدست و دوم
در برده شنب ناریک بدر شد و بکجه بادشاه کریم رحیم کسی بهم
مراحم حال او نمودید صدای جاوای و زهی الباطل اینک زده
آسمان کروکاف را جرسنیدن و عده حق بامونان یعنی حقایق
نصر المومنین بر زمین فرو رفت هر چند سنخوران نارنج این فتح
مبین بمسامع بشایر مجامع رسانیدند لکن انفاط فی ساخته
فتح مند قلعه کیلنا بخاطر مکتب سبجان درجه قبول گرفت و حضرت
و در اوست قران مجید الحمد لله الذي سنخرننا هذا ابتغاول كرمه
سنخرننا موسوم کرد انیدند و منتظران لطیفه فتح کلک ناک الحمد لله

سنخرن

سنخرن سنخرن بکوشش جمله عرش رسانیدند چند اکوه و درین
این سرزمین که خبر سبزه کل انری اکوه و زمین هدایت و نماش
از دیو صنایع را غیر کلکشت این کوه و دشت بوستان سرای
بر سرانه درختی اندر که نفعی از و نتوان دید کلی ندر که و در کاش
و مانع بوی فیضی از و نتوان کشید هر دانه درین بهین و منت از نما
و عفا تیر خراج امصار خیر بر خاکی از و در و امن گیری ولی آوین
بالجمله بخت بیدار و طالع جاوید بهار بادشاه روزگار را نام
که حضرت افریدگار این صنایع بدایع را برای نفع آن تحه و دوا
افزیده و از کل ناخار محکوم حکم آن بکومت مرا کرد انیدند
و بنیم منهدند کور بادشاه منظر و منصور از راه مور چال فتح الله
بنا و در بیدین قلعه تشریف فرمودند ضابطا بمصالحی شایسته
تقلعه داری نامزد شد و در استوار می نظم حصاری که مثلش
ندید امسکس بهین حصن سنخرن است و پس لکن از در
با اعتبار غار است و سبایین و حیاض فریتی بر قلعه و دیگر نادر
قابل و بجسبیت چون قلعه سرحدیت ملک عظیم ناک است

و باین کمات ملکون بسبب تسخیرش صمدی ممالک محروسه
و بادشاهان را هزاران مصلحت در زمین هر امری مضرت کشان
از او و لشو اتان از فتوحات عظیمه میمانند و در ویرایشان هزاره
در افراط این انبساط با نعام یک لک روپیه نشان دادند و
گردانیده برای چهارم طرف هوکری و رای باغ رخصت دادند
و فتح الله خان بهادر را با نعام چینه مرصع و افزایش و عطا
بلطف عالم گیرش ای امتیاز بخشیدند بخشی ملک روح الله خان
و حمید الدین خان بهادر هر یک اعطای دو صد سوار چهره امتیاز دادند
مقرب الحضر خان زاده خان که دو هزاری چهار صد سوار بود
باضافه با نصدی و عطا فیل فرق بیست و یک سوار و سی و پنج
بدار و غنی فیل نه و اضافه ذوات و سوار هزاری سصد سوار هزار
سده با صغیان امانت همی حبست عبید الله خان برادر حرم
لطف الله قدیمی و الا شاهی مغول قلعه دار اکبر آباد بسبب بیعتی
عوارض از منصب و هزاری هزار سوار بر طرف نشد میر ابو الفنا
بنیره ضیاء الدین خان مرحوم برادر کلان خان زاده خان از انتقال

قدیم

قدیم اند مت فتح محمد قول ضمیمه خدا باقی تحصیل سعادت
خدمت دار و غنی جهان از خانه درجه اعزاز پیوسته جوهر حسن
اکتساب آداب و لطافت فهم و طرافت شعور که در طبع
جوهریت یا و او مضمر بود در حضرت خداوند جوهرش اس
قدر افزا که بدقی جلوه نمود خرقی از شعاع ادراک او طریقه
و قوع سرسبک شد که عرضه داشت با و شاهزاده محمد معظم بهادر
بخط رفیع از نظر انور که شد و چون رفیع معلوم نمیشد حضرت
بیاض خاص میبرد کور حواله نمودند فرمودند که دو سه روبرو
آن نوشته گذاشته ایم **انرا با سبک** با این سجده انبساط
مطلب نماید میرزا کور میاوری وقت نظر و سرعت فکر میسر شود
منظوره را از پرده مکنون برقرار استخراج آورده مصنون عذر
مفصل نوشته از نظر مقدس وجهه خرمند ان قبله مستحان
گذراند بدرجه استحقاق قرین شد و نقشش مستعد او نش
برگزی نشست و در جلد و یکم بوزن پنجاه مهر و با نصد روپیه و
اضافه بسبب سوار که چهار صدی سی سوار پند بر پایه عزت

و بشکرت کارش در ترقی بود و غره شوال فرخنده فال ایستاد مای بر سر
سلطنت مصیر بادای استیلاجات عید فطر غرت و برست حیات
نمودند چون امیرالامرا کسلی داشت حکم عنایت بشیم غصید و ریا
که از ظرف اندرون دیوان عدالت که احوال موجب حکم انرا
دیوان مغالط می نویسد بر راه رو بر و آمده در کتبه بتفاوت
یکصد و نوزده حجره بنشیند و او را نه تقاضا فرستد و درین زمان
بر خیزد و تا سر روز نشیند باز بدستور قدیم ایستاد و غایت
بغایت فیل سر بلند شد مختار خان ناظم اکبر ابا و اصل و دونه
و با نصیدی بود با نصیدی اضافه در حمت شد و بتجنان پیرانش
احصل سه هزار و با نصید سوار بود با نصیدی اضافه یافت
و یا نتخان منقصدی سورت بغایت اضافه با نصیدی و دونه
و یکصد و پنجاه سوار شد با دونه نهاده و سلاطین استیلاجات
مبارک با و عید اضحی بیا آوردند و او را دهم شهر ربیع الآخر برادر
تا خیمه انار مبارک ایستاده شد حضرت بدولت زیارت
همه جای شبنم زنده داشتین اخراج سعادت نمودند بتقریب

بالکلی

بالکلی سوار آمدن شخصی در کلابار معروض کردید حکمت بجز امیر
و بهر چند خان و روح الله خان و خانه زاده خان و محمد بن خان
بهادر بهجک بالکلی سوار نمی آمده باشند غرض از الله خان نور
از تفریق و از خان قلع و از قند نار شد و هزار و با نصیدی
سوار بود و اضافه دو صد سوار شانه هزار و با نصیدی بجز است
خجسته بنیاد و مامور شدند و لطف الله خان ناظم انجا بصورت
برادر نیابت خان فیروز جنگ دستور می یافت و بد انجا
صحبتش با فرستاده جان بر بر افتاد و با او پسر رحمت را داشت
باوصاف فضل و کمال و شجاعت که بکر مصدر کارهای نمایان
شد انصاف داشت و اکثر غرضه مات عمده حضور پر نور
سپه داری انواع برون تمشیت میداد و رب اغفره پست
و بنجم حمادی الاخره بهر چند خان میر بخشی برادر زاده جعفر خان
خویش امیرالامرا باز از فالج و دوعیت حیات سپرد و موجب
یر لیکر است تبلیغ بادشانه زاده محمد کا می بخش امیرالامرا
از ماتم برداشته بحضور رحمت ظهور آوردند بکلمات تسبیح

دل خسته انچه مخلصان را هر هم بستند و بر حجت خلعت خاصه
و سرخ مرصع از ماتم بر او زدند خاتم حرم امیری بود با وقار و حیاء و
سبکدوش محض پاک طینت و لیسین رحمه الله ذوالفقار خان
نصرت جنگ از انتقال انفرجوم بخدمت میر بخشکی فرق بیانات
افراحت خدا بنده خان از تغیر حین قلیج خان بفرج جباری کرنا
پچا پور بدستور سابق بحال شد محمد یار خان ناظم دارالخلافه نون
داری امر او را با دو اضافیه بانصدی بانصد سوار از اصل و اضافیه
سه هزار و بانصدی بانصد سه هزار سوار و عطای نقاره کوس
اعتبار و افشای رنواحت از منعیان چون در رسیدن بکوهک محمد
امینخان تهاونی رفته بود بکمی دو صدی پچاه سوار و تغیر خدمت
قبلیانه معاتب شد و حمید الدینخان بهادر که کور مغرور گردید و بهار
و بانصدی هشتصد و پچاه سوار بود بانصدی دو صد و پچاه سوار
اضافه یافت محرر نامه نظریه با آنکه خدمات مقوده داشت و سوار
احکام مخفی ضروریه مامور بود بخدمت انشاء نظارت نبرخی بکوهک
و از تغیر او اقامه نگاری بجا فظ محمد حسن برشش مقرر شد از واقعه

دارالخلافه

دارالخلافه معروض گردید که نواب تقدس قباب زیر الشیخ
رودر نقاب رحمت الهی کشید و در ولستر ای مغفرت یافتند
از امشش زید خاقان جهانا از مغفرت فرزند بجان بودند و
غم اندو و دیده اشک آمو و گردید و از سطاقتی اختیاری نمایند
بمصا برت ساختند احکام قدسیه بنام سید امجد خان و شیخ
عطا الله و حافظ خان و در بدل خیرات و صدقات و عمارت
مبضع انقدسی ذات که در بلای سی هزار ای از متروکات نواب
جنت مآب صاحبته الزمانی قرار یافته غرض صد دریافت **نظم**
رماطی و دور دارد این ویر خاک دردی در گریه دردی در مناک
نیامد کسی زان درینجا فراز که این ویر و بر ویش مگردند
بیان معاودت ربابات نصرت سعادت از منجربا به با کوهک
و بعضی وقایع دیگر در میت و پنجم محرم اعلام معاودت بفرجی و فرجی
بغیر میت ناجیه بهادر که بهر افراسنه شده از کثرت بارش
لا ینقطع کتلی را که اردوی معلی در ایام خشکی چند روز قطع گردید
قیاس باید کرد که درین موسم در چه مدت بی سر کند از نفع بار

شتر قلم بکلام عظیم والی الابل کیف خلقت خور که اگر تا بل
فی سیم الحس طعش وفانکه دتوت قامت عجب بن غنی
یابد و موسی هزار ان عصا بر سر و سرش زند هیچ گاه قدم در
راه نچو ایکنه است کاو بکرات رفت و خراج اسبان شست
قیل نه پوشش باده غرو و بن و پوشش از سیه سنی شده در محل
بارگران از دو قدم زد و بک یک تو پنج زمانه انقدر خور که بهیچ خور
فرمانده آخر کار اسبان هم محمل باران است نتوانست شد قوه
بنام انسان علوم جهول انسا و کشفه ایچ کشیده احوال و انقال
تمام عالم را خرد و در ان سر باری می آورد و **ند** و ایکنه و کوی که به
مردم اند **بشتری** کا و خری بی و منده دو لمتندان در برتایش
اسوده هر پنج خود از برکتش که اولین اقامتگاه بود و سانشین
تا رسیدن کار خراجت مکتوب طفر کوکب متوقف گردید
بجای رس سخرن بسیارند بعد هفت روز تقاره کوچ منزل
بنوازشش آمد تا که درین منزل بود سوار می حضرت راه را و او
و مان را بغر و بر و ن خلاص کش و مدتی درین مکان فروکش شد

هر که از غائب دنیا رفت رفت هر که بفرستید آمد آید چون
و یکه اوازه کوسن نم زده بر خاست بهمان نامه پیش آمد طر
غدا ای بد و بد و ای کی که پیشانی نه باو شایه و دیگر پیشانی نه و این
اول بیکله خوانند ناله بطریق پیرا هر وی نوعی اسب رویی دواند
بهیچ راه و صحرا می در مانده کی است انده الحجاب الغیل هزار است
و الحجاج مال منقبوب را از و منقبوب نموند و دیگران طریق
و دست بسزد کی بهیچند آخر الامر بفاوست یلگده حضرت
راه چید زده بیکتا پور آمدند و بن منزل نامه کج روی سید شاه
که نامه کس هرگز نمی شنود و بغیر ان خاطر شب و روز بانه اندی
غله و و دین شور مشه غله رو به سیر بود و گاه و بهیچ غلط بود
بهر یاران بارش بر هفت جان سینان کار کر طعن و است
با و صحنه قلب تنی فرمای خیم و بهایم و بشتر خلائق اسباب
تقرقه یعنی نانش البیت را بی سپرده بجهت روزگار کشیده
و بر سخت جانی خود تعجبها و استند روزی منظر نام منبصار
از خاص مخلوق و سوزی مجری کرده بعد و در و بد و انخانه فیض آمد

حمید الدین خان بهادر بزرگ خطاب مغرور وید و دلارام نام بر
 بود قدیم اخذ دست جبهه را برورشش کرده و در اندوای منظر
 امروز در سواری سبط آمده بود و در پیش سفید کرده نمایان
 بیت را بیت دلارامی که داری دل درو بند و در چشم از همه
 عالم فرو بند و این مصرع بکانه نشوی که بکانه نشوی بقلم چلی
 بر سکنی بر چین نموده بیارید خاند کور و در جبهه در حکم قدس
 کار بست و از نظر انور کدر انید بر زبان کدشتان رفت حاتم
 منظر غماید که بدار اختلافه رفت این بار چه سنگ را بر قبر دلارام
 مرحوم نصب نماید یا نصدر و سپه در وجه انعام با و مرحت شد
 و حکم مطاع بنام مقصد بیان دار اختلافه صادر کردید که طلب
 او از خزانة صوبه نکور شود و دهند و بس از مرور دو سال که برکات
 سعادت رسید طلب تمام و کمال و پنجاهی اضافه یافت مصرع
 قدیمان خود را بهیضای قدر اینمغنی داشته است نوزدهم
 بادشاه خلک قدر نیل سوار از نامه که شسته بفصل بگوده خیم
 آسمان خرگاه زدند در جبهه عدالت جای نشستن یافتند با و

دولت

و دیگر دنیا را در رخسار محال استوان هم نبود و حضرت
 کوه تکل دریا حوصله اکثر زبان خیر بیان می آوردند ابرکی می
 باوکی می وز و مردم چرا حواس بای داده اند و بخاندن بسبب
 بشی من الخوف و الخوف و الخوف من الاموال و الاثمن
 و بشر الصابرين الذين اذا اصابهم مصيبة قالوا ان الله وانا له
 راجعون متنی بخش سفیدند باری بعد چندین روز تارکی
 در منزل بیت سحر که خسرو خاور علم بر کوهساران زده است
 مرحت شادی در امید واران زده یعنی قهرمان هفت اقلیم
 خاقان غرض و بهیم اقباب مهر تاب ما بهیچ لوی فیض
 بر ابر ساحت روزگار خسته حالان یافت نیم جانها بر خورده
 افسرده کل کائنات تازگی یافت بهکنان بر زبان حال کلک
 عیش مقال میفرودند نظم در باب که صبح عیش رخ نمود
 خورشید در نور بدل بشود است بکسر بسبیده و دم که پشانی صبح
 در سجده خورشید غبار الوه دوازدهم شهر ربیع الاول کار
 محنت نور و چهارده که در مسافت در یکماه و هفتده روز قطع

پای قلعه بنی شاه درک رسید باز بهمان اصول قدیم وقت
 خورشید در نوازش آمد روزی طلبان آغاز یازون کردند
 هنگامه حرص و ولع گری گرفت هوای دل سردی از سر بردند
 بار بردار از اطراف و وید بار ناز سر و گردن خلائق برداشت
بیت نفست از دواست این کی مرده است در غم بی الهی
 افشوده است مردم پس مانده هم بجای که کس مبینا و
 لنگان لنگان میرسیدند و میکفتند چون سایه بهر هم بر سر
 روان شوی شاید که رفته رفته بامهربان شوی باز دهم
 مذکور سرزمین برکا و بزدل الویه عالیله قراستانی گرفت پس از
 توقف یکماه و هشت روز بیت و چهارم شهر ربیع الآخر
 ریاست زمین بهای خلک فرسافر خورشید و حشم بستند
 بغیر بیت حاجیت بهادر کده در اهواز آمد هر چند باران با
 دروازه نمیکشید و خبر طغیان در یاکش نامیرسید این موافق
 در برابر غم جزم بادش نامه واقعی نداشت که در دهفت
 ننگن در یاد داشت نژده کوچ و مقام طی سند نامه لشکر در آباد

صدور

چه دریا طوفان قیامت هر موج اشک بلاقامت شروع
 دران سنگ لشکری که شمارش از امواج دریا فروست
 برکشیدها عبور نماید **فردگشتی** که که دوزخ نمرده یک
 تابوت نزار مرده باین حال بر اختلال دروه روز نصفی از
 لشکر گزاره کرد حضرت قصه رفتن بکن رویگر فرمودند گشتی
 سوار قدم بر سر دریا سووند دریا بهر اران اهتر از در پای عرش
 سامی غلطید و گشتی گشتی جواهر نثار بر دوشش شاربک سفید
 اعلام فیروزی ارشام بیت روز دیگر در انظر فتم توقف
 فرموده تا لشکر با بر تا بمیان تو جهات باوشاه بحر و بیابان
 عبور **فصل** چه باک از موج بحر از آنکه با شد نوح گشتی بمان
 و از انجی بر ساحت ممالک سایه اقبال قطع منازل نماند
 فرموده و چند روزی دران مکان بوده سواد بهادر کده هر را
 محوطه دایره جلال کرد اندیدند و رانشای قطع این منازل جبار
 مسافت جرمی از استبداد آنها دور است مسان لشکر غازی
 الدینخان بهادر فیروز جنگ بنظر افتاب منظر بادشاه بادشاه

قبله سلاطین زمان در آمد خاندنهای الیه محله را از بنه گاه اسلام
 بار استیلا نمایان و تیر و کی شایان و تیرتی زیاده بر حالت
 نو نمایان عظیم ایشان و تیرتی مافوق طاقت سبیه سوادان
 و از هر جنس پیشکش فراوان فرستاده بود و بخندان یکسجده
 بر تیر قبول رسید و غازی بجهت پیشکش متفرک و دیگر تیرتی نه در
 سر کار و الا ضبط شد و بموجب حکم قضا امضا ضابطه بارتق
 نفاذ گرفت که امر از یاده بر این تیرتی نه استغنی باشند و هر کس
 فقره و سخط خاص که از روی آن حرب انگار شد و موا و شایان
 بمیدار بخت بهما در نوشته شد مناسب مقام است محله
 خانیفر و جنگ که هفت هزار سیت از خانه خود نمود و تیر
 و کینال و شتر مال و کهور مال و همه چیز انقدر که باید بل نباید سوا
 این از هر کار بادشاهی با و تعیین است و است چرا نه که
 اومی مانند زمار اضا ب میکنند و بنمصرف صرف مینمایند
 آنچه در کار بود ساختنش خود ساز سیت اندکی ماند و خواجعه
 هیچ نیست که در فکر دل خود باشند و مردم همه در فکر است که میکند

کشتن

کشتن قلعه کندانه سیت و چهارم رجب سینه جبل و شش
 اردوی کیتی نور و نورم شش قلعه کندانه با هزار آمد و هر دو شش
 پای الحصار بر ول شکر طفره مقرر بر پنج برین آورد و شش
 چهل و هفتم از سنین دولت قرین عالم کیری مطابق سینه
 کیزار و یکصد و چهارده هجری محبوب سعاد و انقیاد مرغوب
 باریان بارگاه کبریا ماه صیام برکات سیم از انقیاد خرج خضر
 بان عالم آرا بر ضیاضیا و ادراک سعادت و مشوبات
 بر فرق عالمیان منتشر گردانید مالک ملک حساب با و خا
 مزارت شهر کرامت بهر اسرار آوردند و آرزو مانتظران بد
 عنایات را در خور پایه و مقام هر که رام جنبه باید که شایان
 بحسن آغاز و انجام بر آوردند شایان هزاره محمد عظیم ناظم سگاه
 نظم صوبه بهار از تیر شمشیر خان ضمیمه خدمت سابق میسر
 و خاندن کور بصوبه داری موعظ آباد و ده افتخار حاصل نمود و
 ناظم بر تیر نور و فوجدار بکلاه که دو هزار و پانصد سوار
 بود و تیر انداز خان نایب صوبه برار متعلق خانیفر و جنگ که

و شوش قلعه دار را بهری که هزار و پانصد سوار

هزار و پانصدی با نصد سوار بود و هر کدام باضافه با نصدی با
 اختیار انداخته و خدمت خان اقلعه داری اندر کار از تفریق نام خان
 در حصار غرت و آندرش نهاده بیدار بخت بهادری با نصدی
 خجسته بنیاد و صاحب صوبی خاندیس نیز بایه افزای خدمت
 گردیدند اصل با نصدی هزار و دو سوار اضافه ده هزار سوار
 خان نصیر کنگ بنیه مقام پیر سیمت پر با نصدی خدمت یافت
 و با نصدی مسکای مریض و چهار نصدی فیصل مشیر گردید سلطان محی
 اسنه پیر بادش نهاده محمد کا مبخش منصب هفت هزار و
 دو هزار سوار و عظامی علم و تقاریر را حمت اجبار خویش افزودند
 ش نهاده مغیر الدین صوبه دار ملتان و تهنبا بار سال فرمان و
 خلعت و جدر هر صوبه حسن خدمت استیصال بختیار
 مورد ظهور مجری و خجسته شدند اصل دوازده هزار و هشت
 سوار بودند باضافه ده هزار سوار و با نصدی دو لک دام در جزیره
 بموند چمن تلخ خان بهادر بنظم صوبه بجا بود و عظامی مریض
 اسب و بر سرش با نصدی فیصل و اسب سرفرازی یافتند با نصدی

محمد کا مبخش ابطای خلعت و سر بر صوبه مریض و عظامی
 که نواب قدسیه زینت النساء بکم از اسلام پوری بهادر
 بیارند و صدر الصدور محمد امین خان در کارکالیشان متعین گردید
 ششم ذی القعدة مسند مذکور فضا یلچان میر تادی پسر وزیر خان
 میر حاجی میر منشی و بیوتات و نواب خانسانان بواپسین
 خواب رفت و ضایل و کمالات دمار و فتنون روزگار بود
 در حق خود میکفت مرد حاضر کو کار حضرت در حق او میفرمودند
 نیابت خانسانانی چنان سر بر راه نمود که گویا خانه روشن کرد
 عبدالرحیم پسر فاضلین مبرور که بعد فوت پدر از دار اخلافه
 باستان معلی رسیده بود بخدمت بیوتاتی و خطاب حاج
 و اضافه منصب مورد اعزاز و تربیت گردید و بر زبان کبریا خدیو
 قدر دان گذشت که فاضلین علاء الملک و فاضلین برهان
 الدین را حقوق خدمت در جناب والا بسیار است این
 خاندان او مطرح نورش و پیش میفرمایم فی الحقیقت
 او هم قابلیت صرف عنایات داشت اما در چند روز جوانی

و زندگانی را دواعی گفت و چون ازین سلسله بجز ضیاء الدین
 برادرزاده و خویش فاضل بن برهان الدین کسی نماند و را
 از دیوانی او که چنانچه طلب حضور قدر وانی ظهور فرموده
 باضافه منصب و ازایش خانی و خدمت بیومانی سرزاری
 بیکو خدمت بها و کار برادر ایمان فتح الله خان بهادر در فتح قلاع و
 استیصال غنیمت القدر برزبانهاست که خادم بکار برادر داند چون
 ولده نخبانی کامل بود اکثر و ریاضات التماسی میشد بیت و سیوم
 محرم سنده بدیور برار و دست یافت و دوزخ را با نصیبی هزار
 سوار بود با نصیبی اضافی یافته بغر اوان و پنجونی جانب کامل
 محمد قلی نازده از ولایت رسیده هزاری صد سوار و خطاب خان
 و خلعت و دوزخ را روپه یافت و خواجه محمد که مانده خان خطاب یافته
 ضمیمه فوجدارای سکنه فوجدارای بهضایور نیز ممتاز و بعایت فیل
 سرفراز گردید و وجه عبدالحق عرب امام حضور پنج رقم چهارم
 اراد و نشان قلعه و ارکهر کا اصل هزاردی همفصد سوار بود و در غنا
 اضافه سصد سوار گردید بخشی اهلک روح الله خان بر حمت

دوات

دوات سنگ ششم امتیاز یافت ضیاء الله خان بر غایت
 بخدمت دیوانی اکبر با و فرق عزت ملکه کرد بخشی اهلک میرزا
 صدر الدین محمد خان بعایت فیل و اسب و خلعت ملکه
 کشته بجافقت بهگاه بهادر که در حضرت یافت و دوزخ را و
 با نصیبی بهشت قصد و بجاه سوار بود و اضافه با نصیبی دو صد و پنجاه
 سوار راجه سامو بهر سینه مله جهنمی بعایت اوربسی بکلیان یافت
 و بهو پنج طلامر صاع الحاس پنج اکثر مرصع و جدم هر مرصع و اسب با
 طلامر زبد و الا قرا ن کردید فتح دولت قول راجه سامو
 موجب حکم بخدمت بادشا نبراده محمد کا بخش بر بادشا نبراده
 خلعت و اوربسی انعام فرمودند موجب حکم مطاع خیمه راجه سامو
 نزدیک دوزخ را بادشا نبراده اسپاده شد حمید الدین خان بهادر
 و از دوزخ دیوانی خاص بکلیه جوبی قابل شستن در دیوان مقام بخش
 که را نیده هزاری هزار و همفصد سوار بود و عطاء با نصیبی سده صد
 مطوح عنایات کردید میر خان بن امیر خان متوفی برای بخدا
 با صبی بهر مند خان بخت بنیاد و رفته ملازمت نمود و انشیای مرصع

قیامی برکشید و خلعت یافت مدد سکند برادر را چسبید
 حکم از بهرگاه رسیده بلازمست و الا پیشانی بخت روشن کرد
 باوینا هزارده عالیجه منصوبه داری احمد باوینا داری دارالینز جیم
 خوشدل شد اصل چهل هزار سی هزار سوار اضافه ده هزار سوار
 ادوست که قلعه دار بخزن اصل سه هزار و دوهصد سوار
 از مشروط بلا شرط پانصدی ستمصد سوار سیادخان بن سبا و خان
 او غلام و دوهزاری دوهصد سوار بود و یکصد سوار اضافه مخرجت شد
 عالیخان پسر رستم خان نمره بیجا بوری سه هزار دهاصدی سه هزار
 سوار بود پانصدی پانصد سوار امداد خان خوشی بخدمت و جبار
 مندر از بغیر رحمانه او خان مقرر شد هزار سی پانصد سوار بود اضافه
 پانصدی پانصد سوار چمن قلیج خان بهادر صوبه دار بیجا پور بخت
 فوجداری ملکوک عادخان و اعظم ملک و نهانه داری سانبک
 از بغیر سیف خان مقرر شد چهار هزار سی چهار هزار سوار اضافه
 یک هزار و ششصد سوار کرد و ام انعام نیاز خان بنیاست خانک
 مقرر شد پانصدی ستمصد سوار بود اضافه پانصد سوار مقرر شد

خانه زاده خان باقرانش لفظ میر در زمره امر امصد رشتت و علم
 و قیام رستم از کزیر بعضی مقدمات این سال فراغ یافت قاصدا
 که مقصد است بخیر کند و دیگر سوانح معوض بیان اردو فرمان قضا
 امضا صادر شد که بهادران قلعه کیر و سنن شکن بر سر کردی
 شهنشاه دنا بر بیجان میرانش بالای کوه برانید و محصور
 باانش قهرمان جلال سوزند و مقبره غضب و سطوت برانند
 مذکور تو بهای قصم سوز کار ساز بر فراز پشته محاذی برج حصار
 سپهر انبار بر آورده بچندی دامان سعی برانش اعدا سوزی و
 برج و باره برانند از زدن آنکه جماعه کالانعام بل هم اضل را بخت
 اقبال دشمن مال زده زده از مرتعشان در کرد و دوم دی الحرام
 حصن سر نعلک بر سر انعام باقلع و دیگر بر زمین تنخیر شود
 و بنام بخشند بخش در امانتل نام آوری نمود و واقع حصانش
 بر تپه است که نام بخشند نیست که نزد او در حیطه انتراعی
 کشد چون برسات در پیش بود و دهنواری معابر از حد پیش
 نظر بر اینکه بهت طفر نمفت باوینا که درون صولت بر تنخیر قلعه

را بکده مقصور بود غم مصمم بر این قرار یافت که ایام بنگال در
مهی آباد پونا بسر آید و بعد از انقضای اقیاب اراده از خاور بهشت
بصوب مراد بر آید هر دهم ذی الحجه مراجعت بمقام مذکور فرمود
و بیست و پنج ماه مذکور عرصه محی آباد نیمه مرافقات فتح آیات
گردید از سواحل این ایالت مقدمه مبینی از شمه حفظ مراتب خاندان
بر روی و قدر دانی و پاس مراسم فرمانفرمایی و قهرمانی بادشاه
عادل کامل بحری ساحل حر است غنیمت باطل مشروبات کار ساز
صغفا خانه بر انداز اقویا خدیو جهان کشت خداوند حکم نصفا
جوهر تیغ و عناکو هر دریای سخا سالک سالک نیستی و استی
واقف مواقف بلند و پستی در سلک جزیری آرد که بهنگام
نزول کرامت شمول خیام فلک احتشام درین مقام کشف مانت
دایره امیرالامرا در زمین پستی واقع شد و خیمه عنایت الله خان
دیوانخانه و تن بر مکانی مرتفع پس از مدتی در چند روز که خانه مذکور
محوط هم جای سرا بردنای محل سرا ساخته بود بسنت خوجه سرای
گفته فرستاد از بنگالان بر خیزند خیمه نواب اینجا استاده خواهند

خان جواب فرستاد غم است نا جای دیگر در نیشل که نایز فرود آمد
بهر سه مهلت باید خواست خوجه سرانند ترک جواب ادا کرد
و ناگام در بهمان نزدیکی با خیمه را بنگال و دیگر نقل نمود و خیمه امیرالامرا
بر آن مکان استاده شد و نیمه از افراد اخلاص که پیش واقعه
نویس کجری بمطالعہ قدسی در آمد بهمانوقت بحمد الدین خان بهمان
حکمت که رفقه با امیرالامرا بکوبه غم و واقع نشدند بجای قدیم بجا
و دیگر بودند کسی که پیشتر خیمه داشت بجای خود باشد خانه مذکور رفت
ابلاغ حکم نمود امیرالامرا در قبول این معنی مکتبی کرد خان بهمان
ایشان برخاسته از راه اخلاص بخانه عنایت الله خان آمد و
سرکندشت بیان نمود و گفت بهتر است که نزد امیرالامرا رفت
بگویند که برای من جا بهر رسید رضی باین نیستیم که تبدیل مکان
عنایت الله خان گفت شما بوجوب حکم نزد ایشان رفقه نمود
من بچشم چگونه توانم رفت خان بهمان در حضور آمد و اینرا است
ارفع رسانید فردا که وقت دیوان امیرالامرا بحضور آمد با بهمان
قول حکمت امیرالامرا را بخانه عنایت الله خان برد تا معذرت

آنچه رفت بخوابد حال امیرالامرا چنان وارده که سر از جنبه امر برآورد
سمعت و اطاعت گفت و جاده فرمان برداری بزرگان رفت
میرخانه اوخان را رسم را برای ابلاغ این پیام نزد غنائت
فرستاد که چنین حکمی صادر شده است اما اصل است جمله
بگفته که آمدن ایشان منووف شود و وسط روز رفتن بنده و آمدن
امیرالامرا بنجانه خانه ذکر معافا اتفاق افتاد گفتن من منووف بنده
از اتفاقات غنائت آمدن خان در حمام بود امیرالامرا آمده در
که هنوز فرزند درست نداشت نشست خان جلدی برآمد امیرالامرا
دست مومی الیه گرفته برخاست و سوار شد و بنجانه خود آورد و یک
لقو پارچه اقامت کو بیان بنجانه ذکر تکلیف نمود و هیچگاه هیچ
وجه تا انتهای مدت صحبت و رفاقت اظهار که و بسید ماعی بنمود
دور مهربانی و وله داری و فرود چنین کسان وزیر اسمان بوده اند
مراحل عربان طریق این فرستاده له الحمد فی الاولی و الاخره کم الکلام
بسبب از اقامت ششماه و نهمه روز برآورد و غلامان و خدمت
و غربان کی و ضعفانای که کند مازمشا بده جگر سوزی آدم سینه جگر

[illegible]

شکم فرودیده که میان بقی منهای زمین از ضربت با قیام کردنش بگو
 خاکساری و در فتنه که تا قیامت سر از زیر قدمش بر نمی آید و پیش
 از فسان آفتاب سر نیز کواکب از آتش زبانه اش روشن می آید
 خورشید روزی که از افق آن سر بر زندگی نازد که جایم بر اوج آسمان است
 ماه شبی که بر فرازش گذرد و از تو اوج تراجم باره باره مانند کشتن
 دوره اش دوازده گره است در جوار آفتابش و هم و قیاس
 ستوده در خارزارهای بنوا کرد و غارهای دیو قرارش غیر از
 باو کسی را عبور نه جز باران احدی را هر و رند و رسوا الف ایام حکام
 عاد و خانیة از استغرف بوده اند سیوای جنم ماوای پس از استیلا
 کرد اگر دشمن سه طرف برآمده پست تر از آن سه قلعه حصین ساخته
 دست منتزعان از آتش فش پراخته سهیل وید ماوت سمیت
 بالا کوکن واقع است و سحلی طرف تلکوکن چهارم سیفان سنده
 مذکور فرمان قضا و دستور بغرض و بر پوست که با تمام تیغش قدم
 معجزه غرا حمید الدینان بهادر و زبر باهی بنجی عت شعار تر بنجان
 میرانش لشکر ظفر بهر باره اعدا سوزی و خلیانه اشقیار از

دامان سعی بر کوه شکنی و سعادت اندوژی بر بند و هر دو
 مشد حد کار از طرف قلعه به ماوت جای که کافر شقی از دیر
 قلعه مرقوم تا انتها بسته و اتمه بصورت زوایه شلت که از
 زبانه انان این کار از اسونده نامند و زیر مردم ضلع راست
 و چپایش غار ماوت که جاده کدشتن بنوا دو دیوار استوار
 بسته آورده بر توک برآمده سونده مکان بهم پستین دیوار
 برجی مستحکم بر سبب بر پشت بسته محاذی آن برآمده و استوار
 جنگ آوری و کینه تیزی مهیا کردید چون که برج سی که از ارتفاع
 مصفا ملصا و اردو مدینه کوه فراری مقابل بر پشت تا سنگین
 رسانیدند و در بندت هر چند محصورین منقط قرین و مدیهای
 بر پا کردند کاری پیش نبردند و تو بهای رعد آواز خانه وین
 که از چند جانب به برانداختن برج و دیوار ماضب شد
 اکثر جا خلی در آن بنا و چنین انداخت الحال خامه سوان
 نگار تجریر مقدمات آغاز سال جیل و بیستم مطابق کتبات
 و یکصد و یازده هجری از سنین دولت قرین پایه افزای سلطنت

و کاهری بیزار و مخزن اسرار الهی مطلع انوار شاهیه ماه رمضان
 مبارک مطمح اشعه میمنت و مسرت جهانیان خداوند و منطبق
 شوارقی انجیح مقاصد کافه از روشد و دید و صلت به ایت الله
 بر عنایت الله خان با صید محمد افضل بر فیض الله خان فریم
 مقررت بعنایت خلعت و اسب اغراض بهرساند به نسبت
 شمشیر یک پیراهن از خان باو خیر امانی جنبی انعقاد یافت
 انگشت مرصع و خلعت و حجت کرد و نیت پیراهن بهر همد خان
 با صید شایسته خان کجند اشع بعنایت زیور پیر همد خان و به
 متارکشت شایسته خان بقلعه واری و فوج داری ماند از غیر
 نواز بنیخان براسلامیخان رومی مقر کرد و دید میر احمد خان دیوان
 بهر کار شاهزاده بیدار بخت بهادر بنیاسبت صوبه واری
 خاندن سیم امتیاز اند و حجت رستنیان شریزه بیابوری که
 نیابت صوبه برادر از طرف خان فیروز جنگ داشت و در
 مقابله شتابتد رفت و بود خلاص شده نزد خانکه کور بنجله
 هفت هزار جی هفت هزار سوار بهاری هزار سوار کم حکم شد

بادشاهزاده و سلاطین و امرای عظام بنا و به سیاحت مبارک
 عید فطر تحصیل شادمانی نمودند کجند الی راجه نیکام باو خیر امان
 ملعون مقرر کرد و دید خلعت یافت بدراجی نماند و او بوده با کجند
 ابن غم سیوای سطر و دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار بود
 باضافه پانصدی محسود و اقران شد سز و از خان بنابر تقصیر
 از منصب بر طرف شده بود بالتماس بادشاهزاده کجند کام
 شش هزار و پنجاه سوار بحال شد سیفیان فقیر الله قلعه و از
 ملک نو بخدمت نیابت چاین قلیج خان صوبه واری سجا بود
 کرد و دید محضی ان که سابق معتقد خان بقلعه واری اکبر آباد
 یافت خان فیروز جنگ در جایزه تنیه نیامشده خطاب
 سببه سالاری و باضافه دو هزار سوار از اصل و اضافت
 بهاری ده هزار سوار کرد و دوام الفام با تقی سحارج دولت
 ارتقا نمود اما بعل نیامد محمد امینیان بهادر سده بهاری هزار سوار
 باضافه پانصدی و دو صد سوار مرحله ثروت پیود و لیر خان
 فوج خان فیروز جنگ هفت هزار و هفت هزار سوار اضافت

بن سنجان

پانصد سوار سپهسالار ناظم آله اباد چهار هزار سی هزار در جلده وی
حسن خدمت بتنبیه معاشرت بوی جو بوز باضافه پانصد سوار
پنجای افغانی کردید حامد خان بهادر برادر خان فیروز جنگ دو
هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار اضافه پانصدی دویصد سوار
رحیم الدین خان برادر خان فیروز جنگ اصل هزار سی دویصد و
سوار اضافه پانصدی صد سوار راجه اندرسکه سی هزار سی دوی
سوار اضافه پانصدی به نتیجه الاکا بر سید حسین سجاده نشین
روضه قدوه العرفا بر سید محمد کیو در از رحمة الله بالغام فیل و
هزار و به نقد سجاده اعتبار بر دوش افغانی را قلند محمد امین خان
بهادر بجا فطرت به کاه بهادر که در حضرت بافته بعلطای بخیر
مرصع و اسب با ساز طلا مورد اغا کردید خدمتکار خان خوجه
طالب ناظر و تشرای باز از فایا در به کاه مدتی گرفتار ماند
برای آخرت کشاندند بنواز خانی جهیزی حضرت قدیم
مبارک همت نیک نیت بود و رحمت خان سبزه امیر خان
مرحوم هزار سی دویصد و پنجاه سوار یکصد و پنجاه سوار یافت

موزن

معزول ناظم صوبه او دویسه باستلام عتبه والا جبین کامیابی روز
حمید الدین خان بهادر با نایم کلاه تبرک اسوه اصفیا سید
قدس سره الشریف و تربتیان با نایم خنجر مور و عنایت
سند به بتنبیه غنیم رحیم آواره سمت دریای کهور حضرت
باقتد مشتم خان دیوان سرکار مهین پور سلطنت بخدمت
دیوانی صوبه کابل هم از تغیر اسم خان مقرر شد باوشا نهاده
محمد کا مجتبی است هزار سی دویصد سوار بکال سنده بودند
هزار سوار کی بکال شکسته باوری طالع علی نقی نواسه شاه عباس
فرمان روی ایران را باستان کرم بنیان که ملاذ و ملجای اقا
و ادانی هر دیار است را بهری کرد از خزانه مبارک سورت
بچه از روبرو به خرج راه رحمت کردید و بعد رسیدنش بدر کاه
خوایتین بنه به منصب سی هزار سی دویصد سوار خلعت و اسب
وفیل و جتی مرصع ممتاز دوران کردید و وصلت محمد علی الدین به
سکنه رخا سبزه بوری با دختر سبزه های جهیزی مقرر شد زبورت
هفت هزار و به رحمت کردید کخدا ای راجه ساه به سبزه

جبهی باوخته بهادری انصاف یافت که بنده مرصع و سر به مینا
 و جبهی مرصع قیمت ده هزار و پیم مرتبه نیاز نه مرسله هزار
 محمد عظیم بابت تولد صبیحه بخت سلطان فرخ سیر از نظر افروز
 که شست فاضی اگر مخان بغایت فیل بل بالا بالید بخت بند
 حضور و صویحات مرتبه خلایع بارانی ابر و افروز در ستم
 دل خان بخت مست فوجداری کرناک بجا بود از تفرصا بخان
 مقرر شد هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار کرد و دام انعام داد
 پانصدی هزار سوار اضافه یافت بخواجه از ابد الجلی بل روز
 ملازمت انرفی صد مری و در پیم صدر و پیم مرتبه شده بود
 روز رخصت بطای خلعت و خمر مرصع و پنجره و پیم نقد و آن
 که روزوش پیر شد فرمان و خلعت نظم صوبه مالوا صمیمه خسته
 بنیاد بنام شاهزاده بیدار بخت غرض و ریافت داود خان
 نایب خان نصر بخت بخت بادشاهزاده محمد کام بخش
 بصوبه واری حیدر ابا و از تفرصا بخت مقرر شد پنجاهی هزار
 سوار اضافه هزار و پانصدی سوار مرسله قلیخان حارس صوبه و پیم

دولان

و دولان شاهزاده محمد عظیم و صوبه بنگال اصل هزار و پانصد
 هزار سوار اضافه یافت پانصدی یکصد سوار حمید الدین خان
 بهادری و تربیتی که بنده غنیمت رفته بودند موجب طلب حضور
 رسیدند چهارم شهبان بوضی رسید خالیغور و جنگ از
 صوبه برار بختیمه نیما رسید پیم و پیم مرسله بود و پیم روست
 هندوستان سفد از عرایض منوچیان سرحد ایران و بار
 مسودض بارگاه جهان پست که وید باوشتا فراده محمد اکبر
 که از عدم مساعدت طالع و در صحاری ناکامی فواری میگرد
 و حال التشل در سنین ماضیه بخت بر آمده داعی حق را بلیک
 اجاس بخت بخواندن که بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 و بر زبان حق بیان رفت فتنه عظیم هندوستان فروشت
 خبر بنواب قدسیه زینت النساء بخت فرستاده توره ماتی
 سلطان بلند اختر مرتبه و توره ماتی تفریت سلطان
 نیکو سیر بکشان انفرجوم در قلع اکبر اباد و رصیه النساء بخت
 شاهزاده رفیع القدر و رصیه النساء بخت محل شاهزاده محمد

صیدیا را بمهر و مهر سل گشت حالا برید خامه کنارین نامه قاصد
 کرده که طریق بیان تتمه سوارخ تنخیر قلعه گردون سنگ کوه را
 به بناید بازو هم شوال سینه جملی داشت بهادران جان بنا
 اندوز زب او جلنی مدخل صد کویان بر فراز برج بر آمدند و در
 دیوار در آمدند و فیض طایفه را که بقدر دم همانست پیش آمده بود
 زده و رانده و در زندان قلعه در آوردند و علم نبات خدمت بنیاد
 قائم کردند با آنکه زندانیان در یک مطاوعت بر روی خود سینه
 نموده چندی باند اخشن توب و تفک و بان و سنگ
 بای کمی نیاد و در زندانیکه بنای بود مجاهدان اکثری ابواب
 شهادت بر وجه سعادت کشودند اما **مهر** کشا و است
 شان از میان فتنه که **بمشاهده** این جانستانی و جانبار
 و غلبه و قوت با قدرت انبازی که باطل کوشان اگر بگویند
 شکست و سر خیره سران اگر بر آسمان میسوزند شکست بیک
 عجز و اضطراب و الحاح و عتار فرعون جی و مان ثانی جی نامدار
 میبایستی طلبی را بخانه بخشی ملک روح و الله جان و شهادت

دینش

و بشفا عت خان کور حکم داد و بر جان بخش جهانستان
 که بی سلاح و یراق بدر روند بیت و یکم ماه مذکور نشان
 اقبال نشان از بدست خود بر فراز قلعه بر آوردند و خود بخانه
 خرابی و ناگامی فرود رفتند کوس عنوت باوشاه افغانی که
 صدای فتح در زمین و زمان انداخت و مقتوری و قوتها
 متعاک کفر و ظلم فرق بر فرازان سبک اسلام را بفرود
 بر افراخت بهما در نصرت اند و بخشی ملک و جمیع جهان
 بهادر و دیگر عزات از راه دروازه بقلعه در آمده کلیات
 کشایش چنین چهار قلعه سر فلک سالیان کوه مطابق
 حکم قدر توان کفار خدایان نشان از بد کرد و آن سوار
 آسمان خود را مقرب کفر طفر بکفر موده معنی و نه ممکن از نظر
 و لشکر کشیم الارض من بعد هم بر این قاطع بیان نمودند
 حمید الدین خان بهادر که پیش ازین چند روز با ضاحه
 بانصدی سید سوار سه هزار و بانصدی دو هزار سوار شده
 بود و در جلادی حسن بهادر و صرامت و ناری نوبت آن در

که بطلای نوبت نوبت نوارش اقبال در اقران و درخت
و تربیتان بازای گرفتن این در فلک رفعت باضافه باصف
دو صد سوار سه هزار و باصفی یک هزار و هشتصد سوار شده در
لبند مکی یافت و بخشی اهلک را که بافرایش اضافه دات
و سوار هزار و باصفی یک هزار و باصفی سوار سرفراز است بطلای
سرج مرصع که اینها و الاپاکی بخشدند و قلعه بنام بی شاه که
نام آذرنده بیان طغر نشان **تیمور حصار توران** بخشد
جنود و نصرت آموخته و افتادگی که چون نفاصد چهار کوه
قلعه کردند مانند توران و اقصیت بیت بیستم ماه مذکور که
بر درازان دولت حصار فلک توایم را در سوارش افراشته
و بهادران بهمان دستور و سوری یافتند که هر سبی بر سیدان
نقطه را پرکار و در میان کینه نقطه لغتیش نکته است فلک
الافلاک بر سطح نقطه است جامه عبارت بر بالای ادرک
حصانش یک شخص اشارت در طی مسافت رصاش
سر سبک طایر خیال در بر و از اوج رفعتش بی بال زبان و

در بیان

در بیان فصاحتش لال با این همه تربیتیان طوف در و ازده اشش
بمور جال و دانی نشست محو اینچنان جانب دیگر نشش راه
بر محصورش سبت و کمر تیاقداران اضلاعش را و بر سبت
چاوشان بر و بین باسد استین حسینیه جهوده کوشان حسند
سه باسید انرا عشش چشم و غا نشسته **چون** بتیله کرد و لیلی
همه جای ان نشست **اما** محلی لیلی مطلب بر نفا کوه فلک است
و دست قیس طالب بران بلند کی بس نارسا حرفش
از صفی اراده حک دیوان یقین انرا حشش بر نفا نقطه شک
عالم خدیو این جد اقبال است جهان نادرش آیین چه انضیا
عالمگیر که طرف کوه جفته طرفه سوم شود اگر کون و مکان بعد
که بند و در دم معدوم کرد و هر جان طفر است سوی آن طفره انداز
شش تافته زیاده برین چگونه چگونگی لا ینجل یک نگاه تو به
دران واحد کشایش یافت یعنی امان الله خان نیمه اند
وردیخان جعفر که درین قبیله جکر و از درین جال سپاری نامدار است
شب هنگام پانزدهم ذی القعدة سنه مذکور که نوز و طایر

نیز سست داشت و نه قهری و لا دست با سعادت عالم گیر جهان فزونی
 از طرفت خود کش چند نفر باده ما و بیه را در لیس بران کرد که
 اولایکی از آنها و دواع جان کویان با سبکی بن قلعه رسید مال
 نصرت مال بر سبکی محکم نمود تا بایت و پنج نفر از آن جوق
 بعد و گشت فتح چونند بالای الوند بر اعدا داخل قلعه شدند و اواره
 گرفت و گیر در و اوند خان فرورد عطا را الله خان برادرش
 و جنبی دست از جان شسته های با شسته کوب رسیدند و
 حمید الدین خان بهادر که هر جانب کین فرصت چو بایک شست
 بشنیدن این خبر بوضع شش رفته با رستم در کمر بسته متحار
 در رسید و کفار را که متقا دست بر خاستند نه تیغ بید ریغ
 آوردند بقیه اسیر بارک خرمیده در دولت بر روی خود قرار
 نمودند اگر چه اسانی این دشواری نیز کم کاری نبود اما اول با
 کوناب حمله ملان و باطل اوزان را یکی طاقت سستیز با کرده آن
 بیرست و پاشنده امان طلبیدند و بکم مالک اهلک اجارت
 می یراق بدر رفتن یافتند و شانه بد چنین فتح غیب از جلیاب

نصرت الله فتح قریب رو نمود و غلغلش میانه شادی در جوش
 و خروش اسلامیان افزود و اسما ن تار شسته های متغای
 اوقاب را تاب میدید بد بگونه رستم باز می زد و از بنیم
 تلاشان که یک چشم زدن خود را بخور شنید مقصد رسانید
 یا وند و آری این نگاه سپهر تاز حدیو مهر انسر عالم گیر بخدا
 رهبر است که جنان بیک نفس یک جو نان عالم ظاهر را بر شسته
 اعدا و تانید خوشش بر جرج کوه نور نامیرت ندیکه تازان جهان
 باطن را در دمی با سعادت جبل متین هدایت خود و بعرض
 برین می کرد و قلعه فتح الغیب نام یافت و خان بهادر و بزرگوار
 غیر مترقب عطیة خلعت و فتح سیخ و دو شاله از بونگ کشید
 در امانی بر فراز شد و امان الله خان باضا فیه با نصی و دو
 و واسپه بمقصد هزار و پانصدی هفتصد سوار فرقی اعتبار
 بر او نخست و دیگران بر احم در خور امتیاز یافتند و چون
 بنین نیت خیر طوبیت خدیو دین و دولت خلافت را
 از تر احم هلاکت و نقصا دم هلاکت که درین بر زمین

مقاسات اکین زمان نزول بارش می آید بخت است
 باو شاه لطف اندیش رحم کیش طرف ملک قدیم
 بغیریت جهادنی نواحی خیمه بیستم ماه مذکور سینه جلیل و
 هشت نهضت فرمودند بازم دهم محرم بخشی اهلک شمع
 از جوانی و کامرانی متعنا کر فتنه سباط حیات در نور وید
 خلایع ماتی بخانه پسرانش خلیل الله و اعتقاد خان کز نایب
 روح الله خان مخاطب سینه غار سال یافت بحضور کرا
 ظهور تسلیمات بجا آوردند و مورد تسلیمه خاطر علین کردند
 و صبیحه انور حرم بحضور آمد غایت جواهر بجزر از روستا
 افزای اوسند میرزا احمد الدین محمد خان از انتقال
 انفقور بخدمت بخشیکری دوم مغرور کردید و خانه را و خان
 مامور کردید که تا خانه کور از بنه کاه بحضور برسد بنیابا سر کجا
 دهد و خدا بنده خان بخدمت خان مانی از انتقال انور و
 نیز بایه افزای عزت کشت و بیت و سوم وی بجز حیات
 موضع کنده مضرب بر او فاقه اقبال کردید و مقر بخت

میرخانه زاده خان بختاسب مورد فی بدرشش امیر خان
 فرمودی اند و حجت بر زبان کبریا کدشت بدرشش امیر خان
 ابوالبقا که امیر خان سینه در برابر عیادت الف یک
 لک روسته در جناب اعلی حضرت فرودس استمان پیش
 کرده بود و شایسته میکردند سینه در هزار هزار جان فد
 ذات مقدس باو جان و مال همه تصدق است روز
 دیگر مصحف مجید بخط یا قوت از نظر انظر الله سس کدرا
 فرمودند چیزی گذرانید که دنیا و مافیها بهای آن نتواند
 و شمول غایت باو شایسته با نعام فیل آن سزاوار حجت
 بلعنه مرتبت کردانید و بعد هفت و نیم ماه اقامت در
 مذکور که سعادت قدوم سعید سعید باو دانش کوید بکن
 کیرانه حضرت واقعه **توحید اعلام حیدان بیا بفتح و اکن در**
 ایام حضرت اعتقاد مظهر فرجامی که خدیو کا فرکش عدو
 بانترای قلعه و اکن کیر از تصرف بنده نای بعین ماهی لک
 فرسا و رسوا دشش افزا خسته و سهاوران جانفشان بساط

و خور و در سپید کشتن و بستن آن شقی انداخته شد باز نیز
 بر در طبل نشست قدم بر تابی بوم شوم و فغان بکشت بران
 سیرانک فرمود و این بی برده مرایان نوای ناموافق در
 مقام خلاف بلند کرده تیغ زبان سلامت فسان حرر
 سطور افروزی و دستور که ویر یار دور نیام کنای رنگ است
 خوشی بود و صیقلی از شکر فی طالع افتاب مطلق با و شاه
 بادشاهان و اگر نه خواست سری بر او و روشن عالمگیر
 نیز بر بار او یعنی بر فارسان میادون فطرت و طهرت
 صفدران معارک بطالت و غفلت معنی بابان لغات
 و انش و فو هنک صلاح اندیشان کار خا خا صلی
 و جنگ روشن کند که برخی از مقدسات از شرع زهر
 سکر از دست پام نایک و آمدن دیو جود و از اجناس و حیدر
 بواسطه خانه زاده خان سپهر روح الله بدو نگاه ملائک
 یا سببان و درود ششاقن بمقر شکر کاشته قلم اخبار
 شده پس انداخته روح الله خان سپهر خلیل الله از فتح ابدا

دوره

کوره کا نور سینه سی و دو جلوس بکوفتی را بخور مامور شد
 پدیدار برادر زاده و پسر خوانده پام نایک را که به کام نزل
 اولیة عالیہ سینه عیبت و هشت در احمد مکر بار و وی معطی
 رسیده منصب یافته بود و مصالح کار دانسته همراه رفت
 انجیل بعد کشایش را بخور بخان ظاهر ساخت که کواخت
 یابد هفتت بواکن کیر ارشته ساز و سامان در دست نموده ماند
 انجیلان و بی بود از توان سکر ابادیش بر کو بهی و اقامت
 از بر آمدن سکر از دست پام نایک سکن و مقر باطل اند
 تربیت یافته خان نرم روی از ان کریر نرم چشم فرب
 خورده رخصت داد و آن سید روی تیره درون بعد رسید
 به پناه جاز و عده برگشت و بعد از نشست و در استقام
 امکان یعنی قمر غلبت از دود از ده سیزده هزار بند و ق
 کوشید **مردی** کردن کی آید زان خرمی کر روی طبع
 چشم او بی مردم است جسم او بی مردمی و هرگاه خان
 بر او زور آورد و هم نبرد و هم نبرد خود را مامون داشت و چون

زمانه خنسیس پرور خواسته بود چندی بخاری ریاست در دما
 جنبش می پیچیده باشد خان طلب حضور شد و او در طلب
 با طهارت و رغبیت کوی دپاس وضع مالکنداری رستین گرفت
 و رفتنه رفقه بغرا هم آوردن مال و دیوار طلسم یک طرف کوه
 کشیدن و جمع آوردن باده جکی که عبارت و اکین کیم است
 و افزونی عمارت شهر و زراعت نواحی توست و سطوت
 بهم رسانیده در فتنه انگیزی و خیره سری شریک غالب است
 و با او عهد استان گردید و چکنا پسر صلیبی پام نایک و دار
 زمینداری را بیدخل کرد و او خود را بدرگاه عالم پناه رسانیده
 با اختیار بندگی اعتبار اند و خست پس از عرض مقدمات
 دست اندازی آن بوم خرابی نزوم بر اطراف و خرابی و
 ویرانی ادانی و انزرافت و شکست باوستن پناه داده عالیجاه
 محمد اعظم شاه با ستمیصال اور خست یافت و در آنوقت
 عالی نموده بلطایف اخیل جان دمال خود را باوای هفت
 لک روپیه از بجه غضب رانائی و او در زمان استیلا

غازی

غازی الدین بخان بهادر فیروز جنگ بهمان معادله پیش آورد
 بود و او اطاعت نه لک روپیه من کل الوجوه پیش کرد و
 از سبب خود را مصون داشت و از پس که توجه به میان
 خدیو بکشایش قلعه عظیمه متعلق و لایمیت بجا بر سر و
 بود آن کوه نظر فرصت غنیمت شمرده خاک خری و نکال
 بر سر خویش می بخت و دانش عصیان و طغیان برای
 سوختن خود می افروخت بنا آنکه بعد فراغ از امتزاج حصن
 حصینه مذکور و کشودن چندین بهور رصنه سمیت خیر زمان
 کیمر کافر در رسید و چهارم رجب سنه ۸۵۷ هجری
 عظیمت و اجلال بد استامت افراشته شد ماه اسفند ۸۵۷
 شاه جهان خیر رمضان بر کاست صفای بود و مسعود و خوشی
 عالمیان در شاهان مساحت سال چهل و هشتم از سنین خلافت
 اقصی تم گرفت چیل و نیم مطابق سنه یک هزار و یکصد و شصت
 بهری هه آغاز شد رونق افزای از یک شاتین بنواریش
 احبابی دولت و دین و کدانش اعدای شقاوت نوزین

غازی الدین بخان
 بهادر فیروز جنگ
 بهمان معادله پیش آورد

و در این امر از حد و
میان او را که منوبات
دو نفر

استشغال و در زیردین خیر الله خان عم روح الله خان متوفی که
از حجت بنیاد بعد فوت او طلب حضور شده بود بجلالت
استعای یافت هنرهای بزرگ گنجی رستم خان نایب صوبه
برادر با تماس خان بغیر ورنجک بجال حکمش میر خان پسر
امیر خان مرحوم هنرهای بانصد سوار بود و یکصد سوار اضافی
یافت تهور خان پسر صلاتجان مغفور و اروغنه قورخان
بخطاب فدایجان در زمره فدایان نام برادر و یادشاید
و سلطانین و امرا بتقدیم اداب تسلیمات مبارکباد
عبید فطر اعزاز و امتیاز حاصل کردند خیمه سلطان ملقبند
سراجچه و اسبک بود بنا بر صد و زلتی حکم شد متبوا کنند
و احاطه قنات باشد حافظ نور محمد میر سامان سرکار نواب
شریاقیاب تقدس جناب کوهرای یکم ملقب طایفه اعیان
اسکلتاب و تصحیح نموده بجناب محلی هدیه فرستاد و عطا
فیل و یکهنر و روپیه نقد و خطایب حافظ خان منته غرضش
مصحح شد رستم خان مغولی فوجدار کرناک بجای بوری

بلورن

بخدمت نیابت صوبه داری و اربابها و حیدر اباد و تغییر
داد و خان مقرر گشت و دو هنرهای هنر سوار بود بانصدی
بانصد سوار اضافه یافت و چنین قلع خان بهادر ناظم دار
الظفر سی پور از تغییر و بقصد داری مذکور منصوب گردید چهار
هنرهای هنر سوار اضافه دو هنر سوار و پنج لک دام انعام
بیت و ششم وی القعه از واقعه احمد اباد و بعض رسید
که جهان زیب بانو یکم محل شاه عالیجاه محفوظ بچپ
مغفرت گردید نقاب بنا باریان خدمت انحراف میگفتند
و اند بقدر عدس و پنج بستان راست ظاهر شد چندی
بجلاج پروا حتمه تا بهین و سطر شد و حرارت از حدت آن
گاه گاه استیلا می یافت حکما بعد او پروا حتمه آخر موسی
مارتین و یکی گفت حادثه از خوشن من در دار اضافه است
اگر طلب شود و او ملا حظ نموده حقیقت من بگوید علاج نرود
خواهد شد بعد رسیدنش بیکم بگوید که خود فرمودند او را طلبید
تحقیق غرضش اب خوردنش نماید که پس از تحقیق معروض شد

جمل ساله است شراب میخورد و فرمودند یقین من شده است
 که ازین ازار که هر روز زیاده میشود جان سلامت برم نینخواهم
 بدن من محاسنی است فاشه کرد و هر چند شاه جد کردند
 فایده نکرد و مرض بد و سال کشید تا زندگی با آخر رسید پنج جمیع
 مصارف پنجین و تکفین و خیرات نقد و طعام و فرستادن
 بدار انظاره و تدفین در فرار فایض الاوار خواجه قطب الدین
 بنیاد قدس سره دو لک روپیه است و شاه استیجاب نمود
 و محتشای رفیق که از جوانی بدان موله بودند ترک کردند و کار
 سرکار مرحومه تمامه نزد شاه پیدار بخت بهادر فرستاد
 و دیگر کار خجالت با در نقد حواله متصدیان بخت الناسیکم
 صبیحه کیمه شاهزاده نمودند **س** جهان چیت مام سرای در
 نشسته دوسه مامی رو برو **ج** که باره چند بر خوان او **ج** که نواره
 چند مهمان او **س** سیه اصحاب خان منیعت فرج زمین پور خلعت
 موجب طلب بحضور رسید و با التماس ایشان بانصدی دو
 سوار اضافه یافته بدرجه هزاره بانصدی هفصد سوار ترقی نمود

بختیاریان

یعقوب خان بختیاری از اسم خان از تفریحان و خان و خان
 بکملی و دو همتور و اضافه هزاره سوار سوار فرستاد که با نوب
 سرکه بختیاری بختیاری سوار بود و هزاری اضافه یافت
 مرید خان پسر بختیاری از انتقال و لایه بختیاری بقلعه دار
 بندر سورت مقرر شد حامد خان بهادر با خان فیروز جنگ
 بر بهر و کی نموده بحضور رسید اصل و هزاره سوار
 اضافه یافت کمی بانصدی بانصد سوار با سید یوز سوار
 چند کیرا با نعام قیل و منصب سوار سوار سوار
 سوار از غدر راجه سوار بود و جنگ با جمیعت حمید الدین خان
 بهادر در بختیاری خان نظر بختیاری رفت و آمد بختیاری و دوم
 صفر حضرت با و شاهزاده محمد کا بختیاری بهادر اجیماد حیدر
 مقرر بود مانعی موقوف ماند بختیاری فلیح خان بهادر ناظم
 دار انظاره خدمات نصرت اباد سکر و مدکل از تفریحان بهادر
 و کاکا ملخان نیز مقرر شدند سیفان خدمات قلعه داری
 و فوج داری اعظم نکر و ملکون از تفریحان فلیح خان و بانصد

هزار و صد سوار اضافی یافت و صلحت میرزا صفی خان
 با صبیح معظی آن مرحوم قرار گرفت خلعت با سرچ و دو دار
 هزار و دویست نقد فرجست گردید بخشی لکک خان نفر بخش
 بعلطه اکثر تکیه لعل قیمت پنجاه و سه ابر و حاصل کرد
 بدی می مروارید و دیگر جواهر قیمت هشت هزار و پانصد و بیست
 عنایت الله عنایت شده و در راج و مریکی یاد و دانه در
 بصیحه حمید الدین خان بهادر در محبت گردید سپهبد ارخان
 بهادر ناظم الدار با و چهار هزار و سی هزار و پانصد و بیست
 اضافی یافت فتح الله خان بهادر عالمگیر شاهی را در تهنیت
 داری لوه که به از تهنیت الدار خان با اضافی و صد و سوار و بیست
 بیست و چهارم مجاوی الاولی فرمان طلب حضور ساطع
 امیر بنام شاه عالیجاه که امت صد و بیست و شش و چهار
 الاخره خدمت صوبه داری پنجاب از تهنیت زبردستی آن
 بوکلای مهین پور سلطان فرست افزای ایشان گردید
 صوبه داری بر بانو و خسته بنیاد از تهنیت شاهزاده بیدار گشت

بهادر

بهادر شاه عالیجاه تهنیت شد ابراهیم خان ناظم مغول
 کشمیر نظم صوبه احمد با و از تهنیت و کلای شاه عالیجاه که
 حاصل کرد اصل پنجاه و سی هزار سوار اضافی تهنیت هزار
 سوار و زبردستی آن بهر بخش از تهنیت و کلای شاه عالیجاه
 بخش صوبه اجمیر امتیاز یافت اصل سه هزار و پانصد و بیست
 پانصد و سی هزار سوار و شصت خان و دیوان سرکار مهین پور
 و دیوان صوبه کابل بخد مت نظم صوبه پنجاب نیایش و
 چون اصل کار در اعتبار بهر داری پانصد و سی هزار
 پانصد و سی هزار اضافی یافت نواز خان صوبه داری کشمیر
 گردید شاهی هزاره مغرالدین ناظم ملتان و تهنیت ارفو جدار
 لکهای جنگی از تهنیت زبردستی آن مقرر شد حیات الله سپه
 جانی خلق خان بهادر بعلطای قیل و خنجر رصع مسرور گردید
 میرزا صفی خان بخد مت کشمیری سوم غرامت از یافت تهنیت
 میرانش بقلعه داری بنی شاه کده و محیی ابابو تادیای بهادر
 مقرر شد هزار سوار سه بندی یافت با تهنیت بن با تهنیت

بقعه داری

عم حمید الدین خان بخدمت قلنداری اکر اباد از تبرک کما مکار خان
 بخصار غرت و اعد هزار و با نصدی بود با نصدی سصد سوار
 اضاف یافت تربیتخان میرانش بخدمت داروغی توختی
 و کن نیز از تبرک منصور خان مقرر شد و پسرش محمد اسحاق
 بنیاست مقرر گردید و زار خان عرب و یوانی بادشا پسر
 محمد کما مکتش که پیش محمد نام داشت جهت بندوبست داروغی
 حمید اباد در خدمت یافت و هم بنیان صوبه داری مایه بود
 شاهزاده پیدار بخش بهادر بجان ماند تختا مصلحین ناظم
 مستقر اختلافه در جایزه فتح سنه شمسى تعلقه زاجا جلست
 مقصد که دوم رجب سنه جمل و در مرتبه دوم متفرع شد
 هزارى بود با نصدی اضاف یافت معروض بساط بوسه
 بارگاه خلافت گردید و در کلاس راه تو که از فرج شاه عا
 برخاسته رفته بود باز آمد به هزارى و هزاره سوار بجال حکمت
 حالاک و قالی نگار و صد و آن رفت که منازل مقتدر
 نصرت ایالت و کن کیرا طی نماید مسافت در سه ماه و چند روز

ش

قطع بیت و چهارم شوال سنه جمل و در ایست فتح ایست
 بر تو و در و بران ناحیت انداخت امارت مرتبت چنین
 بهادر در خدمت خلف خان قزو جنگ ناظم دارالطفر سجاد
 و جاکه دار این اول که بوجوب حکم منتقل شد و به بادام نورانی
 جهان شجاعت محمد امین خان بهادر و تربیتخان بهادر و علمه
 توختا با و کروهنی قلعه اتا ست گردید و دایره فلک
 بقاصد که دوی بر باشد کوه نشینان هر روز بر آمده بامروم
 بادشاهی جنگ می نمودند و از یکجه چند روز هزار نفر کمان
 مستعد و سوار تازه روزانه بودند و مسلمان بیشتر سادات
 و اقوام دیگر و کران اخلاص طرف بودند دست برد
 نمایان بود قوع می آمد و توب بسیار از شوب از مکر و غلغله
 جان ربای پر کم سید است و بان اشش زبان بطرف
 تیزی و تندى بی هم حرف هلاک میزد و هر کاهى چن قلیع خان
 بهادر و محمد امین خان بهادر و تربیتخان بهادر و عزیز خان زود
 و اخلاصخان میانه فرصت جویان پشته را که لال تیکری گوید

و از گرفتارش کوه نشینان پس توه منصرف شدند و بوم نزدیکی
 خبردار شده بهجوم آوردند و پشته کیران را از سنگباران
 آفت محال اقامت نهادند و بنادیران با تهاوض قابو پیا
 بندی کرده بودند اما کاری بیش از هفت روز بر پشت بعد از
 شعله برکشیدن که با وجود فرستادن پادشاهان هزاره و کاکاش
 با امیرالامراخزونی سعی در مذاق تلائمندان مفره نداشتند و فرمان
 اصلاح عنوان رفت تزد و امنیت بکندارند و از اطراف
 دیگر مستعد کارشش بدون کردند قضا را از روز که چنان قاجان
 بهادر و محمد امینان بهادر برای تعیین مکان مورجالت جمعیت
 سواره می آمدند کوله برسد هر دو پای یکی دوست اسب یکی
 و هر دو بهادر در ضمان سلامت بر زمین می انداختند حضرت از
 نشینان دو اسب عربی با ساز ظلا بهر دو یک شماره غیر کران
 سنگ جبهه چپ فلج خان بدست مقرب آنحضرت امیرخان
 فرستادند و دهنوازیها فرمودند بالجله بهادران بامین لال
 تیکری و پشته محاذی پتیه و و سیده پوره روان کردن مورجالت

بنام

تدبیر کنند و محمد امینان بهادر و رانشای لالی تیکری و کاکاش
 مورجالت پتیه دفع اغادی قائم کرد و سلطان حسن شهنشاه
 بمکتب با مردم پادشاهان هزاره بر پشته مشغول حجت بنات
 قدم بدقی بجای آورد و همچنین باقرخان بهر روح الله خان
 بر پشته دیگر ویری مردانه بر انداخته و زو و شب پاس تحلی
 غنیمت میداشتند و دست زورکش رویکردند با وجود پوره
 بهجوم افواج خصم شوم بهادر و مردم نزدیک بود کاری نمودار کرد
 که آمد آمد مرسته بگو یک بدر شهرت گرفت و جیت و سوم
 ذی القعدة و هفتاد و دو پنده را با پنج و شش هزار و یک
 لشکر رسیدند چون قبایل اکثری در سایه حمایت بوم سیرت
 بود لشکر با دشمنی را مشغول مغالطه داشته از انظراف کوه
 بدر روند و بان پیروده کوشش نصیحت کردند که با این جور
 کران و جمعیتی بیامان که ما و تو جمع آمده ایم با پادشاه با دشمنان
 عالمگیر قد رجیش قضا توان یارای برابر ایستاده شدن ایم
 کوه اگر اینین است سیکه از و قلعه اگر روین است می اندازد

زمین آباد خود را خراب مساز بنمای زمینداری خود را پناه
 بقتضای مال نقصان مال غرور میار عرض خویش را زنده باو
 خل کند از انجا که خراب جماعه مرهسته را یا در زور بدیند
 با در او میوه چند هزار روپیه استی نمودن را یک بد عاقبت
 رفت از گره آنها چه کشت و چه مرهسته که باغ و اواز اطراف
 لشکرگاه نمودار میشدند خسته و هلاک بکوه میخیزند باران
 میشش رو به باد و آن آورده گاه چنانچه این خان بهادر
 و حمید الدین خان بهادر و امان الله خان و دیگر صاحب
 تالشان ملا شمرای سنایان بوقوع آمد در خلال این حال انجمن
 در زنگ التماس عفو جرایم معصیه از صلح انجمن و خاک
 فتنه انگیزی برفق خود بخت یعنی عبدالغنی نام کشمیری بقال
 دست فروشن که جز خدع و زبان آوری جنبی زیر بغل بدست
 و بکر و جید خود را باور رسانیده بود التماس زمینها را جوئی ممل
 بر بعضی ملتقات نوشته داد و آن ناسفته رو چون بجهت
 و مقربان روشن شد نبود التماس نزد هدایت کیش و انچه

کل که گاه بتقریب روی حرفی داشت آورده گفت برای سیر
 جانب قلعه رفته بودم جهته ادا می نماز شام بکشت واقع شد
 درین اثنا که آن بیدر رسیدند و بسته درون برودند و بعد بر
 و جوان التماس بمن نوشته داد و هدایت کیش این مقدمه
 بوض باطوسان خلافت رسانید حضرت بوفور پویش
 و تجربه کاری و ظهور مینه های کار و فایق قدر این پمقدار و فو
 ملتقات قبول اقرار است و باو شانه زاده بوساطه عرض
 انجمن مقامات مامور شدند و آن بدست برادر خود سوم
 که زمینداری و نام پیدا و منصب برای اوینخواست بحضور
 فرستاد و آن شوم منصب و انعامات یافت نخست خان
 شنج میر بدون کشمیر را که بی منصب نشسته و در روی توده
 بکبریت آن ناباک بقلعه داری طلبیده شده بود و بعد بجای
 با چند کس درون طلبیده و شهرت داد که پیدا و پناه شده
 بدرفت و کشمیری از زبان مادر کیش بهام آورده که ان حسی
 با شیاطین مرهسته سر خود گرفته بدین حال سوم سکر باندن

قلعه و سرگرم شدن با امور زمینداری رحمت یا بد قلعه در قله
 خالی میکند چنین بعل آمد کشمیری بنصب سصدی تحویل نام
 کرد و هدایت کیش چند روزی اضافه و خطاب با دینان یا
 الشش سور جال سردی گرفت جنگجویان طلب حضور شدند
 چون غدار نکو پدید کرد و دانسته بود که موافق حیل و حواله
 من حضرت کوچ میفرمایند و سنجیده باز بهما صورتی خواهد است
 و این معنی نتواند او در خالی کردن قلعه و آمد و رفت مردم با
 است و کی نموده بار او جنگ در فتنه جوئی بر روی خود دارد
 که در ضمن این صلح با شاه صلاح اندیش چندین مصالح پیش
 کار در نظر عاقبت بین ملوک دانسته اند و در چند روز اطفال
 نایره قتال چه قدر آب بر روی مقصد سیده قصه تحفه در وقت
 ایندست قدوه خانه زادان اخلاص پرست بخشی املاک
 ذوالفقار خان بهادر نصر جنگ که از برهانور برای رسانیدن
 خزان طلب حضور شده بود بار او و دست در اسکن و فوجی
 سکین جلد رسید و جلالت داد و خان که در جی بنیابت

املاک

۲۰۷
 املاک مدار خدمت با دشمنی بر تقدیم میرسد با بهادر خان
 و جمعیت فرادان سعادت زور رسیدن اند و جنت و یوخی
 قلعه و از قمر کروکامیا بنان قلعه و از کلهر کا و دیگر فوجداران و
 واران با جمعیتها شایسته رسیدند حکم فضا امضا صادر
 که خان نصر جنگ استخیر قلعه و کو شمال استخیر و از و خان حکم
 و اور طریق جهمان را کار بسته دوم روز ملازمت بملاحظه
 قلعه طرف بسته سلطان حسن و باقر خان رفت را زان
 مخالف نواز استیانیهای پهنه بشو و رشع نقیاب
 بدرجسته پیش قدمی نمودند بغرب دست بهادران سرکها
 خوروه جمعی کشی بر خاک هلاک افتاده بقیه السهم فی بال و پر جور
 خرابه خریدند و دیوار پهنه قائم کردند و از آن روز اکثری از بهرمان
 را و دست داد و دیوار او به کار آمدند و رخی گشتند و جیشد
 بهای بوری بغرب کوه سعادت شهادت یافت و خان
 بقا صدکی ازان دیوار علم نبات قدم افراشت و یکم فضا
 امضا حمید الدین خان بهادر و تربتخان بهادر و دیگران بر جانت

نصر پیک که خدمت سبقت و جین قلیج خان مابین مورچان
 و لالی تیکری بنه فحایل نشست و بعد چند روز حکم شد بکشت
 اطراف قلعه با محمد امین خان و دیگر مغولیه بروی بخشی اهلک
 میر صدر الدین محمد خان صفوی جای ادر اکرم دار و نصر پیک
 در این مدت بسبب نصرت چند باولی و اقمه دامان کوه که
 خاک بر سران آب از انجانی بروند آبی بروی کار آورد و بکوه
 کنگیه با وساختن سربها هم از و یک بدیوار رسید تا صبح
 چهار و هم شهر مرم کیه بر عون حقا علیه نصر المومنین بود
 و تصور شخص نصر و ظفر مرم شد ملک و ملت را و او رویا
 تصدیق کرده از طرفی جلا دهند و او و خان با برادرانش و از
 طرفی که نازان ناورد جای غزا حمید الدین خان بهادر و تیرخان
 بهادر و دیگر ولادان را بر سرش مفر کرد و خود به پشت کشته
 و بنمایا استیاد غرمت و غیرت خرید از ان بهاده شده از دو
 جانب دیدند و می لغان مصبدان و قدوت فی قلوبهم اگر
 جنگ بکر بر نموده ناب استقامت: بنا و رند پتبه خالی

که گفته

که داشته سمت قلعه فرار نمودند و نصرت نصیبان شیب
 فراز یک کوه به کوه را پیاده طی کرده و خصم را کشته و بسته
 لوی بنات و فتح بر افراشته آن بعین و مرهنتهای بدین
 چون این دست بر و حیرت افراشته شده که رند و ان باطل
 کوشش بد کیش و امنست که حالا غیر از فر مغری نمایند روز
 نقیجیان را روی بروی سها در ان استیاده داشتند با مشوفا
 روز نینوئی خویش یعنی مرهنتهای بد اندیش از ان طرف
 کوه ریخت و قریب بشام جماعه مذکوره او را مرهنتهای
 بجان و مان زده و سودای بخیر بون بیوتهم باده بهم شده
 که نین و از ملند شدن انش و کم نموداری انتر سوختهای
 حقیقت کار روی روز افتاد و او و خان و منصور خان و دیگران
 جانب سکن او ناخستند همچو بختش از معنوی خالی یافتند
 پس از رفتن خود مختتم خان را در خانه مضبوط کرده بودند
 بعد کشتایش عقده با جری در بروی خان و اگر دید و این
 فتح عظیم بافضال خدیو عالمیان و اقبالی جهان سنان خداوند

جهانیان نصیب خان نصر جنگ فیروزی توانان شدند ماند
 نام نیک نزد خلق و خالق جبره مراد و امثال و اقوان پادشاه
 دوم روز که بحقیل سعادت بجای آمد با تمام شمشیر مرصع و
 با ساز طلا و منیل با براق نقره سرفرازی یافت و او را خان
 معطای شمشیر و اسب و بهادر خان برادرش باضافه یکصد
 سوار و عطای نقره و در او و پست باضافه پسران و در آنکه
 باضافه با نصدی فوق اعانت بار برافراشته تلاش نصیب
 میدان غزای حمید الدین خان بهادر باضافه یکصد سوار و
 خلعت خاصه در مجاهدان مباره شدند و بریتجان بهادر با
 دو صد سوار و نواز شش فوج و مطلبخان و امان الله خان
 هر یک باضافه دو صد سوار و از آنکه نیکو خدمتی ملیده بودند
 سیف الله خان میرنور و ک که در آنروز در خم بند دق زیور
 و سخن شده بود و بر حمت یکصد مهر مرهم بهای بی حال
 کرد و روز دیگر مقرب حضرت امیر خان و کجانی ملک میرزا
 صدر الدین خان و دستور وزارت غایت الله خان هر یک با

باضافه

باضافه با نصدی دولت افزونی مرتبت بدست آوردند و چون
 عجب خطاب خدمتکار خان و نحوه نجی و در خطاب حکایت
 و هر یک باضافه صدی پنج سوار سرفراز شدند قاضی اگر خان
 باضافه صدی هزاری شدند چون قلیچ خان بهادر و محمد امین خان
 بهادر که بدو در نواح رفتند و مصدر کارهای نمایان شدند
 و در تقاب زراعت از دواجم حسبه تر و دو تلاش فراوان
 نموده بعد جهان بدر بردن آن شکست بر بدشت او را طلب
 حضور فیض ظهور کردند اولین باضافه یکصد سوار و از
 اصل و اضافت پنجه زاری پنجه زار سوار و یک کرور و پنجاه کک
 دواجم انعام و بخشش شمشیر مینا کار و فیل و دو مین حرکت
 شمشیر و اضافت با نصدی که چهار هزار یکصد و دو صد سوار
 شدند ملیده پاکلی اندوختند و سید سرفراز خان بجای یکی با
 سوار شدند زاری پنجه زار سوار شده خلعت خاصه و کهنه زار
 مهر انعام یافت فرید و یحیی و حسن خان پسران حبشید خان
 متوفی اولین با نصدی یکصد سوار و دواجم با نصدی و صد سوار

اضافیافته هر کد هم هزار و پانصدی شدند و مغولیه و اقوا
 و دیگر از مسلمان و هندو متبعین هر دو بهادر با ضلایه و سوهبت
 اسب و شیر و فخر عایت یافتند فی الموضع جیش عظیم
 در برابر فتح خیم راحت امای خاطر جهان داور و غارت
 افزای بهادران و لاوار از مضیه طوقه بقل آمد عموم مسلمان
 کسوت شادمانی را برپا برد و دشمن نمودند رعایا و برپا
 انحراف و ساداست انسر زین باستصال کافر بد مال و حقیقت
 و کامرانی افزو و دند و قلعه رحمن بخش خیر نام یافت **شرح**
اقامت لشکر اسن معبود و دیو اچور چون مقصود عده از
 تسخیر این بلاد و راج مراسم شرع در کفر آباد و ترفیه حال
 عباد است جین قلع خان بهادر با جمعی از جنود نصرت و
 رحمت شدند که به بندوبست نواحی شتافته رعایای آنکه
 از بیم و هراس با طراف دور دست رفته پنهان شدند چنان
 مایه جمعیت و دلهای نمود و بهام معدلت و رغبت نوازی
 در دهر که با ماکن قدیم خود ما آمده آباد شوند و از بعضی نواحی فرات

تحصیل

تحصیل بخشش نماید و الا کفر سر تابی در و امن کرد و ار نشان کرد
 نظر بر پیشرفت این امور و باز آمدن سکنه دل بای داده
 رحمن بخش خبر و بنای قلعه و مسجدی در اینجا و انقضای
 موسم برسات حکم اصلاح شیم صادر شد که در هر
 مکانی که قابلیت نزول اردوی معاد داشته باشد منظور
 کار برد از آن قصبه دیو اچور سه گروهی رحمن بخش خیر نام
 در یک کشتا اختیار نمودند و سوبک یکمان نور و در یک کشت
 بدر اتمام آمد فی الحقیقت منزلی بود نوره جهانیا را سبب
 ترف و آرام شدند و بدولت کفیل از اسفند زمانیان آسود
 حاصل کرد و در دست توقف امکان بخششها تحصیل شده
 پایه سرگردون نظیر رسید رعایا با و طان خود بر گشته
 آباد شدند خیره سران تنبیه یافتند و با بهنام خوجه مسعود
 محلی قلعه رضی و مسجدی و نشتین عمارت یافت و بر
 در جلد و مسعود خانی نام بر آورد و در بهمن روزی که قلعه بخشند
 بخش کنند انبه سحر کی قلعه دار و حیلیم پروازی غنیمت یکبار بخش

صفت

بجایگاه ملک آباد
بجایگاه ملک آباد

جماعه از هزار رفته بود حمید الدین خان بهادر و برنجیان بهادر
 با فوجی از هزاران با خاضه منصب و عطای انعامات
 و امداد و خزانة خوشنهادی ساخته و مستوری شتافتن به انصاف
 بخشیدند **بیان این امر** مزاج مقدس از منبع اعتدال
 از آنجا که بر حکم تکلون زمانه هر جنت ستم اقرار است و هر ملایم
 با ناملایم و ستم و کربان در چنین وقت که مروم را میگویند
 جمیع دست و پاوه بود بخت سبب عارضه جان جهان
 بکرامت و جهان پیمان غریب اختلالی طرفه ملال و کلای رویه
 دست در گزند هم نماندی و غم سبز شود کل بخت از دست
 بادیه کم سبز شود و آنحضرت در ابتدا بقوت نفس از جبهه و
 علو اوست بلند که از سنجایی و است تقدس سمانست خود
 مغلوب مرض نفرموده سر رشته صلاح اندیشی از دست
 نمیدادند که غم سبید میان از شرق در یک عداالت جبهه
 سعادت ینمودند و اکثر مطالب ملکی بوساطت عراض
 و خوشنیت یعرض میرسد و جواب با صواب و رعایت

نماند

بلازمنت استعفا و یافت بنسیم عنایت خطاب چنین بهادر
 بنیچین چنین چنین آرد و مندریش کل کل شکست غریز خان بهادر
 بهیل بکرمست افزایش لفظ جغتای که خیر مایه سرفرازی بهادر
 پذیرش بود زین و آیین بخت و دولت افزو و سرباز
 بر نصر خان متوفی که اسپهان پیشکش مبدین پور خلافت
 بیارگاه و الا آورده بود با خاتم خضر معز شده رخصت انصار
 یافت حمد و ذکر سکا و بهیو بختی مضع قیمت پنجاه هزار روپیه
 بهادر و اصل چهار هزار روپیه و دو صد سوار اضافه
 غریز خان بهادر و جغتای اصل و هزار روپیه نقدی اضافه
 سلیمان خان بهادر خضر خان پشی اصل هزار روپیه نقدی اضافه
 با نقصدی خواجه خان بهادر زاده و وانا و سیاه و تاجا و علا
 اصل هزار روپیه نقدی با نقصدی سوار اضافه صد سوار و سوار
 صید امیر خان حرم با سلطان اغا الدین بهادر هزار روپیه نقدی
 مقرر شده و هزار روپیه جمعه سراجی هم میوه ای اینها جمعیت کرده

چنین قلع خان ناظم پیاور طلب حضور شده بود باستان
 بوس ناصیه عقیدت نورانی نمودنم خان نایب صوبه دار
 دار السلطنه نزاری بود پانصدی صد سوار اضافی داشت
 خراسان قافله سالار راه حقیقت و بجا از حدیو جهان نبات
 مملکت طراز فانی سرای کاظمی و عالم قدس ملک جاوید
 فرمان قضا جریان مالک مالک تقدیر برگاه بنام منشی فی
 هیچ خاکی نژادان نیست نهاد از فرمان جلال میگرد و کبریا
 لباس ماقم در بر کشیده بر لباس سوک نشسته و اغ طالی
 سینه ایشان بود و ناضح کمال چهره ایشان خراشیده و بی
 از دیده نابید کرد و صحبت غم مایه جانکاهی باشد ظل ظلیل
 خلیفه نبیل منظر اتم رحمت موداعم مکرمت خود را از منقار
 جهانیان بر میدارد و مودای ایخرف ملالت طرف جبار
 جگر خراسان ساکن بر حلت مغفرت آیه بادشاه بادشاهان
 قبله خواجه دور ان قاص خار وین کفر و ظلام حامی دین محمد
 علیه الصلوٰه و السلام حق اگاه حقیقت بین تمه خلافت

غفران

غفران پناه رضوان ارامگاه قطب دایره هر دو جهان
 حضرت عالم که خلد مکانت بعد تقدیم مراتب غرا و جهان
 جز از تراغ ولایت وسیع و کن از دست کفار حریف و
 شیع قلاع عظیمه انتر زمین شانزدهم شوال سنه پنجاه با حاکم
 مقاسات مقنن و ل ریات عالیا و اقع شد پس
 از یکساله اقامت بر حکم ملون زمانه که هر صحت سقم اقرانت
 و پیرشادی با غم دست و کربان او اخر شوال سنه پنجاه
 و یک شدت عارضه بر میگزارم جهان جان جهانیان
 بهم رسید که اکابر و اصا غر از هول آن غالب میگرد
 اما چون مصلحت فتح قضا بمیان حسنیت رافت بطور
 کعبه اسایش خلایق اصلاح بعض امور امنیت در حد
 صحت قبله اهل عالم شفق و ولینیت کافه بنی آدم اندر
 مرض بصیت تبدیل نیافت بدستور بنش چند مرتبه بدیون
 منظم بر آمدند و با مشغال کامروائی و کاجخش می پروا خند
 در خلال این ایام شاه خورشید کلاه حجاب تدارک انجیل

صوبه مالوار حضرت یافته و باو شاهانه سلطنت
 کامیابش بصیانت صوبه دار الطفره بجا آورده است
 بقا صله چهارم و پنج در بت شدید عارض شد و تا سه روز
 ایستاد است و داشت بقوت نفس را رجمه و علوت
 بلند که از سبایای ذات تقدس سمات بود هر پنج وقت
 برای ادای نماز بجماعت و بجا آورد و وظایف
 گاه شریف می آوردند و در هیچ گاه از کاران تقاعد
 درین روزها اکثر این بیت بر زبان راستی بیان میکرد
نظم یک لحظه یک ساعت یکدم و اگر کون میشود احوال
 عصر خشنود و عرضی حمید الدین خان بجا آورده و درین
 بقصد قی و التماس حواله شدن چنانکه از رویه قریب آن
 بقاضی القضاات ملا حمید رحمته تحقیق از نظر کد
 بصا و رسید و بر صدر آن در بهمانی است که گوی اختصاص
 دستخط شد که این خاکسار بمنزل اول زور رساند صبح روز
 جمعه بیت دهم ذی القعدة سنه پنجاه و یک مطابق سنه

بکند

یوسف دینی و لبر داری بر دشمن کدای محمول لقب مجید شاه
 بقدرت انگریز و واکچنای می در قی و تمسک طایفه کدایت در بت
 بهما گوی سید رویی سامع جاده و جلال رسید بجا علیان فوجدار
 فرمان شد که فوجدار از او جاگیر و اراکین و ربابی بجا بیاوریم آورد و هما
 املن تبرکات بجا آورد و از دو با میر خان صوبه دار کار بل بر طبع فک
 شمشیر خان را بجا آورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 رسیدن شمشیر خان نشسته بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 استیلا برادر شسته تهاجمی باو شای را از دست گرفت و بجا بیاورد
 دینی فخره شمشیر خان از او بای بیلاب که شسته طرف ایک آمده
 برابر و لایبت یوسف دینی از او بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 و از او بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 بود و درین تاریخ محمد ایمنان میر بخشی بامیر خان و قی و جان و کد
 از امر مجموع غیر از رسول از سر بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 و بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد و بجا بیاورد
 رسیدن از ملکات معتبره او شات اسیر شدند و چون این کیفیت

مسیح علی رسیده بنیاد و کمالی که با هر چه روانه می شد
 و به چشم دیدن چشمن و زن قهری زینت ظهور گرفت ل
 سجد و به کمال از غایت خرمین آغاز پذیرفت و درین بزم خجسته با دست
 محو خط هم با ضافه سه هزار و پانزده هزار و هفت هزار و سوار
 عطا شد و با دشمنان ده کبر مشت هزار و دویست هزار و سوار
 و عطای کمال طوع و تقاضا و افتاب کبر مطرح انوار رسد و افروزی
 شد و نه و ده ملک متصرفان و بندهای حضور و صوحت بر آسم
 کونان نوازش یافتند و ستادای والی بخارا و بخاری و سمرقند
 عنایات خلایع و نفوذ میبای شد و مرخص گردیدند از اول آخر
 بسفر بخارا و ملک رویه و کجا جب پنج یک ملک سجاد هزار و
 عطا شد و صلوات بخانی عابد خان بخدمت جلیل القدر صدر
 منصوب گشت و ترنجان مورد عفو تقصیر شده از انتقال نماید
 بصوبه داری او و سیه رفت از او شده منهایان بر بانه و بعض
 اعلی رسید که راجه چنگ از او رنگ آبا و عازم حضور بود و بخا
 رسیده بیت و هشتم محرم در گذشت یعنی حدود کهنه را مسکه

ملفوظ

هم چنانکه روزگار پس از تشریف فرادان لیل و نهار داشت
 و در مس اورا بعرضه ظهور آورده پیشوای جهان صورت
 بود معنی ساخته بود چهره از جهانیان پوشید بر طبق ویت
 و قد منور و در صحن مقبره اسوه ارباب یقین شیخ زین الدین
 رحمه الله علیه که در حین حیات خود مرتب فرموده بودند
 قرار یافت **نظم** قالب خاک را بجای کبر و جوهر روح
 پاک با خود برد و امکان که بجای اباد موسوم بود شده است
 پشت کرده از خجسته بنیاد و سه کرده از دولت اباد واقع است
 جوهره سنگ منج فرقه قدس انسا فر ملک بقاطوشن
 از سه کز و عرض از دو نیم کز و ارتفاع چند انگشت بیش نخواهد
 تقویر مجبوت است خاک بر کرده حره ریجان در و کاشته اید
 تاریخ رحمت ارحم الخ رحمت مال از یک کبریه روح در نجات
 نعم مستفاد میگردد و لفظ خلد مکان یا د از نام مغفرت است
 میدهد بر کات جنود روح ملائک و قود انور و مغفرت با
 شورش و خرابی که در چنین نواب عالم انوین عالمیان

میگذرواثری ظاهر نشود و چنانچه در اوان حیات آن زندگ
 در ممد امن و امان زندگی میکردند بر سادۀ تعیش کامرانی
 میسر آمد اللهم اغفره و ارحمه مدت عمر گرامی نود و یک سال و نه
 یوم ایام خلافت پنجاه و دو سال و دو ماه و بیست و یک روز
 چه میگویم عمر آن یگانه درگاه صمدیت را که شماره تواند گرفت
 کسی که زندگی ابد و حیات سرمد یافته باشد از عمر او چه توان گفت
 بر امثال این باطن بیداران اطلاق حرف مرکب از مرگ و نیست
 هرگز نموده اند میرند اهل دل **حزینت** نام مرگ بر این قوم **تجمل**
 محمد اخلص نقل نموده که بنب جمعه که صبح آن حضرت **سیر**
 بنفیرت توجه فرمودند و عنایت الله خان از استیلا
 و ایهام بگری انتشار خاطر و نور بطن و ظاهر و استیم دیوان
 لسان الغیب انحال نشودیم این غزل برآمد **غزل** ناز منجی
 و می نام و نشان خواهد بود **سر** خاک ره بر رخان خواهد بود
 بر زمین که نشان کف پای تو بود **سالم** سجد صاحب نظران خواهد
 بر سر تربت چون گندی به رخ **که** ز بار کمر ندان جهان خواهد بود

یا فرید

پنهان عکس گرفت با خاطری پراکنده و حالتی ملاکت کننده
 شب بسر برویم صبح یکپاس روز بتر اعدۀ قضیه ناکزیر و دوا
 چشم بسته باز گنجی بودیم ملا حیدر قاضی اردو وار دوشد
 نقل کردیم هر چند خواستیم بیت ایندیاد کتاب خواستیم
 بار ما بسته سهه بودند صحبت آخر شد بخواب رفتیم بی پیغم
 گذارم بر قبری افتاد حضرت نصف قامت از اینجا برآمده
 سر را طلب فرمودند که پستی از یاد زنده امنیت **سر** بر سر تربت
 چون گذری بهمت خواهد **که** ز بار کمر ندان جهان خواهد بود
 باری **که** هرگز نمیدانند دشمن زنده شد بعشق **ثبت** است بر
 چهره عالم دوام **ما** گذار **ششم** از **کریم** ادب **ثابت**
صفیات و محاسن خضدیل و محمد شمایل خدیو عادل کامل
خداوند عالم عامل با قضا سعادۀ فطری در مراتب دینی
 بکمال رسوخ انصاف و استیلا و کذب حنیف امام اعظم
 ابو حنیفه رضی الله عنه عامل نیای محمد اسلام را که اینجاست
 و شفیق مینمودند و بوسه با وضو و دیگر کلمه طیب و دیگر کار و

رافال ۳

او عید ما توره رطل اللسان میبوندند و صلوة مفروضه را ادا
 وقت در مسجد و غیر مسجد با جماعت و جمیع سنن و نوافل و تکبیرات
 بحضور و خشوع تمام ادا میکردند و در ایام سه روز روز یکشنبه
 بیض و در ایام هفتشنبه و دوشنبه و جمعه صایم بوده و
 جمعه را در مسجد جامع با کافه مسلمین و عامه مومنین میگذاشتند
 و در لیالی مبرکه که با حیات شب پر و اختره از انوار فیض الهی در
 افروزدین و دولت میگذاشتند و از غایت حق طلبی بنده بود
 مسجد و دولت خانه صحبت با اهل التمدید استند و در خلوت
 اصلا استکار بر سندی نمیزمودند و زکوة شرعی آنچه قبل از جلوس
 برای ماکل و ملابس خاص از وجه عدم شبهه بهم رسانیده بود
 و هر چه در ایام سلطنت بسبب جداساختن برخی از مومنان
 و از اختلاف و دوسه محل عکس برای صرف خاص بر آن افزوده
 هر سال بار باب استحقاق میدادند و از اول و اجماع و غیره
 نموده بستمحقان میرسانیدند و ماه مبارک رمضان را بصوم
 گذرانیده تا انقضای شهر مبرک با دای سنن و تراویح و ختم

کلام

کلام مجید و فرمان حمید بجماعت نادر و بر شرب با جماعه صلی و
 بختیوار میبودند و در عشره اخیره در مسجد مختلف میشدند و ادا
 میساختند که منتهای مستغنی خاطر قدسی مظهر بود بسبب
 منوال و عوایق بحسب صورت در برده توقف مانند لیکن در
 تدارک آن بجا زمان حرمین محترمین انقدر رعایت میشد که
 بنشانه حجت بکری تواند بود و در مدت سلطنت مبلغه
 خطی که هر سال و گاه بعد دو سال و سه سال برای مجاوران
 حرمین شریفین میفرستادند و جمیع کتیری در آن بقیعهای
 بنیاست طوایف حج و سلام رساننی و تلاوت دو مصحف
 مجید که بخط آن بادشاه حقایق اکا در مدینه منوره است
 و تسبیح و تهلیل و ادای دیگر عبادات موطوف بودند ملکات
 فاضله و اخلاق کامله انسانی جنبه باید در ذات جمع احسن
 خدیو ملکی صفات مستحق بود و انحضرت از طلوع صبح نیز از جمیع
 ملاهی و مناهای مجتنب نموده از کمال غفلت بخراب حال ملایم
 متعاریت بنده اند و با آنکه بریم اریان نشاط و نشاط افزایان

مستجمع

سباط انبساط از مطربان خوش آواز و سازنده های و لکن از
سیر خلافت مصیر مجمع بودند در اوایل جلوس کاه کاه به
افروز طرب می شدند و بغایت و قیقه یاب این فن بودند
لکن از کمال قورع و برهنه کاری از استماع آن احتراز می نمود
بودند و هر که از خوانندگان و نقه سرایان و مطربان نایب می
بروز اند و زمین مد و معاشش خوش و میا خنند میرزا که میخان
صفوی که از ماهران فن موسیقی بود بعضی حضرت رسانند
که در حج سرود چه میفرمایند بر زبان دربار که نشانی لاله می
عرض کرد پس از حضرت اهل کسیت با استماع فرمودند فی
نیتوانم شنید خصوص بکها و آن بالافاق حرام بدینجهت
شنیدن سرود هم که استنیم و اصلا با بهای نامشروع
پوشیده اند و بطرف و نقه و طلا مطلقا استعمال نکرده و
هرگز در محفل قدس منزل حرف نامشایسته از غیبت و خبث
و کذب مذکور نشده و استماع های حضور سرود انور تلقین
یافته بودند که وقت عرض و لفظی که شاید غیبت باشد بعد از

لر

بخشید تغییر نمایند و در دیوان عدل و داد بگشت و به پشانی و
خجی هر روز دوسه وقت ایستاده شده و او طلبان را که
بی مواعیت مبارکاه معذرت جوق جوق راه میافتند و از
غایت توجه آنحضرت بی شبیه خوف و بهراس عرض سلطان
نمود و می نمودند و او عدل می بخشیدند و اگر اطباء و معالغه
و کلام یا ادای خارجی از آنها سر بر میزد و اصلا بهی مانع نمی شدند
چون آنکه ابرو از آن حضرت ملا خطه نمی شدند باریا فیکان حضور
برخور جمعه انتفاع از صد و رجب رتبه معروض ارفع می نمودند
میفرمودند از استماع چنین کلمات و قورع امثال این بود
نفس را ملکه تحمل حاصل میشود و هرگز امری از امور که خالی
از قناعت جمهور باشد از آن حضرت بطور مخفی اند و طلا
فواحسن از دار اختلافه میچسبده بودند در کل محالک و
جمع اقطار و اطراف ولایت و سده این حکم حکم بقا و
پوسته بود و امور احتساب بر کافه نام از خواص و عوام
بغایت و رقیق بود و در نظم و نسق مملکتی بدین وسعت حد و

و سیاست شرعی بکار نمی بردند و هرگز با قضای تواریخ
 و استیلائی نفیض نندام و تحریب بنای حیات خودی را نداشتند
 نوع انسان حکم نمی نمودند و احدی را اهمیاری آن نبودند
 بایست نامی و قدر وانی با سادات عظام و شایخ کرام علم
 اعلام مراعات مراسم اغوا و احترام میکردند و بیان توحید
 باطن فیض موطن اخفست وین حقیقت و ملت منصف
 در سودا و اعظم هندوستان بجای قوت روح گرفته بود
 هیچ یک از فرمانروایان پیشین مانند آن صورت نیافتند
 هنوز اهل قلم یک قلم از عمل معزول گشته بودند و جمیع معابد کهن
 و جنگد نامی و عظیم آن اثر از عقل ظاهر بینان از پیشرفت
 چنین کار و دشوار متجرب بودند و نمیدیدم و مندرس گشته و بجای آن
 مساجد عالیه اساس یافته و اخفست جمیع از کفار که بدلت
 سعادت حبه احراز شرف اسلام بخشود بدایت ظهوری
 آمدند خود تلقین کلمه طیبیه فرموده بنیاد خلع و دیگر غنائی
 کامیابی ساختند و واسطه ایام سلطنت اخذ خیریه نمودند

مطابق

و این شریعت غرا قرار یافته جنانچه در ممالک محروسه و سبیل
 فخر بنین حسنه غریب در هندوستان هیچ از نیت و تو
 نیامده و بنیاد بنیاد مهابان بنوده اند و شریعت خیرات بر
 و در ارات القدر میفرست و وقوع و موقوف ظهور میرسد
 از سلاطین و ملوک ماضیه عشرت آن واقع نشده در ماه
 مبارک رمضان شصت هزار روپیه و در شهر دیگر کمتر از آن
 بنیاد حقان میرسد و بنیاد بنیاد متجدد و در از اختلاف و
 انحصار دیگر برای قوت عجز و مساکین مقرب بود و هر جا که
 بنیاد نزول مسافران و مشردان و رباط و سران و احداث یافت
 و بنیاد مساجد ممالک محروسه از سرکار فیض انار و امام
 و مؤذن و خطیب معین بوده جنانچه مبلغ خطبه و در کثیر
 مسروق این امر شده و در جمیع بلاد و قصبات این کشور
 وسیع فضلا و مدرسان را بنیاد طایفه لایق از روزیانه و اعلا
 موظف ساخته برای طلب علم و وجه معیشت در نور حالت
 و استعداد مقرب فرموده بودند و چون بکلی هست و الان نیست

بران مصروف بود که کافه اهل اسلام بمقتی بهای مسائل علمیه
 مذہب حنفی علمای سید و سایل مذکور در کتب فقهیه
 اختلاف قضات و مفتیان بار و ایات ضعیف و اقوال
 مختلفه آنها مخلوط است و معین المجمع آنرا یک کتاب
 حاوی نیست و کتاب بسیار فراهم نیاید و کس را اختیار
 واقعی و دستگیرایی وسیع و تتبع کافی در علم فقه نباشد
 نمیتواند نمود و لا جرم عزم بادشاه دین پناه بران مصمم شد که
 گردویی از علمای مشهور و فضیلهای معروف بهند و سستان
 کتب مطبوعه مبسوطه معجزان فن را که در کتابخانه سرکار افند
 فراهم بود جلوه گاه انظار تتبع ساخته استخراج مسائل
 نموده از مجموع آن نسخه جامع ترتیب دهند تا همگان را که
 مسائل معمول بهای سهولت و آسانی دست دهد و هرگز
 اینهمه اهم بقدره فضیلهای انام شیخ نظام تفریق یافت
 و همگی التفریق بوطایف سیئه و مواهب ارجند کامیاب
 خواجه قزاق لک روپیه صرف لوازم آن کتابست خطاب که

سر

مطهری بنفادوی عالمگیریت گردیده از سایر کتب فقهی معنی شده
 و از جمله عطایای عام آنست که باج غلات و حبوبات و
 و از وی و محصول اقمشه و دیگر اموال سایر خصوصاً حاصل تنباکو
 که مبلغ کثیر بود و غلله آن طرفه بی ستر بهای مویس مردم با ضلع
 خشی آوردن تنباکو مینمودند و در کل ممالک محروسه از طرف
 جنوب و صا و عقور کردن بعضی وجود مذکور از کافه رعایا عموماً
 بجهت آن هر ساله زیاده بر مبلغ سی لک روپیه میشود و بواسطه
 راجعه او دنیا کان طار زمان درگاه که قبل ازین بروقی معمول بود
 که استخراج مناصب آنها بر سبیل تدریج وضع نموده سرکار
 خاصه شریفه عاید می ساختند و در هر سال مبلغ کلی بدینجهت
 و حاصل خزانه عامه میشد و اگداشتن مقررات امرای
 که مطالبه دار سرکار معلی نباشند از اعتقاب آنها که متعین
 بادشاهی در ایام سلاطین سابق بفرادان احتیاط ضبط
 می نمودند و انیمعتی سبب اضرار مأمور زده کان و اقربا و جیران
 میشد عفو فرموده بودند و فرامین قضا امضا مطابق احکام

اقمشه

شریعت غرور باب اخذ حاصلات در هر صوبه غرض از این
 و مقدمات معارفی که حضرت را پیش از جلوس و جلوس
 بر اورنگ خلافت و جهان داری دست داده و ضمن قضایا
 احوال خجسته مال مندرجست در اینجا میوه شده از غایب است
 آنحضرت بر می نگار که زمان ورود موبک معلی در یک غنچه
 الغیر خان مقابل ارای صف کارزار کردید و افواج فزاد
 از مسور و امیر امون لشکر فزونی از صلقه زده بکن در جنت
 در عین گرمی بنکامه بیکار وقت نماز ظهر در رسید آنحضرت
 با وجود التماس امتناع بندای ظاهری از مرکوب خطم
 فرود آمده صف ارای جماعت شده فرض و سنت و نوافل
 بتقدیل ارکان و کمال حضور و اطمینان ادا کردند و عید الفرح
 بحد و استماع اینخبر جماعت انزجیران استقلال موبدین
 شده طح جنگ موده بر زبان گذرانند که با چنین کسی در
 افتادند است و از کمالات کسبید آنحضرت که زینت نبوت
 و هدیه کشته بتبع علوم و بنید از تفسیر و حدیث و فقه است

و تفسیر

و ایضاً نایف امام حجة الاسلام محمد غزالی رحمه الله علیه است
 که کتب است نسخ شریف یحیی مثنوی و شیخ زین الدین قدس سره
 و قطب محیی شیرازی رحمه الله و ازین قبیل کتب دیگر همواره
 بتقدیمی مطالع در می آمد و از جلیل فضایل آن خدیو یزدان برت
 یوفیق حفظ کلام ملک علام است اگر چه از عبادی حال دوت
 اقبال بر جی از سور کریمه قرانی با رعایت مراست قراست محفوظ
 خطاط مقدس بود لکن حفظ مجموع کلام الله بعد جلوس آورد
 سلطنت اتفاق افتاد و بجهت تمام و غم ملوکانه بر لوح خاطر
 آنحضرت صورت از دست آمد کفایت تاریخ شروع حفظ شریف
 چند حرف کریمه مستقر ملک فلاتینی بحساب حمل پرده از رخ
 شکشاید و تاریخ آفاش از اعداد و لوح محفوظ جلوه ظهور
 تنماید و خط نسخ آنحضرت در غایت شرافت و اسلوب
 و کمال قدرت در نوشتن آن دانشمند و دوران مجید خط افتاد
 به طبع هفت هزار و پهب بر لوح و جدول و جلد آن حرف شده
 بدین منوره علی ساکنها افضل الصلوة و اکمل النیات مسل

کشته و خط نستعلیق و شکسته نیز بفایت خوب می نوشتند
 حضرت را در مراتب شرف و ایشاد می تمام بود و در مهابت
 نظر نیز بهره تمام اما محمودی مستشهد صادق کریم الشریع
 الخ و آن نمک کشته توجه باستماع شعر میفایده نداشت
 تا پیشندان اشعار مدح چه رسد الا شعری که متضمن بود عظمت
 باشد **مکرده** بهر رضای خدای غرور جل **نه** چشم سوزی غلام
 نه کوشش سوی غزل **اجتوا** لطائف اخلاق آن برکنار
 و افاق از حوزه تحریر بیرون و احاطه تقریر فرست چه جای
 این ستمه از شعر بر ما با قصور **من** ز کجا و این سرور که
 از کجا **رب** اجعل دنیا مزرعه للعقبی و اخره خیر امن الله
مکرر و لاده قدسی شاد قدوسی نهاد بادشاه دین و داور شر
 ادب و کرامت صفات خدیو کامل الذات حسن ترتیب
 بادشاه زاده و الا که است که بیامین توجه ظاهری و باطنی
 آنحضرت کمالات علییه و فضایل سنییه فایز کشته از صلوات
 و طاعت و برپه کاری و قواعد و اطوار سروری و سروری

و شریف و انی داشتند و همین استقامت
 و شرف غایت بادشاه خداگاه حفظ کلام الله و تحویل
 آنرا مستند به از مراتب علم و ادب کرده و در نوشتن آن
 خطوط مهارت اند و خط زبان ترکی و فارسی نیکو اموزی
 بودند و همچنین جمله نشینان مشکوی عزت و سایر محبت
 در دست عفت و برکات ارشاد و هدایت آنحضرت کثرت
 و عبادت حقیقه و احکام ضروریه و مینه نموده همه بر سجده طاعت
 و بستی و تلاوت و کتابت قرآن مجید و اخلاص
 و جرات استغاث می ورزیدند حق عم احسانه آنحضرت را
 و بپوش و پنج دختر از عفاف و محرمه کرامت فرموده بودند
 از حوال بادشاه نهاده های ستوده فضایل و پیکمان عفت
 شمایل در ضمن سواخ اقبال بادشاه دین پناه در عالم کبریا
 و این اوراق مجسته و ثنائی گزارش یافته اینجا نیز می رسد
 و یکی از کور و ثنائی زینت افزای صحیفه یادگار میگرداند
این فروغ و دودمان مجد و احسان بادشاه زاده محمد سلطان

ولادت ایشان از بطن نواب بانی چهارم رمضان ستم
 هزار و چهل و نه غوغایافته بفرایفت ادب و احسان
 اوصاف متصف و بحفظ کلام مجید مستعد بودند و این
 کمالات خواندن و نوشتن عربی و فارسی و ترکی بهره و
 داشتند و در محارباتی که آنحضرت را پیش از جلوس بانی
 دولت اتفاق افتاده مصدر ترنود است شایسته
 و ادبش عت و دلیری و او در ستمیت و یک
 حضرت اعلی خاقان میرزایان آخرت رفته اند و
 مهر بهر جهان بانی فرزند را است کفرستانی با و
 جهان بنای محمد معظم شاه عالم بهادر ولادت با سعادت
 سیزده رجب المرجب ستم هزار و پنجاه سه از بطن همان عقیقه
 محترمه اتفاق افتاده آن منتخب صحیفه میل و نهاد با نطق
 سعادت نظری و بمن تربیت ظل سبحان حضرت خلد
 از طلوع صبح نمراد و خارش رایت نفسانی و کمالات
 نموده اند و در ضمن سن توفیق حفظ کلام ملک علام یافته

از علم

تو علم فراست و تجوید تمتع وانی دارند و نوعی تیر تیر
 که ساج را نیری از سماع نیست و باقیل ایست خواندن
 است منزل و در شان آن بزرگیده و نور کار ایام
 صرفت تحصیل علمی فرموده علم با عمل قرین باخته
 علم حدیث شریف نقابت عصر ایشان را قدوه
 و از آن دو در تقاضاست تصحیح بجای که استخراج سالی توان
 و در پیش بنمایند سلامت و فصاحت و کلمه عربی بنای
 عرب بانی پسندند زبان ترکی و فارسی در نهایت زیبا
 و قسام خطوط نوشتن مرتبه اوستادی و در سخانی اکثر
 بودای نوافل و تعظیم و تطایف و قرأت قرآن مجید و مطایفه
 کتب و حدیث و تفسیر و فقر و سبک زنده میدارند صلوة
 بحر در اول وقت ادا میکنند و تا از غلغله یک نیزه گاه و دویزه
 بر مصلی جلوس و دارند بعد از آن بفرقه نشسته منتظران دعا
 مایه رحمت و یسئیدن ملتقات ستم رسید با میان
 ناسیس میدهند و توقف بقدر مصلحت و وقت اتفاق افتد

بعد از آن محفل و بخت خاص یا دیوان عام را ارایش می بخشد
 و مقدمات مالی و ملکی بواسطه دیوانیان و بخشیان و دیگر
 مقصود باین معروض میگرد و مقاصد عالمیان الخراج می پذیرد
 بعد نماز کرم سر را توجیه می نماید و در تناول طعام و استراحت
 حفظ بدن و ابقای صحت منظور است و بعد ادای صلوات
 عمر در دول مظلومان را مدد او را میفرمودند و پیش از آنکه بخوابد
 بند های تور میگیرند و بعد از مغرب با حیایا باین اعیان
 چراغ افروز عبادت بوده صلوة عشاء و رکعت لیله خوانند
 نسبت آن عزت میفرمودند و شب را بهمان و تیره میزدند
 میگذرانند خداوند کریم سایه آن معظّم مظهر اقتدای مودع
 انکس لعلی جلّ عظیم را بر روس عالمیان مخلص و مبرور
سید باوشتان را در آغوش میگیریم محمد اعظم و لاوت ایشان
 و در دهم شعبان سینه هزار و شصت و سه از بطن و کرس
 یا تو بکم ضعیف بنو از خان صفوی فرستاد که از غره جبین سلط
 و ستاره هر ششصدی از اوقی احوال لایع بخشین تربست خدای

مهر

